

DECYZJA KOMISJI

z 9 grudnia 2002 r.

ustalająca tymczasowe środki bezpieczeństwa odnośnie importu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do indywidualnego spożycia.

(2002/995/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej,

uwzględniając dyrektywę nr 97/78/WE z 18 grudnia 1997, określającą zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnych produktów sprowadzanych na teren Wspólnoty z krajów trzecich ⁽¹⁾, a w szczególności jej artykuł 22 (5),

uwzględniając decyzję Rady nr 90/424/EWG z 26 czerwca 1990 w sprawie wydatków na polu weterynaryjnym ⁽²⁾, zmienioną ostatnio decyzją Rady nr 2001/572/WE ⁽³⁾, a w szczególności artykuł 6(3) tejże decyzji,

zważywszy, że:

- (1) zgodnie z artykułem 1(2) dyrektywy nr 72/462/EWG z 12 grudnia 1972 dotyczącej wymagań zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przy imporcie bydła, owiec, kóz i trzody chlewnej oraz świeżego mięsa i produktów mięsnych z krajów trzecich ⁽⁴⁾, zmienionej ostatnio poprzez rozporządzenie (WE) nr 1452/2001 ⁽⁵⁾, mięso i produkty mięsne stanowiące część bagażu osobistego podróżnych i przeznaczone do ich indywidualnego spożycia, lub stanowiące zawartość małych paczek wysłanych do osób prywatnych w celach nie komercyjnych, zostają pod pewnymi warunkami wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy,
- (2) zgodnie z artykułem 8 (2), rozdział III dyrektywy nr 91/494/EWG ⁽⁶⁾, zmienionej ostatnio poprzez dyrektywę nr 1999/89/WE ⁽⁷⁾, warunki dotyczące zdrowia zwierząt określające zasady handlu świeżym mięsem drobiowym na terenie Wspólnoty oraz zasady importu tego mięsa z krajów trzecich nie znajdują zastosowania, podlegając pewnym warunkom, w stosunku do mięsa drobiowego stanowiącego część osobistego bagażu podróżnych i przeznaczonego do indywidualnego spożycia, oraz wysłanego w postaci niewielkich przesyłek do osób prywatnych,
- (3) zgodnie z artykułem 1 (3) dyrektywy nr 92/45/EWG ⁽⁸⁾, zmienionej ostatnio poprzez dyrektywę nr 97/79/WE ⁽⁹⁾, postanowienia niniejszej dyrektywy dotyczące problemów zdrowia publicznego i zdrowia zwierzęcego odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny i wprowadzania na rynek dziczyzny, nie znajdują zastosowania w przypadku importu trofeów myśliwskich lub niewielkich ilości zabitej zwierzyny, przewożonych przez podróżujących,
- (4) artykuł 3 (1) i (2) dyrektywy nr 97/78/WE nakazuje, Państwom Członkowskim, odpowiednio, zabezpieczyć, aby żadna partia towaru nie została wwieziona na teren Wspólnoty bez uprzedniego poddania jej stosownej kontroli weterynaryjnej, oraz aby paczki z towarem były wprowadzane na teren Wspólnoty jedynie na posterunki kontroli granicznej; jednakże, zgodnie z artykułem 16, niniejsze wymogi nie znajdują

zastosowania w przypadku produktów przewożonych przez podróżnych lub przesyłanych do osób prywatnych do ich indywidualnej konsumpcji, pod pewnymi warunkami; oznacza to, że Państwa Członkowskie muszą zorganizować kontrole na innych punktach wjazdowych, w celu zagwarantowania, że produkty niespełniające takich warunków nie zostaną wwieszone lub zostaną wwieszone na takie posterunki kontroli granicznej,

- (5) liczba punktów wjazdowych na granicach Państw Wspólnoty, na które przybywają zarówno pasażerowie, jak i przesyłki z krajów trzecich przekracza listę tych zatwierdzonych jako posterunki kontroli granicznej; jednakże, to właściwe organy każdego z Państw Członkowskich ponoszą odpowiedzialność za zagwarantowanie, iż podróżni, pasażerowie lub inne osoby odpowiedzialne za przewóz takich paczek są świadomi i przestrzegają odpowiednich przepisów Wspólnoty znajdujących zastosowanie w przypadku nie komercyjnych przesyłek zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego,
- (6) decyzja Komisji nr 93/13/EWG ⁽¹⁰⁾ określa procedury przeprowadzania kontroli weterynaryjnych produktów pochodzących z krajów trzecich na Wspólnotowych posterunkach kontroli granicznej; w artykule 5 ustala się limit wagowy dla produktów przeznaczonych do konsumpcji przez ludzi, wynoszący 1 kg, zwalniający z przeprowadzania systematycznych kontroli weterynaryjnych, o ile produkty te są sprowadzane z krajów trzecich lub z części krajów trzecich znajdujących się na liście krajów trzecich, z których import odpowiednich produktów jest dozwolony; przewiduje on również pewne odstępstwa w przypadku małych paczek zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego sprowadzanych na teren Danii, inter alia, z Grenlandii i Wysp Faroe, oraz odnośnie pewnych gatunków ryb sprowadzanych do Finlandii z Rosji,
- (7) decyzja Komisji nr 2002/349/WE ⁽¹¹⁾ ustala listę produktów podlegających kontroli przez posterunki kontroli granicznej; jednakże, zgodnie z artykułem 2, postanowienia niniejszej decyzji stosuje się uwzględniając zwolnienia, o których mowa w artykule 16 dyrektywy nr 97/78/WE,
- (8) te postanowienia stanowią w całości odstępstwo od przepisów Wspólnoty dotyczących ochrony zdrowia zwierząt odnośnie małych ilości produktów pochodzenia zwierzęcego przewożonych jako bagaż osobisty, lub sprowadzanych pod podobnymi warunkami przez osoby prywatne wjeżdżające na teren Wspólnoty,
- (9) w roku 1996 zanotowano na terenie Niemiec wybuchy klasycznego pomoru świń, które następnie doprowadziły do epidemii na terenie Holandii; w roku 2000 zanotowano wybuchy klasycznego pomoru świń na terenie Wielkiej Brytanii; wymienione epidemie były wywołane przez szczepy wirusa dotychczas nie wyizolowane na terenie Wspólnoty,
- (10) w obliczu ryzyka związanego z wprowadzeniem wirusa, jakie pokazała epidemia pryszczycy w pewnych krajach Maghrebu w roku 1999, Komisja Europejska do spraw Kontroli Pryszczycy (EUFMD) podczas swej 33 Sesji ⁽¹²⁾ przyjęła Wytoczne odnośnie oceny tego ryzyka; wytoczne skupiają się na zagrożeniach związanych z turystyką i transportem oraz na przygotowaniu kampanii uświadamiającej w celu zmniejszenia tego ryzyka; proponują one między innymi prowadzenie kampanii uświadamiającej na punktach granicznych oraz wzmocnienie kontroli bagażu podróżnych,
- (11) w roku 2001 główny wybuch epidemii pryszczycy został zanotowany na terenie Wielkiej Brytanii; dotknęła ona również trzy inne Państwa Członkowskie; epidemie zostały wywołane przez wirusa typu O1-PanAsia, szczep nie występujący w żadnym z

- krajów trzecich, z których zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty importowane są produkty pochodzące od zwierząt z gatunków podatnych na tę chorobę,
- (12) w grudniu 2001 miała miejsce w Brukseli Międzynarodowa Konferencja nt. Zapobiegania i Kontroli Pryszczycy, podczas której postanowiono, iż należy wzmóc kontrole produktów odzwierzęcych importowanych przez podróżnych,
  - (13) Parlament Europejski przyjął rezolucję z 13 czerwca 2002 w sprawie pryszczycy i mistrzostw świata w piłce nożnej w Korei Południowej, wzywającą Państwa Członkowskie do zaostrzenia kontroli na swoich granicach zewnętrznych oraz wzywającą Komisję do zredagowania szczegółowej strategii zmierzającej do zredukowania ryzyka sprowadzenia pryszczycy przez turystów,
  - (14) właściwym jest podjęcie postanowień pozwalających Państwom Członkowskim na wyznaczenie punktów granicznych innych niż posterunki kontroli granicznej, na których mięso, mleko i ich pochodne, przewożone przez indywidualnie podróżujących byłyby ograniczone lub podlegałyby kontroli zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie nr 97/78/WE przez właściwe organy upoważnione do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych lub przez inne organy, którym udzielono takich pełnomocnictw,
  - (15) biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną na świecie odnośnie najważniejszych chorób zakaźnych zwierząt, przenoszonych przez produkty pochodzące od takich zwierząt, włączając pryszczycę, sprowadzanie na teren Wspólnoty takich produktów dla celów nie komercyjnych i zgodnie z obowiązującymi przepisami z krajów trzecich u których występują te choroby, stanowi ryzyko dla zdrowia zwierząt, które jest obecnie przekazywane przez Komisję w formie stosownych propozycji legislacyjnych.⁽¹³⁾; w oczekiwaniu na planowane modyfikacje aktualnych przepisów odnośnie importu, konieczne jest bezzwłoczne przyjęcie tymczasowych środków bezpieczeństwa ograniczających w sposób istotny nie komercyjny import produktów pochodzenia zwierzęcego, jako jedynego skutecznego środka zapobiegającego tego typu importowi sprowadzającemu na teren Wspólnoty poważne choroby zwierzęce,
  - (16) wiele Państw Członkowskich konsekwentnie wprowadziło specjalne środki kontroli na swoich granicach i zażądało od komisji przedsięwzięcia takich środków, które miałyby na celu zapewnienie minimalnej harmonizacji tego typu środków,
  - (17) dlatego też stosownym będzie sprecyzowanie i dalsze limitowanie rodzajów i ilości produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogłyby korzystać z prawa do zwolnienia z kontroli weterynaryjnych, ustalonego dla nie komercyjnego importu nie przedstawiającego znaczącego zagrożenia dla zdrowia zwierząt; w oczekiwaniu na przyjęcie bardziej szczegółowych przepisów, stosownym będzie także zapewnienie, że kontrole te będą organizowane przez Państwa Członkowskie na istotnych punktach granicznych Wspólnoty w oparciu o zasady określone w dyrektywie nr 97/78/WE, biorąc pod uwagę konieczność przystosowania tych zasad do nie komercyjnego charakteru tych przywozów oraz zagwarantowania, iż informacja na temat tych kontroli zostanie udostępniona podróżnym,
  - (18) stosownym jest również zaplanowanie regularnych rewizji środków przewidzianych w tej decyzji celem ich uaktualnienia w momencie, gdy przyjęte zostaną nowe proponowane zasady odnośnie importu,
  - (19) środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

WYDAJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stosowanie następujących postanowień zostaje zawieszono:

- (a) artykuł 1(2)(b), (c) i (e) dyrektywy nr 72/462/EWG, dotyczące wyłączenia z zakresu tej dyrektywy mięsa i produktów mięsnych sprowadzanych przez podróżnych lub przesyłanych osobom prywatnym;
- (b) artykuł 8(2)(a) i (b) dyrektywy nr 91/494/EWG, dotyczące wyłączenia z zakresu tej dyrektywy mięsa drobiowego i produktów mięsnych sprowadzanych przez podróżnych lub przesyłanych osobom prywatnym;
- (c) artykuł 1(3) dyrektywy nr 92/45/EWG, dotyczący wyłączenia z zakresu tej dyrektywy przywozu przez podróżnych zabitej zwierzyny dzikiej; oraz
- (d) artykuł 5(1) i (2) decyzji nr 93/13/EWG, dotyczące mięsa, mleka, produktów mięsnych i mlecznych.

Odstępując od artykułu 1 decyzji nr 2002/394/WE, Państwa Członkowskie muszą zorganizować kontrole na punktach granicznych Wspólnoty, wyznaczonych przez właściwe organy zgodnie z zasadami określonymi w artykułach 3(1), 4(3)(b) i (4), 17(1) i (3) oraz 24(1) dyrektywy nr 97/78/WE odnośnie mięsa, mleka, produktów mięsnych i mlecznych, o których mowa w tej decyzji, o ile są one sprowadzane w okolicznościach, o których mowa w artykule 16(1)(a), (b), (d) dyrektywy nr 97/78/WE.

Jednakże, nie naruszając artykułu 20 i 22 dyrektywy nr 97/78/WE i odstępując od wymogów certyfikacji weterynaryjnej, kontrole te nie będą dotyczyć:

- (a) produktów wymienionych w Załączniku I;
- (b) produktów sprowadzanych na teren Wspólnoty z Grenlandii, Wysp Faroe, Islandii, Andory, San Marino, Księstwa Lichtenstein, Szwajcarii, Estonii, Litwy, Łotwy, Polski, Republiki Czeskiej, Słowacji, Węgier, Słowenii, Rumunii, Bułgarii, Malty i Cypru,

jeżeli będą przewożone w ręku przez podróżnych lub w ich bagażu, celem konsumpcji indywidualnej, biorąc pod uwagę charakter produktu oraz ilość tego produktu, która mogłaby być w racjonalny sposób spożyta przez osobę.

Artykuł 2

- 1. Państwa Członkowskie muszą zagwarantować, że warunki zdrowotności zwierząt w kontekście importu produktów pochodzenia zwierzęcego będą podawane do wiadomości podróżnych przybywających z krajów trzecich na wszystkich właściwych punktach granicznych Wspólnoty. Informacja musi zawierać przynajmniej te informacje, które zostały przewidziane w załączniku II, oraz być rozmieszczona w formie obwieszeń umieszczonych w widocznych, dobrze dostępnych miejscach.
- 2. Państwa Członkowskie muszą poczynić przygotowania dla operatorów międzynarodowego transportu pasażerskiego, aby zwracali oni uwagę wszystkich pasażerów, których przewożą na teren Wspólnoty, na warunki zdrowotności zwierząt w kontekście importu na teren Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego oraz na postanowienia tej decyzji, w szczególności poprzez udostępnienie informacji zawartej w załączniku III.

Artykuł 3

Środki przewidziane na mocy tej decyzji muszą być przynajmniej raz na trzy miesiące poddawane rewizji przez Komisję we współpracy ze Stałym Komitetem Weterynaryjnym, w szczególności w świetle przyjęcia nowych Wspólnotowych regulacji odnośnie zdrowia zwierząt stosowanych w przypadku importu.

Artykuł 4

Niniejsza Decyzja wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Państwa Członkowskie zagwarantują, że informacje dla podróżnych przewidziane w artykule 2 zostaną im udostępnione nie później niż 1 stycznia 2003 r.

Nie później niż 15 grudnia 2002 r. Komisja przedłoży Państwom Członkowskim kopie obwieszczeń zredagowanych zgodnie z wzorem z załącznika II. Koszty operacyjne zostaną pokryte z budżetu Wspólnoty w kwocie nie przekraczającej EUR 25000.

Artykuł 5

Niniejsza Decyzja jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 9 grudnia 2002.

W imieniu Komisji
David BYRNE
Członek Komisji

-
- (1) Dz. U. nr L 24 z 30.01.1998, str. 9
  - (2) Dz. U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19
  - (3) Dz. U. nr L 203 z 28.07.2001, str. 16
  - (4) Dz. U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28
  - (5) Dz. U. nr L 198 z 21.07.2001, str. 11
  - (6) Dz. U. nr L 268 z 24.09.1991, str.35
  - (7) Dz. U. nr L 300 z 23.11.1999, str. 17
  - (8) Dz. U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 35
  - (9) Dz. U. nr L 24 z 30.01.1998, str.31
  - (10) Dz. U. nr L 9 z 15.01.1993, str. 33
  - (11) Dz. U. nr L 121 z 08.05.2002, str. 6
  - (12) <http://www.fao.org/ag/AGA/Agah/EUFMD/reports/sess33/default.htm>
  - (13) łącznie z COM (2000) 438 final, docs 2000/0180, 2000/0181 (CNS) i 2000/0182 (COD).

ZAŁĄCZNIK I

Produkty mięsne i mleczne stanowiące przedmiot odstąpienia od systematycznych kontroli weterynaryjnych, o ile sprowadzane są przez podróżnych wjeżdżających na teren Wspólnoty:
- mleko w proszku dla niemowląt, pokarmy dla niemowląt lub specjalne produkty konieczne z powodów medycznych, pod warunkiem, że nie wymagają one schładzania przed otwarciem, są produktami opakowanymi, opatrzonymi prawnie zastrzeżonymi znakami firmowymi, przeznaczonymi do bezpośredniej sprzedaży konsumentowi finalnemu, oraz że opakowanie jest nieuszkodzone.

ZAŁĄCZNIK II

Niniejsze obwieszczenie powinno być zredagowane w przynajmniej jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego, poprzez które towary są sprowadzane na terytorium Wspólnoty oraz w drugim języku uważanym za właściwy przez właściwe organy tego Państwa Członkowskiego, który może być tym używanym w kraju sąsiadującym lub, w przypadku lotnisk i portów, językiem najczęściej używanym przez pasażerów przybywających na dany terminal.

Państwa Członkowskie muszą uzupełnić to obwieszczenie dodatkowymi informacjami odpowiednimi dla lokalnych warunków i okoliczności, oraz postanowieniami krajowymi przyjętymi na podstawie dyrektywy nr 97/78/WE.

(Następujące obwieszczenie można znaleźć na stronie:
http://europa.eu.int/comm/food/fs/ah_pcad/ah_pcad_importposters_en.html)

ZAŁĄCZNIK III

Operatorzy międzynarodowego transportu pasażerskiego wykorzystają dostępne środki informacji dla podróżnych (np. ulotki, wiadomości głosowe, pokazy video lub formy naścienne, itp.) w celu udostępnienia następującego obwieszczenia:

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 grudnia 1976 r.

**w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na obecność włośieni (*trichinella spiralis*)
przed przywozem z państw trzecich**

(77/96/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 75/379/EWG², w szczególności jej art. 21,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dyrektywie 72/462/EWG Rada w art. 21 przewidziała określenie metod i procedur wymaganych dla wykrywania obecności włośni w świeżej wieprzowinie;

stosowanie dyrektywy 72/462/EWG nie odniesie pożądaných skutków dopóki istnieć będą, między Państwami Członkowskimi, różnice co do wymaganych gwarancji w kwestii wykrywania włośni w przywozie świeżego mięsa z państw trzecich; konieczne jest więc określenie ustaleń Wspólnoty w tym zakresie;

w celu ochrony zdrowia konsumentów, konieczne jest, aby świeża wieprzowina była systematycznie poddawana badaniu przy użyciu metod uznanych za skuteczne, w celu wyeliminowania mięsa zawierającego włośnie;

jeżeli badanie jest przeprowadzane w państwie trzecim wywozu, musi być przeprowadzane w ubojniach, które spełniają pewne warunki i które posiadają, w szczególności, laboratorium skringowe wyposażone w odpowiedni sprzęt;

w celu umożliwienia rozróżnienia badanych próbek mięsa od próbek nie badanych niezbędne jest zapewnienie, aby do mięsa przebadanego z wynikiem ujemnym dołączano specjalne oznakowanie;

powinna istnieć procedura ustanawiająca ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją i Państwami Członkowskimi, w celu oceny możliwości uznania zakładów kontrolnych dopuszczonych do przeprowadzania tych badań w państwach trzecich lub do obróbki badanego mięsa; powinna również istnieć procedura dostosowywania przepisów

---

¹ Dz. U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

² Dz. U. nr L 172 z 03.07.1975, str. 17.

technicznych odnoszących się, w szczególności, do metod badania, wymagań dotyczących laboratoriów skринingowych i procedury znakowania badanego mięsa do postępu technicznego i nabytych doświadczeń;

należy zezwolić Państwom Członkowskim na przyjmowanie świeżego mięsa które nie zostało przebadane na obecność włośni w państwie trzecim wywozu, z zastrzeżeniem, że mięso to zostanie poddane obróbce poprzez zamrożenie, które zapewnia unieszkodliwienie wszelkich obecnych w tym mięsie włośni, albo w państwie trzecim wywozu, albo w Państwach Członkowskich dla których mięso to jest przeznaczone; obróbka ta musi być jednakże przeprowadzona z zachowaniem pewnych dopracowanych procedur i ustaleń spełniających niektóre warunki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje używane w niniejszej dyrektywie są definicjami zawartymi w dyrektywie 72/462/EWG.

Poza tym:

- a) „świeże mięso” oznacza świeże mięso świni domowej;
- b) „badanie” odnosi się do badania przeprowadzanego w celu wykrycia obecności włośni w świeżym mięsie.

Artykuł 2

1. W celu uzyskania dopuszczenia do handlu wewnątrzspółnotowego, świeże mięso pochodzące z państw trzecich, zawierające mięśnie szkieletowe (mięśnie prażkowane) zostaje przebadane pod nadzorem i na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii.
2. Badanie przeprowadzane jest zgodnie z jedną z metod określonych w załączniku I, na całej tuszy lub, w razie niezrobienia tego, na każdej półtuszy, ćwierćtuszy lub jej części przeznaczonej na przywóz do Wspólnoty.
3. Badanie powinno mieć miejsce w ubojni zatwierdzonej w państwie wywozu zgodnie z art. 4 dyrektywy 72/462/EWG i upoważnionej do przeprowadzenia tego badania zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy.
4. Badanie ma miejsce przed oznakowaniem zdrowotności ustalonym w rozdziale X załącznika B do dyrektywy 72/462/EWG.
5. Jeżeli przeprowadzenie badania w państwie wywozu nie jest możliwe, Państwo Członkowskie, dla którego mięso jest przeznaczone, może zezwolić na jego przywóz pod warunkiem, że badanie to jest przeprowadzone na jego terytorium, w momencie badania weterynaryjnego przewidzianego w art. 24 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG, w punkcie kontroli w znaczeniu art. 27 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy.
6. a) Jeżeli wynik badania jest ujemny, świeże mięso powinno być oznakowane

natychmiast po badaniu, zgodnie z załącznikiem III.

- b) W przypadku oznakowywania stemplami atramentowymi, należy zastosować barwnik w rozumieniu art. 17 ust. 3 dyrektywy 72/462/EWG.

Artykuł 3

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2, Państwo Członkowskie, dla którego świeże mięso jest przeznaczone, może zatwierdzić odstępstwo od badania tego mięsa pochodzącego z niektórych państw trzecich lub części takich państw, pod warunkiem, że jest ono zamrożone zgodnie z przepisami załącznika IV.

2. Obróbka ta przeprowadzana jest w zakładzie położonym w państwie trzecim wywozu, i opisana w art. 4 ust. 1.

Zamrażanie w państwie trzecim wywozu musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii na świadectwie zdrowia dołączonym do mięsa, jak to określono w art. 22 ust. 3 dyrektywy 72/462/EWG.

3. Jeżeli obróbka nie została przeprowadzona w państwie trzecim wywozu, musi zostać przeprowadzona w punkcie kontroli, jak opisano w art. 2 ust. 5.

Zamrażanie w Państwie Członkowskim musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii na świadectwach dołączonych do mięsa, jak określono w art. 25 dyrektywy 72/462/EWG.

Artykuł 4

1. Upoważnienie dla ubojni na przeprowadzanie badania oraz zakładu rozbioru do ćwiartowania lub oddzielania mięsa od kości, na którym przeprowadzono takie badanie, lub upoważnienie zakładu na przeprowadzenie obróbki mrożeniem, opisanej w art. 3, powinno być udzielone zgodnie z procedurą określoną w art. 9. Ponadto, do wymogów art. 4 dyrektywy 72/462/EWG, należy uwzględnić zagwarantowanie wymogów niniejszej dyrektywy a w przypadku ubojni:

- a) obecności pomieszczeń i aparatury niezbędnej dla przeprowadzenia badania;
- b) kwalifikacji personelu odpowiedzialnego za przeprowadzenie badania.

Upoważnienia udziela się ubojni oraz zakładowi rozbioru jedynie wówczas, gdy właściwe organy państwa trzeciego, którego to dotyczy, urzędowo uznały, że ubojnia i zakład rozbioru mogą spełnić warunki określone w art. 5 i w załączniku III; jak również, w wypadku ubojni, że posiada ona laboratorium, które spełnia warunki określone w rozdziale I załącznika II, oraz inne wymogi określone w pozostałych rozdziałach załącznika II oraz załącznika I.

Upoważnienia do przeprowadzenia obróbki mrożeniem udziela się zakładowi jedynie wówczas, gdy właściwe organy państwa trzeciego, którego to dotyczy, uznały urzędowo, że zakład spełnia warunki ustanowione w załączniku IV.

2. Na wykazie(ach) określonych w art. 4 ust. 4 dyrektywy 72/462/EWG, przy nazwach

zakładów, które otrzymały upoważnienie w rozumieniu ust. 1, należy umieścić specjalne oznakowanie.

Artykuł 5

1. W ubojniach, którym udzielono upoważnienia zgodnie z art. 4, ubój trzody chlewnej, której mięso jest przeznaczone dla Wspólnoty, musi mieć miejsce w osobnych pomieszczeniach lub w przypadku ich braku w innym czasie niż ubój trzody chlewnej, której mięso nie jest przeznaczone dla Wspólnoty, chyba, że mięso takiej trzody chlewnej jest badane zgodnie z taką samą procedurą.

2. Rozbiór i oddzielenie mięsa od kości, które przeszło badanie z ujemnym wynikiem i jest przeznaczone dla Wspólnoty, musi być przeprowadzane w zakładach rozbioru mięsa, zgodnie z art. 4.

W tych zakładach rozbioru mięsa, rozbiór i oddzielenie mięsa od kości musi być przeprowadzane w osobnych pomieszczeniach, a w przypadku ich braku, w innym czasie niż mięsa, które nie jest przeznaczone dla Wspólnoty, chyba, że takie mięso jest badane zgodnie z taką samą procedurą.

Artykuł 6

Inspekcje w państwach trzecich przewidziane w art. 5 dyrektywy 72/462/EWG muszą również kontrolować stosowanie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie sporządzą i zgłoszą Komisji wykaz punktów kontroli określonych w art. 2 ust. 5, w których można przeprowadzać:

- badanie,
- mrożenie określone w art. 3,

zapewniają one tym punktom wyposażenie w sprzęt niezbędny dla przeprowadzania określonych działań.

Artykuł 8

Działając na wniosek Komisji, Rada podejmie przed dniem 1 stycznia 1979 r. decyzję o wszelkich dodatkach, które należy poczynić do metod ustanowionych w załączniku I.

Artykuł 9

1. W przypadku postępowania zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym artykule, kwestia ta zostanie niezwłocznie przekazana przez przewodniczącego - z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego - Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu (zwanemu dalej „Komitetem”), powołanemu decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r.

2. Głosy Państw Członkowskich w Komitecie liczone są zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawi projekt środków, które należy podjąć. Komitet zaopiniuje te środki w czasie wyznaczonym przez przewodniczącego z uwzględnieniem pilności badanych kwestii. Opinie przyjmuje się większością 41 głosów.

4. Komisja przyjmuje te środki i wprowadzi je niezwłocznie, jeżeli będą zgodne z opinią Komitetu. Jeżeli zamierzone środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub, jeżeli nie wydano opinii, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie propozycję działań, które należy podjąć.

Rada przyjmuje te środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli Rada nie uchwaliła żadnych środków w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym sprawa została jej przedstawiona, Komisja uchwali proponowane środki i wprowadzi je natychmiast, o ile Rada nie opowiedziała się przeciwko takim środkom, zwykłą większością głosów.

Artykuł 10

Art. 9 stosuje się do dnia 21 czerwca 1981 r.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej dnia 1 stycznia 1979 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1976 r.

W imieniu Rady

A. P. L. M. M. van der STEE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

METODY BADANIA NA OBECNOŚĆ WŁOŚNI

1. BADANIE TRYCHINOSKOPOWE

a) Aparatura

Trychinoskop żarówkowy o powiększeniu 50 i 80 do 100 razy.

Kompresor składający się z dwóch płytek szklanych, z których jedna jest podzielona na równe obszary, małe zakrzywione nożyczki, mała pinceta, nóż do cięcia próbek, małe ponumerowane pojemniki do oddzielnego przechowywania próbek, zakraplacz, naczynie z kwasem octowym i naczynie z roztworem wodorotlenku potasu do rozjaśniania zwapnień lub zmiękczenia suszonego mięsa.

b) Pobieranie próbek

W przypadku całych tusz należy pobrać przynajmniej jedną próbkę wielkości orzecha laskowego z obu filarów przepony na przejściu w część ścięgniastą.

Jeżeli jest tylko jeden filar przepony, należy pobrać jedną próbkę wielkości dwóch orzechów laskowych. W przypadku braku obu filarów przepony, należy pobrać dwie próbki o przybliżonej wielkości orzecha laskowego z części żebrowej lub mostkowej przepony albo ewentualnie z mięśni językowych, żuchwowych lub brzusznych.

W przypadku kawałków mięsa należy pobrać z każdego kawałka trzy próbki mięśni szkieletowych, zawierające małą ilość tłuszczu, jeżeli to możliwe - wielkości orzecha laskowego, i z różnych miejsc, w miarę możliwości położonych blisko kości i ścięgien.

c) Metoda

Jeżeli obydwa filary przepony są obecne, trychinoskopista musi wyciąć z każdej z powyższych próbek, pobranych z całej tuszy, siedem kawałków o rozmiarze ziarna owsa, łącznie 14; jeżeli jest tylko jeden filar przepony, 14 kawałków, z różnych miejsc, i jeżeli to możliwe, z przejścia w część ścięgniastą. Musi je następnie ścisnąć między płytkami szklanymi w taki sposób, aby można było przez tak przygotowany preparat wyraźnie odczytać normalny druk. Jeżeli mięso próbek do badania jest suche i stare, preparaty muszą być zmiękczone w mieszaninie jednej części roztworu wodorotlenku potasu na dwie części wody przez 10-20 minut przed rozprasowaniem.

W przypadku całych tusz, próbki trzeba pobrać z części żebrowej lub mostkowej przepony, mięśni językowych, żuchwowych lub mięśni brzusznych, należy wyciąć 14 kawałków wielkości ziarna owsa z każdej próbki, łącznie 28.

Z każdej próbki pobranej z kawałków mięsa, trychinoskopista musi wyciąć cztery kawałki rozmiaru ziarna owsa, łącznie 12 kawałków.

Badanie trychinoskopowe należy przeprowadzać w taki sposób, aby każdy preparat był przejrzany powoli i uważnie. Jeżeli badanie trychinoskopowe ujawni obszary podejrzone, których charakteru nie można określić z całą pewnością nawet przy największym powiększeniu trychinoskopu, należy je sprawdzić pod mikroskopem.

Badanie mikroskopowe należy przeprowadzać w taki sposób, aby każdy preparat był przejrzany powoli i uważnie, w powiększeniu 30-40-krotnym.

W przypadku niepewnego wyniku, badanie należy kontynuować na większej liczbie próbek i preparatów, w razie konieczności z pomocą większych powiększeń, aż do otrzymania wymaganych informacji. Badanie trychinoskopowe należy przeprowadzać przez przynajmniej trzy minuty.

Badanie trychinoskopowe należy przeprowadzać przez przynajmniej sześć minut w przypadku próbek zastępczych, pobranych z części żebrowej lub mostkowej filarów przepony, mięśni językowych, żuchwowych lub mięśni brzusznych.

Minimalny czas ustalony dla badania nie zawiera czasu koniecznego do pobierania próbek i przygotowania preparatów.

Zasadą generalną jest, że trychinoskopista nie powinien sprawdzić więcej niż 840 kawałków dziennie, chociaż wyjątkowo może on sprawdzić do 1 050.

II. METODA WYTRAWIANIA

a) **Aparatura i materiał**

- nóż do pobierania próbek,
- małe ponumerowane pojemniki z zamknięciem, do przechowywania próbek, w razie konieczności do powtórzenia badania,
- inkubator,
- 2-3-litrowy lejek szklany z statywem, gumowy przewód łączący, klamry do mocowania przewodu łączącego,
- sito plastikowe (o średnicy około 18 cm i o średnicy otworów około 1 mm),
- gaza,
- mała probówka zakończona stożkowo,
- szklana szalka,
- maszynka do mielenia mięsa,
- mikroskop binokularowy,

- płyn trawiący sporządzony w następujący sposób:

10 g pepsyny (1 200 j/g), 5 ml HCl (przynajmniej 37%), dopełnione do objętości litra wodą kranową.

b) **Pobieranie próbek**

1. W przypadku całych tusz należy pobrać próbkę o wadze przynajmniej 20 g z filaru przepony przy przejściu do części ścięgnistej. W przypadku braku filarów przepony, należy pobrać próbki o wadze przynajmniej 20 g z części żebrowej lub mostkowej przepony, lub z mięśni językowych czy mięśni żuchwowych lub też z mięśni brzusznych.
2. W przypadku kawałków mięsa należy pobrać próbkę o wadze przynajmniej 20 g z mięśni szkieletowych, o małej zawartości tłuszczu i jeżeli to możliwe z miejsc położonych blisko kości czy ścięgien.

c) **Metoda**

Dla badania próbki zbiorczej z 10 świń, należy przygotować próbki po 10 g z każdej pojedynczej próbki 20-gramowej. Pozostałe 10 g zatrzymać na wypadek, gdyby dodatkowe badanie pojedynczej próbki okazało się konieczne.

10 próbek, o wadze 10 g każda, należy połączyć w jedną próbkę zbiorczą; należy ją zmielić w maszynce do mielenia mięsa (z otworami o średnicy 2 mm) i rozmieścić luźno na sicie wyścielonym warstwą gazy. Sito należy następnie umieścić w lejku połączonym przewodem gumowym ze stożkowo zakończoną probówką; lejek należy napełniać po ściance płynem trawiącym do momentu, w którym materiał badany nie zostanie całkowicie przykryty. Proporcje materiału badanego do płynu trawiącego muszą wynosić w przybliżeniu 1:20 do 1:30.

Po 18-20 godzinach inkubacji w temperaturze 37-39 °C należy odłączyć stożkowo zakończoną probówkę i usunąć ją. Po ostrożnym odciągnięciu supernatantu, osad znajdujący się w końcówce probówki należy starannie przelać do szalki, a następnie przebadać na obecność włośni za pomocą mikroskopu binokularowego o powiększeniu 20-40-krotnym.

W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku próbki zbiorczej, należy przebadać pozostałe pojedyncze próbki, każdą z osobna po dodaniu do nich dalszych 20 g z każdej świni, lub w wypadku kawałków mięsa, po dodaniu 20 g z każdej części, zgodnie z lit. b) powyżej.

III. METODA WYTRAWIANIA PRÓBEK ZBIORCZYCH

a) **Aparatura i odczynniki**

- nóż i pinceta do pobierania próbek,
- maszynka do mielenia mięsa z otworami 2-3 mm,

- kolba Erlenmeyera o pojemności 3 ml z korkiem gumowym lub bawełnianym - wełnianym,
- lejek stożkowy oddzielający o pojemności 2 000 ml,
- zwykły statyw o podstawie A o około 28 cm długości z trzonem 80 cm,
- pierścień o średnicy około 10-11 cm do mocowania na statywie,
- klamra z imadłem płaskim (23 x 40 mm), która może być przymocowana do stojaka poprzez podwójne sprzężenie,
- sito Endecotta numer 80 (średnica otworów 177) z zewnętrzną średnicą 11 cm o dnie drucianym z mosiądzu lub stali nierdzewnej,
- plastikowy lejek z wewnętrzną średnicą nie mniejszą niż 12 cm,
- zwykły mikroskop rozdzielczy (powiększenie 40-krotne) uzupełniony zwykłą lampą, lub standardowy mikroskop binokularowy (powiększenie 40-krotne),
- trychinoskop z poziomym stolikiem dla kompresora,
- w przypadku stosowania trychinoskopu: basen do liczenia larw o tym samym kształcie zewnętrznym, co kompresor o pojemności około 60 - 65 cm³. Basen do liczenia larw można opisać w następujący sposób:

Kształt basenu składa się z płytki szklanej o długości 23 cm o tej samej grubości co pojedyncza płytka w zwykłym kompresorze. Szerokość jednakże jest trochę mniejsza, np. 4,5 cm dla zapewnienia zamocowania płytki szklanej o wymiarach 2 mm grubości, 1,8 cm wysokości, i 17,5 cm długości na obu długościach dolnej płytki.

Basen jest zamknięty na końcach przez dwie szklane płytki o wymiarach: długość: 5 cm, wysokość: 1 cm, i grubość: 2 mm, przymocowane bezpośrednio do dolnej płytki. Wysokość basenu liczona od wewnątrz wyniesie w ten sposób około 1 cm.

Płytki są sklezione zwykłym klejem do szkła. Około 2,8 cm po obu stronach dolnej płytki należy pozostawić wolne miejsca do celów ochronnych i dla łatwiejszego operowania napełnionym basenem.

Łączna objętość takiego basenu wynosi w przybliżeniu 60-65 cm³.

- przy użyciu mikroskopu potrzebna jest pewna liczba płytek Petriego o średnicy 9 cm,
- flamaster do zaznaczania na dnie płytki Petriego kwadratów badań o boku 1 cm,

- pewna liczba zbiorników 10-litrowych do użytku, podczas stosowania obróbki formalinowej do aparatury i na pozostały sok trawiący, w wypadku wyniku dodatniego,
- stężony kwas solny (37%),
- 30 000 jednostek na gram sproszkowanej pepsyny „Merck”, lub pepsyny ze znaną mocą innej firmy,
- jedna lub dwie tace, które mogą utrzymać 100 próbek lub w przybliżeniu 2 kg mięsa.

b) Pobieranie próbek

1. W przypadku całych tusz należy pobrać próbkę o wadze około 2 g z filaru przepony w przejściu do części ścięgnistej. W braku filarów przepony należy pobrać próbkę tego samego rozmiaru z części żebrowej lub mostkowej przepony, z mięśni językowych lub żuchwowych albo z mięśni brzusznych.
2. Dla kawałków mięsa, należy pobrać próbkę o wadze około 2 g z mięśni szkieletowych, o małej zawartości tłuszczu i w miarę możliwości z miejsca w pobliżu kości lub ścięgien.

c) Metoda

Należy pobrać próbkę o wadze około 1 g każdej ze 100 pojedynczych próbek pobranych ze świń. Próbkę zbiorczą należy raz przepuścić przez maszynkę do mielenia mięsa.

Zmielone mięso należy umieścić w 3-litrowej kolbie Erlenmeyera razem z 7 g pepsyny, około 2 litrami wody kranowej, podgrzanej do temperatury około 37-40 °C, i 25 ml stężonego kwasu solnego. Mieszaniną należy wstrząsnąć w celu rozpuszczenia pepsyny.

PH roztworu powinno wynosić 1,5-2.

- Dla wytrawienia, kolba Erlenmeyera powinna podlegać inkubacji w temperaturze 37 °C przez około cztery godziny. W czasie inkubacji kolbę należy regularnie wstrząsać, np. raz lub dwa razy na godzinę.
- Wytrawiony roztwór należy przefiltrować przez sito do lejka stożkowego o pojemności 2 litrów i pozostawić na stojaku przez przynajmniej jedną godzinę.
- Łączną objętość około 45 cm³ należy spuścić z lejka i rozdzielić na trzy płytki Petriego, na dnie których należy zaznaczyć kwadraty o boku 1 cm, 15 ml na każdej płytce.

- Każdą płytkę Petriego należy starannie przebadać pod kątem obecności larw, pod mikroskopem o powiększeniu 40-krotnym.
- Przy stosowaniu basenów do liczenia larw, objętość 45 cm³, należy rozdzielić między dwa baseny do liczenia larw i badać za pomocą trychinoskopu.

Larwy w osadzie wyglądają charakterystycznie, i często, kiedy woda jest letnia, można zaobserwować skręcające się i rozkręcające ruchy „spirali”.

Jeżeli utworzy się osad o niewystarczającej przejrzystości, można rozjaśnić go poprzez płukanie. Końcową próbkę 45 ml należy wlać do próbki i odczekać około 15 minut aż osiądzie. Płyn zbierający się nad osadem należy następnie delikatnie usunąć przez odsysanie i osad zawiesić w około 45 ml wody kranowej.

Po dalszym 15-minutowym okresie osadzania, należy znowu zebrać płyn nad osadem poprzez odessanie i przepłukać osad na płytce Petriego w około 20 ml wody, a następnie przebadać.

W przypadku dodatniego lub wątpliwego rezultatu badania próbki łącznej, należy przebadać indywidualnie pozostałe pojedyncze próbki, po dodaniu do nich dalszych 20 g z każdej świni, lub, w przypadku kawałków mięsa, po dodaniu 20 g pobranych z każdej części, zgodnie z lit. b) powyżej.

ZAŁĄCZNIK II

ROZDZIAŁ I

WARUNKI UDZIELANIA UPOWAŻNIEŃ LABORATORIOM BADAJĄCYM OBECNOŚĆ WŁOŚNI (TRICHINELLA SPIRALIS)

1. Laboratoria wykrywające włośnię muszą mieścić się obok ubojni trzody chlewnej, i, jeżeli zakład nie jest jeszcze wyposażony w pomieszczenia spełniające inne wymagania dyrektywy dotyczące państw trzecich, muszą posiadać przynajmniej następujące pomieszczenia:
  - a) zamykane pomieszczenie wyposażone odpowiednio do przygotowywania próbek; jego ściany muszą być gładkie i mieć jasną zmywalną powierzchnię lub być pomalowane do wysokości 2 m. Pomieszczenie przygotowawcze musi być przystosowane do przeprowadzania każdej metody badania;
  - b) zamykane pomieszczenie badawcze, odpowiednio wyposażone, do przeprowadzania trychinoskopii i badań mikroskopowych;
  - c) sprzęt zapewniający odpowiednią wentylację i w razie konieczności sprzęt klimatyzacyjny, który zapewni, aby temperatura pomieszczenia nie przekroczyła +25 °C;
  - d) odpowiednie oświetlenie naturalne lub sztuczne, które nie zmienia kolorów; należy unikać bezpośredniego światła słonecznego;
  - e) w pokoju przygotowawczym, odpowiedni sprzęt do mycia i dezynfekcji rąk;
  - f) sprzęt do zaciemniania pokoju badawczego;
  - g) w miarę możliwości lodówki do przechowywania próbek mięsa;
  - h) myjnię do czyszczenia i dezynfekcji sprzętu badawczego (np. pojemników na próbki, kompresorów, noży i nożyczek), z:
    - wodoodpornym pokryciem podłogi, odpornym na gnicie i łatwym do czyszczenia i dezynfekcji,
    - gładkimi ścianami, które do wysokości 2 m. są pokryte zmywalną, jasną warstwą lub farbą;
  - i) przebieralnie, umywalki i pokoje do odpoczynku oraz toalety przepływowe;
  - j) umywalki z gorącą i zimną bieżącą wodą, wyposażone w środki czyszczące i dezynfekujące i ręczniki jednorazowe;
  - k) wodoszczelne, odporne na korozję pojemniki z hermetycznie zamykanymi pokrywami do zbierania próbek po badaniu, zaprojektowane tak, by zapobiec możliwości usunięcia ich zawartości przez osoby nieupoważnione;

- l) odpowiednie dostawy ciepłej i zimnej wody pitnej;
- m) sprzęt do usuwania ścieków, spełniający warunki autoryzacji rzeźni;
- n) wyposażenie właściwe dla ochrony przed szkodnikami (owady, gryzonie itp.).

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA DOTYCZĄCE PERSONELU, LOKALI, WYPOSAŻENIA I NARZĘDZI W LABORATORIACH TRYCHINOSKOPOWYCH

- 2. Przez cały czas wymagana jest absolutna czystość personelu laboratoryjnego, lokali, wyposażenia i narzędzi:
  - a) personel musi nosić czyste ubrania robocze i myć ręce kilka razy podczas godzin pracy i po każdej przerwie;
  - b) żadne zwierzę nie może wejść do laboratorium trychinoskopowego;
  - c) używane wyposażenie i narzędzia należy utrzymywać w czystości i dobrym stanie. Należy je starannie czyścić i dezynfekować kilka razy w ciągu i na koniec dnia pracy.
- 3. Dla wszelkich celów należy używać wody pitnej.
- 4. Co do stanu zdrowia, personel pobierający próbki mięsa musi spełniać zasady podane w rozdziale IV pkt 11 i 12 załącznika B do dyrektywy 72/462/EWG.
- 5. Próbki mięsa do badań należy pobierać bezpośrednio po uboju i poddawać badaniu bezzwłocznie w laboratorium trychinoskopowym w ubojni.

Przeprowadzanie tych badań jest zabronione poza ubojnią, w której miał miejsce ubój zwierząt.
- 6. Dla uniknięcia zmęczenia i jego konsekwencji, personel badający powinien mieć krótkie przerwy podczas dnia roboczego.

ROZDZIAŁ III

WYMAGANIA WOBEC TRYCHINOSKOPÓW

Konstrukcja i schemat trychinoskopów powinny spełniać następujące minimalne kryteria:

- 1. Prosta obsługa.
- 2. Wysokie natężenie światła:
  - dokładne rezultaty muszą być możliwe do uzyskania nawet w pomieszczeniu, które nie jest całkowicie ciemne,

- jako źródła światła należy używać żarówki projektora o mocy 100 W (12 V).
3. Odpowiednie powiększenie:
    - normalne powiększenie robocze: 50-krotne,
    - powiększenie 80-100-krotnie dla bardziej precyzyjnej oceny preparatów, których nie można jasno zidentyfikować przy normalnym powiększeniu roboczym.
  4. Rozdzielczość:
    - jasny, ostry obraz o wyraźnych kolorach musi być osiągalny przy każdym powiększeniu.
  5. Mechanizm przełączania:
    - każdej zmianie powiększenia musi towarzyszyć automatyczne dostosowanie jasności obrazu.
  6. Wzmocnienie kontrastu:
    - kondensator musi być zaopatrzony w przysłonę irysową umożliwiającą zwiększanie kontrastu dla dokładniejszego obejrzenia wrażliwych obiektów,
    - przysłona irysowa musi być łatwa w obsłudze (np. dźwignia regulacyjna na platformie trychinoskopu).
  7. Łatwe nastawianie ostrości:
    - szybkie, przybliżone ustawianie pokrętkiem,
    - precyzyjne ustawianie dźwignią.
  8. Regulacja napięcia:
    - tak, aby umożliwić dostosowywanie jasności do wymagań.
  9. Jednokierunkowy ruch kompresora:
    - automatyczny mechanizm blokujący musi zapewniać ruch kompresora tylko w jednym kierunku, w celu uniknięcia niezamierzonego przesunięcia.
  10. Łatwy widok ekranu projektora.
  11. Ekran projektora:
    - przynajmniej 54 cm średnicy,
    - wysoka zdolność odbiciowa,

- trwały,
- zdejmowany,
- łatwy do czyszczenia.

ZAŁĄCZNIK III

ZNAKOWANIE MIĘSA, KTÓRE ZOSTAŁO PRZEBADANE NA OBECNOŚĆ WŁOŚNI

1. Za znakowanie mięsa odpowiedzialny jest urzędowy lekarz weterynarii. Do tego celu posiada on i utrzymuje w dobrym stanie:
  - narzędzia przeznaczone do znakowania, które wolno mu przekazać personelowi pomocniczemu tylko w czasie znakowania i tylko na czas niezbędny do tego,
  - etykiety wymienione w pkt. 5. Etykiety te powinny być wydawane personelowi pomocniczemu w czasie ich użycia i w wymaganej liczbie.
2. Oznaczenie musi być okrągłe, o średnicy 2,5 cm. Na oznaczeniu muszą być umieszczone doskonale czytelne następujące informacje:
  - w środku duża litera „T” z ramionami o długości 1 cm i o szerokości 0,2 cm.,
  - pod literą „T” jeden z następujących zestawów inicjałów: CEE, EEG, EWG, EØF lub EWG. Wysokość liter musi wynosić 0,4 cm.
3. Tusze muszą być oznakowane atramentem lub wypalonym piętnem po wewnętrznej stronie ud, zgodnie z pkt. 2.
4. Głowy muszą być oznakowane atramentem lub wypalonym piętnem, oznaczeniem spełniającym wymagania pkt. 2.

Z wyjątkiem kawałków co do których odstąpiono od oznakowania zwrotności na mocy rozdziału X punkt 43 załącznika B do dyrektywy Rady 72/462/EWG w, kawałki pobierane w zakładach rozbioru z tusz oznakowanych zgodnie z regulami, muszą, jeżeli nie posiadają żadnego stempla, być oznakowane zgodnie z pkt. 2 zanim otrzymają oznaczenie zdrowotności.

Plakietka przewidziana w akapicie drugim wyżej wspomnianego pkt. 43 musi spełniać warunki podane w pkt. 6 poniżej.

5. Oznakowanie można również dokonać okrągłą metką. Metka ta, by mogła być przymocowana do każdej części lub do każdej tuszy, musi być tak wykonana, by nie nadawała się do powtórnego użytku, musi być wykonana z mocnego materiału i musi spełniać wszelkie wymagania higieny. Na metkach musi być umieszczona, doskonale czytelna, następująca informacja:
  - w środku duża litera „T”,
  - pod literą „T” jeden z następujących zestawów inicjałów: CEE, EEG, EWG, EØF lub EWG. Wysokość liter musi wynosić 0,2 cm.
6. Plakietka przewidziana w pkt. 4 powyżej w rozdziale X punkt 44 załącznika B do dyrektywy wymienionej musi w dodatku do oznaczenia zdrowotności, posiadać jasno

czytelny znak identyczny jak znak przewidziany w pkt. 2.

ZAŁĄCZNIK IV

MROŻENIE MIĘSA

1. Mięso, które zostało przywiezione już zamrożone, należy utrzymywać w tym stanie.
2. Wyposażenie techniczne i zaopatrzenie w energię chłodni musi być takie, aby zapewniało bardzo szybkie osiągnięcie temperatury określonej w pkt. 6 i jej utrzymanie we wszystkich częściach chłodni i mięsa.
3. Opakowanie izolacyjne powinno być usunięte przed zamrożeniem, z wyjątkiem mięsa, które już osiągnęło temperaturę określoną w pkt. 6, w momencie wniesienia go do chłodni.
4. Dostawy należy przechowywać w chłodni osobno i pod zamknięciem.
5. Należy odnotować datę i czas wniesienia każdej dostawy do chłodni.
6. Temperatura w chłodni musi wynosić przynajmniej $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Powinna być ona mierzona za pomocą kalibrowanych przyrządów termoelektrycznych i stale odnotowywana. Nie można dokonywać pomiaru temperatury bezpośrednio w strumieniu zimnego powietrza. Instrumenty należy trzymać pod zamknięciem. Karty muszą zawierać stosowne numery z rejestru badania mięsa dotyczącego przywozu i daty oraz czasu rozpoczęcia i zakończenia mrożenia, i muszą być przechowywane przez jeden rok po zakończeniu.
7. Mięso o średnicy lub grubości do 25 cm musi być mrożone przez przynajmniej 240 kolejnych godzin, a mięso o średnicy lub grubości między 25-50 cm musi być mrożone przez przynajmniej 480 kolejnych godzin. Proces mrożenia nie może być stosowany do mięsa o większej średnicy lub grubszego. Czas mrożenia powinien być liczony od momentu, w którym temperatura opisana w pkt. 6 została osiągnięta w chłodni.

DYREKTYWA KOMISJI

z dnia 7 czerwca 1984 r.

zmieniająca załączniki do dyrektywy Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na obecność włośni (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich

(84/319/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na obecność włośni (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 83/91/EWG², w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

ostatnie badania umożliwiły opracowanie pewnych metod wykrywania włośni w mięsie wieprzowym; wiarygodność tych metod z punktu widzenia ochrony zdrowia jest równoważna metodom stosowanym dotychczas; w związku z tym, do załącznika I do dyrektywy 77/96/EWG należy wprowadzić właściwe uzupełnienia;

w celu ułatwienia przeprowadzania badań na obecność włośni, państwom trzecim oraz Państwom Członkowskim należy umożliwić dokonanie wyboru między przewidzianymi metodami badań;

należy przeprowadzić niektóre dostosowania techniczne obecnie stosowanych metod badań na obecność włośni oraz w zakresie warunków, jakie muszą zostać spełnione przez laboratoria zajmujące się wykrywaniem włośni;

środki ustanowione w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/96/EWG wprowadza się zmiany, jak określono w Załączniku.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i

---

¹ Dz. U. nr L 26 z 31.1.1977, str. 67.

² Dz. U. nr L 59 z 05.03.1983, str. 34.

administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1985 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 czerwca 1984 r.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

A. W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

1. W punkcie II lit. a):

- myślnik dziesiąty otrzymuje brzmienie:

„- stereomikroskop (powiększenie 15-40 x) z odpowiednim źródłem światła,”

- myślnik ostatni otrzymuje brzmienie:

„- płyn trawiący sporządzony w następujący sposób:

10 g pepsyny (80 u/g FIP: Międzynarodowa Federacja Farmacji), 5 ml HCl (przynajmniej 37%) dopełnione do objętości litra wodą.”

2. Punkt III otrzymuje brzmienie:

„III. METODA SZTUCZNEGO WYTRAWIANIA PRÓBEK ZBIORCZYCH

a) **Sprzęt i odczynniki**

- nóż i pinceta do pobierania próbek,
- rozdrabniacz do mięsa z otworami o średnicy 2-3 mm,
- kolba Erlenmeyera o pojemności 3 litrów z korkiem gumowym lub bawełnianowielnianym,
- rozdzielacz stożkowy oddzielający o pojemności 2 000 ml,
- zwykły statyw o podstawie A, o około 28 cm długości z 80 cm korpusem,
- pierścień o średnicy około 10-11 cm przymocowany do statywu,
- uchwyt z płaskimi zaciskami (23 x 40 mm), przymocowany do statywu z podwójną złączką,
- sito (o oczkach 177 mikronów), o zewnętrznej średnicy 11 cm z siatką mosiężną lub ze stali nierdzewnej
- lejek z wewnętrzną średnicą nie mniejszą niż 12 cm,
- kalibrowane 100 ml szklane cylindry,
- stereomikroskop (powiększenie 15-40 x) z odpowiednim źródłem światła, lub trychinoskop ze stołem poziomym dla kompresora z odpowiednim źródłem światła,
- w przypadku stosowania trychinoskopu: rynienka do liczenia larw, która można opisać

w następujący sposób:

rynienka do liczenia larw wykonana z akrylowych płytek o grubości 3 mm w sposób następujący:

- (i) dno rynienki, podzielone na czworokątne pola, o wymiarach 180 x 40 mm,
  - (ii) boki o wymiarach 230 x 20 mm,
  - (iii) szczyty o wymiarach 40 x 20 mm. Dno i szczyty rynienki umieszcza się między jej bokami, tworząc w ten sposób dwa uchwyty na końcach. Dno basenu podwyższa się 7-9 mm od podstawy ramy utworzonej przez boki i szczyty. Części basenu zespała się klejem odpowiednim dla tworzywa,
- w przypadku używania stereomikroskopu, kilka płytek Petriego o średnicy 9 cm, podzielonych od spodu na pola 10 x 10 mm przy użyciu wskazanego instrumentu,
  - kilka zbiorników 10-litrowych do użytku podczas stosowania dekontaminacji, takiej jak obróbka formalinowa, do sprzętu, i do pozostałego płynu wytrawiającego w wypadku wyniku dodatniego,
  - kwas solny o stężeniu (37%),
  - pepsyna o mocy: 1:10 000 NF (Narodowy Receptariusz USA) odpowiadającej 1:12 500 BP (Farmakopea Brytyjska) lub 2 000 FIP (Międzynarodowa Federacja Farmacji),
  - tace odpowiednie do zgromadzenia 50 dwugramowych próbek,
  - waga o dokładności do 0,1 g.

b) Pobieranie próbek

1. W przypadku całych tusz pobiera się próbę o wadze około 2 g z odnóg przepony w przejściu w część ścięgniastą. W przypadku braku odnóg przepony pobiera się próbkę tego samego rozmiaru z części żebrowej lub mostkowej przepony, z mięśni językowych lub żuchwowych lub z mięśni brzusznych.
2. W przypadku kawałków mięsa pobiera się próbkę o wadze około 2 g z mięśni szkieletowych, o możliwie najmniejszej zawartości tłuszczu, w miarę możliwości z miejsca w pobliżu kości lub ścięgien.

c) Metoda

1. (i) *Tworzenie próby zbiorczej* (jednoczesne badanie 100 próbek)

Pobiera się próbkę o wadze około 1 g z każdej z pojedynczych próbek pobranych z mięsa 100 świń. Próba zbiorcza jest następnie jednorazowo umieszczana w rozdrabniaczu mięsa.

Rozdrobnione mięso umieszcza się w trzylitrowej kolbie Erlenmeyera razem z 7 g

pepsyny, 2 litrami wody podgrzanej do temperatury około 40-41 °C i 25 ml stężonego kwasu solnego. Mieszkanką wstrząsa się w celu rozpuszczenia pepsyny.

pH roztworu powinno wynosić 1,5-2,0.

- Dla ułatwienia wytrawienia, kolbę Erlenmeyera umieszcza się w cieplarni w temperaturze 40-41 °C na około 4 godziny. W tym czasie kolbę regularnie wstrząsa się co najmniej 2 razy na godzinę.
- Roztwór po wytrawieniu przefiltrowuje się przez sito do rozdzielacza o pojemności 2 litrów i pozostawia na stojaku przynajmniej przez 1 godzinę.
- Uzyskany płyn o objętości całkowitej około 45 ml przelewa się do kalibrowanego cylindra, a następnie rozdziela się na trzy płytki Petriego, po 15 ml na każdą płytkę, której dno jest podzielone na kwadraciki.
- Każdą płytkę Petriego bada się starannie pod stereomikroskopem na obecność larw włośni.
- Przy stosowaniu rynienek do liczenia larw, uzyskany płyn o objętości 45 ml należy rozdzielić na dwie rynienki do liczenia larw i bada się pod trychinoskopem.

Larwy pojawiają się jako identyfikowalne organizmy w osadzie oraz często, gdy woda jest letnia, można zaobserwować zwijające i rozwijające ruchy „spirali”.

- Płyn bada się niezwłocznie po jego uzyskaniu. W żadnym przypadku badania nie można odkładać na dzień następny.

Jeżeli płyn jest mętny lub nie zostały zbadany w czasie 30 minut od jego uzyskania, oczyszcza się go w następujący sposób. Ostateczną próbkę o objętości 45 ml przelewa się do kalibrowanego cylindra i pozostawia na 10 minut. Po upływie tego czasu, 30 ml supernatantu odejmuje się za pomocą metody zasysania, a pozostałe 15 ml uzupełnia się do 45 ml wodą. Po upływie kolejnych 10 minut, ponownie 30 ml supernatantu usuwa się poprzez zasysanie, a pozostałe 15 ml przelewa się na płytkę Petriego lub na rynienkę do liczenia larw w celu zbadania. Kalibrowany cylinder opłukuje się 10 ml wody, a następnie przelewa się ją na płytkę Petriego lub na rynienkę do liczenia larw w celu zbadania,

(ii) *Próby zbiorcze z mniej niż 100 próbek*

Jeżeli jest mniej niż 15 pojedynczych próbek, mogą być one dodane do całkowitej próby zbiorczej 100 próbek i badane razem z tymi próbkami. Jeżeli badaniu poddaje się więcej niż 15, a mniej niż 100 próbek, objętość płynu wytrawiającego zmniejsza się proporcjonalnie.

2. W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próby zbiorczej, od każdej świni pobiera się dalsze 20 g próbki, zgodnie z lit. b). 20 g próbek z pięciu świń łączy się i bada zgodnie z opisaną powyżej metodą. W ten sposób zostaną przebadane próby z 20 grup trzody chlewnej, po 5 świń każda. W przypadku wykrycia włośni w próbie zbiorczej od 5 świń, dalsze 20 g próbki pobiera się od pojedynczych sztuk z grupy, przy

czym każda z nich jest oddzielnie przebadana z zastosowaniem metody opisanej powyżej.”

3. Dodaje się punkty IV, V i VI w brzmieniu:

„IV. METODA MECHANICZNIE WSPOMAGANEGO WYTRAWIANIA PRÓBY ZBIORCZEJ / TECHNIKA SEDYMENTACJI

a) **Sprzęt i odczynniki**

- nóż i nożyczki do pobierania próbek,
- tace z ponumerowanymi polami na 50 prób, z których każde może pomieścić próbki o średniej wadze 2 g każda,
- mieszarka Stomacher Lab 3 500 thermomodel,
- plastikowe torebki do mieszarki Stomacher,
- stożkowe rozdzielacze o pojemności 2 litrów, w miarę możliwości zaopatrzone w teflonowe zatyczki bezpieczeństwa,
- statywy, pierścienie i zaciski,
- sito o otworach 177 mikronów, średnicy zewnętrznej 11 cm i siatce ze stali nierdzewnej,
- lejki o wewnętrznej średnicy nie mniejszej niż 12 cm, do stabilizacji sit,
- 100 ml szklane, kalibrowane cylindry,
- 25 ml rozdzielacz,
- zlewki o pojemności 3 litrów,
- łyżka lub szklany pręt do mieszania roztworu w zlewce,
- plastikowa strzykawka i wężyk do odsysania,
- miarka o pojemności 6 g,
- termometr o dokładności $\pm 0,5$ °C i o zakresie 1-100 °C,
- wibrator, np. elektryczny potrząsacz z odejmowaną głowicą,
- minutnik włączający się i wyłączający się w przedziałach jednoczynowych,
- trychinoskop z poziomym pulpitem lub stereomikroskop z odpowiednim źródłem światła,

- rynienka do liczenia larw (w przypadku zastosowania trychinoskopu): rynienka do liczenia larw wykonana jest z akrylowych płytek o grubości 3 mm w sposób następujący:
  - (i) dno rynienki, podzielone na pola, o wymiarach 180 x 40 mm,
  - (ii) boki o wymiarach 230 x 20 mm,
  - (iii) szczyty o wymiarach 40 x 20 mm. Dno i szczyty rynienki umieszcza się między jej bokami, tworząc w ten sposób dwa uchwyty na końcach. Dno rynienki podwyższa się 7-9 mm od podstawy ramy utworzonej przez boki i szczyty. Części rynienki zespala się klejem odpowiednim dla tworzywa,
- w przypadku używania stereomikroskopu, kilka płytek Petriego o średnicy 9 cm, podzielonych od spodu na pola 10 x 10 mm przy zastosowaniu wskazanego instrumentu,
- 17,5% roztwór kwasu solnego,
- pepsyna o mocy 1:10 000 NF (Narodowy Receptariusz USA) odpowiadającej 1:12 500 BP (Farmakopea Brytyjska) lub 2 000 FIP (Międzynarodowa Federacja Farmacji),
- kilka 10 litrowych zbiorników używanych podczas dekontaminacji, takiej jak obróbka formaliną, sprzętu oraz dla pozostałego płynu wytrawiającego w przypadku dodatnich wyników,
- waga o dokładności do 0,1 g.

b) **Pobieranie próbek**

1. W przypadku całych tusz pobiera się próbkę o wadze około 2 g z filaru przepony w przejściu do części ścięgniastej. W przypadku braku filarów przepony, pobiera się taką samą próbkę z części żebrowej lub mostkowej przepony, z mięśni żuchwowych lub z mięśni brzusznych.
2. W przypadku kawałków mięsa pobiera się próbkę o małej zawartości tłuszczu i o wadze około 2 g, z mięśni szkieletowych oraz, w miarę możliwości, z miejsca w pobliżu kości lub ścięgien.

c) **Metoda**

1. *Sposób wytrawiania*

(i) Całkowita próba zbiorcza (jednoczesne badanie 100 próbek)

- Mieszarka Stomacher 3 500 powinna być zaopatrzona w podwójną plastikową torebkę i urządzenie do utrzymania temperatury 40-41 °C.
- Półtora litra wody podgrzanej do temperatury 32-35 °C przelewa się do wewnętrznej torebki plastikowej, i następnie wodę podgrzewa się do temperatury 40-41 °C.

- Następnie do wody w stomacherze dodaje się 25 ml 17,5% kwasu solnego.
- Następnie dodaje się 100 próbek o wadze około 1 g każda (o temperaturze 25-30 °C), pobranych z każdej indywidualnej próbki zgodnie z lit. b).
- Na końcu należy dodać 6 g pepsyny. Należy ściśle przestrzegać wskazanego porządku dodawania, w celu zapobieżenia rozkładowi pepsyny.
- Stomacher wytrząsa zawartość torebki przez 25 minut.
- Następnie torebkę wyjmuje się ze stomachera, a płyn wytrawiający filtruje się przez sito do 3 litrowej zlewki.
- Plastikową torebkę przepłukuje się około 100 ml wody, którą następnie przelewa się przez sito do filtratu w zlewce.

Jeżeli jest mniej niż 15 pojedynczych prób, mogą być one dodane do całkowitej próby zbiorczej składającej się ze 100 próbek i badane razem z tymi próbkami.

(ii) Próba zbiorcza złożona z mniej niż 100 próbek

- mieszarka Stomacher 3 500 powinna być zaopatrzona w podwójną plastikową torebkę i urządzenie do utrzymania temperatury 40-41 °C.
- Płyn wytrawiający sporządza się przez wymieszanie około półtora litra wody i 25 ml 17,5% kwasu solnego i 6 g pepsyny, przy zachowaniu temperatury 40-41 °C. Należy ściśle przestrzegać wskazanego porządku dodawania, w celu zapobieżenia rozkładowi pepsyny.
- Z płynu wytrawiającego odmierza się 15 ml na 1 g próbki (np. dla 30 próbek wymagana objętość wynosi $30 \times 15 \text{ ml} = 450 \text{ ml}$) i tę ilość płynu przenieść do dwóch wewnętrznych plastikowych torebek wraz z próbkami mięsa po około 1 g (o temperaturze 25-30 °C), pobranymi z każdej z indywidualnych próbek zgodnie z lit. b).
- Wodę o temperaturze około 41 °C przelewa się do zewnętrznej torebki tak, aby całkowita objętość w obu torebkach wynosiła półtora litra.
- Stomacher wytrząsa zawartość torebki przez 25 minut.
- Następnie torebkę wyjmuje się ze stomachera, a płyn wytrawiający filtruje się przez sito do 3 litrowej zlewki.
- Plastikową torebkę przepłukuje się w 100 ml wody, którą następnie przelewa się przez sito do filtratu w zlewce.

2. *Oddzielanie larw metodą sedymentacji:*

- Lód (o wadze 300-400 g w płatkach, łuskach lub pokruszony), dodaje się do płynu wytrawiającego, doprowadzając jego objętość do około 2 litrów. Następnie płyn ten

miesza się do chwili rozpuszczenia lodu.

W przypadku mniejszych próbek zbiorczych (patrz (ii)), ilość lodu odpowiednio zmniejsza się.

- Wychłodzony płyn wytrawiający przenosi się do dwulitrowego rozdzielacza, wyposażonego w wibrator z dodatkowym zaciskiem.
- Sedymentacja powinna trwać 30 minut, przy czym wirowanie odbywa się w sposób przerywany, tj. 1 minuta wirowania, po czym następuje 1 minuta przerwy.
- Po 30 minutach wirowania, 60 ml osadu przenosi się bezzwłocznie do 100 ml kalibrowanego cylindra. (po użyciu, rozdzielacz zostaje przemyty roztworem czyszczącym).
- 60 ml próbkę odstawia się na co najmniej 10 minut, a następnie supernatant odsysa się, pozostawiając 15 ml do badania na obecność larw.
- Do odsysania można zastosować strzykawkę jednorazowego użytku połączoną z plastikowym przewodem.

Długość przewodu powinna być taka, aby w kalibrowanym cylindrze pozostawało 15 ml, gdy stopka strzykawki spoczywa na krawędzi cylindra.

- Pozostałe 15 ml przelewa się do rynienki do liczenia larw lub dwu płytek Petriego i bada się odpowiednio pod trychinoskopem lub stereomikroskopem.
- Płyn wytrawiający bada się niezwłocznie. W żadnym przypadku badania nie można odkładać na dzień następny.

Jeżeli płyny są mętne lub nie zostały zbadane w czasie 30 minut od ich sporządzenia oczyszcza się go w następujący sposób. Próbkę końcową o objętości 60 ml przelewa się do kalibrowanego cylindra i pozostawia na 10 minut. Po upływie tego czasu, odsysa się 45 ml supernatantu, a pozostałe 15 ml uzupełnia się wodą do objętości 45 ml. Po upływie następnych 10 minut odsysa się 30 ml supernatantu, a pozostałe 15 ml przelewa się na płytkę Petriego lub rynienkę do liczenia larw, w celu zbadania. Kalibrowany cylinder przepłukuje się 10 ml wody, którą następnie przelewa się na płytkę Petriego lub rynienkę do liczenia larw w celu zbadania.

3. W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próby zbiorczej, od każdej świni pobiera się dalsze 20 g próbki, zgodnie z lit. b). 20 g próbek z pięciu świń należy połączyć i zbadać za pomocą metody opisanej powyżej. W ten sposób zostaną przebadane próby z 20 grup trzody chlewnej, po 5 świń każda. W przypadku wykrycia włośni w próbie zbiorczej od 5 świń, od pojedynczych sztuk z grupy pobiera się 20 g próbki, i każdą poddaje się badaniu z zastosowaniem metody opisanej powyżej.

V. METODA MECHANICZNIE WSPOMAGANEGO WYTRAWIANIA PRÓBKII ZBIORCZEJ „TECHNIKA IZOLACJI FILTROWEJ”

a) **Sprzęt i odczynniki**

Wymienione w metodzie IV lit. a).

Oprócz tego, dodatkowe wyposażenie:

- litrowy rozdzielacz (Gelmana), wyposażony w uchwyt filtru (średnica 45 mm),
- płytki filtrów; płytki filtrów składają się z:
  - okrągłej siatki ze stali nierdzewnej, z oczkami o średnicy 35 mikronów (średnica płytki 45 mm),
  - dwóch gumowych pierścieni grubości 1 mm (średnica zewnętrzna powinna wynosić 45 mm a wewnętrzna 38 mm),
  - okrągłej siatki, umocowanej między dwoma gumowymi pierścieniami oraz umocowanej do nich dwuskładnikowym klejem odpowiednim dla tych materiałów,
- kolba Erlenmeyera o pojemności 3 litrów, zaopatrzona w boczny wężyk do odsysania,
- pompa filtrująca,
- plastikowe torebki o pojemności co najmniej 80 ml,
- sprzęt do zgrzewania torebek plastikowych,
- renniny o mocy 1:1 500 000 jednostek Soxleta na 1 g.

b) **Pobieranie próbek**

Patrz metoda IV lit. b).

c) **Metoda**

1. *Sposób wytrawiania*

- (i) Całkowite próby zbiorcze (obejmujące 100 próbek jednocześnie)

Patrz metoda IV lit. c) punkt 1 (i).

- (ii) Próba zbiorcza złożona z mniej niż 100 próbek

Patrz metoda IV lit. c) punkt 1 (ii).

2. *Oddzielanie larw przez filtrowanie*

- Lód (o wadze 300-400 g w płatkach, łuskach lub pokruszony) dodaje się do płynu wytrawiającego, doprowadzając jego objętość do około 2 litrów.

W przypadku mniejszej próby zbiorczej, ilość lodu odpowiednio zmniejsza się.

- Płyn wytrawiający miesza się do czasu rozpuszczenia lodu. Następnie płyn ten pozostawia się co najmniej na trzy minuty, aby larwy mogły się zwinąć.
- Rozdzielacz Gelmana, zaopatrzony w uchwyt i płytkę filtrującą umieszcza się w kolbie Erlenmeyera połączonej z pompą filtrującą.
- Płyn wytrawiający przelewa się do rozdzielacza Gelmana, a następnie filtruje. Pod koniec filtrowania, przechodzenie płynu wytrawiającego przez filtr może być wspomagane zasysaniem z pompy filtrującej. Zasysanie należy przerwać zanim filtr stanie się suchy, tj. kiedy w rozdzielaczu pozostanie 2-5 ml płynu.
- Po zakończeniu filtrowania płynu wytrawiającego, dysk filtru wyjmuje się i umieszcza w torebce plastikowej o pojemności 80 ml razem z 15-20 ml roztworu renniny. Roztwór renniny sporządza się przez dodanie 2 g renniny do 100 ml wody.
- Torebkę plastikową zgrzewa się dwukrotnie i umieszcza w stomacherze, między wewnętrzną i zewnętrzną torebką,
- Stomacher pozostawia się na 3 minuty, niezależnie od tego, czy pracuje na pełnej, czy niepełnej próbie zbiorczej,
- Po 3 minutach, torebkę plastikową z dyskiem filtru i roztworem renniny wyjmuje się ze stomachera i otwiera nożyczkami. Płyn przelewa się do rynienki do liczenia larw lub na płytkę Petriego. Torebkę natomiast przepłukuje się 5-10 ml wody, którą przelewa się do rynienki do badania pod trychinoskopem lub na płytkę Petriego do badania pod stereomikroskopem.
- Płyn powinien być badany bezzwłocznie. W żadnym przypadku badania nie można odkładać na dzień następny.

Uwaga

Płytki filtrów nie mogą być używane, jeśli nie są zupełnie czyste. Nie należy nigdy dopuścić do wysuszenia nieoczyszczonych filtrów.

Płytki filtrów czyści się przez pozostawienie ich w roztworze renniny na noc. Przed użyciem myje się je w świeżym roztworze renniny z użyciem stomachera.

3. W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próby zbiorczej, od każdej świni pobiera się dalsze 20 g, zgodnie z lit. b). 20 g próbek z pięciu świń należy połączyć i zbadać za pomocą metody opisanej powyżej. W ten sposób zostaną przebadane próby z 20 grup trzody chlewnej, po pięć świń każda. W przypadku wykrycia włośni w próbie zbiorczej od 5 świń, od pojedynczych sztuk z grupy pobiera się 20 g próbki i każdą z nich poddaje się badaniu zgodnie z metodą opisaną powyżej.
- VI. METODA WYTRAWIANIA PRÓBY ZBIORCZEJ Z ZASTOSOWANIEM METODY MAGNETYCZNEGO MIESZANIA

a) **Sprzęt i odczynniki**

- nóż i pinceta do pobierania próbek,
- tace z oznaczonymi 50 polami, z których każde może pomieścić próbki o wadze około 2 g mięsa każda,
- rozdrabniacz Moulinette,
- mieszadła magnetyczne, z płytką o temperaturze regulowanej termostatem i pokrytymi teflonem prętami mieszającymi, o długości około 5 cm,
- rozdzielacze stożkowe o pojemności 2 litrów,
- statywy, pierścienie, uchwyty,
- sito o siatce ze stali nierdzewnej, z oczkami 177 mikronów o średnicy zewnętrznej 11 cm,
- lejki o średnicy wewnętrznej nie mniejszej niż 12 cm, do umieszczenia sit,
- zlewka o pojemności 3 litrów,
- kalibrowane cylindry o pojemności około 50 ml lub cylindry wirówkowe,
- trychinoskop z poziomym pulpitem lub stereomikroskop z odpowiednim źródłem światła,
- rynienka do liczenia larw (w przypadku zastosowania trychinoskopu): rynienka do liczenia larw wykonana jest z akrylowych płytek o grubości 3 mm w sposób następujący:
  - (i) dno rynienki, podzielone na pola, o wymiarach 180 x 40 mm,
  - (ii) boki o wymiarach 230 x 20 mm,
  - (iii) szczyty o wymiarach 40 x 20 mm. Dno i szczyty rynienki umieszcza się między jej bokami, tworząc w ten sposób dwa uchwyty na końcach. Dno rynienki podwyższa się 7-9 mm od podstawy ramy utworzonej przez boki i szczyty. Części rynienki zespala się klejem odpowiednim dla tworzywa,
- kilka płytek Petriego o średnicy 9 cm (w przypadku zastosowania stereomikroskopu), podzielonych od spodu na pola 10 x 10 mm przy użyciu wskazanego instrumentu,
- folia aluminiowa,
- kwas solny 25%,
- pepsyna o mocy: 1:10 000 NF (Narodowy Receptariusz USA) odpowiadającej 1:12 500 BP (Farmakopea Brytyjska) lub 2 000 FIP (Międzynarodowa Federacja Farmacji),

- woda podgrzana do temperatury 46-48 °C,
- kilka 10 litrowych zbiorników używanych podczas dekontaminacji, takiej jak obróbka formaliną, sprzętu oraz dla pozostałego płynu wytrawiającego w przypadku dodatnich wyników,
- waga z dokładnością do 0,1 g.

b) **Pobieranie próbek**

1. W przypadku całych tusz pobiera się próbę o wadze około 2 g z filaru przepony w przejściu do części ścięgnistej. W przypadku braku filarów przepony pobiera się taką samą próbkę z części żebrowej lub mostkowej przepony, z mięśni żuchwowych lub z mięśni brzusznych,
2. W przypadku kawałków mięsa pobiera się próbkę o wadze około 2 g z mięśni szkieletowych, o małej zawartości tłuszczu oraz, w miarę możliwości, z miejsca w pobliżu kości lub ścięgien.

c) **Metoda**

1. (i) *Tworzenie próby zbiorczej* (po 100 próbek jednocześnie)
  - 100 próbek, o średniej wadze 1 g każda, pobrane z pojedynczych próbek zgodnie z lit. b), rozdrobnione są w rozdrabniaczu Moulinette. Rozdrabniacz używany jest od trzech do czterech razy, przez około sekundę za każdym razem.
  - Rozdrobnione mięso przenoszone jest do 3-litrowej zlewki i traktowane 10 g pepsyny. 2 litry wody podgrzanej do 46-48 °C przelewa się do zlewki razem z 16 ml kwasu solnego.
  - Wkładkę mieszającą rozdrabniacza za każdym razem wkłada się do zlewki z płynem wytrawiającym, w celu oddzielenia przyczepionych skrawków mięsa.
  - Pręcik mieszający umieszcza się w zlewce, którą przykrywa się folią aluminiową.
  - Zlewkę umieszcza się na podgrzanej płytce grzewczej mieszadła magnetycznego i zaczyna się proces mieszania. Przed rozpoczęciem mieszania, mieszadło należy wyregulować tak, aby utrzymywało stałą temperaturę 44-46 °C podczas całego procesu mieszania. Podczas procesu mieszania płyn powinien wirować z dostatecznie dużą prędkością, aby uzyskać głęboki wir bez rozpryskiwania.
  - Płyn wytrawiający mieszany jest 30 minut, po czym mieszadło wyłącza się, a płyn przelewa się przez sito do rozdzielacza sedymentacyjnego.
  - Płyn w rozdzielaczu odstawia się na 30 minut.
  - Po 30 minutach płyn z osadem w ilości 40 ml szybko przelewa się do kalibrowanego cylindra lub cylindra wirówki.

- Próbę 40 ml pozostawia się na 10 minut, a następnie odsysa się 30 ml supernatantu, pozostawiając objętość wynoszącą 10 ml.
- Pozostałe 10 ml osadu przelewa się do rynienki lub płytki Petriego.
- Następnie cylinder przepłukuje się 10 ml wody, którą dodaje się do rynienki do liczenia larw lub płytki Petriego. Próbkę bada się odpowiednio pod trychinoskopem lub stereomikroskopem.
- Badanie należy wykonywać bezzwłocznie. W żadnym przypadku badania nie można odkładać na dzień następny.

Jeżeli płyny nie zostały zbadane w czasie 30 minut od ich sporządzenia, należy oczyścić je w następujący sposób. Końcową próbkę o objętości 40 ml przelewa się do kalibrowanego cylindra i pozostawia na 10 minut. Po upływie tego czasu, 30 ml supernatantu odsysa się, a pozostałe 10 ml uzupełnia się wodą do 40 ml. Po upływie kolejnych 10 minut, ponownie odsysa się 30 ml supernatantu, a pozostałe 10 ml przelewa się na płytkę Petriego lub na rynienkę do liczenia larw w celu zbadania. Kalibrowany cylinder przepłukuje się 10 ml wody, którą następnie przelewa się na płytkę Petriego lub na rynienkę do liczenia larw w celu zbadania.

Jeżeli osad w czasie badania jest mętny, próbę przelewa się do kalibrowanego cylindra i uzupełniona wodą do objętości 40 ml, po czym należy powtórzyć powyższą procedurę.

(ii) *Próba zbiorcza składająca się z mniej niż 100 próbek*

W razie potrzeby, nie więcej niż 15 próbek 1-gramowych można dodać do całkowitej próby zbiorczej złożonej ze 100 próbek i poddać badaniu razem z tymi próbkami zgodnie z lit. c) pkt 1 (i).

Więcej niż 15 próbek bada się jako oddzielną próbę zbiorczą. Dla prób złożonych z nie więcej niż 50 próbek, objętość płynu wytrawiającego redukuje się do 1 litra.

2. W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próby zbiorczej, od każdej świni pobiera się dalsze 20 g próbki, zgodnie z lit. b). 20 g próbek z pięciu świń należy połączyć i poddać badaniu za pomocą metody opisanej powyżej. W ten sposób zostaną przebadane próbki z 20 grup trzody chlewnej, po 5 świń każda. W przypadku wykrycia włośni w próbie zbiorczej od 5 świń, od pojedynczych sztuk z grupy pobiera się dalsze 20 g próbki i każdą z nich poddaje się oddzielnemu badaniu z zastosowaniem metody opisanej powyżej.

B. W załączniku II rozdział I ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1. Lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zamykane pomieszczenie badawcze, odpowiednio wyposażone, które można zaciemnić podczas badania wykonywanego przy użyciu trychinoskopu;”

2. Skreśla się punkt f); pkt. g), h), i), j), k), l), m) oraz n) otrzymują odpowiednio

oznaczenie f), g), h), i), j), k), l) oraz m).

3. Nowy punkt g) otrzymuje brzmienie:

„g) umywalnia przeznaczona do czyszczenia i dezynfekowania sprzętu do badań (np. pojemników na próbki, kompresorów, noży oraz nożyc) z:

- wodoszczelnym pokryciem podłogi, które jest odporne na gnicie oraz łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
- gładkimi ścianami, które są wyłożone zmywalnym jasnym pokryciem lub farbą, do wysokości przynajmniej 2 m.

Niniejszy przepis nie musi być stosowany pod warunkiem, że laboratoria stosujące metody wymienione w załączniku I pkt. II, III, IV, V, VI są wyposażone w duży, odpowiednio skanalizowany zlew.”

DYREKTYWA KOMISJI

z dnia 27 kwietnia 1989 r.

zmieniająca po raz drugi załączniki do dyrektywy Rady 77/96/EWG w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na obecność włośni (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich

(89/321/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na obecność włośni (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich¹, ostatnio zmienioną rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85², w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

ostatnie badania umożliwiły opracowanie pewnych metod wykrywania włośni w wieprzowinie; wiarygodność tych metod z punktu widzenia ochrony zdrowia jest równoważna metodom stosowanym dotychczas; w związku z tym, w załączniku I do dyrektywy 77/96/EWG należy wprowadzić właściwe uzupełnienia;

w celu ułatwienia przeprowadzania badań na obecność włośni państwom trzecim oraz Państwom Członkowskim należy umożliwić dokonanie wyboru między przewidzianymi metodami badań;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/96/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z niniejszym Załącznikiem.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 września 1989 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

---

¹ Dz. U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 67.

² Dz. U. nr L 362 z 31.12.1985, str. 8.

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 kwietnia 1989 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 77/96/EWG dodaje się punkt VII w brzmieniu:

„VII METODA AUTOMATYCZNEGO TRAWIENIA ZGROMADZONYCH PRÓBEK AŻ DO 35 g

a) Aparatura i odczynniki

- Nóż i nożyczki do pobierania próbek,
- tace z ponumerowanymi polami na 50 prób, z których każde może pomieścić próbki o średniej wadze 2 g mięsa każda,
- mieszarka Trichomatic 35 z wkładem filtracyjnym,
- roztwór kwasu solnego 8,5% ± 0,5 wagowo,
- przezroczyste filtry membranowe poliwęglanowe o średnicy 50 mm i rozmiarze pora 14 mikronów,
- pepsyna o mocy 1:10 000 NF (US National Formulary) odpowiadającej 1:12 50000 BP (British Pharmacopoea) odpowiadającej 2 000 FIP (Fédération Internationale de Pharmacie),
- waga o dokładności do 0,1 g,
- pęseta z płaskimi końcówkami,
- kilka szkiełek przedmiotowych mikroskopu o długości boku co najmniej 5 cm lub kilka szalek Petriego o średnicy co najmniej 6 cm zaznaczonych pod spodem,
- mikroskop (stereoskopowy) optyczny (powiększenie 15-60 razy) lub trichinoskop ze stołem poziomym,
- zbiornik do zlewania odpadów płynnych,
- kilka zbiorników 10-litrowych do użytku podczas stosowania dekontaminacji, takiej jak obróbka formalinowa, do sprzętu, i do pozostałego płynu wytrawiającego w wypadku wyniku dodatniego.

b) Zbieranie próbek

1. W przypadku całych tusz należy pobrać próbkę o wadze ok. 2 g. z filaru przepony przy przejściu do części ścięgnistej. Przy braku filarów przepony, należy pobrać próbki o tej samej wadze z części międzyżebrowej lub mostkowej przepony, z mięśni żuchwowych lub mięśni brzusznych.
2. W przypadku kawałków mięsa, należy pobrać próbkę o wadze ok. 2 g. Z mięśni szkieletowych o małej zawartości tłuszczu, i w miarę możliwości, z miejsc położonych

blisko kości czy ścięgien.

c) **Metoda**

1. *Procedura trawienia*

- Przygotować mieszarkę z wkładem filtracyjnym, podłączyć rurkę ściekową i włożyć jej końcówkę do zbiornika na odpady.
- Po włączeniu mieszarki rozpocznie się podgrzewanie.
- Przed rozpoczęciem pracy zasuwę odcinającą, umieszczoną pod komorą reakcji, należy otworzyć i zamknąć.
- Umieścić do 35 próbek o wadze ok. 1g każda (przy temperaturze 25-30 °C) pobranych z każdej indywidualnej próbki, zgodnie z lit. b). Upewnić się, że większe kawałki ścięgien są usunięte, w przeciwnym wypadku może nastąpić zatkanie filtra membranowego.
- Napełnić wodą do krawędzi komorę płynów podłączoną do mieszarki (ok. 400 ml).
- Wlać ok. 30 ml kwasu solnego (8,5%) do mniejszej, sąsiedniej komory płynów.
- Umieścić filtr membranowy pod filtrem wstępnym w pojemniku na filtr we wkładzie filtrowym.
- Na koniec dodać 5 g pepsyny. Należy ściśle przestrzegać kolejności dodawania w celu uniknięcia rozkładu pepsyny.
- Zamknąć pokrywy komór reakcji i płynów.
- Wybrać okres trawienia. Krótki okres trawienia (5 min) dla świń poddanych ubojowi we właściwym wieku do uboju i przedłużony okres trawienia (8 min) dla innych próbek.
- Automatyczne dozowanie rozpocznie się po wciśnięciu guzika startu w mieszarce, co automatycznie uruchomi trawienie i filtrację. Po 10-13 minutach proces jest zakończony i następuje automatyczne wyłączenie.
- Pokrywę komory reakcji otworzyć uprzednio upewniając się, że jest pusta. Jeśli na dnie komory widać pozostałości piany lub płynu wytrawiającego zastosować procedurę, określoną w pkt. 4.

2. *Odzyskiwanie larw*

- Zdjąć pojemnik na filtr i przenieść filtr membranowy na płytkę mikroskopową lub szalkę Petriego.
- Filtr membranowy zbadać przy pomocy mikroskopu lub trichinoskopu.

3. *Czyszczenie wyposażenia*

- W przypadku pozytywnego rezultatu, napełnić komorę reakcji w mieszarce do $\frac{2}{3}$ objętości wrzącą wodą. Do podłączonej komory płynów wlewać wodę kranową do momentu przykrycia dolnego czujnika. Program czyszczenia włączy się automatycznie. Odkazić pojemnik na filtr i pozostały sprzęt, np. poprzez zastosowanie formaliny.
- Po całym dniu pracy napełnić komorę płynów w mieszarce wodą i włączyć standardowy program.

4. *Metoda polecana przy niekompletnym trawieniu uniemożliwiającym filtrację*

Przy przeprowadzaniu automatycznego procesu w mieszarce według pkt. 1, otworzyć pokrywę komory reakcji i sprawdzić obecność pozostałości piany lub płynu. W przypadku widocznych pozostałości, zastosować poniższą procedurę:

- Zamknąć dolną zasuwę odcinającą pod komorą reakcji.
  - Zdjąć pojemnik na filtr i przenieść filtr membranowy na płytkę mikroskopu lub szalkę Petriego,
  - Włożyć nowy filtr membranowy do pojemnika na filtr i założyć pojemnik.
  - Napełnić wodą komorę płynów tak, by przykryła dolny czujnik.
  - Przeprowadzić automatyczny program czyszczenia.
  - Po programie czyszczenia otworzyć pokrywę komory reakcji i sprawdzić obecność pozostałości płynu.
  - Jeśli komora jest pusta, zdjąć pojemnik na filtr i przenieść filtr membranowy pęsetą na szalkę Petriego lub płytkę przedmiotową mikroskopu.
  - Oba filtry membranowe zbadać zgodnie z pkt. 2. Jeśli nie można zbadać filtrów powtórzyć cały proces trawienia w przedłużonym czasie trawienia, zgodnie z pkt. 1.
5. W przypadku dodatniego lub wątpliwego wyniku badania próby zbiorczej, od każdej świni pobiera się dalsze 20 g próbki, zgodnie z lit. b).”.

DYREKTYWA KOMISJI 94/59/WE

z dnia 2 grudnia 1994 r.

zmieniająca po raz trzeci załączniki do dyrektywy Rady 77/96/EWG w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na włośnię (*Trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na włośnię (*Trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 89/321/EWG², w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

ostatnie badania dowiodły potrzeby zmodyfikowania niektórych metod kontroli w odniesieniu do wykrywania włośni w mięsie końskim; Naukowy Komitet Weterynaryjny zatwierdził alternatywne metody zamrażania dla inaktywacji włośni; wiarygodność tych metod z punktu widzenia ochrony zdrowia jest równoważna z istniejącymi metodami; w związku z tym, należy odpowiednio uzupełnić załącznik I do dyrektywy 77/96/EWG;

aby ułatwić zamrażanie mięsa, państwom trzecim i Państwom Członkowskim należy zezwolić na wybór między przewidzianymi metodami zamrażania;

Naukowy Komitet Weterynaryjny zalecił przeprowadzenie pewnych technicznych dostosowań i uzupełnienie stosowanych obecnie metod badań na obecność włośni, w szczególności w odniesieniu do badania mięsa końskiego oraz w zakresie warunków, które spełnić muszą laboratoria zajmujące się wykrywaniem włośni;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/96/EWG wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą nie później niż

¹ Dz.U. nr L 26 z 31.1.1977, str. 67.

² Dz.U. nr L 133 z 17.5.1989, str. 33.

do dnia 1 stycznia 1995 r. Niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie muszą zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1994 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do dyrektywy 77/96/EWG wprowadza się następujące zmiany:

A. W załączniku I VII (C) wprowadza się następujące zmiany:

1. W pkt. 1 tiret ósme, wartość „5g” zastępuje się wartością „7g”.
2. Po pkt. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4. *Użycie filtrów membranowych*

Każdy poliwęglanowy filtr membranowy może być użyty nie więcej niż pięć razy. Filtr należy obrócić po każdym użyciu. Dodatkowo, filtr należy sprawdzić po każdym użyciu pod kątem uszkodzeń, które skutkowałyby niemożliwością jego dalszego stosowania.”

3. Pkt 4 otrzymuje oznaczenie pkt. 5, a pkt 5 otrzymuje oznaczenie pkt. 6.

B. W załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

1. Po pozycji „Zamrażanie mięsa” dodaje się nowy podtytuł „I. **Metoda 1**”.
2. Po pkt. 7 dodaje się, co następuje:

„II. **Metoda 2**

Ogólne przepisy pkt. 1-5 metody 1 zostają zachowane z zastosowaniem następujących kombinacji czasu i temperatury:

1. Mięso o średnicy lub grubości do 15 cm musi zostać zamrożone zgodnie z następującymi kombinacjami czasu i temperatury:
  - 20 dni w - 15 °C,
  - 10 dni w - 23 °C,
  - 6 dni w - 29 °C.
2. Mięso o średnicy lub grubości między 15 a 50 cm musi zostać zamrożone zgodnie z następującymi kombinacjami czasu i temperatury:
  - 30 dni w - 15 °C,
  - 20 dni w - 25 °C,
  - 12 dni w - 29 °C.

Temperatura w chłodni nie może być wyższa niż poziom wybranej

temperatury inaktywacji. Należy ją mierzyć za pomocą kalibrowanych przyrządów termoelektrycznych i nieustannie rejestrować. Nie można jej mierzyć bezpośrednio w strumieniu zimnego powietrza. Przyrządy pomiarowe muszą być trzymane w zamknięciu. Wszystkie zapisy muszą zawierać odpowiednie liczby z rejestru kontroli mięsa w chwili przywozu oraz datę i czas rozpoczęcia i zakończenia zamrażania. Zapisy te muszą być przechowywane przez rok po sporządzeniu.

III. Metoda 3

Kontrolowanie temperatury wewnątrz sztuk mięsa.

1. W przypadku kontrolowania temperatury wewnątrz sztuk mięsa i spełnienia warunków z pkt. 2-6, zastosowanie mają następujące kombinacje czasu i temperatury:
  - 106 godzin w - 18 °C,
  - 82 godziny w - 21 °C,
  - 63 godziny w - 23,5 °C,
  - 48 godzin w - 26 °C,
  - 35 godzin w - 29 °C,
  - 22 godziny w - 32 °C,
  - 8 godzin w - 35 °C,
  - ½ godziny w - 37 °C.
2. Mięso dostarczone w stanie zamrożonym musi być w tym stanie utrzymywane.
3. Dostawy w chłodni muszą być przechowywane oddzielnie i w zamknięciu.
4. Data i czas przyjęcia każdej dostawy do chłodni muszą być rejestrowane.
5. Wyposażenie techniczne oraz zaopatrzenie chłodni w energię muszą zapewniać bardzo szybkie osiągnięcie temperatur określonych w pkt.1 oraz utrzymanie tych temperatur we wszystkich częściach mięsa.
6. Temperaturę należy mierzyć za pomocą kalibrowanych przyrządów termoelektrycznych i nieustannie rejestrować. Czujnik termometru musi być umieszczony w środku kontrolowanej sztuki mięsa, nie mniejszej niż najgrubszy kawałek mięsa, który ma zostać zamrożony.

Kontrolowana sztuka mięsa musi być umieszczona w najmniej uprzywilejowanym miejscu w chłodni, oddalona od sprzętu chłodzącego i bezpośredniego strumienia zimnego powietrza. Przyrządy pomiarowe muszą być trzymane w zamknięciu. Wszystkie zapisy muszą zawierać odpowiednie liczby z rejestru kontroli mięsa w chwili przywozu oraz datę i czas rozpoczęcia i zakończenia zamrażania. Zapisy te muszą być przechowywane przez rok po sporządzeniu.”

C. Dodaje się następujący załącznik V:

„ZALĄCZNIK V

Kontrola i zamrażanie mięsa końskiego.

1. **Kontrola**

Kontrola mięsa końskiego musi być przeprowadzona zgodnie z metodą wytrawiania określoną w załączniku I, z uwzględnieniem następujących zmian:

- Próbkę o minimalnej wadze 10 g pobiera się z mięśnia językowego lub mięśnia żuchwowego. W przypadku braku mięśnia językowego lub mięśnia żuchwowego, próbkę tej samej wielkości pobiera się z filaru przepony przy przejściu do części ścięgnistej. Mięsień należy oczyścić z tkanki łącznej i tłuszczu.
- W przypadku zastosowania sztucznego wytrawiania próbek zbiorczych zgodnie z punktami III-VII załącznika I, do celów kontroli poddaje się wytrawieniu próbkę o wadze 5 g. W przypadku każdego wytrawiania, łączna waga badanego mięśnia nie może przekraczać 100 gramów dla metod III, IV, V i VI w załączniku I i 35 gramów dla metody VII w załączniku I.
- W przypadku otrzymania pozytywnego wyniku, pobiera się kolejną próbkę o wadze 10 g, celem wykonania następnego niezależnego badania.

2. **Zamrażanie mięsa końskiego**

Aby zabić włośnię za pomocą zamrażania, mięso końskie musi zostać poddane wymrożeniu zgodnie z jedną z metod opisanych w załączniku IV.”

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 grudnia 1976 r.

w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnym

(77/99/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

od czasu ustanowienia wspólnej organizacji rynków, produkty mięsne mogą być swobodnie przemieszczane we Wspólnocie; jednakże istnienie zróżnicowanych wymagań zdrowotnych w tym sektorze w różnych Państwach Członkowskich ogranicza wewnątrzspółnotowy handel tymi produktami; w celu usunięcia takich dysproporcji niezbędne jest zastąpienie tych wymagań krajowych wspólnymi postanowieniami;

w celu zagwarantowania jakości omawianych produktów z punktu widzenia zdrowotnego, do ich produkcji konieczne jest używanie tylko świeżego mięsa, pozyskanego zgodnie z normami wspólnotowymi, ustanowionymi w dyrektywie Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem², ostatnio zmienionej dyrektywą 75/379/EWG³ dyrektywą Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie prw sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym⁴, ostatnio zmienionej dyrektywą 75/379/EWG, a także dyrektywą Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 75/379/EWG; produkty mięsne muszą być produkowane, magazynowane i transportowane w warunkach, spełniających wszystkie wymagania zdrowotne; konieczność uzyskania zatwierdzenia przez zakłady produkcji i przetwórstwa może ułatwić nadzór nad stosowaniem się do tych warunków; należy stworzyć przepisy w zakresie procedury, mającej na celu rozstrzygnięcie wszelkich sporów, które mogą powstać między Państwami Członkowskimi w zakresie uzasadnienia zatwierdzenia zakładu produkcyjnego;

---

¹ Dz.U. nr C 114 z 11.11.1971, str. 40.

² Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

³ Dz.U. nr L 172 z 3.07.1975, str. 17.

⁴ Dz.U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23.

⁵ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

ponadto należy wprowadzić we Wspólnocie mechanizmy kontrolne celem zapewnienia, że normy ustanowione w niniejszej dyrektywie stosowane są we wszystkich Państwach Członkowskich; należy stworzyć przepisy w zakresie procedury dla takich inspekcji, które zostaną ustalone zgodnie z procedurą wspólnotową, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r.⁶;

należy stworzyć przepisy umożliwiające odstępstwa od określonych przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do niektórych produktów mięsnych, zawierających inne środki spożywcze oraz zawierających minimalny procent mięsa; odstępstw takich należy dokonywać zgodnie z procedurą wspólnotową, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

w odniesieniu do wewnątrzspółnotowego handlu, wydanie świadectwa zdrowia, sporządzonego przez właściwy organ, uznaje się za najlepszą drogę do zapewnienia właściwych władz kraju przeznaczenia, że przesyłka produktów mięsnych spełnia wymagania niniejszej dyrektywy; świadectwo to musi towarzyszyć przesyłce tych produktów do miejsca przeznaczenia;

Państwa Członkowskie muszą mieć prawo wydawania zakazu wprowadzania na ich terytorium produktów mięsnych z innego Państwa Członkowskiego, uznanych za niezdadne do spożycia przez ludzi lub nie spełniających przepisów zdrowotnych Wspólnoty;

w takich przypadkach, nadawcy, na jego własne żądanie lub na żądanie jego przedstawiciela należy pozwolić na zwrócenie jemu produktów mięsnych, chyba, że istnieją przyczyny zdrowotne zmuszające do przeciwnego działania;

w przypadku zakazu lub ograniczenia, o jego przyczynach powiadomić należy nadawcę lub jego przedstawiciela a także w niektórych przypadkach właściwym władzom kraju wywozu;

w przypadku sporu między nim a władzami Państwa Członkowskiego, właściwego dla miejsca przeznaczenia, dotyczącego zasadności zakazu lub ograniczenia, nadawcy należy umożliwić uzyskanie opinii eksperta;

w celu ułatwienia wprowadzenia proponowanych środków, należy przewidzieć procedurę ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi i Komisją w Stałym Komitecie Weterynaryjnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymagania zdrowotne dla produktów mięsnych, przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosowane będą następujące definicje:
  - a) produkty mięsne: produkty sporządzone w całości lub w części z mięsa, poddanego przerobowi dla zapewnienia określonego stopnia zakonserwowania.

---

⁶ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Jednakże mięsa poddanego tylko chłodzeniu lub mrożeniu nie uznaje się za produkt mięsny.

Następujące produkty nie są objęte niniejszą dyrektywą:

- (i) ekstrakty mięsne, rosół mięsny i bulion, sosy mięsne i podobne produkty, nie zawierające kawałków mięsa;
  - (ii) całe, łamane i skruszone kości, peptony mięsne, żelatyna zwierzęca, mączka mięsna, mączka ze skóry wieprzowej, plazma krwi, krew wysuszona, wysuszona plazma krwi, białka komórkowe, ekstrakty z kości i podobne produkty;
  - (iii) tłuszcze przetopione z tkanek zwierzęcych;
  - (iv) żołądki, pęcherze i jelita, oczyszczone i wybielone, solone lub suszone;
- b) mięso: mięso zgodnie z definicją w:
- art. 1 dyrektywy 64/433/EWG,
  - art. 1 dyrektywy 71/118/EWG,
  - art. 2 dyrektywy 72/462/EWG;
- c) świeże mięso: świeże mięso zgodnie z definicją w art. 1 dyrektyw 64/433/EWG i 71/118/EWG oraz w art. 2 dyrektywy 72/462/EWG;
- d) przerób: przerób świeżego mięsa, z dodatkiem lub bez dodatku innych środków spożywczych, poprzez podgrzewanie, solenie lub suszenie albo kombinację tych procesów;
- e) przerób całkowity: przerób, którego wyniki są wystarczające aby zagwarantować wartość zdrowotną produktu w normalnej temperaturze otoczenia;
- f) przerób niecałkowity: przerób, który nie spełnia wymagań, ustanowionych w załączniku A, rozdział V pkt 27 dla przerobu całkowitego;
- g) podgrzewanie: z użyciem ciepła suchego lub parowego;
- h) solenie: użycie soli (NaCl);
- i) suszenie: naturalna lub sztuczna redukcja zawartości wody;
- j) kraj wywozu: Państwo Członkowskie z którego produkty mięsne wysyłane są do innego Państwa Członkowskiego;
- k) kraj przeznaczenia: Państwo Członkowskie do którego wysyłane są produkty mięsne z innego Państwa Członkowskiego;

- l) przesyłka: ilość produktu mięsnego objęta tym samym świadectwem zdrowia;
  - m) opakowanie: ochrona produktów mięsnych z użyciem opakowania pierwotnego lub pierwotnego pojemnika, dotyczących bezpośrednio danego wyrobu, a także opakowanie pierwotne i pierwotny pojemnik sam w sobie;
  - n) pakowanie: umieszczanie opakowanego lub nie opakowanego produktu lub produktów mięsnych w drugim pojemniku, jak również pojemnik sam w sobie.
2. Od czasu przedłożenia wniosku zgodnie z art. 9 ust. 2 do czasu przyjęcia przepisów, dotyczących mięsa poddanego przerobowi innemu niż podgrzewanie, solenie lub suszenie albo poddanego przerobowi niezgodnemu z wymaganiami załącznika A, rozdział V pkt 26, mięso takie podlega przepisom dyrektyw, wymienionych w ust. 1 lit. b).

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że tylko produkty mięsne spełniające następujące warunki ogólne będą wysyłane z jego terytorium na terytorium innego Państwa Członkowskiego:

- 1) produkty muszą zostać przygotowane w zakładzie zatwierdzonym i poddanym inspekcji zgodnie z art. 6;
- 2) muszą zostać przygotowane, magazynowane i transportowane zgodnie z załącznikiem A;
- 3) muszą zostać przygotowane z:
  - a) mięsa świeżego jak określono w art. 2 ust. 2 lit. c). Takie świeże mięso może pochodzić:
    - (i) zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG, z Państwa Członkowskiego w którym dokonano przygotowania, lub z każdego innego Państwa Członkowskiego,
    - (ii) zgodnie z dyrektywą 72/462/EWG, z państwa trzeciego, przywożone bezpośrednio lub przez inne Państwo Członkowskie,
    - (iii) zgodnie z art. 15 dyrektywy 71/118/EWG, z państwa trzeciego, o ile:
      - produkty pozyskane z tego mięsa spełniają wymagania niniejszej dyrektywy,
      - oznakowanie zdrowotności, ustanowione w załączniku A, rozdział VII, nie zostało dokonane na tych wyrobach,
      - handel wewnątrzspółnotowy tymi produktami pozostaje przedmiotem stosowania przepisów krajowych każdego Państwa Członkowskiego;

- b) produktów mięsnych, pod warunkiem, że spełniają wymagania niniejszej dyrektywy;
- 4) muszą zostać przygotowane poprzez podgrzewanie, solenie lub suszenie, który to przerób może zostać połączony z wędzeniem lub dojrzewaniem, o ile możliwe w szczególnych warunkach mikroklimatycznych i w połączeniu, w szczególności, z niektórymi substancjami pekującymi w rozumieniu art. 12. Mogą zostać także połączone z innymi środkami spożywczymi i przyprawami;
  - 5) muszą zostać przygotowane ze świeżego mięsa, przerabianego zgodnie z załącznikiem A rozdział III;
  - 6) muszą zostać poddane inspekcji dokonanej przez właściwe władze, zgodnie z załącznikiem A rozdział IV; inspekcje takie mogą być przeprowadzone jako zadania czysto rutynowe i zgodnie z zasadami ustalonymi, w miarę potrzeb, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, z udziałem specjalnie do tego celu wyszkolonych asystentów;
  - 7) muszą spełniać normy ustanowione w załączniku A rozdział V;
  - 8) muszą zostać opakowane i zapakowane zgodnie z załącznikiem A rozdział VI, o ile opakowanie i zapakowanie jest konieczne;
  - 9) muszą posiadać oznakowanie zdrowotności, zgodnie z załącznikiem A rozdział VII;
  - 10) zgodnie z załącznikiem A rozdział VIII musi im towarzyszyć świadectwo zdrowia podczas transportu do kraju przeznaczenia;
  - 11) muszą być magazynowane i transportowane i do kraju przeznaczenia w zadawalających warunkach zdrowotnych, zgodnie z załącznikiem A rozdział IX.
2. Produkty mięsne nie mogą być poddane promieniowaniu jonizującemu, chyba, że jest to uzasadnione względami medycznymi i chyba, że taka procedura jest wyraźnie uwidocznioma na wyrobie i w świadectwie zdrowotności.

Artykuł 4

1. Produkty mięsne, poddane całkowitemu przerobowi zgodnie z załącznikiem A, rozdział V pkt 27 mogą być magazynowane i transportowane w normalnej temperaturze otoczenia.

Produkty poddane naturalnej fermentacji i dojrzewaniu przez długi okres uznaje się za poddane całkowitemu przerobowi, do czasu, gdy Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji, dokona zmiany limitów, zawartych w załączniku A, rozdział V pkt 27 lit. b).

2. Do celów kontroli producent musi zapewnić, że opakowanie produktów mięsnych, poddanych przerobowi niecałkowitemu, nosi wyraźne i czytelne oznaczenie temperatury, w jakiej produkty muszą być transportowane i magazynowane oraz okres, przez jaki zapewniona może być przydatność do spożycia.

3. Jeśli jest to konieczne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, można dokonać odstępstwa od ust. 2 w odniesieniu do niektórych produktów mięsnych, nie spełniających norm, ustanowionych w załączniku A rozdział V pkt 27, z zastrzeżeniem niektórych warunków, które zostaną zweryfikowane przez właściwą władzę.

Artykuł 5

Art. 3 i 4 nie mają zastosowania do produktów mięsnych, przywożonych na podstawie zezwolenia kraju przeznaczenia, do użytku innego niż spożycie przez ludzi; w takim przypadku kraj przeznaczenia zapewnia, że produkty takie używane są wyłącznie w celach dla których zostały do tego kraju wysłane.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje listę zakładów przez nie zatwierdzonych i posiadających numer zatwierdzenia weterynaryjnego. Wysyła ono tę listę innym Państwom Członkowskim i Komisji.

Komisja opracowuje listę tych zatwierdzonych zakładów i opublikuje ją w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 8 Państwo Członkowskie nie zatwierdzi zakładu o ile nie zostanie zapewniona zgodność z niniejszą dyrektywą.

Państwo Członkowskie wycofa swoje zatwierdzenie, jeżeli warunki zatwierdzenia nie są dłużej spełniane.

Jeżeli kontroli dokonano zgodnie z art. 7, zainteresowane Państwo Członkowskie bierze pod uwagę wnioski z niej wynikające.

Inne Państwa Członkowskie oraz Komisja są powiadamiane o wycofaniu zatwierdzenia.

2. Inspekcja i nadzorowanie zatwierdzonych zakładów dokonywane są na odpowiedzialność właściwej władzy, która w zadaniach czysto technicznych może być wspomagana przez specjalnie wyszkolony personel.

Szczegółowe zasady, regulujące takie wspomaganie zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie uzna, że warunki zatwierdzenia nie są lub nie są dłużej spełniane przez zakład w innym Państwie Członkowskim, powinno o tym zawiadomić Komisję oraz właściwą władzę centralną tego ostatniego Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku, określonym w ust. 3, Komisja niezwłocznie uruchomi procedurę, ustanowioną w art. 7.

Jeżeli wnioski z raportu z inspekcji to uzasadniają, Państwa Członkowskie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19, mogą zostać upoważnione do odmowy wprowadzenia na swoje terytorium produktów mięsnych z zakwestionowanego zakładu.

Takie upoważnienie może zostać cofnięte zgodnie z tą samą procedurą, ustanowioną w art. 19, jeżeli takie działanie jest uzasadnione wynikami dodatkowej kontroli ekspertów, dokonanej zgodnie z art. 7.

Artykuł 7

Eksperci Państw Członkowskich i Komisji przeprowadzają regularne inspekcje zatwierdzonych zakładów celem zapewnienia, że te ostatnie faktycznie stosują niniejszą dyrektywę, w szczególności załącznik A rozdziały I i II.

Dostarczają oni Komisji raporty, zawierające wyniki dokonanych inspekcji.

Państwo Członkowskie, na terytorium, którego przeprowadzana jest inspekcja, zapewnia ekspertom wszelką niezbędną pomoc w wykonaniu ich zadania.

Ekspertów Państw Członkowskich, przeprowadzających inspekcje, powołuje Komisja, na wniosek Państw Członkowskich. Muszą oni być obywatelami Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym przeprowadzana jest inspekcja, a w przypadku przewidzianym w art. 6 ust. 3 i 4 obywatelami innego niż to Państwo Członkowskie, które uczestniczy w sporze.

Inspekcje są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nią koszty.

Częstotliwość i szczegółowe zasady takich inspekcji zostaną ustalone zgodnie z procedurą, ustanowioną w art. 18.

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa od warunków przewidzianych w art. 3 można postanowić, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, że niektóre przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do określonych produktów zawierających inne środki spożywcze i tylko niewielki procent mięsa lub produktu mięsnego.

Wyjątki takie odnoszą się jedynie do:

- a) warunków zatwierdzenia zakładów, jak ustanowiono w załączniku A rozdział I;
- b) wymagań inspekcji, opisanych w załączniku A rozdziałach IV i V;
- c) wymagań w stosunku do oznakowania zdrowotnego i świadectwa zdrowia jak ustanowiono w art. 3 ust. 1 pkt. 9 i 10.

Rozważając zgodę na taki wyjątek, jaki przewidziano w niniejszym artykule, bierze się pod uwagę zarówno rodzaj jak i skład wyrobu.

Bez względu na przepisy niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie zapewnią, że wszystkie produkty mięsne przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego są produktami zdrowymi, przygotowanymi ze świeżego mięsa lub świeżych produktów mięsnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

2. Ust. 1 akapit pierwszy zostanie wprowadzony po raz pierwszy przed datą wprowadzenia niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

1. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, ustala po raz pierwszy, przed datą wykonania niniejszej dyrektywy, przepisy mające zastosowanie do świeżego mięsa, które zostało zmielone, rozdrobnione lub podobnie podzielone na drobne kawałki, z dodatkiem innych środków spożywczych i przypraw.

Do czasu wejścia w życie tak przyjętych przepisów, mięso to podlega przepisom prawa krajowego.

2. Przed datą wprowadzenia niniejszej dyrektywy, Komisja przedłoży Radzie wniosek, dotyczący postępowania w odniesieniu do wyrobów, które nie zostały poddane przerobowi, a zatem nie spełniają wymagań ustanowionych w załączniku A rozdział V pkt 26.

Artykuł 10

Metody, wymagane do sprawdzenia zgodności z normami, ustanowionymi w załączniku A, rozdział V pkt. 26 i 27 oraz tolerancji dopuszczalnych dla tych norm, zostaną określone sześć miesięcy przed datą wprowadzenia niniejszej dyrektywy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Metody te, normy i tolerancje mogą być, w miarę potrzeb, zmieniane lub uaktualniane przy zastosowaniu tej samej procedury.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla kompetencji wynikających z art. 6 i 7, Państwo Członkowskie, na którego terytorium w trakcie inspekcji sanitarnej stwierdzono, że:

- a) produkty mięsne sprowadzone z innego Państwa Członkowskiego nie nadają się do spożycia przez ludzi, zakazuje obrotu takimi produktami na swoim terytorium;
- b) art. 3 nie został zastosowany, może narzucić taki zakaz.

2. Decyzje podjęte zgodnie z ust. 1 muszą, na żądanie nadawcy lub jego przedstawiciela, zezwalać na ponowną wysyłkę produktów mięsnych, o ile ma do tego przeciwwskazań zdrowotnych. W każdym przypadku podejmuje się środki zapobiegające niewłaściwemu użyciu takich produktów.

Jeżeli ponowna wysyłka nie jest możliwa, produkty muszą zostać zniszczone na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym przeprowadzono inspekcję.

W drodze odstępstwa od tego przepisu oraz na żądanie odbiorcy lub jego przedstawiciela, Państwo Członkowskie dokonujące inspekcji sanitarnej zwierząt i zdrowia publicznego, może zezwolić na ich wprowadzenie do użytkowania innego niż spożycie przez ludzi, o ile nie stanowi to zagrożenia dla ludzi lub zwierząt. Takie produkty mięsne nie mogą opuścić terytorium tego Państwa Członkowskiego, które musi sprawdzić ich przeznaczenie.

O takich decyzjach należy powiadomić nadawcę lub jego przedstawiciela, podając ich uzasadnienia. Takie uzasadnione decyzje muszą, na żądanie, być niezwłocznie przekazane na piśmie, ze wskazaniem dróg odwołania, przewidzianych w aktualnym ustawodawstwie oraz w formie i w terminie złożenia takiego odwołania.

3. W przypadku, gdy decyzje takie podejmowane są na podstawie ustalonej obecności choroby zakaźnej, niebezpiecznego dla zdrowia ludzkiego spadku jakości lub poważnego naruszenia niniejszej dyrektywy, zostaną one także niezwłocznie przekazane do właściwej władzy centralnej kraju wysyłającego oraz do Komisji, z podaniem przyczyn takich decyzji.

Artykuł 12

Bez uszczerbku dla aktualnych zasad wspólnotowych w sprawie dodatków, dopuszczonych do stosowania w środkach spożywczych, stosowanie dodatków do produktów mięsnych i szczególne zasady takiego stosowania podlegają nadal ustawodawstwu krajowemu, do czasu wejścia w życie przepisów wspólnotowych w tej dziedzinie.

Artykuł 13

Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji ustali przed dniem 31 grudnia 1978 r. temperatury, jakie należy utrzymywać podczas rozbioru mięsa i pierwotnego pakowania przewidziane w załączniku A rozdział II pkt 9, i bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w załączniku A rozdział III pkt 20.

Artykuł 14

1. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, podejmuje jednogólną decyzję w sprawie zasad wspólnotowych, dotyczących metod wykrywania włośieni, a także przypadków, w których takie wykrywanie jest zbędne.

2. Do czasu wejścia w życie takich zasad zastosowanie ma ustawodawstwo Państw Członkowskich w sprawie wykrywania włośieni w produktach mięsnych zawierających wieprzowinę.

3. Wieprzowiny, w której rozpoznano włośnicę nie wolno używać do wyrobu produktów mięsnych, przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego.

Artykuł 15

1. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na drogi odwoławcze od decyzji właściwych władz, dostępne zgodnie z obecnym ustawodawstwem Państw Członkowskich przewidziane w niniejszej dyrektywie.

2. Każde Państwo Członkowskie zagwarantuje podmiotom wysyłającym produkty mięsne, których przesyłka została zabroniona na podstawie art. 11 ust. 1, prawo uzyskania opinii eksperta. Każde Państwo Członkowskie zapewni, że przed podjęciem przez właściwe władze wszelkich innych środków, takich jak zniszczenie mięsa, eksperci będą mieli możliwość ustalenia, czy zostały spełnione warunki art. 11 ust. 1.

Ekspert musi być obywatelem Państwa Członkowskiego innego niż kraju wywozu lub kraju przeznaczenia.

Działając na wniosek Państw Członkowskich, Komisja opracowuje wykaz zespołu ekspertów, którzy mogą zostać poinstruowani w sprawie formułowania takich opinii. Po konsultacji z Państwami Członkowskimi ustanowi ona ogólne zasady, które będą stosowane, w szczególności w odniesieniu do procedury formułowania takich opinii.

Artykuł 16

Do czasu wejścia w życie przepisów wspólnotowych w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt mających wpływ na wewnątrzspółnotowy handel produktami mięsnymi, przepisy krajowe w tej dziedzinie mają nadal zastosowanie.

Artykuł 17

Do czasu wejścia w życie przepisów wspólnotowych dotyczących przywozu produktów mięsnych z państw trzecich, Państwa Członkowskie stosują do takiego przywozu przepisy, które są przynajmniej równoważne z przepisami, wynikającymi z niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

1. W przypadku, gdy procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być zastosowana, sprawa zostanie niezwłocznie przedstawiona Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu (zwanemu dalej „Komitetem”), powołanemu decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r. przez przewodniczącego z jego własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich wazone są zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawi projekt środków, przewidzianych do przyjęcia. Komitet wyda swoją opinię odnośnie tych środków w okresie, który zostanie ustalony przez przewodniczącego z zachowaniem pilności sprawy przedłożonej do rozpatrzenia. Opinie zostaną wydane większością 41 głosów.

4. Komisja przyjmie środki i bezzwłocznie je zastosuje, jeśli są zgodne z opinią Komitetu. Jeżeli środki te są niezgodne z opinią Komitetu lub brak takiej opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawi Radzie propozycje środków do podjęcia. Rada przyjmie środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli Rada nie przyjmie żadnych środków w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia jej propozycji, Komisja przyjmie zaproponowane środki i niezwłocznie je zastosuje chyba, że Rada odrzuci je zwykłą większością głosów.

Artykuł 19

1. W przypadku, gdy ma być zastosowania procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego przedstawi sprawę Komitetowi.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich ważone są zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet wydaje swoją opinię odnośnie tych środków w ciągu dwóch dni. Opinie wydane są przy osiągnięciu większości 41 głosów.

4. W przypadku, gdy środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie je przyjmie i zastosuje. W przypadku, gdy są one niezgodne z opinią Komitetu lub gdy nie wydano żadnej opinii, Komisja niezwłocznie przedstawi Radzie propozycje środków do przyjęcia. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli Rada nie przyjmie żadnych środków w ciągu 15 dni od daty otrzymania wniosku, Komisja przyjmie proponowane środki i niezwłocznie je zastosuje chyba, że Rada odrzuci je zwykłą większością głosów.

Artykuł 20

Działając na wniosek Komisji, dostarczony przed dniem 1 lipca 1977 r., Rada, przed dniem 31 grudnia 1977 r., przyjmie przepisy, określające, kto jest upoważniony do dokonywania nadzoru i inspekcji, przewidzianych w art. 3 ust. 6 (1), art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 2 oraz w załączniku A, rozdziały II, IV, V, VII i VIII.

Artykuł 21

Art. 18 i 19 stosują się do dnia 21 czerwca 1981 r.

Artykuł 22

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy dnia 1 lipca 1979 r

Jednakże, w przypadku tych Państw Członkowskich, które w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy nie wymagają corocznych badań lekarskich, zgodnie z obowiązującymi przepisami weterynaryjnymi, badanie lekarskie przewidziane w załączniku A rozdział II pkt 17 będzie obowiązuje dopiero od dnia 15 lutego 1980 r. chyba, że Rada, działając na wniosek Komisji zadecyduje przed dniem 31 grudnia 1979 r. o przesunięciu tej daty w świetle raportu, dostarczonego przez Komisję.

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1976 r.

W imieniu Rady

A.P.L.M.M. van der STEE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

WARUNKI ZATWIERDZANIA ZAKŁADÓW WYTWARZAJĄCYCH PRODUKTY MIĘSNE

1. W ciągu całego okresu ważności zatwierdzenia zakłady muszą składać się przynajmniej z:
  - a) odpowiednich pomieszczeń, wystarczająco dużych do odrębnego składowania:
    - (i) w chłodni
      - świeżego mięsa w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c),
      - mięsa innego niż to określone w art. 2 ust. 1 lit. c);
    - (ii) w temperaturze otoczenia lub, gdzie właściwe, w chłodni;
      - produktów mięsnych, spełniające wymagania dyrektywy,
      - innych produktów, przygotowanych w całości lub w części z mięsa;
  - b) urządzeń, umożliwiających inspekcji weterynaryjnej i nadzoru, określonym w dyrektywie, ich skutecznie działanie w każdym czasie;
  - c) odpowiednio wyposażonych i zamykanych na klucz pomieszczeń, przeznaczonych do wyłącznego użytku dla właściwej władzy, zlokalizowanych w sąsiedztwie pomieszczeń roboczych;
  - d) odpowiednich pomieszczeń, wystarczająco dużych do przygotowywania produktów mięsnych;
  - e) zamykanego na klucz pomieszczenia do składowania określonych składników, takich jak przyprawy;
  - f) instalacji pod ciśnieniem, umożliwiającej odpowiednią dostawę wyłącznie wody pitnej; jednakże instalacja, dostarczająca wodę nie przeznaczoną do picia, będzie dozwolona w wyjątkowych przypadkach do produkcji pary, celów przeciwpożarowych oraz chłodzenia urządzeń zamrażających, pod warunkiem, że rury zainstalowane do tych celów wykluczają użycie tej wody do innych celów.

Rury do wody nie przeznaczonej do picia muszą być łatwo odróżnialne od rur do wody pitnej i nie mogą przechodzić przez pomieszczenia, w których świeże mięso lub produkty mięsne poddawane są obróbce lub składowaniu.

Jednakże w okresie pięciu lat od daty wykonania dyrektywy, może być wyjątkowo wydane zezwolenie w odniesieniu do rur z wodą nie zdatną do picia przechodzących przez pomieszczenia zawierające mięso i produkty mięsne w

zakładach wykonujących swą działalność przed wprowadzeniem niniejszej dyrektywy, pod warunkiem, że odcinki rur przechodzących przez wymienione pokoje nie mają ujść;

- g) instalacji zapewniającej odpowiednią dostawę gorącej wody pitnej pod ciśnieniem;
  - h) systemu odprowadzania ścieków, spełniającego wymagania higieny;
  - i) odpowiedniej ilości przebieralni z umywalkami, prysznicami i klozetami. Te ostatnie nie mogą otwierać się bezpośrednio na pomieszczenia robocze. Umywalki muszą być zaopatrzone w bieżącą ciepłą i zimną wodę lub wodę wstępnie mieszaną do otrzymania odpowiedniej temperatury (przy pomocy zaworu wstępnego mieszania wody), środki do mycia i dezynfekcji rąk oraz ręczniki jednorazowego użytku; umywalki muszą znajdować się w pobliżu klozetów i nie mogą być zaopatrzone w krany wymagające obsługi ręcznej;
  - j) urządzeń, spełniających wymagania higieny przeznaczonych do:
    - obchodzenia się ze świeżym mięsem i produktami mięsnymi,
    - składowania pojemników, używanych do tych produktów w taki sposób, że ani świeże mięso lub produkt mięsny ani pojemnik nie dotykają bezpośrednio podłogi;
  - k) właściwego wyposażenia dla zabezpieczenia przed szkodnikami, takimi jak insekty i gryzonie;
  - l) pomieszczenia do końcowego pakowania i do wysyłki;
  - m) specjalnych szczelnych pojemników, zabezpieczających przed przenikaniem powietrza i wody oraz nie ulegających korozji, z wiekami i zamknięciami uniemożliwiającymi dostęp osobom nieupoważnionym, przeznaczonych do świeżego mięsa, produktów mięsnych lub ich okrawków, nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi, bądź zamykanego na klucz pomieszczenia dla takiego mięsa, produktów mięsnych lub okrawków, jeżeli ich ilość jest wystarczająco duża by wymagać tego lub jeśli nie są one usuwane lub niszczone na koniec każdego dnia roboczego;
  - n) pomieszczenia do składowania narzędzi do czyszczenia i konserwacji oraz produktów;
  - o) pomieszczenie do czyszczenia zarówno sprzętu do konserwacji jak też do czyszczenia.
2. W zależności od rodzaju wyrobu, zakład musi posiadać:
- a) pomieszczenie do rozbioru mięsa;
  - b) pomieszczenie:

- do gotowania; urządzenie do obróbki cieplnej musi być wyposażone w termometr rejestrujący lub teletermometr;
  - do destylacji z retorty: retorty muszą być wyposażone w termometr rejestrujący lub teletermometr i termometr kontrolny z bezpośrednim odczytem;
- c) pomieszczenie do wytapiania tłuszczu;
  - d) pomieszczenie do wędzenia;
  - e) pomieszczenie do suszenia i dojrzewania;
  - f) pomieszczenie do odsalania, moczenia i innej obróbki naturalnych wnętrzności;
  - g) pomieszczenie do peklowania, wyposażone w razie potrzeby w urządzenia klimatyzacyjne, umożliwiające utrzymanie temperatury nie przekraczającej + 10 °C;
  - h) pomieszczenie, wyposażone w razie potrzeby w urządzenia klimatyzacyjne, do krojenia lub rozbioru mięsa oraz do opakowywania produktów mięsnych, przeznaczonych do sprzedaży w formie paczkowanej;
  - i) magazyn dla pustych puszek wraz z urządzeniem podającym te puszki w sposób higieniczny do pomieszczenia roboczego;
  - j) aparat umożliwiający gruntowne czyszczenie puszek niezwłocznie przed napełnianiem;
  - k) aparat do mycia puszek wodą pitną, po ich hermetycznym zamknięciu, a przed destylacją z retorty;
  - l) urządzenia do poddawania inkubacji próbek produktów mięsnych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach.

To samo pomieszczenie może być używane do dokonywania operacji w odrębnych pomieszczeniach, określonych w ust. b), c), d) oraz e), jednakże pod warunkiem, że używany sprzęt nie ma szkodliwego wpływu na świeże mięso i produkty mięsne.

3. Pomieszczenia, określone w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. b)-i) muszą mieć:

- wodoodporną posadzkę, łatwą do czyszczenia i dezynfekcji, odporną na butwienie i ułożoną w sposób, umożliwiający łatwe odprowadzanie wody,
- gładkie ściany, pokryte jasną i zmywalną powłoką lub farbą do wysokości co najmniej 2 m, z zaokrąglonymi kątami i narożnikami.

4. Pomieszczenia, określone w ust. 1 lit. d) i ust. 2 lit. a) muszą zawierać:

- wodoodporną posadzkę, łatwą do czyszczenia i dezynfekcji, odporną na butwienie i ułożoną w sposób, umożliwiający łatwe odprowadzanie wody; woda musi być odprowadzana pod przykryciem w kierunku odpływów wyposażonych w syfony i kratki ściekowe,
  - gładkie ściany, pokryte jasną i zmywalną powłoką lub farbą do wysokości składowania co najmniej 2 m, z zaokrąglonymi kątami i narożnikami.
5. Pomieszczenia, w których prowadzony jest przerób świeżego mięsa i produktów mięsnych muszą posiadać co najmniej:
- odpowiednią wentylację i jeśli konieczne, dobre odparowanie;
  - odpowiednie naturalne lub sztuczne oświetlenie, nie powodujące zniekształcania kolorów;
  - wyposażenie do czyszczenia i dezynfekcji rąk oraz materiałów roboczych, usytuowane tak blisko stanowisk pracy jak to tylko możliwe. Kurki nie mogą być obsługiwane ręcznie. Urządzenia do mycia rąk muszą być zaopatrzone w ciepłą i zimną bieżącą wodę, lub w wodę wymieszaną do odpowiedniej temperatury (przy pomocy zaworu mieszania wody), środki do czyszczenia i dezynfekcji oraz ręczniki jednorazowego użytku. Temperatura wody do czyszczenia narzędzi musi wynosić nie mniej niż + 82 °C,
  - narzędzia i wyposażenie robocze, takie jak stoły do rozbioru mięsa, stoły ze zdejmowanymi blatami do rozbioru mięsa, pojemniki, taśmociągi i piły, z materiałów nierdzewnych, niezdolne do skażenia mięsa i łatwe do czyszczenia i dezynfekcji. W szczególności zabronione jest używanie drewna.

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA HIGIENICZNE W ZAKŁADACH W ODNIESIENIU DO PERSONELU, POMIESZCZEŃ, WYPOSAŻENIA I NARZĘDZI

6. Najwyższy możliwy standard czystości jest wymagany w stosunku do personelu, pomieszczeń, wyposażenia i narzędzi.
- a) Wszystkie osoby, wchodzące do pomieszczeń, w których wykonywane są prace z mięsem i produktami mięsnymi, muszą w szczególności nosić czyste, o jasnym kolorze i łatwo piorące ubrania robocze oraz nakrycia głowy z ochroniaczem szyi, w miarę potrzeb. Personel zatrudniony przy produkcji myje i dezynfekuje swe ręce wiele razy w ciągu każdego dnia roboczego, za każdym razem po wznowieniu pracy i kiedy ręce są zabrudzone. Palenie jest zabronione w pomieszczeniach roboczych i magazynowych.
  - b) Do zakładu nie wolno wprowadzać żadnych zwierząt. Gryzonie, insekty i inne szkodniki muszą być poddawane systematycznej eksterminacji.

- c) Wyposażenie i narzędzia, używane w produkcji muszą być starannie czyszczone i dezynfekowane wiele razy w ciągu każdego dnia roboczego, na zakończenie dnia roboczego oraz przed każdym ponownym użyciem, jeśli zostały zanieczyszczone.

Jednakże maszyny pracujące w ruchu ciągłym należy czyścić tylko po zakończeniu pracy lub w przypadku podejrzenia zanieczyszczenia.

7. Pomieszczenia, narzędzia i wyposażenie produkcyjne muszą być używane jedynie do przygotowania produktów mięsnych.

Jednakże można ich używać do przygotowania innych środków spożywczych albo równocześnie albo w innym czasie, po uzyskaniu zezwolenia właściwej władzy, pod warunkiem, że zostaną podjęte wszelkie właściwe środki, zapobiegające zanieczyszczeniu lub szkodliwym zmianom w wyrobach, objętych niniejszą dyrektywą.

8. Świeże mięso i produkty mięsne, ich składniki oraz pojemniki nie mogą:

- stykać się bezpośrednio z ziemią,
- być składowane lub przerabiane w warunkach, mogących doprowadzić do ich skażenia.

Należy zadbać o zapewnienie żeby produkty surowe nie miały styczności z produktami gotowymi.

9. W trakcie ich użytkowania, w pomieszczeniach wymienionych w ust. 2 lit. g) i h) musi być utrzymywana temperatura nie przekraczająca + 10 °C.

10. Temperatura ustanowiona w pkt. 9 może być nieutrzymywana, jeśli właściwa władza wyrazi na to zgodę i uzna to za dopuszczalne w celu spełnienia technicznych warunków przyrządzania.

11. Puszki i podobne pojemniki muszą zostać dokładnie oczyszczone niezwłocznie przed napełnieniem, przy użyciu aparatów czyszczących, określonych w ust. 2 lit. j).

12. Jeśli to konieczne, puszki i podobne pojemniki muszą być myte w wodzie pitnej, po ich hermetycznym zamknięciu, a przed destylacją z retorty, z użyciem aparatów, określonych w ust. 2 lit. k).

13. Środki do konserwacji i czyszczenia muszą być przechowywane w pomieszczeniach do tego celu przewidzianych.

14. Używanie detergentów, środków odkażających i pestycydów nie może wpłynąć na wartość zdrowotną świeżego mięsa lub produktów mięsnych.

15. Woda pitna musi być używana do wszystkich celów, łącznie z retortami. Jednakże woda nie nadająca do picia może być używana w wyjątkowych przypadkach, w obiegu zamkniętym do produkcji pary, celów przeciwpożarowych oraz chłodzenia urządzeń zamrażających, pod warunkiem, że rury zainstalowane do tych celów wykluczają użycie tej wody do innych celów.

16. Osobom, mogącym zakazić świeże mięso i produkty mięsne zakazuje się pracy przy nim lub obchodzenia się z nim, w szczególności osobom:
- a) cierpiącym na lub podejrzewanym o tyfus brzuszny, paratyfus typu A i B, zakaźne zapalenie jelit (salmonelloza), czerwonkę, zakaźne zapalenie wątroby, szkarlatynę lub będącym nosicielami tych chorób;
  - b) cierpiącym na lub podejrzewanym o gruźlicę zakaźną;
  - c) cierpiącym na lub podejrzewanym o zakaźną chorobę skóry;
  - d) wykonującym w tym samym czasie działalność, która mogła by spowodować mikrobiologiczne skażenie świeżego mięsa lub produktów mięsnych;
  - e) noszących na rękach bandaże inne niż opatrunki wodoodporne, zabezpieczające niezakażone rany.
17. Od każdej osoby, pracującej przy świeżym mięsie lub wyrobach mięsnych wymaga się świadectwa zdrowia. Świadectwo to winno stwierdzać, że nie ma przeszkód do takiego zatrudnienia; odnawia się je corocznie oraz w każdym czasie, gdy zażąda tego właściwa władza; należy je zachować do dyspozycji tej ostatniej.

ROZDZIAŁ III

WYMAGANIA W ODNIESIENIU DO ŚWIEŻEGO MIĘSA, UŻYWANEGO DO WYTWARZANIA PRODUKTÓW MIĘSNYCH

18. Świeże mięso, pochodzące z rzeźni, zakładu rozbioru mięsa, chłodni lub innego zakładu przetwórczego usytuowanego w tym samym kraju w którym znajduje się dany zakład, musi być do niego transportowane w odpowiednich warunkach zdrowotnych, zgodnie z przepisami dyrektyw Rady, określonych w art. 2 ust. 1 lit. b), z wyjątkiem tych, które dotyczą zamykania.
19. Mięso, nie spełniające warunków art. 2 ust. 1 lit. c) może być trzymane w zakładach tylko wówczas, gdy jest składowane w oddzielnych miejscach; musi ono być używane w innym miejscu lub w innym czasie niż mięso spełniające te warunki. Właściwa władza musi mieć w każdym czasie wolny dostęp do chłodni i wszystkich pomieszczeń roboczych celem skontrolowania ścisłego przestrzegania tych przepisów.
20. Od chwili przybycia do zakładu do czasu jego użycia, świeże mięso, przeznaczone do produkcji produktów mięsnych, musi być przechowywane w pomieszczeniu, w którym utrzymywana jest stała wewnętrzna temperatura nie wyższa niż + 7 °C; jednakże w przypadku podrobów temperatura powinna być nie wyższa niż + 3 °C, a w przypadku mięsa drobiowego nie wyższa niż + 4 °C.

ROZDZIAŁ IV

NADZOROWANIE PRODUKCJI

21. Zakłady podlegają nadzorowaniu przez właściwą władzę, która musi otrzymać należyte zawiadomienie przed podjęciem wytwarzania produktów mięsnych, przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego.
22. Stały nadzór przez właściwą władzę obejmuje, co następuje:
- inspekcję rejestru dostaw i wysyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych,
  - inspekcję sanitarną świeżego mięsa, przeznaczonego do wytwarzania produktów mięsnych, przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego, a w przypadku, wymienionym w ust. 3 lit. b) art. 3 ust. 1, produktów mięsnych,
  - inspekcję produktów mięsnych przy wysyłce z zakładu;
  - wypełnienie i wydanie świadectwa zdrowia, przewidzianego w ust. 34,
  - sprawdzanie czystości pomieszczeń, urządzeń i narzędzi oraz higieny personelu, przewidzianych w rozdziale II,
  - pobieranie wszelkich próbek, potrzebnych do badań laboratoryjnych,
  - wszelki środki nadzorcze, uznane przez właściwą władzę za konieczne, do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.

Wyniki takich badań zostają zapisane w rejestrze.

23. W odniesieniu do wytwarzania produktów mięsnych w hermeticznie zamkniętych pojemnikach właściwa władza musi zapewnić, że:
- producent pobiera próbki z dziennej produkcji, z częstotliwością ustaloną z góry, w celu zapewnienia skuteczności zapieczętowania,
  - producent stosuje oznakowanie kontrolne celem sprawdzenia czy pojemniki zostały poddane odpowiedniej obróbce cieplnej,
  - produkty, znajdujące się w hermeticznie zapieczętowanych pojemnikach, zostały wyjęte z urządzenia podgrzewającego, gdy temperatura była wystarczająco wysoka, żeby zapewnić gwałtowne odparowanie wilgoci oraz, że pojemniki nie zostały dotknięte ręką do chwili całkowitego wyschnięcia.
24. Wyniki różnych kontroli przetwarzania oraz badań wykonanych przez producenta muszą być zachowane celem przedstawienia ich na żądanie właściwej władzy.

ROZDZIAŁ V

KONTROLA SKUTECZNOŚCI PRZEROBU

25. Właściwa władza winna kontrolować efektywność przerobu produktów mięsnych, jeżeli to konieczne, poprzez pobieranie próbek, w celu zapewnienia, że:

- produkty zostały poddane przerobowi zgodnie z jego definicją w art. 2 ust. 1 lit. d),
  - przerób uznaje się za całkowity w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit e) lub niecałkowity zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. f).
26. Produkt został poddany przerobowi w myśl art. 2 ust. 1 lit. d) gdy albo wartość a_w jest mniejsza niż 0,97 albo powierzchnia przekrojona wskazuje, że produkt nie posiada już cech mięsa świeżego.
27. Produkt został poddany przerobowi całkowitemu:
- a) jeśli został poddany przerobowi w hermetycznie zamkniętym pojemniku, gdy wartości F_o przekracza lub jest równa 3,00 albo, w przypadku Państw Członkowskich w których ta wartość nie jest zwyczajowo stosowana, kontroli przerobu dokonano poprzez zastosowanie siedmiodniowego testu inkubacji w temperaturze 37°C lub testu 10-dniowego w temperaturze 35°C;
  - b) jeżeli produkt poddano innemu przerobowi niż określono w lit. a) gdy:
    - (i) wartość a_w nie przekracza 0,95 a pH nie przekracza 5,2,
    - (ii) lub wartość a_w nie przekracza 0,91,
    - (iii) lub wartość pH jest mniejsza niż 4,5.

Jeżeli warunki, określone w lit. a) oraz b) nie zostały spełnione podczas przerobu to produkt uznaje się za produkt poddany przerobowi niecałkowitemu.

ROZDZIAŁ VI

OPAKOWYWANIE I PAKOWANIE PRODUKTÓW MIĘSNYCH

28. Opakowywania i pakowania należy dokonywać w odpowiednich warunkach higienicznych, w specjalnie do tego przeznaczonych pomieszczeniach.
29. Opakowywanie i pakowanie powinno spełniać wszystkie zasady higieny, łącznie z następującymi:
- nie może powodować zmiany cech organoleptycznych produktów mięsnych,
  - nie może dopuszczać przenikania do produktów mięsnych substancji szkodliwych dla zdrowia ludzkiego,
  - musi być wystarczająco mocne, aby odpowiednio chronić produkty mięsne.
30. Opakowanie nie może zostać ponownie użyte do produktów mięsnych, z wyjątkiem niektórych specjalnych wyrobów ceramicznych, które mogą zostać ponownie użyte po oczyszczeniu i dezynfekcji.

ROZDZIAŁ VII

OZNAKOWANIE ZDROWOTNOŚCI

31. Produkty mięsne muszą być oznakowane. Oznakowanie to musi zostać przez odpowiedzialną właściwą władzę podczas lub niezwłocznie po wyprodukowaniu, w dobrze widocznym miejscu. Oznakowanie musi być czytelne, nieusuwalne, a jego cechy łatwo rozpoznawalne.
32. Jednakże:
- a) w przypadku, gdy produkty mięsne są opakowane indywidualnie i zapakowane, wystarczające jest umieszczenia oznakowania zdrowotności na opakowaniu;
  - b) w przypadku, gdy produkty mięsne są wysyłane w pojemnikach wtórnych, oznakowanie musi być umieszczone również na tym pojemniku wtórnym;
  - c) oznakowanie zdrowotności może także składać się z nieusuwalnej plakietki identyfikacyjnej wykonanej z odpornego materiału, spełniającej całkowicie wymagania zdrowotne i zawierającej informacje określone w pkt. 33 lit. a).
33. a) Oznakowanie zdrowotności musi zawierać następujące szczegóły, wpisane w owalną ramkę:
- powyżej:
inicjał(y) kraju eksportującego, zapisany dużymi literami, tj. B - D - DK - F - IRL - I - L - NL - UK;
  - poniżej:
jeden z następujących zestawów inicjałów: CEE - EEG - EWG - EEC - ERF.
- b) Oznakowanie zdrowotności może być naniesione na wyrób, foliowanie lub opakowanie lub może być wydrukowane lub wypalone na etykiecie. Oznakowanie musi ulegać zniszczeniu w chwili otwarcia paczki. Nieuszkodzenie tego oznakowania jest tolerowane tylko wówczas, gdy paczka ulega zniszczeniu w chwili otwarcia.

ROZDZIAŁ VIII

ŚWIADECTWO ZDROWIA

34. Oryginał świadectwa zdrowia, która musi towarzyszyć produktom mięsnym podczas transportu do kraju przeznaczenia, musi być wydany przez właściwą władzę w chwili załadunku.

Musi ono w formie i w treści odpowiadać wzorowi zamieszczonemu w załączniku B. Musi być napisane przynajmniej w języku(ach) kraju przeznaczenia i musi być wypełnione określonymi danymi szczegółowymi. Musi być sporządzone na pojedynczym arkuszu papieru.

ROZDZIAŁ IX

MAGAZYNOWANIE I TRANSPORT

35. Produkty mięsne przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego muszą być magazynowane w pomieszczeniach, określonych w pkt. 1 lit. a).
36. Produkty mięsne, dla których przewidziane są określone temperatury magazynowania zgodnie z art. 4, muszą być utrzymywane w tych temperaturach.
37. Produkty mięsne muszą być wysyłane w taki sposób, że są odpowiednio chronione podczas transportu od wszystkiego, co mogłoby być dla nich szkodliwe lub je zakazić, biorąc pod uwagę długość przewozu, środki transportu i warunki pogodowe.
38. Produkty mięsne muszą być transportowane pojazdami wyposażonymi tak, aby umożliwić w razie potrzeby, ich transport w warunkach chłodniczych, w temperaturach nie przekraczających tych wskazanych zgodnie z art. 4.

ZAŁĄCZNIK B

**ŚWIADECTWO ZDROWIA DLA PRODUKTÓW MIĘSNYCH¹
PRZEZNACZONYCH DO WYSYŁKI DO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO EWG**

Nr² .....

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo: .....

Departament: .....

Numer referencyjny²: .....

I. Identyfikacja produktów mięsnych

Produkty wytworzone z mięsa z: .....
(Gatunek zwierzęcia)

Rodzaj produktów³: .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba pojedynczych artykułów lub opakowań: .....

Dopuszczalna temperatura magazynowania i transportu⁴: .....

Dopuszczalny czas magazynowania⁴: .....

Waga netto: .....

II. Produkty mięsne pochodzące z

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia(ń) weterynaryjnego(ych) zatwierdzonego(ych)
zakładu(ów) przetwórstwa: .....

.....

.....

III. Miejsce przeznaczenia produktów mięsnych

: .....
(Miejsce załadunku)

do: .....
(kraj przeznaczenia)

Za pomocą następującego środka transportu⁵: .....

¹ Zgodnie z art. 2 dyrektywy 77/99/EWG.

² Opcjonalnie.

³ Możliwe zaznaczenie promieniowania jonizującego dla celów medycznych.

⁴ Jeżeli wskazane dyrektywą 77/99/EWG.

⁵ Podać numer rejestracyjny (pociągu, wagonów kolejowych i ciężarówek); numer lotu (samolotu) lub nazwę (statku).

Nazwa i adres
wysyłającego:.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:.....

.....

IV. Świadcstwo zdrowia

Ja niżej podpisany oświadczam, że:

- a) produkty mięsne wyżej wymienione zostały wyprodukowane ze świeżego mięsa lub produktów mięsnych w warunkach zgodnych z normami ustanowionymi w dyrektywie 77/99/EWG⁶;
- b) wyżej wymienione produkty mięsne, ich pakunki lub opakowania, posiadają znak, potwierdzający że wszystkie pochodzą z zatwierdzonych przedsiębiorstw⁶;
- c) świeża mięso wieprzowe użyte do wytworzenia produktów mięsnych zostało/nie zostało poddane badaniu na obecność włosienicy⁶;
- d) pojazdy i urządzenia transportowe oraz warunki załadunku niniejszej wysyłki spełniają wymagania w zakresie higieny ustanowione dyrektywą 77/99/EWG.

Sporządzono w ..... dnia .....

(Podpis)

Pieczęć

(Imię i nazwisko drukowanymi literami)

---

⁶ Niepotrzebne skreślić.

DYREKTYWA KOMISJI

z dnia 12 kwietnia 1983 r.

ustanawiająca wyjątki od dyrektywy Rady 77/99/EWG dotyczące niektórych produktów, zawierających inne artykuły żywnościowe oraz jedynie niewielki procent mięsa lub produktów mięsnych

(83/201/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Dyrektywę Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi¹, a w szczególności art. 8 tej dyrektywy,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 77/99/EWG można zdecydować, że niektóre postanowienia tej dyrektywy nie mają zastosowania do określonych produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktów mięsnych;

procent świeżego mięsa lub produktu mięsnego w produktach, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego musi zostać określony jako stosunek użytego świeżego mięsa lub produktu mięsnego do produktu końcowego;

w odniesieniu do niektórych produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego, oraz które są pozbawione wody lub poddane koncentracji na etapie produkcji i które są daniami gotowymi do spożycia, produktem końcowym dla potrzeb tej kalkulacji jest produkt gotowy do użycia po przygotowaniu zgodnie z instrukcjami producentów;

uwzględniając charakter i skład produktów, odnośnie pewnych produktów mogą zostać dopuszczone wyjątki;

wyjątki te mogą odnosić się jedynie do warunków zatwierdzania zakładów, określonych w rozdziale I załącznika A, wymagań inspekcji opisanych w rozdziałach IV i V załącznika A, jak również wymagań związanych ze znakowaniem zdrowotnym oraz świadectwem zdrowotności produktów żywnościowych określonych w art. 3 ust. 1 cyfry 9 i 10 dyrektywy 77/99/EWG;

---

¹ Dz. U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 85.

nie naruszając postanowień niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie zapewniają że produkty, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego i przeznaczone są do handlu wewnątrzspółnotowego, są produktami zdrowymi, przygotowanymi ze świeżego mięsa lub produktów mięsnych w znaczeniu dyrektywy 77/99/EWG;

produkty, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego są wytwarzane w zakładach wytwarzających wyłącznie ten typ produktu bądź też w zakładach produkujących, dodatkowo oprócz wspomnianego powyżej typu produktu, również produkty mięsne i / lub inne artykuły żywnościowe, które nie zawierają mięsa lub produktu mięsnego; te typy produktów mogą być przygotowywane w odrębnych częściach tego samego zakładu;

zakłady wytwarzające produkty, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego i w pełni spełniają przepisy dyrektywy 77/99/EWG, muszą uzyskać zezwolenie na korzystanie z wyjątków, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa, które przepisy dyrektywy 77/99/EWG nie mają zastosowania, zgodnie z art. 8 tej dyrektywy, do określonych produktów zawierających inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktów mięsnych.

Artykuł 2

Produkty zawierające inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktów mięsnych oznaczają produkty zawierające nie więcej niż 10 % użytego mięsa lub produktu mięsnego w stosunku do produktu końcowego gotowego do użycia po przygotowaniu zgodnie z instrukcjami producentów.

Artykuł 3

W celu zatwierdzenia zakładów wytwarzających produkty zawierające inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego należą:

1. Warunki określone w załączniku A, rozdział I dyrektywy 77/99/EWG dotyczą wyłącznie tej części zakładu, w której świeże mięso lub produkt mięsny jest odbierany, przechowywany, obrabiany i dodawany do produktów mięsnych i/lub produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego, jak również gdzie produkty te są przetwarzane i przechowywane.

2. a) W przypadkach gdy producent używa wyłącznie produktów, które zostały poddane pełnej obróbce w celu przygotowania produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego, właściwe władze mogą zdecydować, że pomieszczenia chłodnicze, o których mowa w załączniku A, rozdział I, ust. 1 lit. a) i) dyrektywy 77/99/EWG nie są wymagane.

b) To samo pomieszczenie może być używane do czynności, które mają być wykonywane w oddzielnych pomieszczeniach, o których mowa w załączniku A, rozdział I, ust. 2 lit. a), b), c), d), e), g) i h) dyrektywy 77/99/EWG pod warunkiem, że nie występuje żaden szkodliwy wpływ na świeże mięso i produkty mięsne.

Wyjątki przewidziane w a) i b) mają zastosowanie tylko do tej części zakładu, w której wytwarzane są produkty zawierające inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego.

3. Jeżeli zakład wytwarza również inne produkty żywnościowe, które nie zawierają mięsa czy produktu mięsnego, pomieszczenia, o których mowa w zał. A, rozdz. I, ust. 1 lit. c), e), i), l), n) i o) oraz urządzenia, o których mowa w lit. f), g), h) i k) dyrektywy 77/99/EWG, które są wymagane do produktów określonych w art. 1 niniejszej dyrektywy, mogą być wspólne z pomieszczeniami i urządzeniami do wytwarzania innych produktów żywnościowych, które nie zawierają mięsa lub produktu mięsnego. Jednakże właściwe władze, o których mowa w art. 3 ust. 1 numer 6 dyrektywy 77/99/EWG powinny mieć dostęp do tych pomieszczeń i urządzeń.

4. Państwa Członkowskie zapewnią, że weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładów zatwierdzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub ich części będzie poprzedzony cyfrą 8, po której następuje myślnik (tj. „8-”).

5. Weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładów, które w pełni spełniają wymagania dyrektywy 77/99/EWG, może być poprzedzony cyfrą 8, po której następuje myślnik (tj. „8-”) dla celów wewnątrzwspólnotowego handlu produktami objętymi niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

W stosunku do produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie niewielki procent mięsa lub produktu mięsnego ma zastosowanie załącznik A, rozdział IV dyrektywy 77/99/EWG; jednakże dla celów ust. 22, właściwe organy zdecydowały o okresach, podczas których zostanie przeprowadzony nadzór. W tym celu właściwe organy wezmą pod uwagę okresy, podczas których świeże mięso lub produkty mięsne oraz produkty zawierające inne artykuły żywnościowe oraz jedynie niewielki procent mięsa lub produktu mięsnego są wprowadzane, przechowywane, obrabiane i przygotowywane w zakładach: nadzór odnosi się wtedy tylko do części zakładu zatwierdzonego zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Producent deklaruje właściwym organom okresy, podczas których świeże mięso lub produkty mięsne oraz produkty, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktów mięsnych są wprowadzane, przechowywane, obrabiane i przygotowywane w jego zakładzie.

Artykuł 5

1. Dla zakładów wytwarzających produkty, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie niewielki procent mięsa lub produktu mięsnego, świadectwo zdrowotności produktów żywnościowych w art. 3 ust. 1 akapit dziesiąty dyrektywy 77/99/EWG nie jest wymagany, jeżeli znak zdrowotności jest uzupełniony przedrostkiem (cyfra) 8, po której następuje myślnik (tj. „8-”) przed numerem identyfikacyjnym zakładu.
2. Państwa Członkowskie informują inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o zakładach korzystających z ust. 1.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia oraz przepisy administracyjne niezbędne do zastosowania się do postanowień niniejszej dyrektywy nie później niż do 1 stycznia 1984 r. oraz o powyższym fakcie bezzwłocznie informują Komisję.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 kwietnia 1983 r.

W imieniu Komisji
Poul DALSGER
Członek Komisji

DYREKTYWA RADY

z dnia 12 czerwca 1985 r.

zmieniająca dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi

(85/327/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

doświadczenie wykazało potrzebę uproszczenia załącznika A rozdział II pkt 16 do dyrektywy 77/99/EWG⁴, ostatnio zmienionej dyrektywą 81/476//EWG⁵;

załącznik A rozdział II pkt 17 do dyrektywy 77/99/EWG ustanawia w szczególności wymóg posiadania ważnego i corocznie odnawianego świadectwa zdrowia przez każdą osobę pracującą przy świeżym mięsie i produktach mięsnych;

w świetle dotychczasowych doświadczeń niezbędne wydaje się dostosowanie wspomnianego przepisu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/99/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 22 skreśla się akapit drugi.
2. W załączniku A rozdział II pkt. 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16. Każdej osobie będącej możliwym źródłem zakażenia, w szczególności

---

¹ Dz.U. nr C 179 z 7.07.1984, str. 9.

² Dz.U. nr C 46 z 18.02.1985, str. 94.

³ Dz.U. nr C 44 z 15.02.1985, str. 7.

⁴ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85.

⁵ Dz.U. nr L 186 z 8.07.1981, str. 20.

czynnikami chorobotwórczymi, zakazuje się pracy ze świeżym mięsem i produktami mięsnymi oraz kontaktu z tym mięsem i tymi produktami.

17. Od każdej osoby zatrudnionej do pracy przy świeżym mięsie oraz produktach mięsnych oraz mającej kontakt ze tym mięsem i z tymi produktami wymaga się okazania świadectwa zdrowia potwierdzającego brak przeciwwskazań do tego typu pracy. Świadectwo zdrowia jest odnawiane każdego roku, o ile, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19, nie zostanie ustanowiony inny system badania zdrowia personelu, który zapewnia równoważne gwarancje.”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 1986 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 1985 r.

W imieniu Rady

C. DEGAN

Przewodniczący

DYREKTYW RADY

z dnia 22 grudnia 1995 roku

zmieniająca dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów sanitarnych wywierających wpływ na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych i pewnych innych produktów pochodzenia zwierzęcego

(95/68/WE)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 77/99/WE, a zwłaszcza jej artykuł 19¹

uwzględniając propozycję Komisji;

zważywszy, że należy dostosować pewne aspekty załączników do dyrektywy 77/99/WE w celu uwzględnienia postępu technologicznego w sektorze przetwórstwa mięsnego a także w celu uaktualnienia wymogów technicznych zgodnie z obecną praktyką;

zważywszy, że w związku z tym konieczne jest dokonanie zmiany wymagań odnoszących się do ogólnych warunków zatwierdzania zakładów, ogólnych warunków w zakresie higieny stosujących się do pomieszczeń, wyposażenia i sprzętu, specjalnych warunków higieny zakładów przygotowujących przetwory mięsne, wymogi dotyczące zawijania, pakowania, etykietowania, oznakowania zdrowotnego, przechowywania oraz transportu produktów mięsnych, a także wymagań odnoszących się do specjalnych warunków dotyczących gotowych posiłków mięsnych oraz utylizowanego tłuszczu;

zważywszy, że do czasu podjęcia środków w celu uproszczenia dotychczasowych tekstów, konieczne jest przyjęcie postanowień przejściowych celem uniknięcia stosowania kilku znaków zdrowotnych produktów mięsnych zawierających inne produkty pochodzenia zwierzęcego;

zważywszy, że zmiany poczynione przez Komisję w dyrektywie Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca w sprawie problemów sanitarnych wywierających wpływ na obrót wewnątrz Wspólnoty świeżym mięsem² łącznie z niewielkimi chłodniami i dyrektywą Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 roku określającą wymagania dla produkcji i prowadzenia obrotu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach o masie poniżej 100 gram, a także preparatów mięsnych i zmieniające dyrektywy 64/533/EWG, 71/118/EWG i 72/4632/EWG³ wymagają kolejnych dostosowań w dyrektywie 77/99/EWG; zważywszy ponadto, że w oczekiwaniu na takie propozycje należy przyjąć środki celem dostosowania załączników do dyrektywy 77/99/EWG zgodnie z postępowaniem technologicznym;

---

¹ Dz.U. nr L 26, 31.1. 1977, str. 85. Dyrektywa wraz z ostatnimi zmianami traktatem o przystąpieniu z roku 1994.

² Dz.U. nr L 29, 7. 1964, str. 2012/64. Dyrektywa wraz z ostatnimi zmianami dyrektywą 95/23/WE (Dz. U. nr L 243, 11.10.1995, str. 7).

³ Dz.U. nr L 382, 31.12. 1988, str. 3. Dyrektywa wraz z ostatnimi zmianami traktatem o przystąpieniu.

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załączniki do dyrektywy 77/99/EWG jak niżej:

1. W załączniku A, rozdział I, punkt 2 (e) należy zamienić jak następuje:

„(e) odpowiednia wentylacja, oraz tam, gdzie konieczne, dobry system urządzeń do odzyskiwania pary i oparów wodnych w celu wyeliminowania w możliwe jak największym stopniu możliwości ich zbierania się na powierzchniach ścian, sufitów czy pokrycia dachu.”

2. W załączniku A, rozdział I, do punktu 8 należy dodać jak następuje:

„dla sprzętu i naczyń do dezynfekcji, należy używać wody o temperaturze nie niższej niż 82°C, lub stosować inne metody prowadzenia dezynfekcji zatwierdzone przez kompetentne organy”

3. W załączniku A, rozdział I, do punktu 12 należy dodać jak następuje:

„12. Tam, gdzie nie wymaga się obecności kompetentnych organów przez cały czas, wystarczające jest urządzenie z możliwością zamykania go na klucz i o wielkości wystarczającej do przechowywania sprzętu i materiałów.”

4. W załączniku A, rozdział I, punkt 15 należy zamienić jak następuje:

„15. Urządzenia wystarczające do czyszczenia oraz dezynfekcji środków transportu; chyba, że za zgodą kompetentnych organów, można korzystać z urządzeń nie znajdujących się w zakładzie.”

5. W załączniku A, rozdział I, do punktu 16 należy dodać jak następuje:

„16. Tam, gdzie stosowana obróbka wyklucza obecność wody przy wytwarzaniu wyrobów, pewne wymagania niniejszego rozdziału, a zwłaszcza te określone w punkcie 2 (a) i (g) można dostosować. Jeśli wymagane jest podjęcie takiego odstępstwa, można po uzyskaniu zezwolenia kompetentnych organów w odnośnej części zakładu stosować procesy czyszczenia i dezynfekcji bez użycia wody.”

6. W załączniku A, rozdział IIA, ostatnie zdanie punktu 1 należy zamienić jak następuje:

„Czyszczenie oraz dezynfekowanie należy przeprowadzić z częstotliwością, oraz przy zastosowaniu procesów, które są zgodne z zasadami wyznaczonymi w artykule 7 dyrektywy”.

7. W załączniku A, rozdział IIA, punkt 5 należy zamienić jak następuje:

„5. Detergenty, środki dezynfekujące oraz podobne substancje muszą być stosowane zgodnie z instrukcjami producenta w taki sposób, aby nie wywierały one ujemnego oddziaływania na maszyny, sprzęt, surowce oraz produkty. Po ich zastosowaniu należy przeprowadzić dokładne

płukanie tychże przyborów i sprzętu roboczego wodą pitną za wyjątkiem substancji, gdzie sposób ich użycia nie wymaga płukania.

Produkty służące do utrzymania i czyszczenia muszą być przechowywane w pomieszczeniu lub urządzeniu, o którym stanowią przepisy rozdziału I (14) niniejszego załącznika”.

8. (Dotyczy tylko tekstu niemieckiego) W załączniku A, rozdział IIB, drugi podpunkt punktu 2 brzmi:

„...bearbeitet und behandelt” (obróbka i obchodzenie się)

9. W załączniku B, rozdział III, punkt 3 należy zamienić jak następuje:

„3. Obecność produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż mięso według definicji w artykule 2 (d) dyrektywy zawartych w produktach mięsnych jest dozwolona wyłącznie wtedy, gdy produkty te są zgodne z wymaganiami zawartymi w odpowiednim ustawodawstwie Wspólnoty.”

10. W załączniku B, rozdział V, trzeci ustęp punktu 4 należy zamienić jak następuje:

„w przypadku opakowań nieprzeznaczonych dla odbiorcy końcowego, data przygotowania lub kod, który odbiorca i kompetentne organy mogą zinterpretować, co pozwoli na zidentyfikowanie daty;”

11. W załączniku B, rozdział VI należy zamienić jak niżej:

„ROZDZIAŁ VI

ZNAKI ZDROWOTNE

1. Produkty mięsne muszą być zaopatrzone w znak zdrowotny. Oznakowanie musi być przeprowadzone w trakcie, lub bezpośrednio po jego wyprodukowaniu w zakładzie, lub w miejscu zawijania, w łatwo widocznym miejscu przy pomocy czytelnych i niejadalnych znaków, które są łatwo rozpoznawalne. Znak zdrowotny należy umieścić bezpośrednio na produkcie lub jego opakowaniu, jeśli produkt mięsny jest zawijany indywidualnie, lub też na etykiecie umocowanej na opakowaniu zgodnie z punktem 4 (b). Jednakże, jeśli produkt mięsny jest zawijany i pakowany indywidualnie, wystarcza umieszczenie znaku zdrowotnego na opakowaniu.
2. Tam, gdzie produkt mięsny zaopatrzone w znak sanitarny zgodnie z punktem 1, a następnie został on zapakowany, wówczas znak sanitarny należy umieścić także na opakowaniu.
3. W drodze odstępstwa od punktu 1 i 2, znakowanie zdrowotne mięsa nie jest konieczne:
  - (a) tam, gdzie znak zdrowotny zgodnie z punktem 4, jest stosowany na zewnętrznej powierzchni każdej jednostki do sprzedaży zawierającej tenże [produkt mięsny];
  - (b) tam, gdzie dla produktów mięsnych w partii przeznaczonej do dalszego przerobu lub zapakowania w zatwierdzonym zakładzie:

- rzezczone partie posiadają znak zdrowotny zatwierdzonego zakładu, gdzie dokonano wysyłki, w widocznym miejscu na powierzchni zewnętrznej łącznie z wyraźnym zaznaczeniem miejsca planowanego przeznaczenia;
  - przyjmujący partię zakład prowadzi rejestr ilości, rodzaju oraz pochodzenia produktów mięsnych otrzymanych zgodnie z niniejszym punktem i przechowuje ten rejestr przez okres wyznaczony w czwartym ustępie drugiego podpunktu artykułu 7 (1) dyrektywy. Jednakże, produkty mięsne w dużych opakowaniach, które są przeznaczone do bezpośredniej sprzedaży bez dalszego przerobu lub zawijania muszą być zaopatrzone w znak zdrowotny zgodnie z punktem 1, 2 lub 3 (a);
- (c) tam, gdzie produkty mięsne, które nie są zawijane ani pakowane, lecz sprzedawane luzem przez wytwórcę bezpośrednio do sieci sprzedaży detalicznej:
- znak zdrowotny zgodnie z punktem 1, stosuje się na pojemniku zawierającym mięso,
  - wytwórca prowadzi rejestr ilości i rodzaju produktów mięsnych wysłanych zgodnie z niniejszym punktem, a także nazwę odbiorcy i przechowuje ten rejestr przez okres wyznaczony w czwartym ustępie drugiego podpunktu artykułu 7 (1) dyrektywy.
4. (a) znak zdrowotny musi zawierać następujące szczegóły umieszczone w owalnym otoku:
- (i) albo:
- wyżej: początkowa literę lub litery kraju wysyłki drukowanymi literami:, np.: B-DK-D-EL-E-F-IRL-L-NL-AT-P-FI-S-UK,
  - po czym następuje niżej: jeden z następujących zestawów literowych: CEE-EOEF-EWG-EOK-ETY-EC-EEG;
- (ii) lub:
- wyżej: drukowanymi literami nazwa kraju wysyłającego;
  - pośrodku: numer zatwierdzenia danego zakładu, lub centrum pakującego zgodnie z decyzją 94/837/WE, a jeśli trzeba, towarzyszy im kod liczbowy stwierdzający rodzaj produktu, dla którego został zatwierdzony dany zakład;
  - niżej: jeden z następujących zestawów literowych: CEE-EOEF-EWG-EOK-ETY-EC-EEG;
- (b) znak zdrowotny może być umieszczony bezpośrednio na produkcie za pomocą dozwolonego środka, lub też naniesiony wcześniej jako nadruk na papierze do jego zawijania lub na jego opakowaniu, lub też na etykiecie przymocowanej do produktu, papierze do zawijania lub opakowaniu. Jeśli stosowany jest na papierze do zawijania, pieczęć musi ulec zniszczeniu przy jego odwijaniu. Niezniszczenie pieczęci można tolerować tylko, jeśli samo opakowanie ulega zniszczeniu przy otwarciu. W przypadku produktów w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, pieczęć musi zostać przyłożona na pokrywie lub puszcze;
- (c) znak zdrowotny może także składać się z niemożliwej do usunięcia plakietki z odpornego materiału spełniającego wymagania sanitarne oraz zawierającej wszystkie informacje wymienione w punkcie (a).

5. Tam, gdzie produkt mięsny zawiera inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego takie jak produkty rybne, przetwory mleczarskie lub jajczarskie, należy stosować tylko jeden znak zdrowotny.

12. W załączniku B, rozdział V, trzeci ustęp punktu 4 należy zamienić jak następuje:

„1. Produkty mięsne muszą być przechowywane w pomieszczeniach, o których stanowi Załącznik B, Rozdział I, punkt 1 (a).

Jednakże produkty mięsne mogą być przechowywane poza pomieszczeniami, o których stanowi niniejszy punkt pod warunkiem, że:

- (a) produkty mięsne, które nie mogą być przechowywane w temperaturach pokojowych mogą być przechowywane w chłodni, o czym mowa w artykule 3 (A) (8) dyrektywy lub chłodni zatwierdzonej zgodnie z innymi odnośnymi przepisami dyrektyw;
- (b) produkty mięsne, które mogą być przechowywane w temperaturach pokojowych mogą być przechowywane w magazynach o stałej konstrukcji, łatwych do czyszczenia i dezynfekcji oraz zatwierdzonych przez kompetentne organy”.

12. W załączniku B, rozdział VII należy dodać jak następuje:

„5. Dokument komercyjny, o którym mowa w artykule 3 A (9) (b) (i) dyrektywy musi towarzyszyć produktom mięsnym w czasie pierwszego etapu wprowadzania do obrotu.

W przypadku transportu i obrotu na dalszych etapach, produktom mięsnym musi towarzyszyć dokument komercyjny zaopatrzonej w numer zatwierdzenia zakładu wysyłki identyfikujący kompetentne organy odpowiedzialne za kontrolę.”

14. W załączniku B, rozdział VIII, punkt B należy zamienić jak następuje:

„b. Operator lub kierownik zakładu wytwarzającego produkty mięsne w hermetycznie zamkniętych pojemnikach musi też sprawdzać poprzez pobieranie prób, że:

- (1) stosowana jest taka obróbka cieplna w przypadku produktów mięsnych przeznaczonych do przechowywania w temperaturach pokojowych, która zapewnia możliwość zniszczenia lub unieszkodliwienia bakterii chorobotwórczych oraz przetrwalników mikroorganizmów chorobotwórczych. Musi być prowadzony rejestr parametrów produkcyjnych takich jak czas trwania obróbki cieplnej, temperatura, napełnianie, wielkość pojemników itp.
Urządzenia do obróbki cieplnej muszą być zaopatrzone w instrumenty kontrolne umożliwiające sprawdzanie, czy pojemniki przeszły skuteczną obróbkę cieplną.
- (2) materiał użyty na pojemniki spełnia wymagania Wspólnoty odnoszące się do materiałów przeznaczonych wchodzenia w bezpośredni kontakt z żywnością;
- (3) prowadzone są codzienne kontrole produkcji z danego dnia z góry ustaloną częstotliwością celem zapewnienia skuteczności [szczelności] zamykania. W tym celu

musi być dostępne odpowiednie urządzenie do badania prostopadłych części oraz szwów zamykanych hermetycznie pojemników;

(4) prowadzone są dodatkowe kontrole w postaci pobierania próbek mające na celu zapewnienie, że:

(a) produkty sterylizowane zostały poddane skutecznej obróbce za pomocą:

- Testów na inkubację. Inkubację należy przeprowadzać w temperaturze 37°C przez siedem dni lub przynajmniej 35°C przez 10 dni, lub każdej innej kombinacji temperatury/czasu trwania testu uznanego za równoważny przez kompetentne organy;
- Badania mikrobiologicznego zawartości oraz pojemników w laboratoriach danego zakładu lub też w innym zatwierdzonym laboratorium;

(b) produkty pasteryzowane w hermetycznie zamkniętych pojemnikach spełniają kryteria uznane przez kompetentne organy;

(5) prowadzone są niezbędne kontrole, aby zapewnić, że woda do schładzania zawiera po użyciu pewną pozostałość chloru. Jednakże Państwa Członkowskie mogą przyznać odstępstwo od tego wymagania, jeśli woda spełnia wymogi dyrektywy 80/778/EWG.”

15. W załączniku B, rozdział IX, punkt 2 (a) należy zamienić jak następuje:

„2. (a) produkty mięsne zawarte w gotowych posiłkach muszą, natychmiast po ich przygotowaniu, :

- (i) zostać zmieszane z innymi składnikami najwcześniej, jak to tylko praktycznie możliwe; w tym przypadku temperaturę produktu mięsnego wynosząca w granicach od 10°C do 60°C należy utrzymywać przez okres maksymalnie dwóch godzin,
- (ii) lub zostać schłodzone do temperatury 10°C lub mniej przed zmieszaniem ich z innymi składnikami.

Tam, gdzie stosuje się inne metody przygotowywania, muszą one uzyskać zatwierdzenie właściwych organów, które powinny stosownie poinformować o tym Komisję.”

16. W załączniku C, rozdział IIA punkt 2 (a) należy zamienić jak następuje:

„(a) chłodzi, chyba, że surowce są odbierane i utylizowane w okresach czasu określonych w B (3) (b) i B (3) (c).”

17. W załączniku C, rozdział IIB, w punkcie 7 należy skreślić słowa „do produkcji surowców”,

18. W załączniku C, rozdział IIB, punkt 8 należy zamienić jak następuje:

„8. Utylizowany tłuszcz zwierzęcy w zależności od rodzaju, musi spełniać wymogi następujących standardów:

[brak tabeli w dostarczonym oryginale]

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie powinny wprowadzić w życie ustawy, regulaminy i przepisy administracyjne niezbędne do doprowadzenia do zgodności prawa z niniejszą dyrektywą do dnia 1 października 1996 r. Powinny one niezwłocznie poinformować o tym Komisję.

Jeżeli Państwa Członkowskie przyjmą te regulacje, powinny one zawierać odwołanie się do niniejszej dyrektywy lub powinno towarzyszyć im takie odwołanie w momencie ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odwołania powinny zostać określone przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie powinny przekazać Komisji teksty przepisów krajowych, które przyjmują one w dziedzinie regulowanej przez niniejszą dyrektywę.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia od jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1995 roku.

W imieniu Rady
Przewodniczący
1. ATIENZA SERNA

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 stycznia 1980 r.

w sprawie problemów sanitarnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi

(80/215/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100;

uwzględniając wniosek Komisji;

uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego¹;

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów sanitarnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi² obowiązuje od dnia 1 lipca 1979 r.;

realizacja powyższej dyrektywy nie osiągnie pożądanego efektu tak długo, jak różnice w wymaganiach sanitarnych Państw Członkowskich w dziedzinie produktów mięsnych będą hamowały handel wewnątrz Wspólnoty; Należy ustanowić wspólne przepisy w tej dziedzinie, mając szczególnie na celu wyeliminowania tych różnic;

w celu uniknięcia rozszerzania się chorób epizootycznych za pośrednictwem produktów mięsnych, należy ustalić, że mięso z którego wytwarzane są niektóre wspomniane produkty mięsne powinno spełniać wymogi sanitarne stosowane w odniesieniu do świeżego mięsa;

należy zadbać o to, aby produktom mięsnym nie spełniającym przepisów Wspólnoty nie przyznawano znaku zdrowotnego, ustalonego w tych przepisach;

produkty mięsne muszą być przetworzone w taki sposób, aby zniszczyć wszystkie zarazki chorób, które mogą zostać przeniesione na zwierzęta, należy wówczas wspomnieć o tym w świadectwie zdrowia, który zostanie dołączony do tych produktów;

Państwa Członkowskie muszą mieć prawo do odmowy wprowadzenia do wolnego obrotu na swoim obszarze produktów mięsnych, w których wykryto obecność zarazków choroby zakaźnej lub zaraźliwej, albo też takich, które nie spełniają przepisów sanitarnych Wspólnoty;

---

¹ Dz.U. nr C 114 z 11.11.1971, str. 40.

² Dz.U. nr L 126 z 31.01.1977, str. 85.

nadawca, na prośbę własną lub swojego przedstawiciela, powinien mieć prawo do otrzymania z powrotem produktów mięsnych, chyba, że istnieją uniemożliwiające to podstawy sanitarne;

aby umożliwić zainteresowanym stronom zrozumienie podstaw jakiegokolwiek nałożonego zakazu czy ograniczenia, przyczyny takiego zakazu lub ograniczenia powinny zostać podane do wiadomości nadawcy lub jego przedstawiciela, a w pewnych przypadkach - kompetentnych władz kraju wysyłającego;

w przypadku sporu pomiędzy nadawcą a władzami kraju docelowego, nadawca powinien mieć możliwość wniesienia prośby o opinię eksperta weterynarii w sprawie zasadności zakazu czy ograniczenia;

Państwa Członkowskie muszą mieć prawo do zakazu wprowadzania na swój teren pewnych produktów mięsnych z Państwa Członkowskiego, w którym wybuchła choroba epizootyczna; W zależności od istoty i charakteru tej choroby epizootycznej, zakaz ten może albo zostać ograniczony do produktów mięsnych pochodzących z części terytorium kraju eksportującego, albo też rozszerzony na cały teren; W przypadku wybuchu choroby zaraźliwej lub zakaźnej na terenie Państwa Członkowskiego, należy niezwłocznie podjąć odpowiednie środki w celu przejścia nad nią kontroli; Zagrożenia właściwe takim chorobom, jak również konieczne środki ochronne należy rozpatrywać w takim samym kontekście na obszarze całej Wspólnoty;

aby ułatwić wprowadzenie przewidywanych przepisów należy ustalić postępowanie, na mocy którego pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją zostanie nawiązana ścisła współpraca w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, powołanego decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r.³.

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza Dyrektywa określa wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzspółnotowym produktami mięsnymi.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy w razie potrzeby stosowane będą definicje przytoczone w art. 2 dyrektywy Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów sanitarnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem⁴, zmienionej dyrektywą 78/54/EWG⁵, oraz w art. 2 dyrektywy 77/99/EWG.

Produkty, które zostały poddane naturalnej fermentacji i dojrzewaniu przez dłuższy okres będą uważane za takie, które zostały poddane całkowitej przeróbce, dopóki Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji, nie dokona zmiany ograniczeń podanych w rozdziale V pkt. 27 lit. b) załącznika A do dyrektywy 77/99/EWG.

Artykuł 3

---

³ Dz.U. nr L 255 z 28.10.1968, str. 23.

⁴ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 24.

⁵ Dz.U. nr L 16 z 20.01.1978, str. 22.

Każde Państwo Członkowskie zapewni, że produkty mięsne przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego przygotowywane są:

- ze świeżego mięsa, zgodnie z definicją art. 1 dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów sanitarnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem⁶, ostatnio zmienionej dyrektywą 75/379/EWG⁷, spełniającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt zawarte w art. 3 i 4, dyrektywy 72/461/EWG,
- ze świeżego mięsa, zgodnie z definicją art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów sanitarnych i kontroli weterynaryjnej w imporcie bydła i świń oraz świeżego mięsa z państw trzecich⁸, ostatnio zmieniona dyrektywą 77/98/EWG⁹, a także spełniającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, zawarte w dyrektywie 72/462/EWG.

Artykuł 4

1. W drodze derogacji od przepisów pierwszego akapitu art. 3 oraz podlegając zastosowaniu ust. 2, produkty mięsne przeznaczone na handel wewnątrzspółnotowy, które w całości lub w części zostały przygotowane ze świeżego mięsa, zgodnie z tym co ustalono w art. 1 dyrektywy 64/433/EWG spełniającej wymogi ustanowione w art. 5a dyrektywy 72/461/EWG, jeżeli dodatkowo zostały one poddane jednemu z niżej przytoczonych sposobów obróbki:

- a) obróbce termicznej w hermetycznie zamkniętych zbiornikach, przy wartościach F_c 3,00 lub wyższych;
- b) jeżeli świeże mięso zostało pozyskane ze zwierząt, nie pochodzących z zakażonego gospodarstwa objętego środkami zakazu, zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 64/432/EWG:
  - (i) obróbka termiczna odmienna od tej, która wyszczególniona została w lit. a), podczas której temperatura wewnętrzna podniesiona została przynajmniej do 70°C, lub
  - (ii) obróbka obejmująca naturalną fermentację i dojrzewanie trwające nie krócej niż dziewięć miesięcy dla szynek z kością lub bez kości o wadze nie mniejszej niż 5,5 kg, wykazujących następujące cechy:
    - wartość a_w nie przekraczająca 0,93,
    - wartość pH nie przekraczająca 6.

2. Każde Państwo Członkowskie zapewni, że:

---

⁶ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

⁷ Dz.U. nr L 172 z 3.07.1975, str. 17.

⁸ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁹ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 81.

- a) świeże mięso o którym mowa w ust. 1 było:
- (i) przewożone i przechowywane oddzielnie albo w innym czasie niż świeże mięso, o którym mowa w art. 3,
  - (ii) wykorzystane w taki sposób, aby uniknąć użycia go w produktach mięsnych przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego, innych niż te wymienione w ust. 1;
- b) świadectwo zdrowia określone w rozdziale VIII, załącznika A, dyrektywy 77/99/EWG, bez wpływu na zastosowanie przypisu ⁵ tego świadectwa, zawiera następujące słowa w ramach nagłówka "Charakter produktów"- "poddane obróbce zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 80/215/EWG".

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że produkty mięsne, które nie spełniają wymagań art. 3 i 4 nie otrzymają znaków zdrowia określonych w rozdziale VII, załącznika A, dyrektywy 77/99/EWG,
2. Kraj docelowy może zabronić wprowadzenia produktów mięsnych do obrotu na swoim obszarze, jeżeli ustalono, że nie zastosowano art. 3 i 4.
3. W takim przypadku, na prośbę nadawcy lub jego przedstawiciela, kraj docelowy musi zatwierdzić zwrot całej wysłanej partii produktów mięsnych, pod warunkiem, że nie jest to sprzeczne z założeniami zdrowia zwierząt.
4. Właściwy organ kraju docelowego może zażądać zniszczenia przesłanej partii na koszt nadawcy, konsygnatariusza lub ich przedstawiciela bez odszkodowania ze strony państwa, jeżeli wprowadzenie do obrotu jest zabronione na mocy ust. 2 oraz jeżeli kraj importujący lub kraj tranzytowy, co również może się zdarzyć, nie zatwierdzą zwrotu przesłanej partii towaru.
5. Decyzje podjęte przez właściwy organ zgodnie z ust. 2-4, muszą zostać przekazane nadawcy lub jego przedstawicielowi wraz z podaniem ich przyczyn. Na prośbę nadawcy lub jego przedstawiciela, decyzje te oraz założenia na podstawie których zostały one podjęte muszą zostać im niezwłocznie przekazane w formie pisemnej, z wykazaniem środków wyrównania szkody zapewnionych w obecnym ustawodawstwie, ich formy i czasu w którym są dostępne. Decyzje te muszą również zostać przekazane właściwemu organowi centralnemu kraju eksportującego.

Artykuł 6

1. Niniejsza dyrektywa nie wpłynie na środki prawne, zapewnione w obecnym ustawodawstwie Państw Członkowskich, przeciw decyzjom właściwych organów o których mowa w niniejszej dyrektywie.
2. W przypadku produktów mięsnych, które na mocy art. 3 i 4 mogą nie zostać wprowadzone do obrotu, każde Państwo Członkowskie przyzna nadawcom prawo do uzyskania opinii ze strony eksperta weterynarii.

Każde Państwo Członkowskie zapewni, że zanim właściwe organy podejmą jakiegokolwiek inne środki, takie jak np. zniszczenie produktów mięsnych, ekspert weterynarii będzie miał możliwość ustalenia, czy wypełniono warunki zawarte w art. 3 i 4.

Ekspert weterynarii musi mieć narodowość Państwa Członkowskiego innego niż kraj eksportujący lub kraj docelowy.

Działając na wniosek Państw Członkowskich, Komisja opracuje listę ekspertów weterynarii, którym można będzie polecić wydanie takich opinii. Po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, Komisja określi ogólne zasady które będą stosowane, w szczególności w sprawie procedury opracowywania tych opinii.

Artykuł 7

1. W obliczu groźby rozprzestrzenienia się chorób zwierzęcych przez wprowadzenie na jego teren produktów mięsnych z innego Państwa Członkowskiego, dane Państwo Członkowskie może podjąć następujące środki:

- a) w przypadku wybuchu klasycznej pryszczycy, klasycznej świńskiej gorączki lub choroby Teschena w innym Państwie Członkowskim, wprowadzenie produktów przygotowanych z mięsa zwierząt podatnych na te choroby, a innych niż te produkty, które zostały poddane jednej z obróbek o których mowa w art. 4 ust. 1, może zostać tymczasowo zabronione lub ograniczone dla tych części obszaru Państwa Członkowskiego, na których pojawiła się choroba;
- b) jeżeli choroba epizootyczna szeroko się rozprzestrzeniła lub jeżeli nastąpił wybuch innej poważnej zakaźnej czy zaraźliwej choroby zwierzęcej, wówczas wprowadzenie produktów przygotowanych z mięsa zwierząt podatnych na te choroby z całego obszaru tego Państwa może zostać tymczasowo zabronione lub ograniczone.

2. Każde Państwo Członkowskie musi niezwłocznie powiadomić inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o wybuchu na jego obszarze jakiegokolwiek choroby, o której mowa w ust. 1, jak również o środkach podjętych w celu jej zwalczania. Musi je również bezzwłocznie powiadomić o zaniku choroby.

3. Informacje o środkach podjętych przez Państwo Członkowskie w myśl ust. 1 oraz o ich uchyleniu, muszą zostać bezzwłocznie przekazane innym Państwom Członkowskim i Komisji, wraz z uzasadnieniem podjętych działań.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 może zapaść decyzja, że środki te powinny zostać zmienione, głównie w celu zapewnienia koordynacji ze środkami przyjętymi przez inne Państwa Członkowskie, albo też zniesione.

4. Jeżeli wyniknie sytuacja o której mowa w ust. 1 i jeżeli konieczne okaże się zastosowanie przez Państwa Członkowskie środków podjętych zgodnie z przytoczonym punktem, wraz ze wszelkimi zmianami dokonanymi zgodnie ust. 3, wówczas zgodnie z procedurą wyszczególnioną w art. 8 przyjęte zostaną odpowiednie przepisy.

5. Opracowując poprawki o których mowa w akapicie drugim ust. 3 lub przepisy o których mowa w ust. 4, zgodnie z tą samą procedurą można podjąć decyzję o przyjęciu ich w świetle omawianej choroby, przerobów którym zostały poddane produkty o których mowa, dnia w którym otrzymano wykorzystane mięso oraz okresu przerobowego.

Artykuł 8

1. Tam gdzie ma być zastosowana procedura ustanowiona w tym artykule, przewodniczący z własnej inicjatywy lub na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego przedstawi sprawę do Stałego Komitetu Weterynaryjnego (dalej zwanego „Komitetem”), ustanowionego decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r.

2. Głosy Państw Członkowskich w ramach Komitetu są wazone w sposób określony w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie ma prawa głosu.

3. Przedstawiciel Komisji przedłoży projekt środków które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię na temat tych środków w ciągu dwóch dni. Opinia zostanie wydawana większością 41 głosów.

4. Jeżeli środki te będą zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmie je i niezwłocznie zastosuje. Jeżeli zaś nie będą one zgodne z opinią Komitetu lub jeżeli żadna opinia nie zostanie wydana - wówczas Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie propozycję środków które należy podjąć. Rada przyjmie środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli Rada nie przyjmie środków w ciągu 15 dni od daty przedłożenia wniosku, wówczas Komisja przyjmie proponowane środki i niezwłocznie je zastosuje, pod warunkiem, że Rada nie głosowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 9

Art. 8 stosuje się do dnia 21 czerwca 1981 r.

Artykuł 10

Działając jednomyślnie na wniosek Komisji, przed dniem 1 lipca 1980 r. Rada podejmie decyzje w sprawie dołączenia do niniejszej dyrektywy przepisów dotyczących gorączki świńskiej, z uwzględnieniem pewnych produktów w świetle rozwiązań przyjętych w sprawie handlu wewnątrzspółnotowego mięsem wieprzowym.

Artykuł 11

1. Działając na wniosek Komisji, Rada ustali wymogi dotyczące zdrowia zwierząt stosowane w handlu wewnątrzspółnotowym świeżym mięsem drobiowym, jak również przy imporcie tegoż mięsa drobiowego z państw trzecich.

2. W oczekiwaniu na wejście w życie przepisów Wspólnoty wymienionych w ust. 1, w użyciu pozostaną krajowe przepisy w zakresie zdrowia zwierząt, dotyczące importu produktów mięsnych przygotowywanych w całości lub w części ze świeżego mięsa drobiowego, jeżeli są one zgodne z ogólnymi postanowieniami Traktatu.

Artykuł 12

Do czasu wprowadzenia w życie dyrektyw Wspólnoty w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących importu z państw trzecich produktów mięsnych, innych niż te wymienione w art. ust. 11 pkt 2, przepisy krajowe stosowane przy imporcie tych produktów nie będą bardziej korzystne od tych, które wynikają z niniejszej dyrektywy.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie środki niezbędne do wykonania:

- art. 3 tiret drugie, z datą wymienioną w akapicie drugim art. 32 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG,
- innych przepisów niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r.

i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję

Artykuł 14

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 1980 r.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 11 listopada 1980 r.

zmieniająca dyrektywę 80/215/EWG w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń i klasycznego pomoru świń

(80/1100/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 80/215/EWG⁴ ustanawia wymogi zdrowotne dla zwierząt, które muszą być spełnione przez produkty mięsne przeznaczone do wewnątrzspółnotowego handlu;

występowanie pęcherzykowej choroby świń we Wspólnocie stanowi zagrożenie dla trzody chlewnej Wspólnoty; dlatego też należy przedsięwziąć stosowne kroki, by zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby w trakcie wymiany handlowej produktami wieprzowymi;

ciągłe występowanie klasycznego pomoru świń w niektórych częściach Wspólnoty stanowi zagrożenie dla trzody chlewnej Państw Członkowskich, w których choroba ta nie występuje; do momentu likwidacji klasycznego pomoru świń w regionach, w których nadal występuje, powyższe Państwa Członkowskie są upoważnione do podjęcia dodatkowych środków w celu zapobieżenia zakażenia w trakcie wymiany handlowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Z mocą od dnia 1 listopada 1980 r. w dyrektywie 80/215/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 4 ust. 1 lit. b) (ii) przed wyrazem „obróbka” dodaje się wyrazy: „pod warunkiem,

---

¹ Dz.U. nr C 130 z 31.5.1980, str. 9.

² Dz.U. nr C 175 z 14.7.1980, str. 79.

³ Dz.U. nr C 300 z 18.11.1980, str. 20.

⁴ Dz.U. nr L 47 z 21.2.1980, str. 4.

że dodatkowo, choroba, o której mowa, nie jest chorobą pęcherzykową świń”;

- b) w art. 7 ust. 1 lit. a) między wyrazami „klasyczny pomór świń” i „lub choroba Teschena” dodaje się wyrazy „choroba pęcherzykowa świń”;
- c) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

W odniesieniu do pomoru świń, Państwa Członkowskie, które korzystały z upoważnienia ustanowionego w dyrektywie 80/218/EWG i które urzędowo są uznane za wolne od klasycznego pomoru świń, nie mogą sprzeciwiać się wprowadzeniu na ich terytorium produktów mięsnych, które, pomimo iż nie przeszły jednej z obróbek, określonych w art. 4 ust. 1, zostały przygotowane w całości lub częściowo ze świeżej wieprzowiny, tym samym spełniając wymogi ustanowione w art. 13 dyrektywy 72/461/EWG, lub ze świeżej wieprzowiny uzyskanej od świń szczepionych przeciwko pomorowi świń więcej niż trzy miesiące przed ubojem.”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 lipca 1981 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Do czasu dostosowania się Państw Członkowskich, najpóźniej do dnia 1 lipca 1981 r., Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo są upoważnione do utrzymania krajowych przepisów dotyczących ochrony przed zakażeniem pomorem świń podczas wprowadzania na ich terytorium produktów wieprzowych, zgodnie z ogólnymi przepisami Traktatu.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 listopada 1980 r.

W imieniu Rady

C. NEY

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 12 czerwca 1985 r.

zmieniająca dyrektywę 80/215/EWG w odniesieniu do pewnych środków związanych z afrykańskim pomorem świń

(85/321/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności zaś jego art. 43 oraz 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 80/215/EWG⁴, ostatnio zmieniona przez dyrektywę 81/476/EWG⁵, ustanawia wymagania zdrowotne jakie muszą spełniać produkty mięsne przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego;

afrykański pomór świń, nawet jeśli występuje tylko w wyjątkowych przypadkach na pewnych częściach terytorium Wspólnoty, stanowi zagrożenie zakażenia stad trzody chlewnej Państw Członkowskich;

należy zatem ustanowić zasady określające środki ochronne mające zastosowanie do handlu wewnątrzspółnotowego produktami wieprzowymi, które nie zostały poddane obróbce mającej na celu zniszczenie wirusa choroby,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 80/215/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

1. Następujący akapit zostaje dodany do art. 7 ust. 1:

„W przypadku gdy wspomnianą chorobą jest afrykański pomór świń, stosuje się art. 7a.”

¹ Dz.U. nr C 272, z 12.10.1984, str. 6.

² Dz.U. nr C 12, z 14.01.1985, str. 127.

³ Dz.U. nr C 44, z 15.02.1985, str. 4.

⁴ Dz.U. nr L 47, z 21.02.1980, str. 4.

⁵ Dz.U. nr L 186, z 08.07.1981, str. 20.

2. Dodaje się następujący artykuł :

„Artykuł 7a

1. Państwo Członkowskie, na terytorium którego stwierdzono afrykański pomór świń w ciągu poprzednich 12 miesięcy, nie powinno eksportować na terytorium innych Państw Członkowskich produktów z mięsa wieprzowego innych niż te, które poddano obróbce, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a).

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 można podjąć decyzję, że postanowienia pierwszego akapitu nie powinny mieć zastosowania do jednej lub kilku części terytorium przedmiotowego Państwa Członkowskiego. Odstępstwo to nie powinno wykluczać możliwości odwołania się do art. 7 w sytuacji gdy jeden lub więcej przypadków afrykańskiego pomoru świń występuje ponownie w powyższej części lub częściach terytorium.

2. W przypadku wybuchu afrykańskiego pomoru świń na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym choroba nie została stwierdzona przynajmniej przez 12 miesięcy, można podjąć decyzję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8, że postanowienia ust.1 mają zastosowanie wyłącznie do części przedmiotowego terytorium. Do czasu podjęcia tej decyzji i nie naruszając postanowień art. 7 właściwe Państwo Członkowskie zapewni natychmiastowy zakaz eksportu do innych Państw Członkowskich mięsa wieprzowego z części terytorium, w którym stwierdzono chorobę zakaźną. Przy określaniu takiej części terytorium należy wziąć pod uwagę kryteria określone w art. 7b ust.2.

Jeden lub więcej przypadków afrykańskiego pomoru świń na części terytorium Państwa Członkowskiego, które nie jest geograficznie połączone z główną częścią terytorium tego Państwa Członkowskiego, nie powinno przeszkodzić w zastosowaniu pierwszego akapitu.

Warunki wstępne do stosowania pierwszego akapitu powinny wciąż być uważane za spełnione, jeżeli następujące warunki zostały spełnione:

- i) ognisko lub ogniska stwierdzone w momencie wystąpienia afrykańskiego pomoru świń, o których mowa w pierwszym akapicie zostało lub zostały zlikwidowane w możliwie najkrótszym okresie czasu;
- ii) nowe ognisko, które stanowi podstawę nowego żądania decyzji, przewidzianej w pierwszym akapicie, nie jest związane epidemiologicznie z ogniskiem lub ogniskami, o których mowa w i).

3. Decyzje mające na celu zniesienie środków zastosowanych w ramach ust. 2 są podejmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8.'

1. Dodany zostaje następujący artykuł:

„Artykuł 7b

1. W celu zdefiniowania części terytorium, o którym mowa w art. 7a ust. 1, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- metody stosowane do kontroli oraz likwidacji afrykańskiego pomoru świń,
- nieobecność choroby przez co najmniej 12 miesięcy, stwierdzoną przy użyciu wszystkich metod wykrywania, włączając w to badania serologiczne,
- powierzchnię obszaru części terytorium i ich administracyjne i geograficzne granice,
- środki ochronne podjęte w celu zapobieżenia zakażeniu lub zakażeniu wtórnemu stad trzody chlewnej,
- środki podjęte w celu kontrolowania przemieszczania trzody chlewnej,

2. W celu zdefiniowania części terytorium, o którym mowa w art. 7a ust. 2, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- metody stosowane do zwalczania choroby, w szczególności eliminacja świń z gospodarstw, które zostały zakażone, lub są podejrzewane o zakażenie,
- powierzchnia obszaru części terytorium i ich administracyjne i geograficzne granice,
- zasięg choroby i jej tendencji do szerzenia się,
- podjęte środki w celu zapobieżenia szerzeniu się choroby,
- podjęte środki w celu ograniczenia i kontroli przemieszczania trzody chlewnej zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz części przedmiotowego terytorium.'

oraz, w przypadku niezastosowania środków zakazu do pewnych produktów:

- obróbkę, której poddano produkty,
- daty produkcji, oraz
- środki podjęte do określania i gwarantowania daty produkcji.”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia oraz przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy nie później niż do 1 stycznia 1986 r. niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 czerwca 1985 r.

W imieniu Rady
C. DEGAN
Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 września 1987 r.

w sprawie zmiany treści dyrektywy 80/215/EWG w sprawie problemów zdrowia zwierząt, wpływających na handel wewnętrzny Wspólnoty produktami mięsnymi

(87/491/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

przepisy art. 4 ust. 1 dyrektywy 80/215/EWG⁴, ostatnio zmienionej przez rozporządzenie (EWG) nr 3768/85⁵, określa rodzaje obróbki, w rezultacie której zniszczeniu ulegają czynniki odpowiedzialne za choroby zwierząt znajdujące się w produktach mięsnych w świetle zezwolenia na handel wewnętrzny Wspólnoty takimi produktami pod pewnymi warunkami;

zdobyte doświadczenie oraz postęp naukowy w technologii mięsa pozwalają na stosowanie nowego procesu obróbki pod warunkiem zachowania koniecznych gwarancji;

Naukowy Komitet Weterynaryjny wydał pozytywną opinię dotyczącą stosowania nowego rodzaju obróbki do przygotowywania produktów wieprzowych w Państwach Członkowskich, w których występuje afrykański pomór świń;

dołączenie tego procesu obróbki do listy już zalecanych procesów ułatwi wolny przepływ we Wspólnocie, zwiększy wartość produkcji przy jednoczesnym uniknięciu ryzyka rozprzestrzeniania chorób;

obecnie istnieje niepewność co do tego, które przepisy Traktatu mogą stanowić podstawę dla przyjęcia danych środków, w szczególności w oczekiwaniu na wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie nr 68/86; wyjątkowo, jedyną podstawą prawną w obecnej chwili jest sam Traktat,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹ Dz.U. nr C 55, z 3.03.1987, str. 10.

² Dz.U. nr C 156, z 15.06.1987, str. 183.

³ Dz.U. nr C 68, z 16.03.1987, str. 2.

⁴ Dz.U. nr L 47, z 21.02.1980, str. 4.

⁵ Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8.

Artykuł 1

W art. 3 dyrektywy 80/215/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) po pierwszym myślniku, słowa „art. 1 dyrektywy Rady 64/433/EWG” zastępuje się słowami „art. 2 dyrektywy Rady 64/433/EWG”.
- b) po drugim myślniku skreśla się „a)”.

Artykuł 2

W art. 4 dyrektywy 80/215/EWG wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pierwsze słowa „art. 1 dyrektywy 64/433/EWG” zastępuje się słowami „art. 2 dyrektywy 64/433/EWG”.
- b) pkt a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) obróbka termiczna przeprowadzona:

- i) w hermetycznie zamkniętym kontenerze, przy wartości F_c równej 3.00 lub większej;
- ii) lub w następujących warunkach - o ile dane produkty są przygotowane wyłącznie lub przy użyciu wieprzowiny z gospodarstw, lub w przypadku Państw Członkowskich, o których mowa w art. 7 ust. 1, z obszarów nie podlegających zakazom ustanowionym w wyniku polityki zdrowotnej, po wykryciu ogniska afrykańskiego pomoru świń:

- mięso jest odkostnione oraz pozbawione głównych węzłów chłonnych,

- waga kawałka mięsa, przeznaczonego do tej obróbki nie przekracza pięciu kilogramów,

- przed obróbką termiczną, każdy kawałek mięsa jak wyżej jest zamknięty w hermetycznym kontenerze, w którym będzie sprzedany,

- mięso w kontenerze podlega obróbce termicznej przeprowadzanej ściśle według poniższych warunków:

- produkt jest poddawany obróbce w temperaturze co najmniej 60°C. w czasie minimum czterech godzin podczas których temperatura wynosi co najmniej 70°C przez minimum 30 minut,

- prowadzony jest stały monitoring temperatury reprezentatywnej liczby próbek każdej partii produktów. Monitoring jest przeprowadzany przy użyciu automatycznego aparatu pozwalającego na zapis temperatury wewnątrz większych kawałków mięsa oraz wewnątrz urządzenia podgrzewającego,

■ w czasie tych działań spełnione są warunki, określone w trzecim akapicie art. 5a dyrektywy 72/461/EWG, zmienionej przez dyrektywę 80/213/EWG⁶

■ po zakończeniu obróbki, każdy kontener, o którym mowa w trzecim i czwartym akapicie jest oznaczony znakiem zdrowotnym, zgodnie z pkt 31, 32, i 33 rozdz. VII zał. A do dyrektywy 77/99/EWG,

■ Państwa Członkowskie, które stosują obróbkę, o której mowa w niniejszym punkcie wysyłają Komisji i innym Państwom Członkowskim listę zakładów, które posiadają wyposażenie wymagane do zapewnienia temperatur, o których mowa powyżej.

W przypadku gdy w Państwach Członkowskich, o których mowa w art. 7a ust. 2, dopuszcza się do tej obróbki mięso z obszarów podlegających zakazowi, ustanowionemu w rezultacie wykrycia afrykańskiego pomoru świń po podjęciu decyzji zgodnie z art. 7b ust. 2.

c) w pkt b),

- pkt i) otrzymuje następujące brzmienie:

■ „i) obróbka termiczna inna niż ta, o której mowa w punkcie (a), w której temperatura wewnątrz jest podniesiona do co najmniej 70° C.”

■ pkt ii) uzupełnia się akapitem o następującej treści:

„jednakże, w przypadku gdy daną chorobą jest pryszczycza, dopuszcza się poddanie tej obróbce szynki z kością, która spełnia inne warunki, o których mowa w pierwszym akapicie”.

d) Dodaje się akapit o następującej treści:

„Produkty, o których mowa w niniejszym artykule mogą być przygotowywane jedynie pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii i muszą być zabezpieczone przed zakażeniem lub zakażeniem wtórnym.”

2. W ust. 2:

■ do pkt a) dodaje się punkt o następującej treści:

„iii) w przypadku, gdy w rezultacie wykrycia stałego ogniska afrykańskiego pomoru świń, Państwo Członkowskie zdecyduje się skorzystać z obróbki, o której mowa w ust. 1 lit. a) ii), należy zapewnić, by świeże mięso wieprzowe było znakowane stemplem, o którym mowa w art. 5a dyrektywy 72/461/EWG.”

- pkt b) otrzymuje następujące brzmienie:

■

„b) świadectwo zdrowia, określone w rozdz. VIII zał. A dyrektywy 77/99/EWG zawiera, z zastrzeżeniem przypisu 3 do tego świadectwa, następujące słowa w pozycji „opis produktów”: „poddane obróbce zgodnie z art. 4 ust. 1 lit a) dyrektywy 80/215/EWG” lub „poddane obróbce zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 80/215/EWG.”

---

⁶ Dz.U. Nr L 47, 21.2.1980, str.1

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy przed 1 stycznia 1988 r i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 1987 r.

W imieniu Rady

L.TORNAES

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 grudnia 1988 r.

w sprawie zmiany treści dyrektywy 80/215/EWG w sprawie problemów zdrowia zwierząt, wpływających na handel produktami mięsnymi wewnątrz Wspólnoty.

(88/660/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności zaś jego artykuł 43;

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego³;

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) artykuł 4(1) dyrektywy nr 80/215/EWG⁴, ostatnio zmienionej dyrektywą nr 87/491/EWG⁵ określa rodzaje postępowania powodującego likwidację czynników wywołujących choroby zwierząt w produktach mięsnych celem dopuszczenia takich produktów do handlu wewnątrz Wspólnoty na określonych warunkach;
- 2) w świetle zdobytych doświadczeń i postępu naukowego w technologii mięsa możliwe jest nowe postępowanie pod warunkiem wykorzystania niezbędnych gwarancji;
- 3) włączenie tego postępowania na listę innych już zalecanych powinno ułatwić wolny obrót we Wspólnocie, co zwiększy wartość produkcji przy jednoczesnym uniknięciu ryzyka rozprzestrzenienia się choroby;
- 4) wyrażona opinia naukowa wskazuje, że limit wagowy pięciu kilogramów stosowany do tych produktów mięsnych może być zniesiony, pod warunkiem stosowania innych dostępnych środków bezpieczeństwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Treść drugiego akapitu punktu (ii) litery (a) artykułu 4(1) dyrektywy 80/215/EWG niniejszym zmienia się w następujący sposób:

1. skreśla się treść drugiego akapitu;
2. pierwszy akapit byłego czwartego akapitu „podczas którego temperatura musi sięgać co najmniej 70°C...” otrzymuje brzmienie „podczas którego temperatura wewnątrz musi sięgać co najmniej 70°C...”.

Artykuł 2

¹ Dz. U. Nr C 273, 22.10.1988, str.9

² Opinia przedstawiona 16 grudnia 1988 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym)

³ Opinia przedstawiona 14 grudnia 1988 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁴ Dz. U. Nr L 47, 21.2.1980.str.4

⁵ Dz. U. Nr L 279, 2.10.1987. str. 27

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy przed 1 kwietnia 1989 r., i niezwłocznie zawiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dn. 19 grudnia 1988 r.

W imieniu Rady
Y. POTTAKIS
Przewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI

z dnia 15 listopada 1983 r.

zmieniająca Dyrektywę 83/201/EWG ustanawiającą wyjątki od Dyrektywy Rady 77/99/EWG dla niektórych produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego

(83/577/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Dyrektywę Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi¹, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

poprzez Dyrektywę 83/201/EWG² Komisja ustanowiła wyjątki od Dyrektywy 77/99/EWG dla niektórych produktów, które zawierają inne artykuły żywnościowe oraz jedynie mały procent mięsa lub produktu mięsnego;

koniecznym okazało się przyznanie Państw Członkowskim dodatkowego okresu we wprowadzaniu przepisów Dyrektywy 83/201/EWG do ich krajowego ustawodawstwa;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 6 Dyrektywy 83/201/EWG, data „1 stycznia 1984 r.” zastąpiona zostaje datą „1 czerwca 1984 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 1983 r.

---

¹ Dz. U. nr L 26, z 31.01.1977, str. 85.

² Dz. U. nr L 112, z 28.04.1983., str. 28.

W imieniu Komisji

Poul DALSAGER

Członek Komisji

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 czerwca 1989 r.

dotycząca higieny i problemów sanitarnych związanych z produkcją i wprowadzaniem na rynek produktów jajecznych

(89/437/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zapewnienie sprawnego funkcjonowania wspólnego rynku, a przede wszystkim wspólnej organizacji rynku jaj ustanowionego rozporządzeniem (EWG) nr 2771/75⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3907/87⁵ oraz wspólnego systemu handlu dla owalbumin i laktalbumin wprowadzonego rozporządzeniem (EWG) nr 2783/75⁶, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 4001/87⁷, jest rzeczą niezbędną, aby obrót produktami jajecznymi nie był dłużej ograniczany przez rozbieżności pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie wymagań sanitarnych w tym sektorze; umożliwienie ujednoczenia produkcji, co prowadzi do konkurencji opartej na równych zasadach przy jednoczesnym zapewnieniu konsumentom wyrobów dobrej jakości;

obrótnie niektórymi produktami jajecznymi, które nie zostały ujęte w załączniku II do Traktatu, jest ściśle powiązany z obrotem produktami, dla których istnieje organizacja rynków; należy wyeliminować nieuczciwą konkurencję dla wszystkich produktów jajecznych;

uważa się za stosowne wyłączenie z zakresu tej dyrektywy produktów jajecznych stosowanych w małych przedsiębiorstwach, sklepach lub restauracjach oraz używanych do wytwarzania środków spożywczych przeznaczonych do bezpośredniej sprzedaży końcowemu odbiorcy lub do konsumpcji na miejscu;

---

¹ Dz.U. nr C 67 z 14.03.1987, str. 9 i Dz.U. nr C 53 z 2.03.1989, str. 10.

² Dz.U. nr C 187 z 18.07.1988, str. 184.

³ Dz.U. nr C 232 z 31.08.1987, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 49.

⁵ Dz.U. nr L 370 z 30.12.1987, str. 14.

⁶ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 104.

⁷ Dz.U. nr L 377 z 31.12.1987, str. 44.

wymagania sanitarne powinny zostać określone dla produkcji, przechowywania oraz transportu produktów jajecznych; w szczególności istotne jest określenie przepisów regulujących zatwierdzanie przedsiębiorstw;

istotne jest również ustanowienie wymagań sanitarnych, którym muszą odpowiadać produkty jajeczne;

wspomniane przepisy muszą w taki sam sposób dotyczyć handlu w ramach Wspólnoty jak i w ramach poszczególnych Państw Członkowskich;

odpowiedzialność za spełnianie wymagań sanitarnych odnośnie do produktów jajecznych, zgodnie z niniejszą dyrektywą, jest nałożona przede wszystkim na producentów; właściwe władze Państw Członkowskich muszą sprawdzać, poprzez przeprowadzanie kontroli i inspekcji, czy producenci stosują się do wyżej wymienionych wymagań; przepisy odnośnie takich kontroli i inspekcji muszą uwzględniać potrzeby rynku wewnętrznego;

należy prowadzić kontrole wrywkowe w celu wykrywania obecności pozostałości substancji potencjalnie szkodliwych dla zdrowia ludzkiego;

powinny zostać wprowadzone wspólnotowe środki kontroli w celu zagwarantowania jednolitego we wszystkich Państwach Członkowskich stosowania standardów określonych w niniejszej dyrektywie;

w kontekście handlu w ramach Wspólnoty, nadawca, odbiorca, lub ich przedstawiciele muszą mieć możliwość uzyskania opinii eksperta w przypadku zaistnienia sporu z właściwymi władzami państw członkowskich, które są krajami przeznaczenia;

warunki wprowadzania na rynek Wspólnoty produktów jajecznych wyprodukowanych w państwie trzecim, nie mogą być bardziej korzystne niż warunki określone w niniejszej dyrektywie; należy podjąć działania w celu ustalenia procedury wspólnotowej umożliwiającej przeprowadzanie inspekcji w przedsiębiorstwach państw trzecich;

zadanie podjęcia działań w celu zastosowania niniejszej dyrektywy powinno zostać powierzone Komisji; w tym celu należy określić procedury wprowadzające ścisłą i efektywną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa wymagania higieniczne i sanitarne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów jajecznych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi oraz do wytwarzania środków spożywczych.

Jednocześnie niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- finalnych środków spożywczych wytworzonych z produktów jajecznych określonych w art. 2 oraz objętych przepisami art. 3,

- produktów jajecznych wytwarzanych w małych przedsiębiorstwach, które nie podlegają żadnemu wcześniejszemu przetwarzaniu w celu ich wykorzystania do wyrobu środków spożywczych przeznaczonych do bezpośredniej sprzedaży, bez pośredników, konsumentom lub do konsumpcji na miejscu bezpośrednio po przygotowaniu.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicję podaną w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2772/75⁸. Następujące definicje mają również zastosowanie:

1. „produkty jajeczne”: oznaczają produkty otrzymane z jaj, ich różnych składników lub ich mieszanin, po usunięciu skorupy oraz błony, przeznaczone do spożycia przez ludzi; mogą być częściowo uzupełnione przez inne środki spożywcze lub dodatki; mogą być płynne, skoncentrowane, wysuszone, skrzystalizowane, zamrożone, szybko zamrożone lub skoagulowane;
2. „ferma produkcyjna”: oznacza, nie naruszając przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2782/75⁹ fermę do produkcji jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
3. „zakład produkcyjny”: oznacza zakład dopuszczony do produkcji i/lub przetwarzania produktów jajecznych;
4. „jaja popękane”: oznaczają jaja z uszkodzoną, ale nierozbitą skorupą i nienaruszoną błoną;
5. „partia”: oznacza ilość produktów jajecznych, która zostanie wyprodukowana na takich samych warunkach, w szczególności przetworzona w trakcie jednego ciągłego procesu;
6. „przesyłka”: oznacza ilość produktów jajecznych stanowiących pojedynczą dostawę do jednego miejsca przeznaczenia, w celu dalszego przetworzenia przez przemysł spożywczy lub przeznaczoną do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
7. „kraj pochodzenia”: oznacza Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, z którego produkty jajeczne są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego;
8. „kraj przeznaczenia”: oznacza Państwo Członkowskie, do którego produkty jajeczne są przesyłane z innego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego;
9. „pakowanie”: oznacza umieszczanie produktów jajecznych w dowolnym opakowaniu;
10. „właściwe władze”: oznacza departament weterynaryjny lub inny równoważny departament wyznaczony przez Państwo Członkowskie do monitorowania przestrzegania przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie;
11. „wprowadzenie na rynek”: oznacza obrót produktami jajecznymi, zgodnie z definicją w art. 1 pkt. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2772/75.

---

⁸ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 56.

⁹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 100.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewnią, że tylko produkty jajeczne spełniające następujące wymagania ogólne będą produkowane jako środki spożywcze lub wykorzystywane przy produkcji żywności:

- a) muszą one być otrzymywane z jaj kurzych, kaczyc, gęsi, indyczych, perliczych lub przepiórczych, lecz nie z mieszanki jaj różnych gatunków;
- b) muszą posiadać wyszczególnienie procentowej zawartości jaj; w przypadku, gdy są one częściowo uzupełnione przez inne środki spożywcze lub dodatki, które powinny spełniać wymagania zawarte w art. 12;
- c) muszą zostać przetworzone i wyprodukowane w zakładzie dopuszczonym zgodnie z art. 6, który spełnia warunki zawarte w rozdziałach I i II Załącznika oraz wymagania niniejszej dyrektywy;
- d) muszą zostać wyprodukowane w warunkach higienicznych, zgodnie z rozdziałami III i V Załącznika, z jaj spełniających wymagania określone w rozdziale IV Załącznika;
- e) muszą zostać poddane procesowi przetworzenia dopuszczonemu przez procedurę określoną w art. 14, w taki sposób, że między innymi odpowiadają przepisom analitycznym określonym w rozdziale VI załącznika;

Jednakże, gdzie jest to konieczne ze względu na proces technologiczny związany z wyprodukowaniem pewnych środków spożywczych z produktów jajecznych, właściwe władze zadecydują, na podstawie kryteriów, które zostaną ustalone, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, że pewne produkty jajeczne nie muszą przechodzić procesu przetwarzania; w takim przypadku produkty jajeczne muszą zostać natychmiast zużyte w tym zakładzie, w którym zostały przeznaczone do produkcji innych środków spożywczych;

- f) muszą odpowiadać przepisom składu analitycznego ustalonego w rozdziale VI Załącznika;
- g) muszą być poddane kontroli sanitarnej zgodnie z rozdziałem VII Załącznika;
- h) muszą być opakowane zgodnie z rozdziałem VIII Załącznika;
- i) muszą być przechowywane i transportowane zgodnie z rozdziałami IX i X Załącznika;
- j) muszą być opatrzone oznaczeniem zdrowotności produktu przedstawionym w rozdziale XI Załącznika oraz w przypadku przeznaczenia do bezpośredniego spożycia przez ludzi muszą spełniać wymagania dyrektywy Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r., dotyczącej ujednoczenia w Państwach Członkowskich przepisów związanych z oznakowaniem, wystawianiem i reklamowaniem środków spożywczych

przeznaczonych do sprzedaży finalnemu konsumentowi¹⁰, ostatnio zmienionej dyrektywą 86/197/EWG¹¹.

Artykuł 4

Właściwe władze zapewnią, że producenci produktów jajecznych podejmą wszystkie niezbędne działania w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy, w szczególności, że:

- próbki do badań laboratoryjnych pobierane są w celu kontrolowania zgodności składu analitycznego z przedstawionym w rozdziale VI Załącznika,
- produkty jajeczne, które nie mogą być przechowywane w temperaturze pokojowej są transportowane lub przechowywane w temperaturach przewidzianych w rozdziałach IX i X Załącznika,
- określany jest okres gwarancji przechowywania produktów jajecznych,
- wyniki różnych kontroli i testów są rejestrowane i zachowywane do wglądu dla wymienionych władz przez okres dwóch lat,
- każda partia jest oznakowana w sposób umożliwiający rozpoznanie daty przetworzenia; oznaczenie przesyłki musi być zamieszczone w rejestrze produkcyjnym oraz na oznaczeniu zdrowotności produktu, określonym w rozdziale XI.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że będą prowadzone kontrole w celu wykrywania pozostałości substancji mających działanie farmakologiczne lub hormonalne oraz pozostałości antybiotyków, pestycydów, detergentów i innych substancji, które są szkodliwe lub mogą zmieniać właściwości organoleptyczne produktów jajecznych lub powodujących, że spożywanie produktów jajecznych jest niebezpieczne lub szkodliwe dla zdrowia ludzkiego.

2. W przypadku, gdy w badanych produktach jajecznych zostaną stwierdzone pozostałości w ilościach przekraczających poziomy ustalony, zgodnie z ust. 4, nie wolno ich używać do żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub umieszczać na rynku w celu wykorzystania przy produkcji środków spożywczych lub do bezpośredniego spożycia.

3. Badania wykrywające pozostałości muszą być prowadzone według wypróbowanych i naukowo uznawanych metod, w szczególności zgodnie z metodami zalecanymi w dyrektywach Wspólnoty lub innymi normami międzynarodowymi.

Musi istnieć możliwość oceny testów na obecność pozostałości, z wykorzystaniem metod referencyjnych opracowanych, zgodnie z procedurą w art. 14, po uprzednim wyrażeniu opinii przez Naukowy Komitet Weterynaryjny.

---

¹⁰ Dz.U. nr L 33 z 8.02.1979, str. 1.

¹¹ Dz.U. nr L 144 z 29.05.1986, str. 38.

Zgodnie z tą samą procedurą w każdym Państwie Członkowskim musi zostać wyznaczone, co najmniej jedno laboratorium referencyjne w celu prowadzenia badań odnośnie pozostałości, w przypadkach, do których mają zastosowanie art. 7 i 8.

Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* metody referencyjne oraz wykaz laboratoriów referencyjnych.

4. Uchwalając kwalifikowaną większością głosów w odniesieniu do propozycji Komisji, Rada przyjmie:

- szczegółowe przepisy odnośnie monitoringu,
- poziomy tolerancji dla substancji, o których mowa w ust. 2,
- częstotliwość pobierania próbek.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie stworzą listy swoich zatwierdzonych zakładów produkcyjnych, z których każde musi posiadać numer zezwolenia. Państwa Członkowskie prześlą wymienione listy pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji.

Żadne z Państw Członkowskich nie zatwierdzi zakładu, jeżeli nie zostanie zapewniona zgodność z przepisami niniejszej dyrektywy. Państwo Członkowskie cofnie zezwolenie, jeśli warunki, na podstawie, których zezwolenie zostało uzyskane, nie są spełniane. Pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisja zostaną powiadomione o cofnięciu zezwolenia.

2. Właściwe władze są odpowiedzialne za regularne przeprowadzanie inspekcji i nadzoru nad zakładami produkcyjnymi oraz pakowaniem; każdorazowo zostanie im zapewniony swobodny dostęp do wszystkich części zakładu produkcyjnego w celu sprawdzenia czy przestrzegane są przepisy niniejszej dyrektywy.

W przypadku, gdy inspekcja wykaże, że nie wszystkie wymagania niniejszej dyrektywy są spełnione, właściwe władze podejmą odpowiednie działania w celu naprawienia zaistniałej sytuacji.

Artykuł 7

1. Eksperci Komisji mogą we współpracy z właściwymi władzami przeprowadzić kontrole na miejscu, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy; w szczególności mogą oni sprawdzać, czy zatwierdzony zakład, zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2772/75, aktualnie spełnia wymagania dyrektywy.

Państwo Członkowskie, na terytorium, którego przeprowadzane są kontrole, zapewni ekspertom wszelką niezbędną pomoc w trakcie wykonywanych obowiązków. Komisja poinformuje zainteresowane Państwo Członkowskie o wynikach kontroli.

Zainteresowane Państwo Członkowskie podejmie działania w celu uwzględnienia wyników kontroli. Jeżeli Państwo Członkowskie nie podejmie takich działań Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 13, podjąć decyzję w wyniku, której że omawiane Państwo

Członkowskie musi wstrzymać wprowadzanie na rynek produktów jajecznych pochodzących z zakładu, który nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy.

2. Przed rozpoczęciem kontroli, o której mowa w ust. 1, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, zostaną ustalone ogólne warunki stosowania tego artykułu i zostaną ustalone zalecenia Komisji obejmujące zasady postępowania w trakcie kontroli, zgodnie z ust. 1.

Artykuł 8

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 6 i 7, kraj przeznaczenia może, jeżeli istnieją poważne podstawy do podejrzewania nieprawidłowości, przeprowadzać niedyskryminujące inspekcje produktów jajecznych, w celu sprawdzenia zgodności przesyłki z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

2. Inspekcje, o których mowa w ust. 1, będą przeprowadzane w miejscu przeznaczenia towarów lub w innym odpowiednim miejscu, pod warunkiem, że wybór takiego miejsca możliwie jak najmniej zakłóca trasę przewozu towarów.

Inspekcje takie muszą być przeprowadzane możliwie jak najszybciej, żeby nadmiernie nie opóźniały wprowadzenia produktów jajecznych na rynek lub nie powodowały opóźnień mogących obniżyć ich jakość.

3. Jeżeli podczas trwania inspekcji przeprowadzonej, zgodnie z ust. 1 i 2 zostanie stwierdzone, że produkty jajeczne nie odpowiadają niniejszej dyrektywie, właściwe władze kraju przeznaczenia mogą przedstawić nadawcy, odbiorcy lub ich przedstawicielowi możliwości wycofania przesyłki z rynku w celu poddania jej dalszej obróbce lub też wykorzystania jej do innych celów, jeśli jest to dopuszczalne ze względów sanitarnych. Jeżeli nie jest to dopuszczalne alternatywą musi być zniszczenie produktów jajecznych. W każdym przypadku właściwe władze podejmą środki ostrożności, aby zapobiec nieodpowiedniemu zużyciu takich produktów jajecznych.

4. a) Decyzje oraz podstawy do ich podjęcia muszą zostać przedłożone nadawcy, odbiorcy lub ich przedstawicielowi. Na żądanie takiej osoby należy podać przyczyny podjętych decyzji i przedłożyć je na piśmie wraz ze szczegółowymi informacjami odnośnie możliwych pod względem prawnym rozwiązań, ich rodzajów oraz ograniczeń czasowych, w których należy podjąć działanie.

Rozwiązania dostępne dla nadawcy, odbiorcy lub ich przedstawiciela nie zostaną objęte niniejszą dyrektywą.

b) Jeżeli takie decyzje zostały podjęte z powodu zaistnienia szczególnie poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, należy niezwłocznie powiadomić właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia oraz Komisję.

c) W następstwie takiego zawiadomienia można podjąć odpowiednie środki, zgodnie z procedurą określoną w art. 13, w szczególności w celu koordynacji działań podejmowanych w innych Państwach Członkowskich odnośnie produktów jajecznych.

5. Państwa Członkowskie przyznają nadawcy produktów jajecznych, które w wyniku inspekcji przeprowadzonej według ust. 1, nie mogły zostać wprowadzone na rynek, prawo do zasięgnięcia opinii eksperta.

Ekspert musi być obywatelem jednego z Państw Członkowskich, jednak ani kraju pochodzenia ani kraju przeznaczenia.

Komisja w odpowiedzi na wniosek Państw Członkowskich, przedstawi listę ekspertów, którym może zostać zlecone przygotowanie takiej opinii. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art.14.

Artykuł 9

Jeżeli jakieś Państwo Członkowskie po przeprowadzeniu inspekcji, zgodnie z art. 8, uzna, że przepisy niniejszej dyrektywy nie są już przestrzegane w którymś z zakładów innego Państwa Członkowskiego, powiadomi o tym właściwe władze tego Państwa Członkowskiego. Władze te podejmą wszystkie niezbędne działania oraz powiadomią właściwe władze pierwszego Państwa Członkowskiego o podjętych decyzjach i przyczynach ich podjęcia.

Jeżeli pierwsze Państwo Członkowskie obawia się, że wymienione działania nie zostały podjęte lub są nieodpowiednie, obydwie Państwa Członkowskie będą poszukiwały sposobów i środków naprawy sytuacji, jeśli jest to konieczne, poprzez przeprowadzenie inspekcji zakładu.

Zainteresowane Państwa Członkowskie poinformują Komisję o sporze i o osiągniętych rozwiązaniach.

Jeżeli niemożliwe jest osiągnięcie porozumienia pomiędzy zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, jedno z państw w odpowiednim czasie przedstawi sprawę Komisji, która zleci jednemu lub kilku ekspertom wydanie opinii.

W oczekiwaniu na opinię, Państwo Członkowskie pochodzenie nasili kontrole produktów jajecznych pochodzących z rozpatrywanego zakładu oraz na życzenie Państwa Członkowskiego będącego odbiorcą, Komisja wyśle natychmiast eksperta do zakładu pochodzenia, w celu zaproponowania odpowiednich tymczasowych środków ochronnych.

W świetle opinii wymienionej w akapicie czwartym lub w efekcie kontroli przeprowadzonej, zgodnie z art. 7 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą mieć prawo, zgodnie z procedurą określoną w art. 13, do czasowego zakazania wprowadzania na ich terytorium produktów jajecznych pochodzących z rozpatrywanego zakładu.

Uprawnienie to może zostać cofnięte, zgodnie z procedurą określoną w art. 13, na podstawie kolejnej opinii wydanej przez jednego lub kilku ekspertów.

Eksperci są obywatelami Państwa Członkowskiego niezaangażowanego w spore.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte, zgodnie z procedurą określoną w art. 14.

Artykuł 10

Na wniosek Komisji Załącznik do niniejszej dyrektywy zostanie zmieniony przez Radę na mocy decyzji podjętej kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 11

1. W oczekiwaniu na wdrożenie przepisów niniejszej dyrektywy, krajowe przepisy określające zasady importu produktów jajecznych z państw trzecich będą nadal obowiązywać i nie mogą one być bardziej korzystne niż przepisy dotyczące zasad handlu wewnątrz Wspólnoty.
2. Inspekcje odbywające się na miejscu będą przeprowadzane przez ekspertów z Państw Członkowskich oraz Komisji. Eksperti Państw Członkowskich, którym zleca się przeprowadzenie inspekcji zostaną wyznaczeni przez Komisję spośród zaproponowanych przez Państwo Członkowskie. Inspekcje będą przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.
3. Lista zakładów spełniających wymagania przedstawione w Załączniku zostanie opracowana, zgodnie z procedurą z procedurą określoną w art. 14.
4. Świadectwo zdrowia towarzyszące produktom importowanym oraz rodzaj i forma oznaczenia zdrowotności stosowane dla produktów muszą odpowiadać wzorcowi, który zostanie określony zgodnie z procedurą z art. 14.

Artykuł 12

W odpowiedzi na wniosek Komisji, Rada zdecyduje kwalifikowaną większością głosów, które spośród dodatkowych substancji zawartych w liście dodatków zatwierdzonych na podstawie obowiązujących regulacji Wspólnoty w zakresie dodatków dopuszczonych do stosowania w środkach spożywczych, mogą być stosowane przy produkcji produktów jajecznych, określonych w art. 3 lit. a) oraz ustali szczegółowe zasady ich stosowania.

W oczekiwaniu na tę decyzję nadal obowiązują w tym zakresie przepisy krajowe.

Artykuł 13

1. W przypadku konieczności zastosowania procedury ustalonej w niniejszym artykule sprawa zostanie niezwłocznie przedstawiona przez przewodniczącego, z jego inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu powołanemu decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r. (odtąd zwanego „Komitetem”).
2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt działań, które powinny zostać podjęte. Komitet wyda swoją opinię na temat projektu w czasie, który przewodniczący może wyznaczyć stosownie do pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów, zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu, który przewiduje podjęcie decyzji, przez Radę na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu będą ważne w sposób określony w wymienionym artykule. Przewodniczący nie głosuje.
3. Komisja przyjmie zamierzone działania, jeśli będą one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli jednak zamierzone działania nie będą zgodne z opinią Komitetu lub, jeśli opinia taka nie zostanie wydana, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie propozycję dotyczącą działań, które należy podjąć. Rada zdecyduje kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w terminie 15 dni od daty skierowania sprawy do Rady, Rada nie podejmie żadnej decyzji, zaproponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, za wyjątkiem odrzuconych przez Radę zwykłą większością głosów.

Artykuł 14

1. W przypadku konieczności zastosowania procedury w tym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawi sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt działań, które powinny być podjęte. Komitet wyda swoją opinię odnośnie projektu w czasie, który przewodniczący może wyznaczyć stosownie do pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów, zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu, który przewiduje przyjęcie decyzji, podjętych przez Radę na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu będą ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

3. Komisja przyjmie zaproponowane działania, jeśli będą one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli zaproponowane działania nie będą zgodne z opinią Komitetu lub, jeśli opinia taka nie zostanie wydana, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy podjąć. Rada zadecyduje kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w terminie trzech miesięcy od daty skierowania sprawy do Rady, Rada nie podejmie żadnych działań, zaproponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, za wyjątkiem odrzuconych przez Radę zwykłą większością głosów.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Komisja przedłoży Radzie w terminie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1994 r. sprawozdanie dotyczące nabytych doświadczeń w tym zakresie, wraz z propozycjami, gdzie jest to stosowne, mającymi na celu dostosowanie załącznika do niniejszej dyrektywy ze szczególnym uwzględnieniem osiągnięć naukowych i technologicznych.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 20 czerwca 1989 r.

W imieniu Rady

C. ROMERO HERRERA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ROZDZIAŁ I

OGÓLNE WARUNKI DOTYCZĄCE ZEZWOLENIA I DZIAŁALNOŚCI

Zakłady produkcyjne muszą posiadać, co najmniej:

1. w pomieszczeniach przechowywania jaj oraz produkcji lub przechowywania produktów jajecznych:
  - a) podłogę nie przepuszczającą wody, łatwą do mycia i dezynfekcji, odporną na uszkodzenia oraz położoną w sposób ułatwiający odprowadzanie wody; woda musi być odprowadzana do rur kanalizacyjnych poprzez odpływy w kratki i syfony zapobiegające powstawaniu odorów;
  - b) gładkie, trwałe i nieprzepuszczalne ściany, pokryte jasnym, zmywalnym wykończeniem do wysokości co najmniej dwóch metrów i sięgającym, co najmniej wysokości przechowywania w chłodniach i zamrażalnicach oraz w magazynach. Połączenie ścian z podłogami powinno być zaokrąglone lub wykończone w podobny sposób, w celu ułatwienia zmywania;
  - c) drzwi z tworzywa odpornego na uszkodzenia; drzwi drewniane powinny być z obu stron pokryte gładką i nieprzepuszczalną warstwą;
  - d) sufity łatwe do mycia oraz zbudowane i wykończone w sposób zapobiegający gromadzeniu się brudu i powstawaniu pleśni, odpadaniu farby oraz kondensacji pary wodnej;
  - e) odpowiednią wentylację oraz, jeśli jest to konieczne, dobre odprowadzanie pary wodnej;
  - f) odpowiednie oświetlenie naturalne bądź sztuczne;
  - g) powinny być usytuowane możliwie blisko stanowisk pracy:
    - odpowiednią liczbę urządzeń do mycia i dezynfekcji rąk oraz do mycia urządzeń z doprowadzoną gorącą wodą. Kurki muszą być przystosowane do obsługi bez użycia dłoni i ramion. Urządzenia służące do mycia rąk muszą być zaopatrzone w bieżącą wodę zimną i gorącą lub wodę zmieszaną do odpowiedniej temperatury, środki myjące i dezynfekcyjne oraz ręczniki do rąk jednorazowego użytku,
    - urządzenia służące do dezynfekcji narzędzi;
2. odpowiednią liczbę przebieralni z gładkimi, nieprzepuszczalnymi i łatwymi do mycia ścianami i podłogami, umywalkami oraz toaletami ze spłukiwaną wodą. Te ostatnie nie mogą otwierać się bezpośrednio obok stanowisk pracy. Umywalki muszą być zaopatrzone w gorącą i zimną bieżącą wodę lub wodę zmieszaną do odpowiedniej temperatury, środki do mycia i dezynfekcji rąk oraz ręczniki do rąk jednorazowego

użytku. Kurki umywalek muszą być przystosowane do obsługi bez użycia dłoni. Tego rodzaju umywalki, w wystarczającej ilości, powinny znajdować się w pobliżu toalet;

3. oddzielne pomieszczenie i odpowiednie urządzenia przeznaczone do mycia i dezynfekcji stałych i ruchomych pojemników i zbiorników. Jednakże takie miejsca i urządzenia nie są wymagane, jeżeli istnieją przepisy dotyczące mycia i dezynfekcji takich pojemników i zbiorników w innych obiektach;
4. urządzenia doprowadzające wyłącznie wodę pitną w rozumieniu dyrektywy Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. dotyczącej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi¹²;

Jednocześnie dopuszcza się doprowadzenie wody nienadającej się do picia w celach wytwarzania pary wodnej, ochrony przeciwpożarowej oraz chłodzenia urządzeń chłodniczych, przy założeniu, że instalacja wody nienadającej się do picia uniemożliwia wykorzystanie jej w innych celach oraz nie stwarza zagrożenia zanieczyszczenia produktów jajecznych. Para wodna oraz woda nienadająca się do picia nie może mieć kontaktu z produktami jajecznymi, ani być wykorzystywana do mycia i dezynfekcji pojemników, urządzeń i narzędzi mających kontakt z produktami jajecznymi. Instalacja wody nienadającej się do picia musi być wyraźnie odróżniona od instalacji wody pitnej;

5. odpowiedni sprzęt do ochrony przed szkodnikami, takimi jak owady i gryzonie;
6. urządzenia, armatura i osprzęt lub ich powierzchnie, które są przewidziane do kontaktu z produktami jajecznymi muszą być wykonane z materiałów gładkich, łatwych do mycia, czyszczenia i dezynfekcji, odpornych na korozję, oraz nie uwalniających do produktów jajecznych substancji chemicznych w ilościach mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, powodujących pogorszenie składu produktów jajecznych, lub wpływających niekorzystnie na ich właściwości organoleptyczne.

ROZDZIAŁ II

SZCZEGÓLNE WARUNKI DOTYCZĄCE ZATWIERDZENIA ZAKŁADU

Oprócz przedstawionych w rozdziale 1 warunków ogólnych, zakład musi posiadać, co najmniej:

1. odpowiednie pomieszczenia, wystarczająco duże do oddzielnego przechowywania jaj oraz gotowych produktów jajecznych, wyposażone w urządzenia chłodzące, umożliwiające przechowywanie produktów jajecznych w odpowiedniej temperaturze; chłodnie powinny być wyposażone w termometry rejestrujące temperaturę lub termometry zdalnie rejestrujące temperaturę;
2. w przypadku wykorzystywania jaj brudnych, urządzenia do mycia i dezynfekcji jaj; listę produktów podlegających takiej dezynfekcji należy sporządzić zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 14;

---

¹² Dz.U. nr L 229 z 30.08.1980, str.11.

3. a) specjalne pomieszczenia z urządzeniami do rozbijania jaj i zbierania ich zawartości oraz usuwania części skorup i błon;
- b) oddzielne pomieszczenia przeznaczone do czynności innych niż te, o których mowa w lit. a).

Tam gdzie produkty jajeczne podlegają pasteryzacji, pasteryzacja może być prowadzona w pomieszczeniu, o którym mowa w lit. a), w przypadku gdy zakład posiada zamknięty system pasteryzacji; w innych przypadkach pasteryzacja musi być prowadzona w pomieszczeniu, o którym mowa w lit. b). W tym ostatnim przypadku należy podjąć wszystkie środki, aby zapobiec skażeniu produktów jajecznych po ich pasteryzacji;

4. odpowiednie urządzenia do wewnątrzzakładowego transportu (zawartości) jaj;
5. w przypadkach uwzględnionych w niniejszej dyrektywie, urządzenia do przetwarzania produktów jajecznych, atestowane przez właściwe władze, wyposażone, co najmniej w:
  - a) w przypadku pasteryzacji:
    - urządzenia do automatycznego sterowania temperaturą,
    - termometr rejestrujący,
    - automatyczne zabezpieczenie przed niedostatecznym ogrzewaniem;
  - b) w przypadku systemu pasteryzacji ciągłej, urządzenia muszą być również wyposażone w:
    - odpowiedni system zabezpieczający, który zapobiega mieszanii się pasteryzowanych produktów jajecznych z produktami nie w pełni pasteryzowanymi oraz
    - automatyczne urządzenie rejestrujące, zabezpieczające przed wyżej wymienionym mieszaniami;
6. pomieszczenie do przechowywania innych środków spożywczych i substancji dodatkowych;
7. gdzie produkty jajeczne pakowane są w pojemniki jednorazowego użytku, odpowiednie i w przypadku jeżeli jest to konieczne, wydzielone miejsce do przechowywania tych pojemników oraz surowców do ich wytwarzania;
8. urządzenia do natychmiastowego usuwania i oddzielnego przechowywania pustych skorup oraz jaj i produktów jajecznych nie nadających się do spożycia przez ludzi;
9. odpowiednie urządzenia do higienicznego pakowania produktów jajecznych;

10. do prowadzenia zgodnych z wymaganiami niniejszej dyrektywy analiz i badań surowców oraz produktów jajecznych zakład produkcyjny musi posiadać odpowiednie laboratorium. Jeżeli takiego nie posiada, musi mieć zagwarantowane usługi laboratorium, które spełnia takie wymagania. W takim przypadku zakład produkcyjny musi powiadomić właściwe władze;
11. jeżeli jest to konieczne, odpowiednie urządzenia do odmrażania zamrożonych produktów jajecznych, które mają zostać poddane przetworzeniu i dalszej obróbce w zatwierdzonym zakładzie;
12. oddzielne pomieszczenie do przechowywania środków czyszczących i dezynfekcyjnych.

ROZDZIAŁ III

WYMAGANIA HIGIENICZNE DOTYCZĄCE POMIESZCZEŃ, URZĄDZEŃ ORAZ PERSONELU ZAKŁADU

Wobec pracowników, pomieszczeń i urządzeń, stosuje się wymagania najwyższego stopnia czystości:

1. personel pracujący przy przetwarzaniu i obróbce jaj oraz produktów jajecznych, musi w szczególności nosić czyste ubrania robocze i nakrycia głowy. Musi myć i dezynfekować ręce kilkakrotnie w ciągu każdego dnia pracy i przed każdym ponownym przystąpieniem do pracy.

Palenie, jedzenie, plucie i żucie jest zabronione w miejscach, gdzie przetwarzane i przechowywane są jaja lub produkty jajeczne;
2. żadne zwierzęta nie mogą mieć wstępu na teren zakładu. Gryzonie, owady lub inne szkodniki muszą być systematycznie tępione;
3. pomieszczenia, urządzenia i narzędzia używane do pracy przy produktach jajecznych, muszą być utrzymywane w czystości i dobrym stanie. Urządzenia i narzędzia muszą być w razie potrzeby kilkakrotnie starannie czyszczone i dezynfekowane zarówno w ciągu dnia jak i na koniec dnia pracy oraz przed powtórным użyciem, jeżeli zostały zabrudzone. Zamknięty system rurociągów do transportu produktów jajecznych musi być wyposażony w odpowiedni system do czyszczenia, który zapewni oczyszczenie i dezynfekcję wszystkich jego części. Po wyczyszczeniu i zdezynfekowaniu instalacja musi być spłukana wodą pitną;
4. nie wolno wykorzystywać pomieszczeń, narzędzi i urządzeń do innych celów niż do produkcji produktów jajecznych, chyba że zostało uzyskane zezwolenie właściwych władz na wykorzystanie ich do przetwórstwa innych środków spożywczych, pod warunkiem jednakże, że zostaną podjęte wszelkie odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia przed skażeniem oraz szkodliwymi zmianami dotyczącymi produktów objętych niniejszą dyrektywą;
5. do wszystkich celów musi być używana woda pitna; jednakże woda nienadająca się do picia może być w wyjątkowych przypadkach wykorzystywana do produkcji pary

wodnej, pod warunkiem, że instalacja tej wody wyklucza możliwość użycia jej do innych celów oraz nie stwarza zagrożenia zanieczyszczenia jaj lub produktów jajecznych. Ponadto, w wyjątkowych przypadkach może być dozwolone wykorzystanie wody nienadającej się do picia do chłodzenia urządzeń mrozących. Rurociągi wody nienadającej się do picia muszą być wyraźnie odróżnione od rurociągów wody pitnej;

6. detergenty, środki dezynfekcyjne i inne podobne substancje muszą być stosowane i przechowywane w taki sposób, żeby nie wpływały niekorzystnie na narzędzia, urządzenia i produkty jajeczne; po ich stosowaniu urządzenia i narzędzia muszą zostać dokładnie spłukane wodą pitną;
7. osoby będące potencjalnym źródłem skażenia nie powinny pracować przy przetwarzaniu lub innej obróbce jaj lub produktów jajecznych;
8. każda osoba pracująca przy przetwarzaniu lub obróbce jaj, lub produktów jajecznych musi zostać zobowiązana do przedłożenia świadectwa zdrowia stwierdzającego brak przeciwwskazań do takiego rodzaju pracy. Świadectwo zdrowia musi być odnawiane co rok, jeżeli nie zostanie przyjęty inny sposób medycznej kontroli personelu, zgodny z procedurą określoną w art. 14.

ROZDZIAŁ IV

WYMAGANIA DOTYCZĄCE JAJ PRZEZNACZONYCH DO WYTWARZANIA PRODUKTÓW JAJECZNYCH

1. Jaja stosowane do produkcji produktów jajecznych muszą być umieszczane w opakowaniach, zgodnych z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 95/69 z dnia 17 stycznia 1969 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia (EWG) nr 1619/68 dotyczącego norm obrotu jajami¹³ ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3906/86¹⁴.
2.
  - a) Do wytwarzania produktów jajecznych mogą być użyte jedynie jaja nie poddane wcześniej sztuczemu wylęganiu w inkubatorze, nadające się do spożycia przez ludzi; skorupa tych jaj musi być w pełni ukształtowana i bez pęknięć;
  - b) w drodze odstępstwa od lit. a) jaja popękane mogą być wykorzystywane do wytwarzania produktów jajecznych pod warunkiem, że są dostarczane bezpośrednio z zakładów pakowania lub ferm produkcyjnych do zaakceptowanego przedsiębiorstwa, gdzie powinny zostać rozbite możliwie jak najszybciej.
3. Jaja oraz produkty jajeczne nienadające się do spożycia przez ludzi muszą zostać usunięte i poddane denaturacji w sposób gwarantujący, że nie będą mogły być powtórnie wykorzystane do spożycia przez ludzi. Muszą zostać natychmiast umieszczone w pomieszczeniu określonym w rozdziale II pkt. 8.

ROZDZIAŁ V

SPECJALNE WYMAGANIA HIGIENICZNE DOTYCZĄCE PRODUKCJI PRODUKTÓW JAJECZNYCH

---

¹³ Dz.U. nr L 213 z 18.01.1969, str. 13.

¹⁴ Dz.U. nr L 364 z 23.12.1986, str. 20.

Wszystkie czynności muszą być wykonywane w sposób gwarantujący uniknięcie jakiegokolwiek skażenia podczas produkcji, transportu wewnętrznego oraz przechowywania produktów jajecznych, w szczególności:

1. jaja oraz produkty jajeczne do dalszego przetworzenia w zatwierdzonym zakładzie muszą natychmiast po dostarczeniu zostać zmagazynowane w pomieszczeniach określonych w rozdziale II pkt. 1 i przechowane tam aż do czasu przetworzenia. Temperatura w tych miejscach musi gwarantować, że nie ulegną zepsuciu. Nie wolno umieszczać tacek z jajami w skorupach bezpośrednio na podłodze;
2. jaja muszą zostać rozpakowane i w razie potrzeby umyte i zdezynfekowane, w pomieszczeniu oddzielnym od miejsca przeznaczonego do ich rozbijania; nie wolno wносить opakowań do miejsca przeznaczonego do rozbijania jaj;
3. jaja muszą być rozbijane w miejscu określonym w rozdziale II pkt. 3 lit. a); jaja popękane, jak określono w rozdziale IV pkt. 2 lit. b) muszą zostać niezwłocznie przetworzone;
4. jaja brudne należy umyć przed ich rozbijaniem; musi się to odbywać w miejscu innym niż pomieszczenia przeznaczone do rozbijania jaj lub jakiegokolwiek pomieszczenia, w których następuje obróbka zawartości jaj. Proces mycia musi gwarantować uniknięcie skażenia lub sfałszowania zawartości jaj. W czasie rozbijania skorupy muszą być wystarczająco suche, aby zapobiegać sfałszowaniu zawartości jaj przez pozostałości wody po myciu;
5. jaja inne niż kurcze, indycze lub perlicze muszą być transportowane i przetwarzane oddzielnie. Gdy wznawia się przetwarzanie jaj kurzych, indyczych i perliczych, wszystkie urządzenia muszą zostać umyte i zdezynfekowane;
6. rozbijanie jaj bez względu na rodzaj stosowanej procedury musi być prowadzone w sposób zapewniający w najwyższym możliwym stopniu unikanie skażenia ich zawartości. Z tego względu nie można stosować odwirowywania lub zgniatania jaj, nie można również stosować odwirowania do odzyskiwania resztek białka ze skorup. Pozostałości skorup i błon muszą być przechowywane najdalej jak to możliwe od produktów jajecznych, a ich ilość nie może przekraczać ilości określonej w rozdziale VI pkt. 2 lit. c);
7. po rozbiciu wszystkie składniki produktów jajecznych muszą tak szybko jak to możliwe zostać poddane obróbce; obróbka cieplna polega na przetwarzaniu produktów jajecznych w odpowiedniej temperaturze przez określony czas, w celu unieszkodliwienia jakichkolwiek organizmów chorobotwórczych. W czasie obróbki cieplnej temperatura musi być stale rejestrowana. Rejestry dotyczące każdej partii, która została poddana obróbce, muszą być przechowywane do wglądu właściwych władz przez okres dwóch lat. Partia, która została poddana niewystarczającemu przetworzeniu może natychmiast ponownie zostać poddana obróbce w tym samym zakładzie pod warunkiem, że ponowna obróbka sprawi, że partia taka będzie zdatna do spożycia przez ludzi; jeżeli okazałoby się, że nie jest zdatna do spożycia, musi zostać poddana denaturacji zgodnie z rozdziałem IV pkt. 3;

8. jeżeli obróbka nie jest prowadzona natychmiast po rozbijaniu, zawartość jaj musi być przechowywana w odpowiednich warunkach higienicznych w postaci zamrożonej lub w temperaturze nie przekraczającej 4°C. Z wyjątkiem składników przeznaczonych do odcukrzenia, okres przechowywania w temperaturze 4°C nie może przekroczyć 48 godzin;
9. jeżeli wymagają tego pewne procedury produkcyjne, Komisja określi, stosownie do art. 14, w terminie do dnia 31 grudnia 1991 r., specjalne przypadki oraz szczególne warunki zgodnie, z którymi produkty jajeczne pochodzące z zatwierdzonego zakładu mogą być poddawane przetworzeniu w innym zatwierdzonym zakładzie, pod warunkiem przestrzegania następujących wymagań ogólnych:
  - a) natychmiast po otrzymaniu produktów jajecznych muszą one zostać głęboko zamrożone lub schłodzone do temperatury nie przekraczającej 4°C; w tym drugim przypadku muszą one zostać poddane przetworzeniu w miejscu przeznaczenia w ciągu 48 godzin od dnia rozbijania jaj, z których zostały otrzymane, z wyłączeniem składników przeznaczonych do odcukrzenia;
  - b) muszą być pakowane, kontrolowane, transportowane oraz poddane obróbce zgodnie z wymaganiami niniejszej dyrektywy;
  - c) muszą zostać oznakowane zgodnie z wymaganiami określonymi w rozdziale XI. Rodzaj produktów musi zostać określony następująco: „nie pasteryzowane produkty jajeczne - do przetworzenia w miejscu przeznaczenia - data i godzina rozbijania jaj”;
10. dalsze czynności po przetworzeniu muszą zapewnić, że nie nastąpi wtórne skażenie produktów jajecznych; produkty płynne lub koncentraty, które nie podlegały procesowi stabilizacji jak też produkty przeznaczone do przechowywania w temperaturze pokojowej, muszą zostać wysuszone lub schłodzone do temperatury nie przekraczającej 4°C natychmiast lub po przeprowadzeniu procesu fermentacji; produkty przeznaczone do zamrożenia muszą zostać zamrożone natychmiast po przetworzeniu;
11. produkty jajeczne muszą być przetrzymywane w temperaturach ustalonych w niniejszej dyrektywie do momentu ich wykorzystania przy produkcji innych środków spożywczych;
12. w zatwierdzonym zakładzie zabronione jest przygotowywanie produktów jajecznych z surowców niezdatnych do wytwarzania środków spożywczych, nawet, jeśli nie dotyczy to celów spożywczych.

ROZDZIAŁ VI

SKŁAD ANALITYCZNY

1. Kryteria mikrobiologiczne

Wszystkie partie produktów jajecznych muszą po przetworzeniu zostać poddane kontroli mikrobiologicznej poprzez pobranie próbek w zakładach przetwórczych, w celu zapewnienia, iż spełnione zostały następujące kryteria:

- a) salmonella: brak w 25 g lub ml produktów jajecznych;
- b) inne kryteria:
  - bakterie tlenowe mezofilne: $M = 10^5$ w 1 g lub 1 ml,
  - pałeczki jelitowe: $M = 10^2$ w 1 g lub 1 ml,
  - gronkowce: brak w 1 g produktów jajecznych,

M = maksymalna liczba bakterii; wynik jest uważany za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach wynosi M lub więcej.

2. Inne kryteria

Wszystkie partie produktów jajecznych muszą po przetworzeniu zostać poddane kontroli mikrobiologicznej poprzez pobranie próbek w zakładach przetwórczych, w celu zapewnienia, iż spełnione zostały następujące kryteria:

- a) stężenie 3- OH kwasu masłowego nie może przekraczać 10 mg/kg w suchej masie niemodyfikowanych produktów jajecznych;
- b) w celu zapewnienia higieny obróbki jaj i produktów jajecznych przed ich przetworzeniem będą stosowane następujące normy:
  - zawartość kwasu mlekowego nie może przekraczać 1 000 mg/kg w suchej masie produktów jajecznych (stosuje się jedynie do produktów nie przetworzonych),
  - zawartość kwasu bursztynowego nie może przekraczać 25 mg/kg w suchej masie produktów jajecznych.

Jednakże w przypadku produktów sfermentowanych, wartości te odnoszą się do ilości zaobserwowanych przed procesem fermentacji;

- c) ilość pozostałości skorup, błony i jakichkolwiek innych cząstek nie może przekraczać 100 mg/kg produktów jajecznych;
- d) ilość pozostałości substancji wzmiankowanych w art. 5 ust. 1 nie może przekraczać poziomów tolerancji wymienianych w art. 5 ust. 4;

3. przed dniem 31 grudnia 1991 r. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, ustali:

- metody analiz i testów,
- plany pobierania próbek,
- liczbę prób, które należy pobierać,

- tolerancje analityczne.

W oczekiwaniu na te decyzje Państwa Członkowskie przyjmą jako metody referencyjne wszystkie uznane międzynarodowo metody analiz i testów.

ROZDZIAŁ VII

KONTROLA SANITARNA I NADZÓR NAD PRODUKCJĄ

1. Zakłady podlegają nadzorowi właściwych władz.

Nadzór właściwych władz obejmuje wszystkie metody nadzoru uznawane za niezbędne w celu zapewnienia, że producenci produktów jajecznych przestrzegają wymagań niniejszej dyrektywy, w szczególności:

- prowadzenie kontroli pochodzenia jaj i przeznaczenia produktów jajecznych oraz rejestrów, o których mowa w tiret czwarte art. 4,
  - prowadzenie kontroli jaj przeznaczonych do wytwarzania produktów jajecznych,
  - prowadzenie kontroli produktów jajecznych przy ich wysyłce z zakładu,
  - sprawdzanie czystości pomieszczeń, urządzeń i narzędzi oraz higieny pracowników,
  - pobieranie wszelkich próbek potrzebnych do badań laboratoryjnych w celu zapewnienia, że jaja i produkty jajeczne odpowiadają wymaganiom niniejszej dyrektywy; wyniki takich badań muszą być wprowadzane do rejestrów oraz przesyłane producentom produktów jajecznych.
2. Na żądanie właściwych władz producenci produktów jajecznych zwiększą częstotliwość badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 4 tiret pierwsze, tam gdzie zostanie to uznane za niezbędne dla zapewnienia higieny produkcji produktów jajecznych.

ROZDZIAŁ VIII

PAKOWANIE PRODUKTÓW JAJECZNYCH

1. Produkty jajeczne muszą być pakowane w odpowiednich warunkach higienicznych, tak, aby zapewnić, że nie ulegną skażeniu.

Opakowania muszą odpowiadać zasadom higieny, w tym:

- nie mogą wpływać negatywnie na właściwości organoleptyczne produktów jajecznych,
- nie mogą przenosić do produktów jajecznych substancji szkodliwych dla zdrowia ludzkiego,

- muszą być wystarczająco trwałe, aby zapewnić produktom jajecznym odpowiednią ochronę.
2. W pomieszczeniach, w których przechowywane są opakowania nie może być kurzu ani szkodników; materiały do produkcji opakowań jednorazowego użytku nie mogą być składowane na podłodze.
  3. Pojemniki używane do produktów jajecznych muszą być czyste zanim zostaną napełnione; pojemniki wielokrotnego użytku muszą przed napełnieniem zostać wyczyszczone, zdezynfekowane i wypłukane.
  4. Opakowania muszą zostać dostarczone do miejsca pracy zgodnie z zasadami higieny i muszą zostać wykorzystane bez zbędnych opóźnień.
  5. Natychmiast po pakowaniu pojemniki muszą zostać zamknięte i złożone w pomieszczeniach służących do ich przechowywania, o których mowa w rozdziale II pkt. 1.
  6. Opakowania przeznaczone do produktów jajecznych mogą być w razie potrzeby wykorzystane do innych środków spożywczych, pod warunkiem, że zostaną umyte i zdezynfekowane tak, aby nie spowodowały zanieczyszczenia produktów jajecznych.
  7. Opakowania, które mają być stosowane do transportu produktów jajecznych w ilościach hurtowych muszą odpowiadać zasadom higieny, w szczególności:
    - ich powierzchnie wewnętrzne oraz wszelkie inne części, które mogą mieć kontakt z produktami jajecznymi muszą być wykonane z gładkiego materiału łatwego do mycia, czyszczenia i dezynfekcji, odpornego na korozję oraz nieprzenoszącego do produktów jajecznych substancji w ilościach zagrażających zdrowiu ludzkiemu, powodujących pogorszenie składu produktów jajecznych lub wpływających niekorzystnie na ich właściwości organoleptyczne,
    - muszą być zaprojektowane w sposób umożliwiający całkowite usunięcie produktów jajecznych; jeżeli są one wyposażone w zaczepy, wówczas zaczepy te muszą być łatwe do odłączenia, demontażu, mycia, czyszczenia i dezynfekcji,
    - muszą być myte, czyszczone, dezynfekowane i płukane natychmiast po każdorazowym użyciu oraz, jeśli to konieczne, również przed powtórным użyciem,
    - po napełnieniu muszą być odpowiednio zamknięte i powinny pozostawać zamknięte w czasie transportu aż do ich użycia,
    - muszą być przeznaczone wyłącznie do transportu produktów jajecznych.

Jednakże, nie naruszając przepisów niniejszego rozdziału, Komisja po raz pierwszy a w tym przypadku do dnia 31 grudnia 1990 r., zgodnie z procedurą z art. 14 oraz w zakresie, w jakim nie będzie to miało negatywnego wpływu na produkty jajeczne i inne omawiane środki spożywcze, ustali w razie potrzeby szczegółowe warunki, którym

takie opakowania muszą odpowiadać, aby mogły one być wykorzystywane do transportu innych środków spożywczych, w szczególności w odniesieniu do:

- mycia, czyszczenia i dezynfekcji opakowań przed ich ponownym użyciem,
- warunków transportu,
- okresu, w którym mogą być używane.

Do momentu, gdy decyzje określone w drugim podpunkcie nie wejdą w życie i nie później niż do dnia 31 grudnia 1991 r.

- będą obowiązywały przepisy krajowe odnośnie pojemników do transportu na terenie kraju środków spożywczych innych niż produkty jajeczne oraz porozumienia dwustronne zawarte przez Państwa Członkowskie w tym zakresie, przy jednoczesnym przestrzeganiu ogólnych postanowień Traktatu,
- Państwa Członkowskie, których krajowe przepisy umożliwiają takie wykorzystywanie, nie mogą ani ograniczać ani zabraniać wprowadzania na swoje terytoria transportów pochodzących z innych Państw Członkowskich, posiadających takie same uprawnienia,
- Państwa Członkowskie, które na swoich terytoriach zabraniają transportowania innych środków spożywczych w opakowaniach przeznaczonych do transportu produktów jajecznych mogą wymagać, aby do transportu produktów jajecznych pochodzących z innych Państw Członkowskich stosowały się takie same wymagania.

ROZDZIAŁ IX

PRZECHOWYWANIE

1. Produkty jajeczne muszą być przechowywane w przeznaczonych do tego pomieszczeniach, o których mowa w rozdziale II pkt. 1.
2. Produkty jajeczne, które wymagają przechowywania w określonych temperaturach muszą być w tych temperaturach utrzymywane. Temperatury przechowywania muszą być rejestrowane w sposób ciągły, szybkość schładzania musi być dobrana tak, aby produkty jajeczne osiągały możliwie jak najszybciej wymaganą temperaturę a pojemniki muszą być przechowywane w sposób umożliwiający swobodną cyrkulację powietrza wokół nich.
3. Temperatury przechowywania nie mogą przekraczać następujących wartości:
  - produkty głęboko zamrożone: -18° C,
  - produkty zamrożone: -12° C,
  - produkty schłodzone: +4° C,

- produkty odwodnione (z wyłączeniem białka): +15° C.

ROZDZIAŁ X

TRANSPORT

1. Pojazdy i pojemniki do transportu produktów jajecznych muszą być zaprojektowane i wyposażone w sposób umożliwiający ciągle, przez cały czas transportu, utrzymywanie temperatur ustalonych w niniejszej dyrektywie.
2. Produkty jajeczne muszą być wysyłane w sposób zapewniający im odpowiednią ochronę w czasie przewożenia od wszystkiego, co może być dla nich szkodliwe.
3. Temperatury określone w rozdziale IX pkt. 3 muszą być utrzymywane podczas transportu.

ROZDZIAŁ XI

OZNACZANIE PRODUKTÓW JAJECZNYCH

1. Nie naruszając przepisów dyrektywy 79/112/EWG, każda przesyłka produktów jajecznych opuszczająca przedsiębiorstwo musi być opatrzona etykietą zawierającą następujące elementy:
  - (i) albo:
    - w górnej części, skrót (literę lub litery) nazwy kraju wysyłającego, dużymi literami, tj. B / D / DK / EL / ESP / F / IRL / I / L / NL / P / UK, a następnie numer zatwierdzenia zakładu,
    - w dolnej części, jeden z następujących skrótów: CEE – EEC – EEG – EOK - EWG - EØF;
  - (ii) albo:
    - w górnej części, nazwę kraju wysyłającego dużymi literami,
    - w środkowej części, numer zatwierdzenia zakładu,
    - w dolnej części, jeden z następujących skrótów: CEE – EEC – EEG – EOK – EWG - EØF;
  - (iii) temperaturę, w jakiej należy przechowywać produkty jajeczne oraz okres gwarancji ich przechowywania.

Etykieta musi być czytelna, trwała i wypełniona łatwymi do odczytania literami.

2. Dokumenty wysyłkowe muszą w szczególności zawierać:
  - a) rodzaj produktów z wyszczególnieniem gatunków, z których pochodzą;

- b) numery partii;
  - c) miejsce przeznaczenia oraz nazwę i adres pierwszego adresata.
3. Te informacje oraz informacje zawarte w oznaczeniu zdrowotności produktu muszą być podane w języku oficjalnym (lub językach oficjalnych) kraju przeznaczenia.

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 grudnia 1991

wprowadzająca zmiany do dyrektywy 89/437/EWG w sprawie problemów higienicznych i zdrowotnych w produkcji i wprowadzaniu na rynek produktów jajczarskich

(91/684/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów higienicznych i zdrowotnych w produkcji i wprowadzaniu na rynek produktów jajczarskich¹, ze zmianami wprowadzonymi przez dyrektywę 89/662/EWG², a w szczególności zaś jej art. 10,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 10 dyrektywy 89/437/EWG należy dostosować niektóre postanowienia załącznika do postępu naukowego i technicznego, odnośnie wykrywalności gronkowca w produktach jajczarskich i odnośnie temperatury przechowywania niektórych produktów jajczarskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ

Artykuł 1

W załączniku do dyrektywy 89/437/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) W rozdziale VI ust. 1 lit. b): myślnik trzeci zastępuje się następująco:

„Gronkowiec złocisty: brak w 1 gramie produktu jajczarskiego”

2) W rozdziale IX pkt. 3: skreśla się myślnik czwarty.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy najpóźniej do 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

---

¹ Dz. U. nr L 212 z 22.07.1989, str. 87.

² Dz. U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13.

W przypadku wprowadzenia w życie przez Państwa Członkowskie wspomnianych środków, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1991 roku.

W imieniu Rady
P. DANKERT
Przewodniczący

Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003

z 14 kwietnia 2003 r.

dostosowujące do decyzji 1999/468/WE postanowienia odnoszące się do komitetów, które wspomagają Komisję w wykonywaniu jego uprawnień implementacyjnych, o których mowa w orzeczeniach Rady, przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (kwalifikowaną większością głosów)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności artykuły 36, 37 i 133,

uwzględniając wniosek Komisji(1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego(2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego(3),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) decyzja Rady 1999/468/WE 28 czerwca 1999, określająca procedury dla wykonywania uprawnień implementacyjnych, nadanych Komisji(4), zastąpiła decyzję 87/373/EWG(5);

(2) zgodnie z oświadczeniem Rady i Komisji(6) na temat decyzji 1999/468/WE, postanowienia dotyczące komitetów, które wspomagają Komisję w wykonywaniu jej uprawnień implementacyjnych, ustalone w decyzji 87/373/EWG, powinny zostać dostosowane tak, aby były zgodne z postanowieniami artykułów 3, 4 i 5 decyzji 1999/468/WE;

(3) powyższa deklaracja wskazuje sposoby dostosowywania procedur komitetów, które to dostosowywanie jest automatyczne, pod warunkiem, że nie oddziałuje na naturę komitetu określoną w akcie podstawowym;

(4) terminy określone w postanowieniach, które należy dostosować, muszą nadal obowiązywać. Tam, gdzie nie ma żadnego określonego terminu, ustalonego dla wprowadzenia środków implementujących, taki termin powinien zostać określony jako trzymiesięczny;

(5) postanowienia aktów, które przewidują odwołanie się do procedury komitetu typu I, ustalonej na mocy decyzji 87/373/EWG, powinny więc zostać zastąpione przez postanowienia odnoszące się do procedury doradczej, o których mowa w artykule 3 decyzji 1999/468/WE;

(6) postanowienia aktów, które przewidują odwołanie się do procedur komitetu typu II a i II b, ustalonych na mocy decyzji 87/373/EWG muszą zostać zastąpione postanowieniami odnoszącymi się do procedury zarządzania ustalonej w artykule 4 decyzji 1999/468/WE.

(7) postanowienia aktów, które przewidują odwołanie się do procedur komitetu typu III a i III b, ustalonych na mocy decyzji 87/373/EWG muszą zostać zastąpione postanowieniami odnoszącymi się do procedur rozporządzających, ustalonych w artykule 5 decyzji 1999/468/WE.

(8) To rozporządzenie ma na celu wyłącznie ujednoczenie procedur komitetu. Nazwa komitetów odnoszących się do tych procedur, tam gdzie to właściwe, została zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do procedury doradczej, akty wymienione w załączniku I dostosowuje się, zgodnie z tym Załącznikiem, do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 2

W odniesieniu do procedury zarządzania, akty wymienione w załączniku II dostosowuje się, zgodnie z tym załącznikiem, do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 3

W odniesieniu do procedury rozporządzania, akty wymienione w załączniku III dostosowuje się, zgodnie z tym załącznikiem, do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 4

Odniesienia do postanowień aktów zamieszczonych w załącznikach I, II i III rozumiane są w relacji do postanowień jako dostosowane do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do wcześniejszych nazw komitetów rozumiane są jako dotyczące nowych nazw.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i bezpośrednio stosuje się we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 14 kwietnia 2003 r.

W imieniu Rady

A. Giannitsis

Przewodniczący

(1) Dz. U. nr C 75 E z 26.3.2002, str. 425.

(2) Opinia z 11 marca 2003 (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym WE).

(3) Dz. U. nr C 241 z 07.10.2002, str. 128.

(4) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(5) Dz. U. nr L 197 z 18.07.1987, str. 33.

(6) Dz. U. nr C 203 z 17.07.1999, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURA DORADCZA

Lista dokumentów podlegających procedurze doradczej i dostosowanych do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE zgodnie z następującymi zmianami:

1. Dyrektywa Rady 91/414/EWG z 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania na rynek środków ochrony roślin (1).

Artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 21

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.”

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3911/92 z 9 grudnia 1992 r. o eksporcie dóbr kultury(2).

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do powyższego ustępu, zastosowanie mają artykuły 3 i 7 decyzji 1999/468/WE(3).

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

3. Decyzja Rady 98/552/WE z 24 września 1998 o wdrażaniu przez Komisje działań odnoszących się do strategii dostępu do handlu Wspólnoty(4).

Artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 3

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W kontekście wdrażania działalności, o której mowa w artykule 1, zastosowanie mają artykuły 3 i 7 decyzji 1999/468/WE(5).

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

(1) Dz. U. nr L 230 z 19.08.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2002/64/WE (Dz. U. nr L 189 z 18.07.2002, str. 27).

(2) Dz. U. nr L 395 z 31.12.1992, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 974/2001 (Dz. U. nr L 137 z 19.05.2001, str. 10).

(3) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(4) Dz. U. nr L 265 z 30.09.1998, str. 31.

(5) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA ZARZĄDZANIA

Lista dokumentów podlegających procedurze zarządzania i dostosowanych do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE zgodnie z następującymi zmianami:

1. Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć danych rachunkowych dla rolnictwa o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej(1).

Artykuły 18 i 19 otrzymują następujące brzmienie:

“Artykuł 18

Komitet Wspólnoty składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich pod przewodnictwem

przedstawiciela Komisji.

Artykuł 19

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(2).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet Wspólnoty powinien stosować Zasady Proceduralne."

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z 27 lutego 1968 r. o ustanowieniu wspólnej organizacji handlu żywymi drzewami i innymi roślinami, cebulkami, korzeniami i im podobnymi, ciętymi kwiatami i liśćmi dekoracyjnymi (3).

Artykuł 13(2) skreśla się.

Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 14

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzający ds. Żywych Roślin.

2. W przypadku odwołania się do powyższego paragrafu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(4).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1728/74 z 27 czerwca 1974 r. o koordynacji badań rolniczych (5).

Artykuł 7(3) skreśla się.

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować z Stałym Komitetem ds. Badań Rolniczych.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(6).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

4. Rozporządzenie Rady (EWG) 2771/75 z 29 października 1975 r. o wspólnej organizacji rynku jaj (7).

Artykuł 16(2) skreśla się.

Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Mięsa Drobiowego i Jaj.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają Artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE (8).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z 29 października 1975 r. o wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego (9).

Artykuł 16(2) skreśla się.

Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Mięsa Drobiowego i Jaj.
2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE (10).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

6. Dyrektywa Rady 92/33/EWG z 28 kwietnia 1992 r. o handlu sadzonkami roślinnymi i roślinnym materiałem rozmnażającym, innym niż nasiona (11).

Artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 21

1. Komisja powinna współpracować z komitetem, określanym jako “Stały Komitet ds. Sadzonek i Materiałów do Rozmnażania Roślin dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa”.
2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(12).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

7. Dyrektywa Rady 92/34/EWG z 28 kwietnia 1992 r. o handlu materiałami rozmnażania roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców (13).

Artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 21

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Propagowania Materiałów Rozmnażania Roślin oraz Roślin Owocowych.
2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(14).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z 30 czerwca 1992 r. o wspólnej organizacji rynku surowego tytoniu (15).

Artykuł 23 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 23

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Tytoniu.
2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE (16).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komisja powinna stosować Zasady Proceduralne."

9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 339/93 z 8 lutego 1993 r. o kontrolach zgodności towarów importowanych z państw trzecich z przepisami w dziedzinie bezpieczeństwa produktów (17).

Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 9

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.
2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE (18).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

10. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z 12 października 1993 r. ustalające system kontrolny stosujący się do wspólnej polityki rybołówstwa (19).

Artykuł 36 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 36

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowionym przez artykuł 17 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(20).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

11. Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/94 z 7 marca 1994 r. ustalające procedurę Wspólnoty dla zarządzania kontyngentami ilościowymi (21).

Artykuły 22 i 23 otrzymują następujące brzmienie:

"Artykuł 22

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 23

W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE (22).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc."

12. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/94 z 20 czerwca 1994 r. o konserwowaniu, charakteryzowaniu, zbieraniu i użytkowaniu zasobów genetycznych w rolnictwie (23).

Artykuł 13(2) i (3) skreśla się.

Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 14

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem ds. Konserwowania, Charakteryzowania, Zbierania i Użytkowania Zasobów Genetycznych w Rolnictwie.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(24).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

13. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/94 z 18 lipca 1994 r. otwierające i przewidujące dla administracji Wspólnoty przydziały taryfowe dla pewnych produktów rolnych pochodzących z Bułgarii, Republiki Czeskiej, Węgier, Polski, Rumunii i Słowacji oraz ustalające szczegółowe postanowienia dotyczące dostosowywania tych przydziałów (1994 do 1997)(25).

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 6

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Kodeksu Celnego ustanowionym przez artykuł 247 Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92(26).

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(27).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

14. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3295/94 z 22 grudnia 1994 r. określające środki zakazu wprowadzania do wolnego obiegu, eksportu, reeksportu albo stosowania procedury zawieszającej towarów podrabianych i nielegalnie kopiowanych (28).

W artykule 12, słowa "ustęp (3) i (4)" skreśla się.

Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 13

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Kodeksu Celnego ustanowionym przez Artykuł 247 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(29).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

15. Rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 z 21 lutego 1995 r. o wspólnej organizacji rynku paszy suszonej (30).

Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE (31).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

16. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1526/97 z 26 czerwca 1997 r. o zarządzaniu systemem podwójnego sprawdzania bez ograniczeń ilościowych w odniesieniu do eksportu pewnych produktów stalowych, do którego odnoszą się Traktaty WE i EWWiS, z Ukrainy do Wspólnoty Europejskiej(32).

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 6

Komitet

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(33).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

17. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2135/97 z 24 lipca 1997 r. o zarządzaniu systemem podwójnego sprawdzania bez ograniczeń ilościowych w odniesieniu do eksportu pewnych produktów stalowych, do którego odnoszą się Traktaty WE i EWWiS, z Federacji Rosyjskiej do Wspólnoty Europejskiej(34).

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 6

Komitet

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji

1999/468/WE(35).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

18. Dyrektywa Rady 98/29/WE z 7 maja 1998 r. o harmonizacji podstawowych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytu eksportowego dla transakcji ze średnio- i długoterminową gwarancją(36).

Artykuł 4 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 4

Komitet

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(37).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

19. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1706/98 z 20 lipca 1998 r. o zasadach stosujących się do produktów rolnych i towarów uzyskanych w wyniku przetwarzania produktów rolnych, pochodzących z Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (Państw ACP), i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 715/90(38).

Artykuł 30(4) otrzymuje następujące brzmienie:

"4. W przypadku odwołania się do powyższego ustępu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(39).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc."

Dodaje się następujący punkt:

"7. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

20. Dyrektywa Rady 98/56/WE 20 lipca 1998 r. o rynku materiałów rozmnażania roślin ozdobnych(40).

Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować z komitetem nazywanym Stałym Komitetem ds. Materiałów Rozmnażania Roślin Ozdobnych.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(41).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

21. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z 17 maja 1999 r. o wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny(42).

Artykuł 43 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 43

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Wołowiny i Cielęciny.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(43).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

22. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z 17 maja 1999 r. o wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mlecznych(44).

Artykuł 42 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 42

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Mleka i Produktów Mlecznych.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(45).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

23. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z 17 maja 1999 r. o wspólnej organizacji rynku wina(46).

Artykuł 75 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 75

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem Zarządzającym ds. Wina.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(47).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje własne Przepisy Proceduralne.”

(1) Dz. U. nr 109 z 23.06.1965, str. 1859/65; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1256/97 (Dz. U. nr L 174 z 02.07.1997, str. 7).

(2) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(3) Dz. U. nr L 55 z 02.03.1968, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 3290/94 (Dz. U. nr L 349 z 31.12.1994, str. 105).

(4) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(5) Dz. U. nr L 182 z 05.07.1974, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez akt przystąpienia z 1994 r.

(6) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(7) Dz. U. nr L 282, 01.11.1975, str. 49; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 493/2002 (Dz. U. nr L 77 z 20.03.2002, str. 7).

(8) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(9) Dz. U. nr L 282, 01.11.1975, str. 77; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 493/2002 (Dz. U. nr L 77 z 20.03.2002, str. 7).

(10) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(11) Dz. U. nr L 157 z 10.06.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmienione przez decyzję Komisji 2002/111/WE (Dz. U. nr L 41 z 13.02.2002, str. 43).

(12) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.

(13) Dz. U. nr L 157 z 10.06.1992, str. 10; dyrektywa ostatnio zmienione przez decyzję Komisji 1999/30/WE (Dz. U. nr L 8, 14.01.1999, str. 30).

(14) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(15) Dz. U. nr L 215 z 30.7.1992, str. 70; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 546/2002 (Dz. U. nr L 84 z 28.03.2002, str. 4).

(16) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(17) Dz. U. nr L 40 z 17.02.1993, str. 1; rozporządzenie zmienione przez akt przystąpienia z 1994

r.

- (18) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (19) Dz. U. nr L 261 z 20.10.1993, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2846/98 (Dz. U. nr L 358 z 31.12.1998, str. 5).
- (20) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (21) Dz. U. nr L 66 z 10.03.1994, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 138/96 (Dz. U. nr L 21 z 27.1.1996, str. 6).
- (22) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (23) Dz. U. nr L 159 z 28.06.1994, str. 1.
- (24) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (25) Dz. U. nr L 189 z 23.07.1994, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 921/96 (Dz. U. nr L 126, 24.05.1996, str. 1).
- (26) Dz. U. nr L 302 z 19.10.1992, str. 1.
- (27) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (28) Dz. U. nr L 341 z 30.12.1994, str. 8; rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 241/1999 (Dz. U. nr L 27 z 02.02.1999, str. 1).
- (29) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (30) Dz. U. nr L 63 z 21.03.1995, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1347/95 (Dz. U. nr L 131 z 15.06.1995, str. 1).
- (31) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (32) Dz. U. nr L 210 z 04.08.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 501/2000 (Dz. U. nr L 62 z 09.03.2000, str. 1).
- (33) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (34) Dz. U. nr L 300 z 04.11.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 793/2000 (Dz. U. nr L 96 z 18.04.2000, str. 1).
- (35) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (36) Dz. U. nr L 148 z 19.05.1998, str. 22.
- (37) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (38) Dz. U. nr L 215 z 01.08.1998, str. 12.
- (39) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (40) Dz. U. nr L 226 z 13.08.1998, str. 16.
- (41) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (42) Dz. U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 21; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2345/2001 (Dz. U. nr L 315 z 01.12.2001, str. 29).
- (43) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (44) Dz. U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 48; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 509/2002 (Dz. U. nr L 79 z 22.03.2002, str. 15).
- (45) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (46) Dz. U. nr L 179 z 14.07.1999, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2585/2001 (Dz. U. nr L 345 z 29.12.2001, str. 10).
- (47) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA NADZORCZA

Lista dokumentów podlegających procedurze nadzorczej i dostosowanych do odpowiadających

im postanowień decyzji 1999/468/WE zgodnie z następującymi zmianami:

1. Decyzja Rady 80/1096/EWG z 11 listopada 1980 r. wprowadzająca przepisy finansowe Wspólnoty dla zwalczania klasycznego pomoru świń(1).

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 6

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(2).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(3).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

2. Dyrektywa Rady 88/407/EWG z 14 czerwca 1988 r. określająca warunki zdrowia zwierząt w handlu wewnątrz Wspólnoty i imporcie zamrożonego nasienia bydła(4).

Artykuły 18 i 19 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(5).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(6).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 19

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.”

3. Dyrektywa Rady 88/661/EWG z 9 grudnia 1988 r. o standardach zootechnicznych stosujących się do hodowli świń(7).

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 11

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem Zootechnicznym ustanowionym decyzją 77/505/EWG.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(8).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

4. Dyrektywa Rady 89/437/EWG z 20 czerwca 1989 r. o problemach higieny i zdrowia odnoszących się do produkcji i umieszczania na rynku produktów jajczarskich(9).

Artykuły 13 i 14 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 13

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(10).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(11).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 14

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

5. Dyrektywa Rady 89/556/EWG z 25 września 1989 r. o warunkach zdrowia zwierząt określających handel wewnątrz Wspólnoty i import z państw trzecich zarodków bydła(12).

Artykuły 17 i 18 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(13).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(14).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, stosują się artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

6. Dyrektywa Rady 89/662/EWG 11 grudnia 1989 dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrz Wspólnoty w celu realizacji rynku wewnętrznego(15).

Artykuły 17 i 18 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(16).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(17).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z 22 marca 1990 r. o warunkach określających import produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni

jądrowej w Czernobylu(18).

Artykuł 7 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 7

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(19).
Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.
3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z 26 czerwca 1990 określająca procedura Wspólnoty dla ustanowienia maksymalnego poziomu ilości śladowych produktów leczniczych weterynaryjnych w produktach pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia(20).

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować z Stałym Komitetem ds. Produktów Leczniczych Weterynaryjnych.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(21).
Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.
3. Stały Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Produktów Leczniczych Weterynaryjnych.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.
Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni."

9. Decyzja Rady 90/424/EWG z 26 czerwca 1990 r. o niektórych wydatkach w sektorze weterynaryjnym(22).

Artykuły 41 i 42 otrzymują następujące brzmienie:

“Artykuł 41

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(23).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(24).
Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.
3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

Artykuł 42

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.
Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni."

10. Dyrektywa Rady 90/426/EWG z 26 czerwca 1990 r. o warunkach zdrowia zwierząt, które określają przemieszczanie koniowatych i ich import z państw trzecich(25).

Artykuły 24 i 25 otrzymują następujące brzmienie:

“Artykuł 24

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(26).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(27).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 25

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.”

11. Dyrektywa Rady 90/429/EWG z 26 czerwca 1990 r. o warunkach zdrowia zwierząt, stosujących się do handlu wewnątrz Wspólnoty i do importu nasienia trzody chlewnej(28).

Artykuły 18 i 19 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(29).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(30).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 19

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.”

12. Decyzja Rady 90/495/EWG z 24 września 1990 r. wprowadzająca przepisy finansowe Wspólnoty w celu zwalczania zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego łososiowatych we Wspólnocie(31).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(32).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(33).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

13. Dyrektywa Rady 90/539/EWG z 15 października 1990 r. o warunkach zdrowia zwierząt określający handel wewnątrz Wspólnoty i import z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych(34).

Artykuły 32 i 33 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 32

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(35).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(36).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 33

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni."

14. Dyrektywa Rady 90/642/EWG z 27 listopada 1990 r. ustalająca maksymalne poziomy pozostałości pestycydów w i na pewnych produktach pochodzenia roślinnego, włącznie z owocami i warzywami(37).

Artykuł 10a otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 10a

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(38).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

15. Dyrektywa Rady 90/667/EWG z 27 listopada 1990 r. określająca przepisy weterynaryjne dla eliminowania i przetwarzania odchodów zwierzęcych, dla umieszczania ich na rynku oraz dla zapobiegania czynnikom chorobotwórczym w pokarmach dla zwierząt pochodzenia zwierzęcego lub rybnego, zmieniająca Dyrektywę 90/425/EWG(39).

Artykuły 18 i 19 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(40).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(41).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 19

1. Komisje powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

16. Dyrektywa Rady 91/495/EWG z 27 listopada 1990 r. o problemach zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt odnosząca się do produkcji i wprowadzania na rynek mięsa króliczego i dziczyzny pochodzącej z hodowli(42).

Artykuł 20 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 20

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(43).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(44).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

17. Dyrektywa Rady 91/67/EWG z 28 stycznia 1991 r. o warunkach zdrowia zwierząt określających umieszczanie na rynku zwierząt i produktów akwakultury(45).

Artykuły 26 i 27 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 26

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(46).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(47).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 27

1. Komisje powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.”

18. Dyrektywa Rady 91/68/EWG z 28 stycznia 1991 r. o warunkach zdrowia zwierząt określających handel wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami(48).

Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 15

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(49).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(50).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z 24 czerwca 1991 r. o organicznej metodzie produkcji produktów rolnych i o oznaczeniach dotyczących tej metody na produktach rolnych i artykułach żywnościowych(51).

Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 14

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(52).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

20. Dyrektywa Rady 91/414/EWG z 15 lipca 1991 r. odnosząca się do umieszczania na rynku produktów ochrony roślin(53).

Artykuły 19 i 20 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 19

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(54).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(55).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 20

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni."

21. Dyrektywa Rady 91/492/EWG z 15 lipca 1991 r. określająca warunki zdrowia dla produkcji i umieszczania na rynku żywych mięczaków i skorupiaków(56).

Artykuł 12 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(57).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(58).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

22. Dyrektywa Rady 91/493/EWG z 22 lipca 1991 r. określająca warunki zdrowia dla produkcji i umieszczania na rynku produktów rybołówstwa(59).

Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 15

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(60).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(61).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

23. Dyrektywa Rady 91/497/EWG z 29 lipca 1991 r. zmieniająca i konsolidująca dyrektywę 64/433/EWG o problemach zdrowia dotyczących handlu wewnątrz Wspólnoty mięsem świeżym, w celu rozciągnięcia jej na produkcję i handel mięsem świeżym (62).

Artykuł 16 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 16

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(63).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(64).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

24. Dyrektywa Rady 91/628/EWG z 19 listopada 1991 r. o ochronie zwierząt podczas transportu, zmieniająca dyrektywy 91/425/EWG i 91/496/EWG(65).

Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(66).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(67).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

25. Dyrektywa Rady 91/629/EWG z 19 listopada 1991 r. określająca minimalne standardy dla ochrony cieląt(68).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(69).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(70).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

26. Dyrektywa Rady 91/630/EWG z 19 listopada 1991 r. określająca minimalne standardy dla ochrony świń(71).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(72).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(73).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

27. Dyrektywa Rady 92/33/EWG 28 kwietnia 1992 o handlu sadzonkami roślin i materiałem rozmnażania roślin, innym niż nasiona (74).

Artykuł 22 otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 22

1. Komisja powinna współpracować ze Stałą Komisją ds. Nasion i Materiałów Rozmnażania Roślin dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z artykułami 7 i 8(75).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

28. Dyrektywa Rady 92/34/EWG z 28 kwietnia 1992 r. o handlu materiałem rozmnażania roślin owocowych i roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców(76).

Artykuł 22 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 22

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Materiałów Rozmnażania i Roślin Owocowych.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(77).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.”

29. Dyrektywa Rady 92/35/EWG z 29 kwietnia 1992 r. określająca przepisy kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni(78).

Artykuł 19 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 19

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(79).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(80).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

30. Dyrektywa Rady 92/40/EWG z 19 maja 1992 r. wprowadzająca Przepisy Wspólnoty dla kontroli grypy ptaków(81).

Artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 21

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(82).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(83).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje własne Przepisy Proceduralne.”

31. Dyrektywa Rady 92/45/EWG z 16 czerwca 1992 r. o problemach zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt dotyczących uboju zwierząt dzikich hodowlanych i umieszczania na rynku ich mięsa(84).

Artykuł 22 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 22

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (85).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(86), zgodnie z Artykułem 7 tego.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

32. Dyrektywa Rady 92/46/EWG z 16 czerwca 1992 r. określająca przepisy zdrowia dla produkcji i wprowadzania na rynek mleka surowego, mleka poddawanego obróbce termicznej i

produktów mlecznych (87).

Artykuł 31 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 31

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, odtąd nazywany “Stałym Komitetem” ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (88).

W sprawach z dziedziny chemii albo technologii, przedstawiciele Komisji, po konsultacji z Komitetem Zarządzającym ds. Mleka i Produktów Mlecznych ustanowionym przez rozporządzenie (EWG) nr 804/68 przedstawia Stałemu Komitetowi projekt środków, które należy przyjąć.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE (89).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

33. Decyzja Rady 92/438/EWG z 13 lipca 1992 r. o informatyzacji procedur weterynaryjnych importu (projekt Shift), zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG(90).

Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 13

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(91).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE (92).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

34. Dyrektywa Rady 92/66/EWG z 14 lipca 1992 r. wprowadzająca Przepisy Wspólnoty dla kontroli choroby Newcastle(93).

Artykuł 25 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 25

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(94).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(95).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

35. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z 14 lipca 1992 r. o ochronie oznaczeń geograficznych i określeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych(96).

Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 15

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(97).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.”

36. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z 14 lipca 1992 r. o świadectwach dla produktów rolnych artykułów żywnościowych o szczególnym charakterze(98).

Artykuł 19 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 19

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(99).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

37. Dyrektywa Rady 92/117/EWG z 17 grudnia 1992 r. dotycząca środków ochronnych przeciwko specyficznym zoonozom i zwalczaniu specyficznych czynników chorobotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego w celu zapobiegania ogniskom infekcji i zatruciom pokarmowym(100).

Artykuł 16 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 16

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(101).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(102).

Okres podany w artykule 5(6) Decyzja 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

38. Dyrektywa Rady 92/119/EWG z 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne przepisy Wspólnoty dla kontroli pewnych chorób zwierząt, jak również szczególne środki dotyczące choroby pęcherzykowej świń(103).

Artykuł 25 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 25

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(104).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(105).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

39. Dyrektywa Rady 93/74/EWG z 13 września 1993 r. o pożywieniu dla zwierząt przeznaczonym do szczególnych celów żywieniowych(106).

Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 9

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenie (WE) nr 178/2002(107).
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(108).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

40. Dyrektywa Rady 93/119/WE z 22 grudnia 1993 r. o ochronie zwierząt podczas uboju oraz uboju z konieczności(109).

Artykuł 16 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 16

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(110).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(111).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

41. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3036/94 z 8 grudnia 1994 r. ustalająca ekonomiczne zasady biernego udoskonalania stosujące się do niektórych produktów tekstylnych oraz odzieży, reimportowanych do Wspólnoty, które zostały poddane obróbkom i przeróbkom w niektórych państwach trzecich(112).

Artykuł 12 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować z komitetem, określonym jako “Komitet ds. Ekonomicznych Zasad Biernego Udoskonalania Tekstyliów”.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(113).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

42. Dyrektywa Rady 94/65/WE z 14 grudnia 1994 r. określająca wymagania dla produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego i przygotowania mięsa(114).

Artykuł 20 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 20

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(115).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(116).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

43. Decyzja Rady 95/408/WE z 22 czerwca 1995 r. o warunkach dla sporządzania, na okres przejściowy, prowizorycznych list zakładów państw trzecich, z których to zakładów Państwowemu Członkowskim zezwala się na import określonych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów rybołówstwa albo żywych małży(117).

Artykuł 4 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 4

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(118).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(119).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

44. Dyrektywa Rady 95/69/WE z 22 grudnia 1995 r. określająca warunki i sposoby zatwierdzania i rejestrowania pewnych zakładów i pośredników działających w sektorze żywienia zwierząt i zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG(120).

Artykuł 16 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 16

Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(121).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(122).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

45. Dyrektywa Rady 95/70/WE z 22 grudnia 1995 r. wprowadzająca minimalne przepisy Wspólnoty dla kontroli pewnych chorób małży(123).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(124).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(125).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

46. Dyrektywa Rady 96/23/WE z 29 kwietnia 1996 r. dotycząca przepisów kontroli pewnych substancji i ich pozostałości u zwierząt żywych zwierzęta i w produkty pochodzenia zwierzęcego, uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG(126).

Artykuł 33 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 33

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(127).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(128).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

47. Dyrektywa Rady 96/25/WE z 29 kwietnia 1996 r. o obrocie surowcami do produkcji pasz, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG(129).

Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 13

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(130).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(131).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

48. Dyrektywa Rady 98/56/WE z 20 lipca 1998 r. o handlu materiałem rozmnażania roślin ozdobnych(132).

Artykuł 18 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Materiału Rozmnażania Roślin Ozdobnych.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(133).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesięczny."

49. Dyrektywa Rady 98/58/WE z 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt trzymanyh w celach hodowlanych(134).

Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 9

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(135).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(136).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

50. Dyrektywa Rady 1999/29/WE z 22 kwietnia 1999 r. o niepożądanych substancjach i produktach żywienia zwierząt(137).

Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 13

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (138).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(139).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

51. Dyrektywa 1999/74/WE z 19 lipca 1999 r. określająca minimalne standardy dla ochrony kur niosek(140).

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 11

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(141).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(142).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

52. Dyrektywa Rady 2000/29/WE z 8 maja 2000 r. o środkach ochronnych przeciwko wprowadzeniu do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin albo dla produktów roślinnych

i przeciwko ich rozprowadzaniu we Wspólnocie(143).

Artykuły 17 i 18 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(144).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(145).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne.

Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.”

(1) Dz. U. nr L 325 z 01.12.1980, str. 5; decyzja ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.

(2) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(3) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(4) Dz. U. nr L 194 z 22.07.1988, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1993 r..

(5) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(6) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(7) Dz. U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 36; dyrektywa zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.

(8) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(9) Dz. U. nr L 212 z 22.07.1989, str. 87; dyrektywa zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.

(10) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(11) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(12) Dz. U. nr L 302 z 19.10.1989, str. 1; dyrektywa ostatnio zmienione przez decyzję Komisji 94/113/WE (Dz. U. nr L 53 z 24.02.1994, str. 23).

(13) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(14) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(15) Dz. U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 92/118/EWG (Dz. U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49).

(16) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(17) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(18) Dz. U. nr L 82 z 29.03.1990, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 616/2000 (Dz. U. nr L 75 z 24.03.2000, str. 1).

(19) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(20) Dz. U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1752/2002 (Dz. U. nr L 264 z 02.10.2002, str. 18).

(21) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(22) Dz. U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19; decyzja ostatnio zmienione przez decyzję 2001/572/WE (Dz. U. nr L 203 z 28.07.2001, str. 16).

- (23) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (24) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (25) Dz. U. nr L 224, 18.08.1990, str. 42; dyrektywa ostatnio zmienione przez decyzję Komisji 2002/160/WE (Dz. U. nr L 53 z 23.02.2002, str. 37).
- (26) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (27) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (28) Dz. U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 62; dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2000/39/WE (Dz. U. nr L 13 z 19.01.2000, str. 21).
- (29) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (30) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (31) Dz. U. nr L 276 z 06.10.1990, str. 37.
- (32) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (33) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (34) Dz. U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 1999/90/WE (Dz. U. nr L 300 z 23.11.1999, str. 19).
- (35) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (36) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (37) Dz. U. nr L 350 z 14.12.1990, str. 71; dyrektywa ostatnio zmienione przez dyrektywę Komisji 2002/76/WE (Dz. U. nr L 240 z 07.09.2002, str. 45).
- (38) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (39) Dz. U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51; dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1993 r.
- (40) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (41) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (42) Dz. U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 41; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 1994/65/WE (Dz. U. nr L 368 z 31.12.1994, str. 10).
- (43) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (44) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (45) Dz. U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 98/45/WE (Dz. U. nr L 189 z 03.07.1998, str. 12).
- (46) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (47) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (48) Dz. U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2002/261/WE (Dz. U. nr L 91 z 06.04.2002, str. 31).
- (49) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (50) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (51) Dz.U. W.E. L 198, 22.7.1991, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2002 (Dz.U. W.E. L 75, 16.3.2002, str. 21).
- (52) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (53) Dz.U. W.E. L 230, 19.8.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmienione przez dyrektywę Komisji 2002/81/WE (Dz.U. W.E. L 276, 12.10.2002, str. 28).
- (54) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (55) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (56) Dz.U. W.E. L 268, 24.9.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/79/WE (Dz.U. W.E. L 24, 30.1.1998, str. 31).
- (57) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (58) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (59) Dz.U. W.E. L 268, 24.9.1991, str. 15; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/79/WE (Dz.U. W.E. L 24, 30.1.1998, str. 31).
- (60) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (61) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (62) Dz.U. W.E. L 268, 24.9.1991, str. 69; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 92/5/EWG (Dz.U. W.E. L 57, 2.3.1992, str. 1).
- (63) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (64) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (65) Dz.U. W.E. L 340, 11.12.1991, str. 17; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/29/WE (Dz.U. W.E. L 148, 30.6.1995, str. 52).
- (66) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (67) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (68) Dz.U. W.E. L 340, 11.12.1991, str. 28; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/2/WE (Dz.U. W.E. L 25, 28.1.1997, str. 24).
- (69) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (70) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (71) Dz.U. W.E. L 340, 11.12.1991, str. 33; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2001/93/WE (Dz.U. W.E. L 316, 1.12.2001, str. 36).
- (72) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (73) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (74) Dz.U. W.E. L 157, 10.6.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2002/111/WE (Dz.U. W.E. L 41, 13.2.2002, str. 43).
- (75) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (76) Dz.U. W.E. L 157, 10.6.1992, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 1999/30/WE (Dz.U. W.E. L 8, 14.1.1999, str. 30).
- (77) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (78) Dz.U. W.E. L 157, 10.6.1992, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona przez akt przystąpienia z 1993 r..
- (79) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (80) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (81) Dz.U. W.E. L 167, 22.6.1992, str. 1; dyrektywa zmieniona przez akt przystąpienia z 1994 r.
- (82) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (83) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (84) Dz.U. W.E. L 268, 14.9.1992, str. 35; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/79/WE (Dz.U. W.E. L 24, 30.1.1998, str. 31).
- (85) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (86) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (87) Dz.U. W.E. L 268, 14.9.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 96/23/WE (Dz.U. W.E. L 6, 9.1.1996, str. 10).
- (88) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (89) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (90) Dz.U. W.E. L 243, 25.8.1992, str. 27; decyzja zmieniona przez akt przystąpienia z 1994 r.
- (91) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (92) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (93) Dz.U. W.E. L 260, 5.9.1992, str. 1; dyrektywa zmieniona przez akt przystąpienia z 1994 r.
- (94) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (95) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (96) Dz.U. W.E. L 208, 24.7.1992, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2796/2000 (Dz.U. W.E. L 324, 21.12.2000, str. 26).
- (97) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (98) Dz.U. W.E. L 208, 24.7.1992, str. 9; rozporządzenie zmienione przez akt przystąpienia z 1994 r.
- (99) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (100) Dz.U. W.E. L 62, 15.3.1993, str. 38; dyrektywa zmieniona przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/72/WE (Dz.U. W.E. L 210, 10.8.1999, str. 12).
- (101) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (102) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (103) Dz.U. W.E. L 62, 15.3.1993, str. 69; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2002/60/WE (Dz.U. W.E. L 192, 20.7.2002, str. 27).
- (104) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (105) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (106) Dz.U. W.E. L 237, 22.9.1993, str. 23; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 1999/29/WE (Dz.U. W.E. L 115, 4.5.1999, str. 32).
- (107) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (108) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (109) Dz.U. W.E. L 340, 31.12.1993, str. 21.
- (110) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (111) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (112) Dz.U. W.E. L 322, 15.12.1994, str. 1.
- (113) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (114) Dz.U. W.E. L 368, 31.12.1994, str. 10.
- (115) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (116) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (117) Dz.U. W.E. L 243, 11.10.1995, str. 17; decyzja ostatnio zmieniona przez decyzje 2001/4/WE (Dz.U. W.E. L 2, 5.1.2001, str. 21).
- (118) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (119) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (120) Dz.U. W.E. L 332, 30.12.1995, str. 15; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 1999/20/WE (Dz.U. W.E. L 80, 25.3.1999, str. 20).
- (121) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (122) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (123) Dz.U. W.E. L 332 30.12.1995, str. 33; dyrektywa zmieniona przez decyzję Komisji 2003/83/WE (Dz.U. W.E. L 32, 7.2.2003, str. 13).
- (124) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (125) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (126) Dz.U. W.E. L 125, 23.5.1996, str. 10.
- (127) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (128) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (129) Dz.U. W.E. L 125, 23.5.1996, str. 35; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/46/WE (Dz.U. W.E. L 234, 1.9.2001, str. 55).
- (130) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (131) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (132) Dz.U. W.E. L 226, 13.8.1998, str. 16.
- (133) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (134) Dz.U. W.E. L 221, 8.8.1998, str. 23.
- (135) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (136) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (137) Dz.U. W.E. L 115, 4.5.1999, str. 32; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2001/102/WE (Dz.U. W.E. L 6, 10.1.2002, str. 45).
- (138) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (139) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (140) Dz.U. W.E. L 203, 3.8.1999, str. 53.
- (141) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (142) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.
- (143) Dz.U. W.E. L 169, 10.7.2000, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2002/36/WE (Dz.U. W.E. L 116, 3.5.2002, str. 16).
- (144) Dz.U. W.E. L 31, 1.2.2002, str. 1.
- (145) Dz.U. W.E. L 184, 17.7.1999, str. 23.

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 września 1989 r.

w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego

(89/556/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

wykorzystanie zarodków bydła domowego jest częścią efektywnej polityki w zakresie hodowli, która prowadzi do osiągnięcia lepszej wydajności i zwiększonych zysków w tym sektorze; ponadto, swobodny obrót takimi zarodkami powinien zachęcać do racjonalnego rozwoju biorąc pod uwagę wykorzystanie optymalnych czynników produkcji;

przepisy odnoszące się do problemów zdrowotnych zwierząt w handlu wewnątrzspółnotowego dotyczące bydła domowego i trzody chlewnej znajdują się w dyrektywie 64/432/EWG⁴, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/360/EWG⁵;

ponadto, dyrektywa 72/462/EWG⁶, ostatnio zmieniona dyrektywą 89/227/EWG⁷ zawiera przepisy odnoszące się do zagadnień kontroli weterynaryjnej podczas przywozu bydła domowego i trzody chlewnej z państw trzecich; powyższe przepisy zagwarantowały, w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego i przywozu do Wspólnoty bydła i trzody chlewnej z państw trzecich, że kraj pochodzenia zapewnia spełnienie kryteriów zdrowotnych zwierząt, tym samym ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych zostało rzeczywiście wyeliminowane; jednakże istnieje pewne ryzyko rozprzestrzeniania się takich chorób w wypadku obrotu zarodkami;

w kontekście polityki Wspólnoty i harmonizacji krajowych przepisów dotyczących warunków zdrowotnych zwierząt, które regulują handel wewnątrzspółnotowy zwierzętami i produktami zwierzęcymi oraz przywóz do Wspólnoty, konieczne jest stworzenie

¹ Dz.U. nr C 76 z 28.03.1989, str. 1.

² Dz.U. nr C 120 z 16.05.1989, str. 313.

³ Dz.U. nr C 139 z 29.07.1964, str. 56.

⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. nr L 153 z 6.06.1989, str. 29.

⁶ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁷ Dz.U. nr L 93 z 6.04.1989, str. 25.

zharmonizowanego systemu handlu wewnątrzspółnotowego zarodkami bydła oraz przywozu do Wspólnoty;

w kontekście handlu zarodkami we Wspólnocie, Państwo Członkowskie, w którym zostały pobrane zarodki, powinno być zobowiązane do zagwarantowania, że takie zarodki zostały pobrane i poddane obróbce przez zatwierdzone i nadzorowane zespoły pobierające zarodki, które zostały uzyskane od zwierząt, których stan zdrowia gwarantuje wykluczenie ryzyka rozprzestrzenienia chorób zwierzęcych oraz że zostały pobrane, poddane obróbce, składowane i transportowane zgodnie z zasadami, które chronią ich stan zdrowotny i towarzyszy im świadectwo zdrowia w czasie transportu do kraju przeznaczenia w celu potwierdzenia, że zobowiązanie to zostało spełnione;

różnice w polityce realizowanej we Wspólnocie w odniesieniu do szczepień przeciwko pryszczycy uzasadniają utrzymywanie, w odniesieniu do świeżych zarodków, ograniczonych w czasie odstępstw upoważniających Państwa Członkowskie do żądania dodatkowego zabezpieczenia przed tą chorobą;

powinien być sporządzony wykaz państw trzecich uwzględniający kryteria zdrowotne zwierząt, z których mogą być przywożone zarodki do Wspólnoty; bez uszczerbku dla takiego wykazu Państwom Członkowskim nie wolno zezwalać na przywóz, o ile zarodki nie zostały pobrane, poddane obróbce i składowane przez zespoły do pobierania zarodków, które osiągnęły pewne standardy i są urzędowo nadzorowane; ponadto, powinny być ustalone szczególne warunki dotyczące stanu zdrowotnego w odniesieniu do krajów znajdujących się na tym wykazie zgodnie z występującymi okolicznościami; w celu sprawdzenia zgodności z tymi normami mogą być dokonywane kontrole na miejscu;

w celu zapobieżenia przenoszenia się niektórych chorób zakaźnych, powinny być przeprowadzane kontrole przywozowe gdy przesyłka zarodków dotrze na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem tranzytu zewnętrznego;

w wypadku tranzytu wewnętrznego określone są środki, jakie powinny być podjęte przez Państwa Członkowskie po przeprowadzeniu takich kontroli;

należy powierzyć Komisji podjęcie takich środków w celu wykonania tej dyrektywy; w tym celu należy ustalić procedury dotyczące współpracy pomiędzy Komisją i Państwami Członkowskimi;

dyrektywa ta nie dotyczy handlu zarodkami uzyskanymi, poddanymi obróbce lub składowanymi przed terminem, w którym Państwa Członkowskie muszą się do niej stosować;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa określa warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowego i przywóz z państw trzecich świeżych i mrożonych zarodków bydła.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zarodków pochodzących z zapłodnienia *in vitro* ani zarodków poddanych zmianie płci, rozszczepianiu, podziałowi na dwie symetryczne części, klonowaniu względnie innej manipulacji, która szkodzi integralności „warstwy przejrzystej”.

Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie do dnia 1 stycznia 1992 r. wraz z wnioskami dotyczącymi warunków wprowadzenia takich zarodków niniejszą dyrektywą. Rada stanowi w sprawie tych wniosków kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy będą stosowane definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG oraz art. 2 dyrektywy 72/462/EWG.

Ponadto:

- a) “zarodek” oznacza wstępne stadium rozwoju bydła domowego, gdy może być przeniesiony do matki odbiorcy;
- b) “zespół pobierania zarodków” oznacza urzędowo zatwierdzoną grupę techników lub strukturę nadzorowaną przez weterynarza zespołu właściwego do dokonywania pobierania, poddania obróbce i przechowywania zarodków zgodnie z warunkami ustalonymi w załączniku A;
- c) “lekarz weterynarii zespołu” oznacza lekarza weterynarii odpowiedzialnego za nadzór nad zespołem pobierania zarodków zgodnie z warunkami ustalonymi w załączniku A;
- d) “przesyłka zarodków” oznacza ilość zarodków uzyskanych w jednej operacji od pojedynczego dawcy objętych pojedynczym świadectwem;
- e) “kraj pobrania” oznacza Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, w którym zarodki są produkowane, pobierane, poddawane obróbce, a w razie konieczności przechowywane oraz z którego są przesyłane do Państwa Członkowskiego;
- f) “zatwierdzone laboratorium diagnostyczne” oznacza laboratorium zlokalizowane na terytorium Państwa Członkowskiego lub w państwie trzecim zatwierdzone przez właściwe władze weterynaryjne przewidziane do wykonywania badań diagnostycznych ustalonych w niniejszej dyrektywie.

ROZDZIAŁ II

Zasady handlu wewnątrzspółnotowego

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zagwarantuje, że zarodki nie zostaną wysłane z jego terytorium do innego Państwa Członkowskiego, jeżeli nie spełniają następujących warunków:

- a) muszą być poczęte w wyniku sztucznego zapłodnienia nasieniem ojca dawcy znajdującym się w centrum pobierania nasienia jak to określono w art. 2 lit. b) dyrektywy 88/407/EWG⁸.

Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18, Komisja może zezwolić na handel zarodkami niektórych szczególnych gatunków poczętymi w wyniku naturalnego krycia dokonanego przez byki, których stan zdrowia jest zgodny z załącznikiem B do niniejszej dyrektywy;

- b) muszą być pobierane od bydła domowego, którego stan zdrowia jest zgodny z załącznikiem B do niniejszej dyrektywy;
- c) muszą być pobierane, poddawane obróbce i przechowywane przez zespół pobierania zarodków zatwierdzony zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1;
- d) muszą być pobierane, poddawane obróbce i przechowywane przez zespół pobierania zarodków zgodnie z załącznikiem A do niniejszej dyrektywy;
- e) musi im towarzyszyć w przewozie do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia świadectwo zdrowia zwierzęcia zgodnie z art. 6 ust. 1.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie, które nie stosują szczepienia przeciwko pryszczycy mogą do dnia 31 grudnia 1992 r.:

- zakazać sprowadzania na swoje terytoria świeżych zarodków z Państw Członkowskich, gdzie prowadzone są szczepienia, oraz
- wymagać, w przypadku przywozu zamrożonych zarodków z Państw Członkowskich, gdzie stosowane są szczepienia, a ponadto:

(i) zwierzęta dawcy pochodzą z gospodarstwa:

- w którym żadne zwierzę nie zostało zaszczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 30 dni przed pobraniem,
- które nie jest objęte zakazem lub kwarantanną zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG.

(ii) zarodki muszą być przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez minimalny okres 30 dni przed przesyłką.

2. Do dnia 1 stycznia 1992 r. Rada dokona przeglądu niniejszego artykułu na podstawie sprawozdania Komisji z towarzyszącymi ewentualnymi propozycjami.

Artykuł 5

---

⁸ Dz.U. nr L 194 z 2.07.1988, str. 10.

1. Zatwierdzenie zespołu pobierania zarodków, zgodnie z art. 3 lit. c), nastąpi jedynie wówczas, gdy przestrzegane są przepisy załącznika A, rozdział I oraz gdy zespół pobierania zarodków jest w stanie spełnić wymogi innych przepisów niniejszej dyrektywy.

O każdej większej zmianie organizacyjnej zespołu należy powiadomić właściwe władze. Zatwierdzenie będzie wydawane na nowo, gdy nastąpi zmiana lekarza weterynarii zespołu, względnie w wypadku, gdy jakiegokolwiek poważne zmiany zostaną wprowadzone w zakresie jego organizacji lub laboratoriów względnie urządzeń będących w jego dyspozycji.

Urzędowy lekarz weterynarii będzie nadzorował przestrzeganie przepisów przedstawionych powyżej. Zatwierdzenie zostanie cofnięte, gdy jedno lub więcej przepisów nie będzie przestrzegane.

2. Wszystkie zatwierdzenia zespołu pobierania zarodków zostaną zarejestrowane przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego, a każdemu zespołowi zostanie nadany weterynaryjny numer rejestracyjny. Wykaz zespołów pobierania zarodków i ich weterynaryjne numery rejestracyjne zostaną wysłane przez każde Państwo Członkowskie innym Państwom Członkowskim i Komisji, które zostaną także powiadomione o jakiegokolwiek zmianie tego wykazu

Gdy Państwo Członkowskie uważa, że przepisy regulujące zatwierdzenie nie są przestrzegane przez zespół pobierania zarodków w innym Państwie Członkowskim, powiadomi właściwą władzę Państwa Członkowskiego o podjętych decyzjach i ich podstawach.

Jeżeli to drugie Państwo Członkowskie wyraża obawy, że nie zostały podjęte niezbędne działania, względnie są nieodpowiednie, powiadomi o tym Komisję, która zwróci się o opinię do jednego lub więcej biegłych w zakresie weterynarii. W oparciu o taką opinię, Państwa Członkowskie mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17, do czasowego zakazu dopuszczenia na swoje terytorium zarodków pobranych przez przedmiotowy zespół. Takie upoważnienie może zostać cofnięte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 w świetle nowej opinii dostarczonej przez jednego lub więcej biegłych z dziedziny weterynarii. Biegli z dziedziny weterynarii muszą być obywatelami spoza Państw Członkowskich zaangażowanych w spór.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 6

1. Świadczenie zdrowia zwierzęcia sporządzone przez urzędowego lekarza weterynarii z Państwa Członkowskiego pobierania na formularzu zgodnym ze wzorem w załączniku C będzie towarzyszyło każdej dostawie zarodków. Oddzielne świadectwo zostanie wystawione dla każdej dostawy.

2. Świadczenie zdrowia musi:

- a) składać się z jednego formularza i będzie sporządzone przynajmniej w języku (-ach) urzędowym (-ch) Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- b) być wystawione na jednego odbiorcę;

- c) towarzyszyć przesyłce zarodków do ich miejsca przeznaczenia jako oryginalny formularz.

ROZDZIAŁ III

Zasady przywozu z państw trzecich

Artykuł 7

1. Zarodki będą przywożone jedynie z tych państw trzecich lub ich części, które znajdują się w wykazie sporządzonym zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18. Wykaz ten może być rozszerzany lub zmieniany w oparciu o tę samą procedurę.
2. Przy podejmowaniu decyzji czy państwo trzecie lub jego części mogą pojawić się na wykazie, określonej w ust. 1, szczególną uwagę należy zwrócić na:
  - a) stan zdrowia stada, innych zwierząt domowych oraz dzikich w państwie trzecim, w szczególności w odniesieniu do egzotycznych chorób zwierząt oraz środowiskowej sytuacji zdrowotnej w danym kraju, które mogłyby stanowić zagrożenie dla zdrowia zwierząt w Państwach Członkowskich;
  - b) prawidłowość i szybkość informacji dostarczanych przez państwo trzecie, dotyczących występowania chorób zakaźnych zwierząt na jego terytorium, w szczególności chorób wymienionych na wykazach A i B Międzynarodowego Biura ds. epidemii zwierzęcych;
  - c) zasady państwa trzeciego w zakresie zapobiegania chorobom zwierzęcym i ich kontroli;
  - d) strukturę usług weterynaryjnych w państwie trzecim i ich kompetencje;
  - e) organizację i wdrażanie działań zapobiegawczych i kontroli zwierzęcych chorób zakaźnych, oraz
  - f) gwarancje jakie państwo trzecie może udzielić co do zgodności z zasadami ustalonymi w niniejszej dyrektywie .
3. Wykaz, o której mowa w ust. 1, oraz wszystkie jego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 8

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, wykaz będzie obejmował zespoły pobierania zarodków, które są upoważnione do pobierania, poddawania obróbce lub przechowywania w państwach trzecich zarodków, które są przeznaczone dla Państw Członkowskich. Wykaz może ulec zmianie lub uzupełnieniu zgodnie z taką samą procedurą.
2. Przy podejmowaniu decyzji czy zespół pobierania zarodków może pojawić się na wykazie, określonym w ust. 1, szczególną uwagę należy zwrócić na nadzór weterynaryjnych systemów pobierania zarodków w danym państwie, poziom usług weterynaryjnych oraz nadzór, któremu podlegają zespoły pobierania zarodków.
3. Zespół pobierania zarodków może znaleźć się w wykazie przewidzianym w ust. 1 jedynie, gdy:

- a) wykonuje swoje czynności w jednym z krajów lub jego części znajdujących się w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1;
- b) spełnia wymagania załącznika A;
- c) został urzędowo zatwierdzony do wywozu do Wspólnoty przez służby weterynaryjne danego państwa trzeciego; oraz
- d) podlega kontroli co najmniej dwa razy w roku dokonywanym przez urzędowego lekarza weterynarii danego państwa trzeciego.

Artykuł 9

1. Przywóz zarodków z terytorium państwa trzeciego lub jego części z wykazu sporządzonego zgodnie z art. 7 ust. 1 będzie miał miejsce jedynie, gdy zarodki:

- a) pochodzą od zwierząt dawców, które niezwłocznie przed pobraniem ich zarodków pozostawały przez co najmniej sześć miesięcy na terytorium danego państwa trzeciego w maksymalnie dwóch stadach odpowiadających co najmniej wymaganiom wymienionym w ust. 2;
- b) odpowiadają warunkom inspekcji weterynaryjnej przyjętym zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18 dotyczącą przywozu zarodków z danego państwa.

Przy przyjmowaniu wymagań, o których mowa w pierwszym akapicie, należy zwrócić uwagę na:

- a) sytuację zdrowotną na terenie otaczającym miejsce pobierania zarodków, w szczególności w odniesieniu do chorób umieszczonych na wykazie A Międzynarodowego Biura ds. epidemii zwierzęcych;
- b) stan zdrowia stada objętego pobieraniem zarodków włączając wymagania dotyczące prób / analiz;
- c) stan zdrowia zwierzęcia dawcy i wymagania dotyczące prób;
- d) wymagania dotyczące pobierania, poddawania obróbce i przechowywaniu w odniesieniu do zarodków.

2. Podstawą odniesienia przy ustalaniu warunków zdrowotnych zwierząt zgodnie z ust. 1 dla gruźlicy, brucelozы bydła i enzootycznej białaczki bydła będą normy ustalone w załączniku A i G do dyrektywy 64/432/EWG. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 oraz w oparciu o badanie każdego przypadku, możliwe będzie podjęcie decyzji o uchyleniu tych przepisów, gdy dane państwo trzecie zapewni zbliżone lub, co najmniej równoważne gwarancje odnoszące się do stanu zdrowotnego zwierząt.

3. Art. 4 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 10

1. Upoważnienie do przywozu zarodków zostanie udzielone jedynie po przedłożeniu świadectwa zdrowia sporządzonego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego pobrania.

Świadectwo musi:

- a) być sporządzone co najmniej w urzędowym języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia i w urzędowym języku lub językach Państwa Członkowskiego, gdzie przeprowadzana jest kontrola przywózowa przewidziana art. 11;
- b) wystawione na pojedynczego odbiorcę, adresata;
- c) towarzyszyć w oryginale zarodkom.

2. Świadectwo zdrowia zwierzęcia musi być wystawione na formularzu zgodnym ze wzorem wypełnionym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 11

1. Każda dostawa zarodków wchodząca na terytorium Wspólnoty będzie podlegać kontroli przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu lub poddaniem procedurze celnej. Dopuszczenie takich zarodków na obszar Wspólnoty będzie zabronione, jeżeli kontrola przywózowa przeprowadzana w momencie przybycia ujawni, że:

- zarodki nie pochodzą z terytorium państwa trzeciego lub jego części ujętych w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 7 ust. 1,
- zarodki nie zostały pobrane, przetworzone i przechowywane przez zespół pobierania znajdujący się w wykazie przewidzianym art. 8 ust. 1,
- zarodki pochodzą z terytorium państwa trzeciego lub jego części, z którego przywóz jest zabroniony zgodnie z art. 14 ust. 2,
- świadectwo zdrowia zwierzęcia, które towarzyszy zarodkom nie jest zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 10.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do dostaw zarodków, które wchodzą na obszar celny Wspólnoty i są poddawane celnej procedurze tranzytowej dotyczącej dostawy do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza danym terytorium.

Jednakże będzie miał zastosowanie, jeżeli zostanie zaniechany tranzyt celny w trakcie transportu przez terytorium Wspólnoty.

2. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może podjąć niezbędne czynności obejmujące także poddaniu kwarantannie w celu uzyskania ostatecznego dowodu w wypadkach, gdy występuje podejrzenie skażenia organizmami patogennymi.

3. Jeżeli przywóz zarodków został zabroniony na jakichkolwiek podstawach ustalonych w ust. 1 i 2, państwo trzecie dokonujące wywozu nie zezwoli w ciągu 30 dni na zwrot zarodków, właściwa władza weterynaryjna Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może nakazać ich zniszczenie.

Artykuł 12

Każda dostawa zarodków upoważniona do przywozu do Wspólnoty przez Państwo Członkowskie na podstawie kontroli, o której mowa w art. 11 ust.1, gdy jest wysyłana na terytorium innego Państwa Członkowskiego, musi być zaopatrzona w oryginalne świadectwo zdrowia zwierzęcia względnie uwiarygodnioną jego kopię, poświadczoną za zgodność z oryginałem przez właściwe władze, które były odpowiedzialne za przeprowadzenie kontroli zgodnie z art. 11.

Artykuł 13

Wszystkie koszty wynikające z wdrożenia działań zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 obciążają przez nadawcę, odbiorcę lub ich przedstawicieli bez rekompensaty ze strony Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ IV

Zasady dotyczące gwarancji i czynności kontrolnych

Artykuł 14

1. Jeżeli odzwierzęca choroba zakaźna, która może być przeniesiona przez zarodki, wybuchnie lub rozprzestrzeni się lub jakaś inna przyczyna związana ze stanem zdrowotnym zwierząt zagrazi zdrowiu zwierząt hodowlanych w Państwie Członkowskim, wówczas należy to uzasadnić i gdy:

- odnosi się to do terytorium państwa trzeciego, można zastosować środki ochronne ustanowione w art. 9 dyrektywy 64/432/EWG,
- odnosi się to do całości lub części danego państwa trzeciego, Państwo Członkowskie przeznaczenia zabroni przywozu tych zarodków przywożonych bezpośrednio lub pośrednio przez inne Państwo Członkowskie, czy to z całego terytorium państwa trzeciego lub jedynie z części jego terytorium.

2. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie na mocy ust. 1 oraz uchylenie takich środków musi być przekazane niezwłocznie innym Państwom Członkowskim i Komisji wraz z uzasadnieniem takich działań.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, może być podjęta decyzja, że takie działania muszą ulec zmianie, w szczególności w celu skoordynowania ich ze środkami przyjętymi przez inne Państwa Członkowskie, względnie że muszą być uchylone.

3. Jeżeli wystąpi sytuacja przewidziana w ust. 1 oraz jeżeli konieczne jest, aby inne Państwa Członkowskie także podjęły działania zgodnie z tym ustępem, zmienione w razie potrzeby zgodnie z ust. 2, podjęte zostaną odpowiednie środki zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17. Wznowienie przywozu z danego państwa trzeciego będzie dopuszczalne w oparciu o tę samą procedurę.

Artykuł 15

1. Biegli weterynaryjni Komisji mogą we współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich lub państw trzecich dokonać kontroli na miejscu w takim zakresie, w jakim okaże się to niezbędne dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Kraj, w którym dokonano pobrania na terytorium, którego jest przeprowadzana kontrola, udzieli wszelkiego niezbędnego wsparcia w wykonywaniu ich czynności. Komisja powiadomi kraj pobierania o wynikach badań.

Kraj pobrania podejmie wszelkie działania, które mogą okazać się konieczne, dla wzięcia pod uwagę wyników badań. O ile kraj pobrania nie podejmie takich działań, Komisja może po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny upoważnić Państwa Członkowskie do odmowy wprowadzenia na ich terytoriach zarodków pobranych, poddanych obróbce lub przechowywanych przez dany zespół pobierania, względnie do wycofania zezwolenia w wypadku państw trzecich.

2. Przepisy ogólne dotyczące wykonania niniejszego artykułu, w szczególności odnośnie częstotliwości i metod dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, zostaną określone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 16

Zmiany załączników, w szczególności w celu ich dostosowania do postępu w zakresie technologii, będą przedmiotem decyzji zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

Artykuł 17

1. Tam gdzie, procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być przestrzegana, przewodniczący przekazuje sprawę niezwłocznie do Komitetu z własnej inicjatywy lub na życzenie przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda opinię dotyczącą projektu w terminie, jaki przewodniczący może ustanowić w zależności od pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w wypadku decyzji Rady dla przyjęcia projektu Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu będą wazone w sposób ustalony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. O ile przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub, jeżeli nie została przedstawiona opinia, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie wniosek odnoszący się do środków, jakie mają być podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów. Jeżeli w ciągu 15 dni od dnia zreferowania Radzie sprawy, Rada nie podejmie działań, zaproponowane działania zostaną przyjęte przez Komisję.

Artykuł 18

1. Tam gdzie, procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być przestrzegana, przewodniczący przekazuje sprawę niezwłocznie do Komitetu z własnej inicjatywy lub na życzenie przedstawiciela Państwa Członkowskiego.
2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda opinię dotyczącą projektu w terminie, jaki przewodniczący może ustanowić w zależności od pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w wypadku decyzji Rady dla przyjęcia projektu Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach Komitetu będą ważne w sposób ustalony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.
3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.
4. O ile przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub, jeżeli nie została przedstawiona opinia, Komisja niezwłocznie przedłoży Radzie wniosek odnoszący się do środków, jakie mają być podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia zreferowania Radzie sprawy, Rada nie podejmie działań, zaproponowane działania zostaną przyjęte przez Komisję.

Artykuł 19

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zarodków pobieranych, poddawanych obróbce i przechowywanych w Państwie Członkowskim do dnia 1 stycznia 1991 r.
2. Do dnia wejścia w życie decyzji przyjętych na podstawie art. 7, 8 i 9, Państwa Członkowskie nie będą ubiegać się o przywóz zarodków z państw trzecich na bardziej korzystnych warunkach niż wynikające ze stosowania rozdziału II.

Artykuł 20

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 września 1989 r.

W imieniu Rady

H. NALLET

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki zatwierdzania zespołu pobierania zarodków

W celu zatwierdzenia każdy zespół pobierania zarodków musi spełnić poniższe wymagania:

- a) pobieranie, przetwarzanie i przechowywanie zarodków musi być wykonywane albo przez lekarza weterynarii zespołu albo pod jego nadzorem przez jednego lub więcej techników, którzy posiadają kwalifikacje i są przeszkoleni przez lekarza weterynarii zespołu w zakresie metod i technik higieny;
- b) musi znajdować się pod ogólnym nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
- c) musi mieć do stałej dyspozycji urządzenie ruchomego laboratorium składające się co najmniej z powierzchni roboczej, mikroskopu i urządzeń kriogenicznych, gdzie zarodki mogą być poddawane badaniu, obróbce i pakowane;
- d) w wypadku laboratorium stacjonarnego, musi ono dysponować:
  - pomieszczeniem, gdzie można dokonywać manipulowania zarodkami, które musi sąsiadować, lecz być fizycznie oddzielone od powierzchni używanej do zajmowania się zwierzętami dawcami w trakcie pobierania zarodków;
  - pomieszczeniem lub powierzchnią wyposażoną w przyrządy i urządzenia do oczyszczania i sterylizacji narzędzi używanych do pobierania zarodków i operowania nimi;
- e) musi dysponować, w przypadku laboratorium ruchomego, specjalnie wyposażoną częścią pojazdu składającą się z dwóch oddzielonych sekcji,
  - przeznaczoną do dokonywania badań i manipulowania zarodkami, która będzie sekcją oczyszczania, oraz
  - przeznaczoną na wyposażenie i sprzęt używany w kontakcie ze zwierzętami dawcami.

Laboratorium ruchome będzie miało zawsze kontakt z laboratorium stacjonarnym dla zapewnienia sterylizacji urządzeń i zabezpieczenia w płyny i inne produkty niezbędne do pobierania i manipulowania zarodkami.

ROZDZIAŁ II

Warunki odnoszące się do pobierania, przetwarzania, przechowywania i transportu zarodków przez zatwierdzony zespół pobierania zarodków

1. *Pobieranie i przetwarzanie*

- a) Zarodki będą pobierane i przetwarzane przez zatwierdzony zespół pobierania bez wchodzenia w kontakt z inną dostawą zarodków nie spełniających wymagań niniejszej dyrektywy.

- b) Zarodki będą pobierane w miejscu, które jest odizolowane od innych części pomieszczenia lub gospodarstwa, musi być w dobrym stanie i nadawać się do łatwego czyszczenia i dezynfekcji.
- c) Zarodki będą poddawane obróbce (badane, myte, preparowane i umieszczane w oznakowanych i sterylnych pojemnikach) albo w laboratorium stacjonarnym lub ruchomym, które nie są zlokalizowane w strefie poddanej zakazom lub kwarantannie.
- d) Wszystkie instrumenty, które mają kontakt z zarodkami lub zwierzęciem dawcą w trakcie pobierania i przetwarzania będą typu jednorazowego użytku względnie będą poddawane odpowiedniej dezynfekcji lub sterylizacji przed i po ich użyciu.
- e) Produkty pochodzenia zwierzęcego stosowane w trakcie pobierania zarodków i wewnątrz środka transportu będą uzyskiwane ze źródeł, w których nie występuje zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub będą poddawane takiej obróbce przed lub po użyciu, aby zapobiec takiemu zagrożeniu.
- f) Kolby przeznaczone do przechowywania oraz kolby przeznaczone do przewozu będą poddane odpowiedniej dezynfekcji lub sterylizacji przed przystąpieniem do każdorazowej operacji napełniania.
- g) Czynniki kriogeniczne nie będą mogły zostać uprzednio użyte do innych produktów pochodzenia zwierzęcego.
- h) Każdy pojemnik z zarodkami oraz pojemniki, które mają być przechowywane i transportowane, będą wyraźnie znakowane kodami w taki sposób, że data pobrania zarodków i hodowla oraz identyfikacja ojca dawcy i matki dawcy jak również numer rejestracyjny zespołu mogą być szybko ustalone. Charakterystyka i forma tego znakowania kodowego zostanie ustalona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.
- i) Każdy zarodek zostanie umyty co najmniej 10 razy w specjalnym płynie przeznaczonym dla zarodków, który będzie zmieniany każdorazowo, a jeśli nie zdecydowano inaczej zgodnie z lit. m), będzie zawierał roztwór trypsyny zgodnie z uznanymi międzynarodowymi procedurami. Każde mycie będzie częściowo dokonywane roztworem poprzedniego mycia i używana będzie sterylna mikropipeta dla każdorazowego przenoszenia zarodka.
- j) Po ostatnim myciu każdy zarodek będzie podlegał badaniom mikroskopowym na całej powierzchni w celu określenia czy „warstwa przejrzysta” jest nienaruszona i wolna od przylegającego materiału.
- k) Każda przesyłka zarodków, która przeszła pozytywne badania przewidziane w lit. j), zostanie umieszczona w sterylnym pojemniku oznakowanym zgodnie z lit. h), który zostanie niezwłocznie szczelnie zamknięty.
- l) Każdy zarodek, tam gdzie jest to stosowane, zostanie zamrożony tak szybko jak to tylko możliwe i przechowany w miejscu, które znajduje się pod kontrolą lekarza weterynarii zespołu oraz które podlega stałej inspekcji przez urzędowego lekarza weterynarii.

- m) Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18 sporządzony zostanie protokół przed terminem przewidzianym w art. 20 dotyczącym zatwierdzonych cieczy do przemywania i mycia, technik mycia oraz, o ile okaże się to konieczne, obróbki enzymatycznej wraz z zatwierdzonym środkiem transportu. Do czasu przyjęcia protokołu w sprawie poddania obróbce enzymatycznej w dalszym ciągu stosowane będą krajowe przepisy stosowania trypsyny zgodnie z ogólnymi postanowieniami Traktatu.
- n) Każdy zespół pobierania musi przedstawić rutynowe próbki cieczy do przemywania, cieczy do mycia, rozdrobnione zarodki, nie zapłodnione komórki jajowe itp. wynikające z ich działań do badań na skażenia bakteryjne i wirusowe. Procedura pobierania próbek, dokonywania badań wraz z normami, jakie powinny być uzyskane zostanie określona zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18. O ile ustalone normy nie zostaną osiągnięte, właściwe władze, które udzieliły urzędowego zezwolenia zespołowi wycofają to zezwolenie.
- o) Każdy zespół pobierania musi prowadzić zapisy swoich czynności w odniesieniu do pobierania zarodków w czasie 12 miesięcy przed i 12 miesięcy po przechowywaniu w tym:
- hodowlę, wiek i identyfikację danych zwierząt dawców,
  - miejsce pobierania, przetwarzania i przechowywania zarodków pobranych przez zespół,
  - identyfikację zarodków ze szczegółami miejsca ich przeznaczenia, o ile jest znane.

2. *Przechowywanie*

Każdy zespół pobierania zarodków zagwarantuje, że zarodki są przechowywane w odpowiednich temperaturach i pomieszczeniach zatwierdzonych dla tych celów przez właściwe władze.

W celu uzyskania zatwierdzenia, pomieszczenia te muszą:

- (i) posiadać co najmniej jeden zamykany na zamek pokój przeznaczony wyłącznie do przechowywania zarodków;
- (iii) nadawać się do łatwego czyszczenia i dezynfekcji;
- (iv) posiadać stałe rejestry dotyczące wszystkich ruchów związanych z wprowadzaniem i wyprowadzaniem zarodków. W szczególności, w tych rejestrach zostanie podane miejsce ostatecznego przeznaczenia zarodków;
- (v) podlegać kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii.

Właściwe władze mogą zezwolić na przechowywanie nasienia, które spełnia wymagania dyrektywy 88/407/EWG, w zatwierdzonych pomieszczeniach przeznaczonych do przechowywania.

3. *Transport*

Zarodki przeznaczone do handlu muszą być transportowane w odpowiednich warunkach higienicznych, w szczelnych pojemnikach zatwierdzonych pomieszczeń przechowywania aż do momentu ich nadejścia do miejsca przeznaczenia. Pojemniki muszą być oznakowane w taki sposób, aby numer był zgodny z numerem umieszczonym na świadectwie zdrowia zwierzęcia.

ZAŁĄCZNIK B

Warunki odnoszące się do zwierząt dawców

1. Do celów pobierania zarodków, zwierzęta dawcy muszą spełniać następujące wymagania:
  - a) muszą spędzić poprzednie sześć miesięcy na terytorium Wspólnoty lub państwa trzeciego pobrania w przynajmniej jednym stadzie:
    - które jest urzędowo wolne od gruźlicy, oraz
    - które jest urzędowo wolne od brucelozy lub wolne od brucelozy,
    - które jest urzędowo wolne od enzootycznej białaczki bydła, lub które w czasie ubiegłych trzech lat, nie wykazywały oznak klinicznych enzootycznej białaczki bydła,
    - które w poprzednim roku nie wykazywało klinicznych objawów zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy / otręt bydła;
  - b) w czasie sześciu miesięcy poprzedzających pobieranie zarodków, krowy dawcy mogą spędzać kolejne okresy w maksymalnie dwóch różnych stadach spełniając wymagania ustalone powyżej.
2. W dniu pobierania zarodków, krowa dawca:
  - a) będzie stałym mieszkańcem w gospodarstwie, które nie podlega zakazom weterynaryjnym lub kwarantannie;
  - b) nie wykaże żadnych oznak chorobowych.

ZAŁĄCZNIK C

1. Nadawca (nazwa i pełny adres)	NR ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁ	
	2. Państwo Członkowskie pobrania	
3. Odbiorca, adresat (nazwa i pełny adres)	4. WŁAŚCIWA WŁADZA / ORGAN	
UWAGI a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej dostawy zarodków. b) Oryginał świadectwa musi towarzyszyć dostawie do miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWA WŁADZA MIEJSCOWA	
6. Miejsce załadunku		
8. Środek transportu	7. Nazwa i adres zespołu pobierania zarodków	
9. Miejsce i Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		
11. Numer i oznakowanie kodowe pojemników z zarodkami	10. Numer rejestracyjny zespołu pobierania zarodków	
12. Numer identyfikacyjny dostawy		
a) Liczba zarodków	b) Data (daty) pobrania zarodków	c) Rasa
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że: a) zarodki opisane powyżej zostały pobrane, poddane obróbce i przechowywane w warunkach, które są zgodne z normami / standardami ustalonymi w dyrektywie 89/556/EWG, gdzie zostały wysłane do Państwa Członkowskiego, które nie dokonuje szczepień przeciw pryszczycy zgodnie z wymaganiami ustalonymi w drugi tiret art. 4 ust.1 tej dyrektywy; b) zarodki opisane powyżej zostały wysłane do miejsca załadunku w szczelnych pojemnikach na warunkach, które są zgodne z przepisami dyrektywy 89/556/EWG.		
Sporządzono ..... W..... <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> </div>		
Podpis:..... Nazwisko i kwalifikacje (drukowanymi literami)		

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 1993 roku

zmieniająca dyrektywę 89/556/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego

(93/52/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 1 dyrektywy Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego,³ wyłącza z zakresu tej dyrektywy zarodki uzyskane przy pomocy pewnych technologii; zarodki które mają być poddane technologiom polegającym na penetracji warstwy przejrzystej, mogą być sprzedawane lub przywożone dopóki spełniają wymogi wyżej wymienionej dyrektywy; zanim zostaną poddane tym technikom, z zachowaniem szczególnych dodatkowych środków bezpieczeństwa; zarodki otrzymane drogą zapłodnienia *in vitro* mogą być sprzedawane lub przywożone z zachowaniem szczególnych dodatkowych środków bezpieczeństwa;

w związku z dodatkowymi środkami bezpieczeństwa załączniki wymagają zmian, których wprowadzenie, na mocy art. 16 dyrektywy 89/556/EWG, wchodzi w zakres uprawnień Komisji;

inne zmiany powinny zostać wprowadzone do dyrektywy w celu jasnego określenia statusu nasienia używanego do zapłodnienia komórek jajowych oraz w celu uwzględnienia nowej polityki Wspólnoty w odniesieniu do przyszłości,

Przyjęła niniejszą Decyzję:

Artykuł 1

W dyrektywie 89/556/EWG wprowadza się następujące zmiany:

---

¹ Dz. U. nr C 63 z 5.03.1993, str. 11.

² Dz. U. nr C 150 z 31.05.1993.

³ Dz. U. nr L 302 z 19.10.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 90/425/EWG (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29).

1. W art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zarodków otrzymanych drogą transferu jąder komórkowych.”;

2. W art. 2 dodaje się, co następuje:

„g) „Zespół tworzenia zarodków” oznacza urzędowo uznany zespół pozyskiwania zarodków do celów zapłodnienia *in vitro*, zgodnie z warunkami ustanowionymi w stosownym Załączniku.”;

3. W art. 3 lit. a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„a) musiały być poczęte w wyniku sztucznego zapłodnienia lub zapłodnienia *in vitro* nasieniem ojca dawcy w centrum pozyskiwania nasienia, zatwierdzonego przez właściwy organ zarządzające pozyskiwaniem nasienia, jego przetwarzaniem i przechowywaniem lub przy użyciu nasienia przywożonego zgodnie z dyrektywą 88/407/EWG*.

* Dz. U. nr L 194 z 22.07.1988, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/425/EWG (Dz. U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29).”;

4. Skreśla się art. 4;

5. W art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Zespół tworzenia zarodków drogą zapłodnienia *in vitro* zostanie zatwierdzony tylko wówczas, gdy są przestrzegane przepisy odpowiedniego Załącznika do niniejszej dyrektywy i jeżeli zespół produkujący zarodki jest w stanie spełnić inne przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności przepisy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, które mają zastosowanie *mutatis mutandis*.”;

6. W art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podczas ustalania przepisów dotyczących ochrony zdrowia zwierząt w związku z przyszczyką zgodnie z ust. 1, należy zwrócić uwagę, że:

- tylko zamrożone zarodki mogą być przywożone z państw trzecich, w których są stosowane szczepienia przeciw przyszczyce. Zarodki muszą być przechowywane w zatwierdzonych warunkach, przez co najmniej 30 dni przed przesyłką,
- zwierzęta - dawcy muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne zwierzę nie było szczepione przeciw przyszczyce w ciągu 30 dni poprzedzających pobranie i w którym nie zastosowano żadnych zakazów ani kwarantanny”;

7. Art. 11, 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 11

Przepisy i zasady ustanowione dyrektywą Rady 90/675/EWG* mają zastosowanie w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku, jak również środków bezpieczeństwa, które należy wprowadzić.

* Dz. U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 1601/92 (Dz. U. nr L 173 z 27.06.1992, str. 13).”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1994 r., i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1992 roku.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji

(1) Dz. U. Nr L 46, 19. 2. 1991, str. 19.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 lutego 1994 roku
zmieniające dyrektywę Rady nr 89/556/EWG w sprawie warunków zdrowia zwierząt
regulujących handel wewnątrz Wspólnoty zarodkami zwierząt domowych z gatunku
bydła oraz importem z krajów trzecich tych zarodków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(94/113/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Mając na uwadze dyrektywę Rady nr 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. określającą warunki zdrowia zwierząt regulujące handel wewnątrz Wspólnoty zarodkami zwierząt domowych gatunku z bydła oraz importem z krajów trzecich tych zarodków z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy dyrektywy nr 93/52/EWG, a w szczególności artykuł 16,

Zważywszy, że artykuł 1 dyrektywy nr 89/556/EWG wyłączył z zakresu powyższej dyrektywy zarodki uzyskiwane przy zastosowaniu pewnych technik; zważywszy, że zarodki, które mają być poddane technikom obejmującym penetrację *zona pellucida* oraz uzyskane w wyniku zapłodnienia *in vitro* mogą być wprowadzane do handlu lub importowane pod warunkiem spełnienia wymagań dyrektywy nr 89/556/EWG przy zachowaniu pewnych dodatkowych zabezpieczeń;

Zważywszy, że zakres dyrektywy nr 89/556/EWG został poszerzony na mocy dyrektywy nr 93/52/EWG o wszystkie zarodki bydłęce z wyjątkiem tych uzyskanych w wyniku transferu jąder komórkowych;

Zważywszy, że konieczna jest zmiana załączników do dyrektywy w celu określenia niezbędnych dodatkowych zabezpieczeń dla takich zarodków;

Zważywszy, że środki określone w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki do dyrektywy 89/556/EWG zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja stosuje się od dnia 1 marca 1994 r.

Decyzji nie stosuje się do zarodków pozyskiwanych, przetworzonych i przechowywanych przed dniem 1 marca 1994 roku.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 1994 roku

W imieniu Komisji
René STEICHEN
Członek Komisji

Załącznik

1. W załączniku A, rozdział 1, tytuł zostaje zmieniony na „Warunki zatwierdzania zespołów pozyskiwania zarodków i tworzenia zarodków”.

2. W załączniku A, rozdział 1, punkt d., dodaje się, co następuje:

„ - gdy ma być przeprowadzona mikromanipulacja zarodków, która obejmuje penetrację *zona pellucida*, będzie ona dokonywana w odpowiednich urządzeniach o uwarstwionym przepływie, które zostaną właściwie oczyszczone i zdezynfekowane pomiędzy partiami.”

3. W załączniku A, rozdział 1, dodaje się, co następuje po punkcie e.:

„Ponadto, aby zatwierdzić zespół tworzenia i przetwarzania zarodków uzyskanych w wyniku zapłodnienia *in vitro*, zespół tworzenia zarodków uzyskanych w wyniku zapłodnienia *in vitro* i/lub hodowli *in vitro* musi spełnić następujące dodatkowe wymagania:

f. personel musi być przeszkolony w zakresie właściwego zwalczania chorób i technik laboratoryjnych, a w szczególności w zakresie postępowania w czasie pracy w warunkach sterylnych;

g. musi mieć do dyspozycji laboratorium konfekcjonujące ulokowane w stałym miejscu, które musi:

- posiadać odpowiedni sprzęt i urządzenia, w tym osobne pomieszczenie dla odzyskiwania komórek jajowych z jajników, a także osobne pomieszczenia lub strefy dla obróbki komórek jajowych i zarodków, jak i dla przechowywania zarodków,

- posiadać urządzenia o uwarstwionym przepływie, w których wszystkie komórki jajowe, nasienie i zarodki muszą być konfekcjonowane; jednakże odwirowanie nasienia może się odbywać poza urządzeniami o uwarstwionym przepływie, o ile podjęto wszelkie higieniczne środki ostrożności;

h) gdy komórki jajowe i inne tkanki mają być pobierane w rzeźni, personel musi mieć do dyspozycji właściwe urządzenia do pobierania i transportu jajowodów oraz innych tkanek do laboratorium konfekcjonującego w sposób higieniczny i bezpieczny.”

4. W załączniku A, rozdział 2, dodaje się w tytule „lub tworzenia”.

5. W załączniku A, rozdział 2, punktu 1, dodaje się, co następuje po podpunkcie e.:

„Wszelkie pożywki i roztwory będą sterylizowane przy użyciu zatwierdzonych metod zgodnie z zaleceniami podręcznika Międzynarodowego Towarzystwa Transferu Zarodków (IETS). Do pożywek mogą być dodawane antybiotyki stosownie do podręcznika IETS”.

6. W załączniku A, rozdział 2, punkt 1, dodaje się „przy powiększeniu co najmniej 50-krotnym” po „badaniu mikroskopowym” w podpunkcie j.

7. W załączniku A, rozdział 2, punkt 1, dodaje się, co następuje po podpunkcie j.:

„Wszelka mikromanipulacja pociągająca za sobą penetrację *zona pellucida* musi być przeprowadzana w urządzeniach zatwierdzonych w tym celu oraz po ostatnim przepłukiwaniu i badaniu. Takiej manipulacji można dokonać jedynie na zarodku mającym nienaruszoną *zona pellucida*.”

8. W załączniku A, rozdział 2, punkt 1, dodaje się następujący akapit po podpunkcie o.:

„- szczegóły dotyczące technik mikromanipulacji pociągających za sobą penetrację *zona pellucida* lub innych technik, takich jak zapłodnienie *in vitro* i/lub hodowla *in vitro*, które przeprowadzono na zarodkach. W przypadku zarodków uzyskanych w wyniku zapłodnienia *in vitro* identyfikacja może być dokonana na partii, lecz musi zawierać informacje szczegółowe dotyczące daty i miejsca pobrania jajowodów i/lub komórek jajowych. Musi również istnieć możliwość identyfikacji stada pochodzenia zwierząt dawców.”

9. W załączniku A, rozdział II, punkt 1, dodaje się, co następuje po podpunkcie o.:

„Warunki określone w podpunktach od a. do o. stosują się do pobierania, przetwarzania, przechowywania i transportu - w zależności od przypadku - jajowodów, komórek jajowych i innych tkanek, które będą wykorzystywane w zapłodnieniu *in vitro* i/lub hodowli *in vitro*. Ponadto stosują się następujące warunki dodatkowe:

- p. gdy jajowody i inne tkanki mają być pobrane w rzeźni, rzeźnia ta powinna być urzędowo zatwierdzona i znajdować się pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii, którego zadaniem jest dokonanie badania przed- i poubojowego zwierząt dawców;
- q. materiały i sprzęt stykające się bezpośrednio z jajowodami i innymi tkankami zostaną wysterylizowane przed użyciem a po sterylizacji będą używane wyłącznie w tych celach. Oddzielny sprzęt będzie używany do zajmowania się komórkami jajowymi i zarodkami z różnych partii zwierząt dawców;
- r. nie zezwala się, aby jajowody i inne tkanki mogły być wprowadzone do laboratorium konfekcjonującego przed zakończeniem badania poubojowego partii. Jeśli wykryto właściwą chorobę w partii dawców lub u jakichkolwiek innych zwierząt poddawanych ubojowi w tej rzeźni w tym dniu, wszystkie tkanki z tej partii muszą zostać przesłane i odrzucone;
- s. czynności przepłukiwania i badania określone w podpunktach od i. do j. będą odbywać się po zakończeniu procesu hodowli;
- t. wszelka mikromanipulacja pociągająca za sobą penetrację *zona pellucida* zostanie przeprowadzona zgodnie z postanowieniami podpunktu j. po zakończeniu czynności określonych w podpunkcie s.;
- u. jedynie zarodki z tej samej partii dawców będą przechowywane w tej samej ampułce/probówce.”

10. W załączniku A, rozdział 2, punkt 2 dodaje się „lub tworzenie” po słowie „pozyskiwanie”.

11. Załącznik B otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK B

WARUNKI STOSUJĄCE SIĘ DO ZWIERZĄT DAWCÓW

1. Dla celów pozyskiwania zarodków zwierzęta dawcy muszą spełniać następujące wymagania:

a. muszą spędzić co najmniej sześć poprzednich miesięcy na terytorium Wspólnoty lub w kraju trzecim, w którym dokonano pozyskania;

b. muszą być obecne w stadzie pochodzenia w ciągu co najmniej 30 dni przed pozyskaniem;

c. muszą pochodzić ze stad, które są:

- urzędowo wolne od gruźlicy,
- urzędowo wolne od brucellozy lub wolne od brucellozy,
- wolne od enzootycznej białaczki bydła

w drodze odstępstwa od trzeciego akapitu mogą pochodzić ze stada (lub stad), które nie jest/są wolny/e od białaczki, lecz dla których wydano świadectwo poświadczające, że nie było żadnych przypadków klinicznych enzootycznej białaczki bydła w ciągu ostatnich trzech lat;

d. w ciągu poprzedniego roku nie były obecne w stadzie (lub stadach), w których występowały objawy kliniczne zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy/ otrętu bydła.

2. W czasie pozyskiwania zarodków krowa dawczyni:

a. jest utrzymywana w gospodarstwie, które nie jest objęte zakazem weterynaryjnym lub środkami kwarantanny;

b. nie wykazuje żadnych objawów klinicznych choroby.

3. Ponadto powyższe warunki stosują się do żywych zwierząt przeznaczonych na dawców komórek jajowych poprzez pozyskanie komórek jajowych lub wycięcie jajników.

4. W przypadku dawców jajników i innych tkanek, które mają być pobrane po uboju w rzeźni, zwierzęta te nie powinny być przeznaczone na ubój w ramach krajowego programu likwidacji choroby ani też nie powinny pochodzić z gospodarstwa poddanego restrykcjom ze względu na chorobę zwierzęcą.

5. Rzeźnia, w której pobiera się jajniki i inne tkanki, nie może się mieścić w strefie objętej zakazem lub środkami kwarantanny.”

12. Dodaje się na świadectwie w załączniku C, część 12:

„1.d) Zarodki uzyskane w wyniku zapłodnienia naturalnego *in vitro*⁽²⁾ i poddane/nie poddane⁽²⁾ penetracji zona pellucida”.

13. Na świadectwie w załączniku C skreśla się słowa po „89/556/EWG” w punkcie 13a.

14. Dodaje się, co następuje jako przypisy do załącznika C:

„⁽¹⁾ Nie wymaga wypełnienia w przypadku zarodków pozyskanych, przetwarzanych i przechowywanych przed dniem 1 marca 1994 r.

⁽²⁾ niepotrzebne skreślić”

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 czerwca 1990 r.

w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich

(90/426/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

koniowate jako zwierzęta żywe są ujęte w wykazie produktów w załączniku II Traktatu;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju hodowli koniowatych, zwiększając tym samym produktywność w tym sektorze, na poziomie wspólnotowym należy ustalić przepisy ustalające przemieszczanie koniowatych między Państwami Członkowskimi;

rozdród i hodowla koniowatych, a zwłaszcza koni, są ogólnie zaliczane do sektora gospodarki rolnej; stanowią źródło dochodów części ludności rolniczej;

w celu promocji handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi, należy usunąć różnice dotyczące warunków zdrowotnych zwierząt w Państwach Członkowskich;

w celu zapewnienia harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego, należy ustanowić system Wspólnoty, regulujący przywóz z państw trzecich;

należy również uregulować warunki przemieszczania na terytorium danego kraju koniowatych, posiadających dokument identyfikacyjny;

aby stać się przedmiotem handlu, koniowate muszą spełniać pewne wymagania zdrowotne celem uniknięcia rozprzestrzeniania się chorób zaraźliwych; wydaje się to szczególnie odpowiednie dla zapewnienia możliwej regionalizacji środków ograniczających;

z tego samego powodu należy ustalić warunki transportu zwierząt;

aby zapewnić spełnienie wymagań, należy ustalić środki, na mocy których urzędowy lekarz

---

¹ Dz.U. nr C 327 z 30.12.1989, str.61.

² Dz.U. nr C 149 z 18.06.1990.

³ Dz.U. nr C 62 z 12.03.1990, str.46.

weterynarii wystawi świadectwa zdrowia, towarzyszące koniowatym aż do ich miejsca przeznaczenia;

organizacja kontroli oraz dalsze działania zostaną przeprowadzone przez Państwo Członkowskie będące państwem przeznaczenia, a środki zabezpieczające, które mają zostać wprowadzone, powinny zostać ustanowione w ramach przepisów dotyczących handlu wewnątrzspółnotowego żywymi zwierzętami, przy uwzględnieniu wprowadzenie rynku wewnętrznego;

należy ustanowić przepisy umożliwiającą Komisji kontrolę; kontrole te powinny być przeprowadzane we współpracy z właściwymi władzami krajowymi;

określenie przepisów wspólnotowych stosujących się do przywozu z państw trzecich wymaga ustalenia wykazu państw trzecich lub ich części, z których koniowate mogą być przywożone;

dobór tych państw musi być oparty na kryteriach natury ogólnej, takich jak: stan zdrowia zwierząt domowych, organizacja i kompetencje służb weterynaryjnych oraz obowiązujące przepisy zdrowotne;

ponadto, nie należy zezwalać na przywóz koniowatych z krajów dotkniętych zwierzęcymi chorobami zaraźliwymi lub zakaźnymi, które stanowią ryzyko dla zwierząt domowych Wspólnoty, albo które były wolne od tych infekcji przez zbyt krótki czas; okoliczności te obowiązują również odnośnie przywozu z państw trzecich, w których wykonuje się szczepienia przeciwko tym chorobom;

warunki ogólne mające zastosowanie w wypadku przywozu w z państw trzecich muszą być uzupełnione warunkami specjalnymi, określonymi na podstawie sytuacji zdrowotnej w każdym z nich; stanowiące ich podstawę kryteria techniczne oraz inne wymagają one dla ich określenia ustalenia elastycznej przystosowującej się i szybkiej procedury wspólnotowej, w ramach której Komisja i Państwa Członkowskie ściśle współpracują;

przedstawienie wspólnej, standardowej formy świadectwa przywozowego stanowi efektywny środek potwierdzenia, że zasady wspólnotowe są stosowane; przepisy takie mogą zawierać warunki specjalne, mogące się różnić w zależności od państwa trzeciego którego dotyczą, co należy uwzględnić przy sporządzaniu standardowych form świadectw;

urzędowi wspólnotowi lekarze weterynarii powinni być odpowiedzialni za sprawdzanie, czy wymagania niniejszej dyrektywy są przestrzegane, zwłaszcza w państwach trzecich;

kontrole towarów przywożonych muszą obejmować pochodzenie i stan zdrowia koniowatych;

w przypadku wwozu koniowatych na terytorium Wspólnoty i w czasie ich przewozu do miejsca ich przeznaczenia, Państwa Członkowskie są zobowiązane do podjęcia wszelkich środków, włączając ubój i sprzedaż, niezbędnych dla zapewnienia zdrowia ludzi i zwierząt;

ogólne zasady mające zastosowanie do kontroli przeprowadzanych przy przywozie, muszą być zgodne z całościową koncepcją;

każde Państwo Członkowskie musi mieć prawo wprowadzenia natychmiastowego zakazu przywozu z państwa trzeciego, jeżeli taki przywóz może stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia zwierząt; w takim wypadku należy bezzwłocznie zagwarantować koordynację działań Państw Członkowskich wobec państwa trzeciego, bez wpływu na zastosowanie

możliwych poprawek do wykazu krajów upoważnionych do wywozu do Wspólnoty;

przepisy niniejszej dyrektywy powinny zostać skorygowane w związku z wprowadzeniem rynku wewnętrznego;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską i efektywną współpracę między Komisją a Państwem Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa warunki sanitarne zwierząt w przemieszczaniu między Państwami Członkowskimi oraz przywóz żywych koniowatych z państw trzecich.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „gospodarstwo rolne” oznacza placówkę rolniczą lub treningową, stajnię, albo w ogólnym znaczeniu każde pomieszczenie lub zakład, w którym koniowate są zwyczajowo trzymane lub hodowane, bez względu na to, do czego są one przeznaczone;
- b) „koniowate” oznaczają dzikie lub udomowione gatunki zwierząt: konie (wraz z zebrawami) lub gatunki osłów oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;
- c) „zarejestrowane koniowate” oznaczają wszystkie zarejestrowane koniowate określone w dyrektywie 90/427/EWG⁴, zidentyfikowane za pomocą dokumentu identyfikacyjnego wydanego przez związek hodowców lub inne właściwe władze kraju z którego zwierzęta pochodzą, które prowadzą księgi hodowlane lub rejestry tej rasy zwierząt, lub przez jakikolwiek międzynarodowy związek lub organizację, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów konnych;
- d) „koniowate przeznaczone na ubój” oznaczają koniowate przeznaczone do transportu, albo bezpośredniego, albo po przewozie tranzytem przez punkt skupu lub miejsce zbiorcze, do rzeźni na ubój;
- e) „koniowate do chowu i produkcji” oznaczają koniowate, inne niż te wymienione w lit. c) i d);
- f) „Państwo Członkowskie lub państwo trzecie wolne od afrykańskiego pomoru koni” oznacza każde Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, w których nie stwierdzono klinicznych, serologicznych (u nie szczepionych koni) oraz epidemiologicznych dowodów afrykańskiego pomoru koni, na terytorium którego to dotyczy w ciągu ostatnich dwóch lat i w których w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie przeprowadzono szczepień przeciwko tej chorobie;

---

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 55.

- g) „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania” oznaczają choroby wymienione w załączniku A;
- h) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego;
- i) „tymczasowe przyjęcie” oznacza status zarejestrowanego zwierzęcia pochodzącego z państwa trzeciego i wprowadzonego na terytorium Wspólnoty na okres krótszy niż 90 dni, który zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 będzie wyznaczony przez Komisję, zależnie od sytuacji zdrowotnej w kraju pochodzenia.

ROZDZIAŁ II

Przepisy przemieszczania koniowatych

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zatwierdzą przemieszczanie koniowatych zarejestrowanych na ich terytorium lub wyślą koniowate do innego Państwa Członkowskiego, tylko wówczas, gdy spełniają one warunki ustanowione w art. 4 i 5.

Jednakże właściwe władze Państw Członkowskich przeznaczenia mogą przyznawać ogólne lub ograniczone zwolnienia dotyczące przemieszczania koniowatych, które:

- do celów sportowych czy rekreacyjnych są przeprowadzane lub przewożone drogami, które leżą niedaleko wewnętrznych granic Wspólnoty,
- biorą udział w imprezach kulturalnych lub wydarzeniach podobnego typu, organizowanych przez uprawnione do tego instytucje lokalne, położone niedaleko wewnętrznych granic Wspólnoty,
- są przeznaczone wyłącznie do czasowego wypasu lub pracy niedaleko wewnętrznych granic Wspólnoty.

Państwa Członkowskie korzystające z takich uprawnień poinformują Komisję o zakresie udzielonych zezwoleń.

Artykuł 4

1. Koniowate nie mogą wykazywać klinicznych objawów choroby podczas badania. Badanie musi zostać dokonane na 48 godzin przed wyruszeniem lub załadunkiem. Jednakże w przypadku zarejestrowanych koniowatych przegląd ten, bez uszczerbku dla art. 6, wymagany jest tylko w stosunku do zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego.

2. Bez uszczerbku dla wymagań ust. 5 dotyczących chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania, urzędowy lekarz weterynarii musi w czasie przeglądu być pewien, że nie ma powodów - szczególnie na podstawie oświadczeń właściciela lub hodowcy - do wnioskowania, że badane koniowate miały kontakt z koniowatymi cierpiącymi na chorobę zakaźną lub zaraźliwą w ciągu 15 dni bezpośrednio poprzedzających badanie.

3. Koniowate nie mogą być przeznaczone do uboju przeprowadzanego w związku z krajowym programem eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych.

4. Koniowate muszą być identyfikowane w następujący sposób:

- (i) w przypadku zarejestrowanych koni, za pośrednictwem dokumentu identyfikacyjnego, przewidzianego w dyrektywie 90/427/EWG⁵, który szczególnie musi potwierdzić, że art. 5 ust. 5 i 6 zostały spełnione. Urzędowy lekarz weterynarii będzie musiał wstrzymać ważność tego dokumentu na okres zakazów uwzględnionych w ust. 5 oraz w art. 5. Po uboju zarejestrowanego konia, dokument ten powinien wrócić do władzy, która go wydała. Procedura wprowadzenia tego punktu będzie przyjęta przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24;
- (ii) dla koniowatych przeznaczonych do chowu i produkcji, metoda identyfikacji zostanie ustalona przez Komisję w zgodzie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Do czasu wprowadzenia w życie tej metody stosowane będą oficjalnie zatwierdzone krajowe metody identyfikacyjne, pod warunkiem, że Komisja oraz inne Państwa Członkowskie zostaną o nich powiadomione w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia niniejszej dyrektywy.

5. Dodatkowo, oprócz wymagań ustanowionych w art. 5, koniowate nie mogą pochodzić z gospodarstwa, które było obiektem jednego z następujących zakazów:

- a) jeśli znajdujące się w gospodarstwie zwierzęta gatunków podatnych na chorobę nie zostały ubite, czas zakazu dotyczący gospodarstwa pochodzenia musi liczyć przynajmniej:
  - sześć miesięcy w przypadku koniowatych podejrzanych o zarażenie się zarazą stadniczą koni, licząc od daty ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem. Jednak w przypadku ogiera zakaz ten stosuje się do czasu jego wykastrowania,
  - sześć miesięcy w przypadku nosaczyny lub wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni, licząc od dnia, w którym koniowate cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
  - w przypadku anemii zakaźnej, aż do dnia z którym po ubiciu zakażonych zwierząt pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
  - sześć miesięcy w przypadku pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej,
  - jeden miesiąc od ostatnio notowanego przypadku występowania wścieklizny,
  - 15 dni od ostatnio notowanego przypadku węglik;
- b) jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a obiekty poddano dezynfekcji, czas zakazu będzie wynosić 30 dni, licząc od dnia w którym zwierzęta zostały zniszczone, a obiekty poddane dezynfekcji. Wyjątek stanowi węglik, w przypadku którego okres zakazu

---

⁵Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 55.

wynosi 15 dni.

Właściwe władze mogą odstąpić od tych środków zapobiegawczych w stosunku do hipodromów i torów wyścigów konnych, powiadomiwszy Komisję o istocie każdego przyznanego odstępstwa.

6. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie określa lub określiło dobrowolny lub obowiązkowy program kontrolowania choroby, na którą podatne są koniowate, wówczas w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia niniejszej dyrektywy może ono przedłożyć ten program Komisji, przedstawiając w szczególności:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,
- powody podjęcia programu, biorąc pod uwagę znaczenie choroby oraz jego koszt w stosunku do przewidywanych korzyści,
- obszar geograficzny, na którym zostanie wprowadzony ten program,
- zróżnicowany status, który ma być stosowany w stosunku do placówek, standardy, które muszą zostać osiągnięte dla każdego gatunku oraz procedury testów, które będą zastosowane,
- procedury monitorowania programu,
- konsekwencje utraty statusu gospodarstwa niezależnie od przyczyn,
- środki, które zostaną podjęte, jeśli rezultaty testów przeprowadzonych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne,
- nie dyskryminujący charakter handlu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego.

Komisja zbada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Jeżeli będą one właściwe, wówczas zatwierdzi je zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24. Zgodnie z tą samą procedurą można określić wszelkie ogólne lub uzupełniające gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym. Gwarancje takie nie mogą wykraczać poza wymagane przez Państwo Członkowskie na swoim własnym terytorium.

Programy dostarczone przez Państwa Członkowskie mogą być poprawione i uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25. Zgodnie z tą samą procedurą zatwierdzone mogą zostać zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów oraz do gwarancji określonych zgodnie z akapitem drugim.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni w rozumieniu art. 2 lit. f) może wysyłać koniowate z tej części swojego terytorium, która jest uważana za zakażoną w znaczeniu ust. 2 niniejszego artykułu, tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym artykule ust. 3.

2. a) Część terytorium Państwa Członkowskiego będzie uznana za zakażoną afrykańskim pomorem koni, jeżeli:

- kliniczne, serologiczne (u nie szczepionych koni) oraz/lub epidemiologiczne świadectwo ujawniło występowanie afrykańskiego pomoru koni w ciągu ostatnich dwóch lat,
  - w ciągu ostatnich 12 miesięcy przeprowadzono szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni,
- b) Część terytorium uważana za zakażone afrykańskim pomorem koni musi jako minimum obejmować:
- strefę ochronną o promieniu przynajmniej 100 km wokół każdego centrum zakażenia,
  - strefę dozoru, rozciągającą się przynajmniej na 50 kilometrów poza strefę ochronną, w której przez przynajmniej 12 miesięcy nie wykonano żadnych szczepień.
- c) strefy określone w lit. b) muszą być ściśle określone oraz muszą uwzględnić czynniki geograficzne, ekologiczne i epidemiologiczne związane z tą chorobą epidemiologiczną.
- d) wszystkie zaszczepione koniowate, znajdujące się w strefie ochronnej, muszą zostać zarejestrowane oraz oznaczone w czasie szczepienia wyraźnym, nie dającym się zmyć znakiem, rozpoznawalnym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Dokument identyfikacyjny lub/oraz świadectwo zdrowia powinny wyraźnie wykazywać przeprowadzenie takiego szczepienia.

- e) Koniowate oraz ich przemieszczanie w zakresie sfer określonych w lit. b) muszą podlegać odpowiedniej kontroli weterynaryjnej za którą odpowiadają właściwe władze centralne. Tylko te koniowate, które spełniają wymagania ustanowione w ust. 3 mogą opuścić strefy określone w lit. b).
3. Państwo Członkowskie może wysyłać z terytorium określonego w ust. 2 lit. b) tylko te koniowate, które odpowiadają następującym wymaganiom:
- a) muszą być wysyłane tylko w pewnych okresach roku kalendarzowego, mając na względzie aktywność owadów przenoszących choroby, co zostanie określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25;
  - b) nie mogą wykazywać klinicznych objawów afrykańskiego pomoru koni w dniu badania określonego w art. 4 ust. 1;
  - c) jeśli nie były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni, muszą dwukrotnie przejść oraz wykazać negatywną reakcję w uzupełniającym teście odczynu wiązania dopełniacza na afrykański pomór, opisanym w załączniku D, z przerwą 21 do 30 dni między dwoma testami, z których drugi musi być wykonany w ciągu 10 dni poprzedzających wysłanie,
    - jeśli zostały zaszczepione, szczepienie nie mogło zostać wykonane w ciągu

ostatnich dwóch miesięcy oraz zwierzęta musiały przejść test odczynu wiązania dopełniacza opisany w załączniku D w wyżej wymienionych przerwach, nie wykazując przy tym wzrostu miana przeciwciał. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, Komisja może uznać inne metody kontrolne w oparciu o opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

- d) muszą przebywać na stacji kwarantanny przez okres przynajmniej 40 dni poprzedzających wysłanie;
- e) podczas kwarantanny oraz podczas transportu ze stacji kwarantanny do miejsca wysłania, muszą być zabezpieczone przed insektami przenoszącymi choroby.

4. W charakterze przejściowym oraz do czasu wprowadzenia środków wspólnotowych ujednolicających przepisy kontroli oraz środki zwalczające afrykański pomór koni, które, działając kwalifikowaną większością, w oparciu o propozycje Komisji, Rada ma podjąć przed dniem 1 lipca 1991 r. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 określi granice terytorium zakażonego, zgodnie z ust. 1 lit. b) przed dniem 1 listopada 1990 r.

5. Komisja może odpowiednio do warunków epidemiologicznych uzupełnić decyzję podjętą zgodnie z ust. 4, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25.

6. W razie konieczności, Rada stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, opierając się na sprawozdaniu o nabytym doświadczeniu, zrewidować niniejszy artykuł w ciągu dwóch lat.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie, które wprowadzą alternatywny system kontroli dostarczający gwarancji równoważnych tym ustanowionym w art. 4 ust. 5 odnośnie przemieszczania koniowatych oraz zarejestrowanych koniowatych w obrębie ich terytoriów, zwłaszcza za pośrednictwem dokumentu identyfikacyjnego, mogą wzajemnie udzielić sobie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 8 ust. 1 tiret drugie.

Państwa Członkowskie Powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 7

1. Koniowate muszą być jak najszybciej przetransportowane z gospodarstwa pochodzenia albo bezpośrednio, albo przez zatwierdzony punkt skupu lub miejsce zbiorcze, jak określono w art. 3 ust. 6 dyrektywy 64/432/EWG, do miejsca ich przeznaczenia w pojazdach lub kontenerach, które były regularnie czyszczone i dezynfekowane, a dezynfekcji dokonywano w odstępach czasu określonych przez wysyłające Państwo Członkowskie. Pojazdy muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby podczas transportu nie gubić odchodów, słomy czy paszy koniowatych. Transport musi być zorganizowany w taki sposób, aby skutecznie zapewnić zdrowie i dobro koniowatych.

2. Państwo Członkowskie, będące państwem przeznaczenia może zezwolić na ogólne lub ograniczone odstępstwa od określonych wymagań art. 4 ust. 5 dla wszystkich zwierząt opatrzonych specjalnymi znakami wskazującymi na ich przeznaczenie do uboju, pod warunkiem, że świadectwo przewiduje takie odstępstwo.

W przypadku udzielenia takiego odstępstwa, koniowate przeznaczone na ubój muszą być przetransportowane bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni oraz muszą zostać ubite w ciągu

pięciu dni od ich przybycia do rzeźni.

3. Urzędowy lekarz weterynarii musi odnotować numer identyfikacyjny lub numer dokumentu identyfikacyjnego ubitego zwierzęcia oraz przedstawić go właściwym władzom miejsca wysłania na ich żądanie, jako potwierdzenie faktu, że zwierzę zostało ubite.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- zarejestrowane koniowate, które opuszczają swoje gospodarstwo zostają zaopatrzone w dokumenty identyfikacyjne, ustanowione w art. 4 ust. 4, oraz - jeśli przeznaczone są do handlu wewnątrzspółnotowym - w potwierdzenie przewidziane w załączniku B.
- koniowate do chowu, produkcji czy uboju zostają zaopatrzone w świadectwo zdrowia towarzyszące im podczas transportu, zgodnie z załącznikiem C niniejszej dyrektywy.

Świadectwo lub w przypadku dokumentu identyfikacyjnego, formularz zawierający szczegóły o zdrowiu zwierząt, muszą, bez uszczerbku dla przepisów art. 6, zostać wystawione na 48 godzin poprzedzających załadunek, albo nie później niż w ciągu ostatniego dnia roboczego poprzedzającego załadunek. Muszą one zostać wystawione przynajmniej w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego będącego państwem przeznaczenia. Okres ważności świadectwa wynosi 10 dni. Świadectwo musi składać się z pojedynczej kartki.

2. Przywóz koniowatych, innych niż koniowate zarejestrowane, może zostać objęty pojedynczym świadectwem zdrowia dla partii zwierząt, niż świadectwem indywidualnym określonym w ust. 1 tiret drugie.

Artykuł 9

Przepisy kontrolne i środki ochronne stosowane w handlu wewnątrzspółnotowym koniowatymi zostaną przyjęte przez Radę w myśl jej decyzji o kontrolach weterynaryjnych dotyczących handlu wewnątrzspółnotowym zwierzętami, w kontekście wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 10

Eksperci weterynaryjni Komisji mogą, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia jednakowego stosowania niniejszej dyrektywy i we współdziałaniu z właściwymi władzami krajowymi, przeprowadzać inspekcje na miejscu. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

Państwa Członkowskie, na terytorium, których przeprowadzane są inspekcje, zapewniają ekspertom wszelką niezbędną pomoc przy wykonywaniu ich zadań.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

ROZDZIAŁ III

Przepisy dla przywozów z państw trzecich

Artykuł 11

1. Koniowate przywożone do Wspólnoty muszą spełniać warunki ustalone w art. 12-16.
2. Do czasu wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 12-16, Państwa Członkowskie w odniesieniu do przywozu koniowatych z państw trzecich będą stosowały warunki przynajmniej równorzędne wobec wynikających z zastosowania rozdziału II.

Artykuł 12

1. Aby koniowate mogły być przywożone, muszą pochodzić z państwa trzeciego lub jego części, pojawiającego się na liście umieszczonej w oddzielnej kolumnie, która zostanie dodana do wykazu ustalonego zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG.
2. Procedury i kryteria dla przygotowania modyfikacji i publikacji wykazu państw trzecich lub ich części, przewidzianych w art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, będą miały zastosowanie do wykazu stosowanego do przywozów koniowatych.

Artykuł 13

1. Koniowate muszą pochodzić z państw trzecich:
  - a) wolnych od afrykańskiego pomoru koni;
  - b) od dwóch lat wolnych od wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni (VEE);
  - c) od sześciu miesięcy wolnych od zarazy stadniczej koni i nosacizny.
2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, Komisja może:
  - a) zdecydować, że przepisy ust. 1 stosuje się tylko do części terytorium państwa trzeciego. W przypadku, gdy wymagania dotyczące afrykańskiego pomoru koni stosuje się w oparciu o podział na regiony, wówczas przynajmniej środki przewidziane w art. 5 ust. 2 i 3 muszą być spełnione;
  - b) zażądać dodatkowych gwarancji dotyczących chorób nie występujących na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 14

Przed dniem załadunku do transportu do Państwa Członkowskiego przeznaczenia, koniowate muszą przebywać na terytorium lub części terytorium państwa trzeciego, albo w przypadku podziału na regiony, na części terytorium określonego stosownie do art. 13 ust. 2 lit. a), bez przerwy, przez okres ustalony w decyzjach, które zostaną przyjęte zgodnie z art. 15.

Muszą one pochodzić z gospodarstwa umieszczonego pod nadzorem weterynaryjnym.

Artykuł 15

Przywóz koniowatych z terytorium państwa trzeciego lub jego części zgodnie z art. 12 ust. 1, co ustanowiono według art. 13 ust. 2 lit. a), zostanie zatwierdzony tylko wówczas, jeżeli koniowate są poza wymaganiami art. 13:

- a) spełniają warunki inspekcji weterynaryjnej, przyjęte w odniesieniu do określonych gatunków oraz do kategorii koniowatych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 dotyczącą przywozu koniowatych z tego kraju.

Podstawą dla ustalenia warunków sanitarnych zwierząt zgodnie z ust. 1 będą normy ustanowione w art. 4 i 5; oraz

- b) w przypadku państwa trzeciego, który przez okres przynajmniej sześciu miesięcy nie był wolny od pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej lub wirusowego zapalenia tętnic, koniowate muszą spełniać następujące wymagania:
  - (i) muszą pochodzić z gospodarstwa, które było wolne od pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej przez przynajmniej sześć miesięcy oraz muszą wykazać negatywną reakcję na test serologiczny przeprowadzony przed wysyłką;
  - (ii) w przypadku wirusowego zapalenia tętnic, samce koniowatych muszą – niezależnie od przepisów art. 19 pkt (ii) - wykazać negatywną reakcję na test serologiczny lub test izolacji wirusa, albo na każdy inny test uznany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 gwarantujący nieobecność wirusa.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 oraz po uzyskaniu opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, Komisja może określić kategorie samców koniowatych, do których ten wymóg będzie się odnosił.

Artykuł 16

1. Koniowate muszą być identyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz muszą być zaopatrzone w świadectwo wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii z państwa trzeciego wywozu. Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w dniu załadunku zwierząt do wysyłki do Państwa Członkowskiego lub, w przypadku zarejestrowanych koni, w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym załadunek;
- b) być wystawione w przynajmniej jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego przeznaczenia oraz w jednym z języków Państw Członkowskiego w którym przeprowadza się inspekcję podczas przywozu;
- c) towarzyszyć zwierzętom w oryginale;
- d) zaświadczać, że zwierzęta spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, oraz te, które zostały ustalone w odniesieniu do przywozu z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- e) składać się z pojedynczej kartki;
- f) być wystawione dla pojedynczego odbiorcy albo w przypadku zwierząt do uboju dla partii zwierząt, założwszy, że zwierzęta te są odpowiednio oznakowane i identyfikowane;

Jeśli Państwa Członkowskie skorzystają z tej możliwości, wówczas powiadamiają o

tym Komisję.

2. Świadcstwo musi być wystawione na formularzu stosownym do wzoru ustalonego z godnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

Artykuł 17

W celu sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 12 ust. 2, są stosowane w praktyce, eksperci weterynaryjni Państw Członkowskich oraz Komisja będą przeprowadzać kontrole na miejscu.

Jeśli kontrole przeprowadzone w granicach przepisów niniejszego artykułu ujawnią poważne fakty przeciwko zatwierdzonemu gospodarstwu, wówczas Komisja natychmiast poinformuje Państwa Członkowskie i niezwłocznie podejmie decyzje tymczasowo zawieszające uprawnienia. Decyzja końcowa zostanie podjęta zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 25.

Eksperti z Państw Członkowskich, którym zostaną powierzone powyższe kontrole będą zatrudnieni przez Komisję działającą na podstawie propozycji z Państw Członkowskich.

Kontrole te będą dokonywane w imieniu Wspólnoty, która poniesie koszty wszelkich wydatków z tym związanych.

Częstotliwość i szczegóły tych kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Artykuł 18

1. Natychmiast po przybyciu do Państwa Członkowskiego przeznaczenia, koniowate przeznaczone na ubój zostaną przewiezione do rzeźni albo bezpośrednio, albo po przejściu przez punkt skupu czy miejsce zbiorcze, i zgodnie z warunkami inspekcji weterynaryjnej zostaną ubite w okresie czasu przewidzianym w decyzjach, które zostaną przyjęte na podstawie art. 15.

2. Bez wpływu na zastosowanie jakichkolwiek warunków specjalnych, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia mogą na podstawie warunków sanitarnych zwierząt wyznaczyć rzeźnię, do której muszą być zabrane zwierzęta koniowate.

Artykuł 19

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24:

- (i) może zdecydować, że przywóz z państwa trzeciego lub jego części będzie ograniczony do poszczególnych gatunków i kategorii;
- (ii) niezależnie od art. 15, może ustalić warunki specjalne dla tymczasowego wprowadzania na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych przeznaczonych do użytku specjalnego oraz ich powtórnego wprowadzania na terytorium Wspólnoty po ich tymczasowym wywozie;
- (iii) określi warunki dotyczące zamiany wprowadzenia czasowego na wprowadzenie stałe.

Artykuł 20

1. Procedury ogólne mające zastosowanie podczas kontroli dokonywanych w państwach trzecich lub podczas kontroli zwierząt przywożonych z państw trzecich zostaną określone przez Radę nie później niż dnia 31 grudnia 1990 r.

Oczekując na wprowadzenie w życie decyzji określonych w akapicie pierwszym, w mocy pozostają przepisy krajowe będące w zgodzie z ogólnymi zasadami Traktatu.

2. Koniowate nie mogą być przywożone, jeśli podczas kontroli przywozowych zaleconych w ust. 1 zostało ustalone, że:

- koniowate nie pochodzą z terytorium państwa trzeciego lub jego części, zgodnie z tym, co określono w art. 13 ust. 2 lit. a), włączonego do wykazu ustanowionego zgodnie z art. 12 ust. 1,
- koniowate są chore lub podejrzane o zarażenie, albo są nosicielami choroby zakaźnej lub zaraźliwej,
- warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione przez państwo trzecie wywozu,
- świadectwo towarzyszące zwierzętom nie spełnia warunków określonych w art. 17
- koniowate były leczone substancjami zakazanymi w zapisach wspólnotowych.

3. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek warunków specjalnych, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia mogą, na podstawie zdrowia zwierząt oraz w przypadku, gdy nie wydano zgody, odesłać z powrotem zwierzęta, którym odmówiono wstępu zgodnie z ust. 1 albo wyznaczyć rzeźnię do której zostaną zabrane te koniowate.

Artykuł 21

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 13, jeżeli w państwie trzecim wybuchnie lub rozszerzy się choroba zakaźna lub zaraźliwa mogąca zagrozić zdrowiu zwierząt w jednym z Państw Członkowskich lub jeśli jakiś inny powód dotyczący zdrowia zwierząt usprawiedliwi takie postępowanie, wówczas Państwo Członkowskie, którego to dotyczy zakaże przywozu gatunków zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, bez względu na to, czy przywożonych bezpośrednio, czy też za pośrednictwem innego Państwa Członkowskiego z całego państwa trzeciego albo też części jego terytorium.

2. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie w niniejszym ust. 1 oraz powiadomienie o zaprzestaniu stosowania tych środków muszą być natychmiast podane do wiadomości innym Państwom Członkowskim oraz Komisji, wraz z podaniem powodów, dla których zostały podjęte.

Stały Komitet Weterynaryjny zbiera się możliwie jak najszybciej po otrzymaniu wspomnianej wiadomości oraz, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25, decyduje, czy należy zmienić te środki, głównie w celu zapewnienia ich koordynacji ze środkami podjętymi przez Państwa Członkowskie, czy też należy je wycofać.

Jeżeli zaistnieje sytuacja określona w ust. 1 i jeśli konieczne wyda się przyjęcie środków podjętych zgodnie z tym ustępem inne Państwa Członkowskie, zmienionych w razie konieczności zgodnie z akapitem drugim, właściwe środki zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25.

3. Wznowienie przywozu z zainteresowanego państwa trzeciego zostanie zatwierdzone zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 22

Przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności te zawarte w art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz w art. 6, 8 i 20 zostaną skontrolowane przed dniem 1 stycznia 1993 r. w ramach propozycji odnoszących się do wprowadzenia rynku wewnętrznego, o których Rada zadecyduje kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 23

Załączniki do niniejszej dyrektywy zostaną zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25.

Artykuł 24

1. W przypadkach, gdy ma być stosowana procedura ustalona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie na forum Stałego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego decyzją 68/361/EWG⁶ (zwanego dalej „Komitetem”), czyniąc to albo z własnej inicjatywy lub też na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. W przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w poprzednim artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać objęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 25

1. W celu przeprowadzenia procedury określonej niniejszym artykułem, przewodniczący,

---

⁶ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, przedkłada kwestię Komitetowi.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na bazie propozycji z Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w poprzednim artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać objęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu 15 dni od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zdecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 26

Art. 34 dyrektywy 72/462/EWG stosuje się do wymogów ustanowionych w rozdziale III niniejszej dyrektywy.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 28

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁASZANIA

Następujące choroby podlegają obowiązkowi zgłaszania:

- zaraza stadnicza koni
- nosacizna
- zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkich typów, włączając wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni)
- anemia zakaźna
- wścieklizna
- wąglik
- afrykański pomór koni
- pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej

ZAŁĄCZNIK B

INFORMACJA O ZDROWIU^a

Ja, niżej podpisany zaświadczam^b, że koniowate, opisane powyżej, spełniają następujące wymagania:

- a) zostały dzisiaj przebadane i nie wykazują klinicznych objawów choroby;
- b) nie są przeznaczone do uboju w państwowym programie eliminowania chorób zakaźnych i zaraźliwych ;
- c) nie pochodzą z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego/państwa trzeciego, które były przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni;
- d) nie pochodzą z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazów z powodu zdrowia zwierząt, ani też nie miały kontaktu ze koniowatymi pochodzącymi z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazów z powodu zdrowia zwierząt w okresie czasu ustalonym w art. 4 ust. 6 dyrektywy 90/426/EWG;
- e) zgodnie z tym, co mi wiadomo nie miały kontaktu ze koniowatymi cierpiącymi na chorobę zakaźną lub zaraźliwą w okresie poprzedzającym załadunek, ustalonym w art. 4 ust. 2.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii ¹

¹ Nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko

^a Nie wymagane, w przypadku gdy istnieje obopólna zgoda zgodnie z art. 6.

^b Ważne przez 10 dni.

ZAŁĄCZNIK C

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla handlu między Państwami Członkowskimi EWG

KONIOWATE

Nr: .....

Wysyłające Państwo Członkowskie: .....

Odpowiedzialne Ministerstwo: .....

Odpowiedzialny departament terytorialny: .....

I. Ilość koniowatych .....

II. Identyfikacja koniowatych:

Liczba koniowatych ¹	Gatunki: koń, osioł, muł, osłomuł	Rasa, wiek, płeć	Metoda identyfikacji oraz identyfikacja ²

¹ Rodzaj specjalnego znaku w przypadku zwierząt do uboju.

² Do świadectwa może zostać dołączony dokument identyfikujący koniowate pod warunkiem, że podany jest w nim jego numer.

III. Miejsce pochodzenia i przeznaczenia zwierzęcia / zwierząt:

Zwierzę / zwierzęta / ma / mają zostać wysłane z:

.....
(Miejsce wywozu)

do .....
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

Nazwisko i adres wysyłającego .....

Nazwisko i adres odbiorcy .....

.....

IV. Informacja zdrowotna ^a

Ja, niżej podpisany zaświadczam, że opisane powyżej zwierzę / zwierzęta spełnia / spełniają następujące wymagania:

- 1) było / były dzisiaj badane i nie wykazuje / nie wykazują klinicznych objawów choroby;
- 2) nie jest / nie są przeznaczone do uboju w związku z państwowym programem eliminowania chorób zakaźnych i zaraźliwych;
- 3) a) nie pochodzi / nie pochodzą z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, które są przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni;
- b) było / były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni dnia.....^b nie było / nie były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni ^b
- 4) nie pochodzi / pochodzą z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazów z powodu zdrowia zwierząt, ani nie miały kontaktu z koniowatymi z gospodarstwa objętego zakazem z powodu zdrowia zwierząt w okresie czasu ustalonym w art. 4 ust. 6 dyrektywy 90/426/EWG;
- 5) zgodnie z tym, co mi wiadomo nie miało / nie miały kontaktu z koniowatymi cierpiącymi na choroby zakaźne lub zaraźliwe podczas okresu czasu poprzedzającego badanie, ustanowionego w art. 4 ust. 2 wyżej wymienionej dyrektywy.

V. Świadcstwo to jest ważne 10 dni.

(Miejsce)....., (data).....

.....
(Podpis)
(Nazwisko dużymi literami oraz stanowisko podpisującego lekarza weterynarii)¹

---

^a Informacja ta nie jest konieczna w przypadku, gdy istnieje obopólne porozumienie zgodnie z art. 6 dyrektywy 90/426/EWG.

^b Niepotrzebne skreślić.

¹ W Niemczech „Beamteter Tierarzt”; w Belgii „Inspecteur veterinaire” lub „Inspecteur Dierenarts”; we Francji „Veterinaire officiel”; we Włoszech „Veterinario provinciale”; w Luksemburgu „Inspecteur veterinaire”; w Niderlandach „Officieel Dierenarts”; w Danii „Autoriseret Dyrlaege”; w Irlandii „Veterinary Inspector”; w Wielkiej Brytanii „Veterinary Inspector”; w Hiszpanii „Inspector Veterinario”; w Portugalii „Inspector Veterinario”.

ZAŁĄCZNIK D

AFRYKAŃSKA CHOROBA KONI

DIAGNOZA

Odczyn wiązania dopełniacza

Antygen jest przygotowany z mózgow jednomiesięcznych myszek, zaszczepionych domózgowo neutropowym szczepem wirusa. Przy czym można to wykonać metodą Bourdina. Zamrożone mózgi są rozdrobnione w buforze Veronal w ilości 10 mózgow na 12 ml buforu. Otrzymana zawiesina jest wirowana przez godzinę przy 10 000 obrotów na minutę w 4°C. Supernatant stanowi antygen. Powinien on być użyty najlepiej bez dalszej modyfikacji, lecz może być inaktywowany beta - propiolaktonem. Inaktywacja może być osiągnięta przez dodanie 0,1 ml 3% roztworu beta - propiolaktanu w wodzie destylowanej do każdego 0,9 ml antygeny oraz wytrząsanie mieszaniny przez trzy godziny w temperaturze pokojowej w wentylowanym boksie lub w czasie osiemnastu godzin przy 4°C. Można również użyć metody Casalsa (Casals J. (1949): *Pro Soc Exptl Bici Med*, 70.339).

W przypadku braku międzynarodowej standardowej surowicy, antygen powinien być miareczkowany z użyciem lokalnie przygotowanej dodatniej surowicy kontrolnej.

Surowica powinna być podgrzewana przez 30 minut przy temperaturze 60°C. Aby uniknąć aktywności antykomplementarnej, surowice powinny być oddzielone od krwi tak szybko jak to tylko jest możliwe, w szczególności surowice osłów. W teście powinny być użyte dodatnie i ujemne surowice kontrolne.

Można wykorzystać albo makro-technikę albo mikro-technikę. W obu przypadkach odczyt jest dokonywany przy 50% hemolizy.

Do jednej objętości podwójnie rozcieńczonej surowicy należy dodać jedną objętość antygeny tak aby zawierała ona dwie jednostki. Po wymieszaniu należy tę mieszaninę pozostawić na 15 minut w temperaturze pokojowej. Następnie należy dodać dwie objętości dopełniacza zawierające 5 jednostek, wymieszać, nakryć płytką i pozostawić na 18 godzin w temperaturze 4°C. Dopełniacz powinien być miareczkowany w obecności antygeny, aby wyeliminować wszystkie efekty antykomplementarne. Po pozostawieniu płytek na dalsze 15 minut w temperaturze pokojowej należy dodać jedną objętość uczulonych erytrocytów owczych, rozcieńczonych do 3%. Następnie należy wymieszać oraz inkubować przy 37°C przez 30 minut, mieszając powtórnie po 15 minutach inkubacji. Jeśli używane są płytki, wiruje się je przez 5 minut przy 1 500 obrotach na minutę w 4°C.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 lutego 1992 r.

zmieniająca załączniki B i C do dyrektywy Rady 90/426/EWG

(92/130/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady (EWG) nr 90/426 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich¹, w szczególności jej art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

w świetle zdobytego doświadczenia, niektóre sformułowania w treści świadectw wymienionych w Załączniku do dyrektywy (EWG) nr 90/426 powinny zostać zmienione tak, żeby mogły zawierać gwarancje odnoszące się do niektórych chorób;

w celu uniknięcia niejasności, przepisy załączników B i C do wspomnianej dyrektywy powinny zostać przeredagowane;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z dniem 1 marca 1992 r. załączniki B i C do dyrektywy (EWG) nr 90/426 zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lutego 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

---

¹ Dz.U. nr L 224, z 18.8.1990, str. 42.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK B

POŚWIADCZENIE ZDROWOTNOŚCI

Paszport nr .....

Ja, niżej podpisany, zaświadczam^b, że zwierzę z rodziny koniowatych, opisane powyżej, spełnia następujące wymagania:

- a) zostało przebadane w dniu dzisiejszym i nie wykazuje klinicznych objawów choroby,
- b) nie jest przeznaczone do uboju w ramach krajowego programu eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych,
- c) – nie pochodzi z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, które były przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni^c, lub pochodzi z terytorium bądź części terytorium Państwa Członkowskiego, które były przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i przeszło testy przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy (EWG) nr 90/426 w stacji kwarantanny .....^c od .....^c do .....^c, z zadowalającymi wynikami;
  - nie jest szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni lub zostało zaszczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni w dniu .....^{c,d};
- d) nie pochodzi z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, ani nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt:
  - w okresie sześciu miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zarażenie zarazą stadniczą koni, licząc od dnia ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem; jednak w przypadku ogiera, ten zakaz stosuje się do czasu wykastrowania zwierzęcia,
  - w okresie sześciu miesięcy w przypadku nosaczyny albo wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni, licząc od dnia, w którym zwierzęta z rodziny koniowatych cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
  - w przypadku niedokrwistości zakaźnej, do dnia, w którym po uboju zakażonych zwierząt, pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
  - w okresie sześciu miesięcy od wystąpienia ostatniego zachorowania, w przypadku pęcherzykowatego zapalenia jamy ustnej,

^a Ta informacja nie jest wymagana w przypadkach, kiedy istnieje obopólna zgoda, stosownie do art. 6 dyrektywy (EWG) nr 90/426.

^b Ważne przez 10 dni.

^b Ważne przez 10 dni.

^c Niepotrzebne skreślić.

^d Data szczepienia musi być wpisana do paszportu.

- jeden miesiąc od ostatnio notowanego przypadku występowania wścieklizny,
  - 15 dni od ostatnio stwierdzonego przypadku węglika,
  - jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym zwierzęta zostały zniszczone a pomieszczenia zdezynfekowane; wyjątek stanowi węglik, z wyjątkiem przypadku węglika gdzie okres zakazu wynosi 15 dni,
- e) według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego poświadczenia były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii ¹

¹ Imię i nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko

- a) Ta informacja nie jest wymagana w przypadku gdy istnieje obopólna zgoda zgodnie z art. 6dyrektywy 90/426/EWG.
- b) Ważne przez 10 dni.
- c) Niepotrzebne skreślić.
- d) Data szczepienia musi zostać wpisana do paszportu.

ZAŁĄCZNIK C

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla handlu między Państwami Członkowskimi EWG

ZWIERZĘTA Z RODZINY KONIOWATYCH

Nr: .....

Wysyłające Państwo Członkowskie: .....

Odpowiedzialne ministerstwo: .....

Odpowiedzialny departament terytorialny: .....

I. Liczba zwierząt z rodziny koniowatych .....

II. Identyfikacja zwierząt z rodziny koniowatych:

Liczba zwierząt z rodziny koniowatych ¹	Gatunki: koń, osioł, muł, osłomuł	Rasa Wiek Płeć	Metoda identyfikacji oraz identyfikacja ²

¹ Rodzaj specjalnego znaku w przypadku zwierząt do uboju.

² Do świadectwa może zostać dołączony dokument identyfikujący zwierzęta z rodziny koniowatych pod warunkiem, że podany jest w nim jego numer.

III. Pochodzenie i przeznaczenie zwierzęcia / zwierząt:

Zwierzę / zwierzęta / zostanie / zostaną wysłane z: .....
(miejsce wywozu)

do .....
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

Nazwisko i adres wysyłającego .....

Nazwisko i adres odbiorcy .....

IV. Poświadczenie zdrowotności^a

Ja, niżej podpisany poświadczam, że opisane powyżej zwierzę / zwierzęta spełnia / spełniają następujące wymagania:

^a Ta informacja nie jest wymagana, kiedy istnieje obopólna zgodna, stosownie do art. 6 dyrektywy 90/426/EWG.

1. zostało / zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazuje / wykazują klinicznych objawów choroby,
2. nie jest / są przeznaczone do uboju przeprowadzanego w ramach krajowego programu eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych,
3. – nie pochodzi / pochodzą z terytorium albo części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, będącego przedmiotem ograniczeń w związku z afrykańskim pomorem koni,
lub
pochodzi / pochodzą z terytorium albo części terytorium Państwa Członkowskiego, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i przeszło / przeszły badania przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG w stacji kwarantanny ..... od ..... do .....^{bb}, z zadowalającymi wynikami,
– nie jest / są szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni,
lub
zostało / zostały zaszczone przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni w dniu .....^b,
4. nie pochodzi z gospodarstwa, w którym obowiązuje zakaz wynikający z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt ani też nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych z gospodarstwa, w którym obowiązuje zakaz wynikający z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt:
  - w okresie sześciu miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zarażenie zarazą stadniczą koni, licząc od dnia ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem. Jednak w przypadku ogiera, ten zakaz stosuje się do czasu wykastrowania zwierzęcia,
  - w okresie sześciu miesięcy w przypadku nosaczyny albo wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni, licząc od dnia, w którym zwierzęta z rodziny koniowatych cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
  - w przypadku niedokrwistości zakaźnej, do dnia, w którym po uboju zakażonych zwierząt, pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
  - w okresie sześciu miesięcy od wystąpienia ostatniego zachorowania, w przypadku pęcherzykowatego zapalenia jamy ustnej,
  - jeden miesiąc od ostatnio stwierdzonego przypadku występowania wścieklizny,
  - 15 dni od ostatnio stwierdzonego przypadku węglika,
  - jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym zwierzęta zostały zniszczone a pomieszczenia zdezynfekowane; wyjątek stanowi węgielik, z wyjątkiem przypadku węglika gdzie okres zakazu wynosi 15 dni,

^b Niepotrzebne skreślić.

5. według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego oświadczenia były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą.

V. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni.

(Miejsce) ....., (data) .....

.....

(Podpis)
(Nazwisko dużymi literami oraz
stanowisko podpisującego lekarza weterynarii)^c

---

^c W Niemczech „Beamteter Tierarzt”; w Belgii „Inspecteur véténaire” albo „Inspecteur Dierenarts”; we Francji „Vétérinaire officiel”; we Włoszech „Veterinario ufficiale”; w Luksemburgu „Inspecteur vétérinaire”; w Niderlandach „Officieel Dierenarts”; w Danii „Embeds Dyrlæge”; w Irlandii „Veterinary Inspector”; w Zjednoczonym Królestwie „Veterinary Inspector”; w Grecji „Επίσημος κτηνίατρος”; w Hiszpanii „Inspector Veterinario”; i w Portugalii „Inspector Veterinário”.

DYREKTYWA RADY 92/36/EWG

z dnia 29 kwietnia 1992 r.

zmieniająca, ze względu na afrykański pomór koni, dyrektywę 90/426/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 90/426/EWG⁴ ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich; wspomniana dyrektywa określa granice terytorium zakażonego afrykańskim pomorem koni oraz zasady stosowane w odniesieniu do Państw Członkowskich, w których wystąpiła ta choroba;

dyrektywa 92/35/EWG⁵ ustanowiła zasady kontroli; dyrektywa 90/426/EWG musi zostać odpowiednio zmieniona w celu uwzględnienia tych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 5 dyrektywy 90/426/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni w rozumieniu art. 2 lit. f) może wysyłać zwierzęta z rodziny koniowatych z tej części swojego terytorium, która jest uważana za zakażoną w znaczeniu ust. 2 niniejszego artykułu, tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym artykule ust. 3.

2. a) Część terytorium Państwa Członkowskiego jest uznana za zakażoną

¹ Dz.U. nr C 312 z 3.12.1991, str. 17.

² Opinia wydana dnia 10 kwietnia 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 22 kwietnia 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42.

⁵ Dz.U. nr L 157 z 10.06.1992, str. 19.

afrykańskim pomorem koni, jeżeli:

- kliniczne, serologiczne (u nieszczepionych zwierząt) i/lub epidemiologiczne świadectwo ujawniło występowanie afrykańskiego pomoru koni w ciągu ostatnich dwóch lat
  - w ciągu ostatnich 12 miesięcy przeprowadzono szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni.
- b) Część terytorium Państwa Członkowskiego, którą uznaje się za zakażoną afrykańskim pomorem koni, musi obejmować co najmniej:
- okręg zakażony o promieniu co najmniej 100 km wokół każdego centrum zakażenia,
  - okręg zagrożony, rozciągającą się co najmniej na 50 kilometrów poza okręg zakażony, w którym przez przynajmniej 12 miesięcy nie wykonano żadnych szczepień.
- c) Zasady kontroli środków zwalczania dotyczące terytoriów i okręgów, określonych w lit. a) i b), oraz odpowiednie odstępstwa określone są w dyrektywie 92/35/EWG*.
- d) Wszystkie zaszczepione zwierzęta z rodziny koniowatych muszą być zarejestrowane i zidentyfikowane zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/35/EWG.

Dokument identyfikacyjny lub/oraz świadectwo zdrowia powinny wyraźnie wykazywać przeprowadzenie takiego szczepienia.

3. Państwo Członkowskie może wysyłać z terytorium określonego w ust. 2 lit. b) tylko te koniowate, które spełniają następujące wymagania:

- a) w związku z aktywnością owadów przenoszących chorobę, zwierzęta mogą być wysyłane tylko w niektórych okresach w ciągu roku; okresy takie zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25;
- b) nie mogą wykazywać klinicznych objawów afrykańskiego pomoru koni w dniu badania określonego w art. 4 ust. 1;
- c) - jeśli zwierzęta nie zostały zaszczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni, muszą wcześniej być dwukrotnie poddane testowi wiązania dopełniacza w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni określonego w załączniku D oraz wykazać wynik negatywny, testy te muszą zostać przeprowadzone w odstępie od 21 do 30 dni, przy czym drugi z nich musi zostać przeprowadzony w terminie do 10 dni przed wysłaniem,
- jeśli zostały zaszczepione, szczepienie to nie mogło być wykonane w ciągu ostatnich dwóch miesięcy, a zwierzęta musiały zostać poddane testowi wiązania dopełniacza opisanemu w załączniku D z zachowaniem wyżej

wymienionych odstępów czasowych nie wykazując przy tym wzrostu miana przeciwciał. Na mocy procedury ustanowionej w art. 24 Komisja może uznać inne metody monitorowania w oparciu o opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

- d) muszą przebywać na stacji kwarantanny przez okres przynajmniej 40 dni poprzedzających wysłanie;
- e) podczas kwarantanny oraz podczas transportu ze stacji kwarantanny do miejsca wysłania, muszą być chronione przed owadami przenoszącymi choroby.

* Dz.U. nr L 157 z 10.06.1992, str.19.”

Artykuł 2

Decyzje Komisji 90/552/EWG⁶, 90/553/EWG⁷, 91/93/EWG⁸ i 92/101/EWG⁹ są nadal stosowane do celów niniejszej dyrektywy.

Na mocy procedury ustanowionej w art. 19 dyrektywy 92/35/EWG wyżej wymienione decyzje mogą być zmieniane w celu ich dostosowania zakresu do przepisów niniejszej dyrektywy lub w celu ich przyszłego dostosowania do rozwoju nauki i techniki.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 lipca 1991 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 1992 r.

⁶ Decyzja Komisji 90/552/EWG z dnia 9 listopada 1990 r. określająca granice terytorium zarażonego afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 313 z 13.11.1990, str. 38). Decyzja zmieniona decyzją 91/645/EWG (Dz.U. nr L 313 z 18.12.1991, str. 43).

⁷ Decyzja Komisji 90/553/EWG z dnia 9 listopada 1990 r. ustanawiająca znak identyfikacyjny dla zwierząt z rodziny koniowatych szczepionych przeciw afrykańskiemu pomorowi koni (Dz.U. nr L 39 z 15.02.1992, str. 46).

⁸ Decyzja Komisji 91/93/EWG z dnia 11 lutego 1991 r. określająca okres roku, w czasie którego Portugalia może wysyłać niektóre zwierzęta z rodziny koniowatych z części swojego terytorium uznanego za zarażone afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 50 z 23.02.1991, str. 27).

⁹ Decyzja Komisji 92/101/EWG z dnia 28 stycznia 1992 r. określająca okres roku, w czasie którego Hiszpania może wysyłać niektóre zwierzęta z rodziny koniowatych z części swojego terytorium uznanego za zarażone afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 39 z 15.02.1992, str. 46).

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

DEZYZYJA KOMISJI

z dnia 21 lutego 2002 zmieniająca Załącznik D Dyrektywy Rady 90/426/EWG w odniesieniu do testów diagnostycznych dotyczących afrykańskiego pomoru koni.

(Notyfikowana jako dokument nr C(2002) 556)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2002/160/WE)

Komisja Wspólnot Europejskich

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt przy przemieszczaniu i imporcie koniowatych z krajów trzecich¹, ostatnio zmienioną przez Decyzję 2001/298/WE², a w szczególności zamieszczony tam artykuł 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik D do Dyrektywy 90/426EWG opisuje test OWD przeprowadzany w celu diagnostyki afrykańskiego pomoru koni.
- (2) W listopadzie 2000 r. Wspólnotowe Laboratorium Referencyjne w Algete w Hiszpanii, było gospodarzem corocznego spotkania przedstawicieli laboratoriów referencyjnych, które zajmują się afrykańskim pomorem koni, z Państw Członkowskich UE. Podczas spotkania przedstawiono naukowe dowody na to, że test OWD obecnie opisany w Aneksie D do dyrektywy 90/426/EWG charakteryzuje się poważnymi ograniczeniami ze względu na fakt, iż jest jedynie odpowiedni do wykrywania przeciwciał, powstających w wyniku infekcji lub szczepienia. Co więcej, testy te zostały w praktyce wyparte przez nowoczesne testy ELISA w prawie wszystkich laboratoriach znajdujących się na terenie Państw Członkowskich oraz większości krajów eksportujących.
- (3) Testy laboratoryjne mające na celu wykrycie przeciwciał wirusa afrykańskiego pomoru koni zaakceptowane przez wspólnotę międzynarodową zostały opisane w „Podręczniku Standardów dotyczących testów diagnostycznych i szczepionek”³ Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE); jakkolwiek aktualna edycja wymienia jedynie jeden z dostępnych testów ELISA.
- (4) Dlatego, właściwym wydaje się wprowadzenie modyfikacji, do Załącznika D do Dyrektywy 90/426/EWG, tak by wziąć pod uwagę rozwój techniczny oraz międzynarodowo zatwierdzone standardy.
- (5) Środki uwzględnione w tej decyzji pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

---

¹ Dz. U Nr L 224, 18.8.1990, str.42

² Dz. U Nr L 102, 12.4.2001, str. 63

³ Rozdział 2.1.11, czwarta edycja 2000

Przyjęła niniejszą Decyzję:

Artykuł 1

Załącznik D do Dyrektywy 90/426/EWG zostaje zastąpiony Załącznikiem do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 21 lutego 2002.

W imieniu Komisji
DAWID BYRNE
Członek Komisji

Załącznik

„Załącznik D

Afrykański pomór koni

Diagnoza

Odczynniki chemiczne niezbędne do przeprowadzenia testu ELISA opisane poniżej mogą być pozyskane z Referencyjnego Laboratorium Wspólnoty Europejskiej lub Laboratoriów Referencyjnych (OIE) zajmujących się afrykańskim pomorem koni.

1. WYPIERAJĄCY TEST ELISA WYKRYWAJĄCY PRZECIWCIAŁA WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (ASHV) (TEST ZALECANY)

Wypierający test ELISA jest wykorzystywany w celu wykrycia szczególnego rodzaju przeciwciał wirusa (ASHV) w surowicy każdego gatunku z koniowatych. Szerokie spektrum, poliklonalnej, surowicy świnki morskiej immunizowanej przeciw ASHV (zwane dalej anty-surowicą świnki morskiej) umożliwia wykrycie wszystkich znanych serotypów wirusa AHSV (wirusa afrykańskiego pomoru koni).

Zasadą, na której opiera się test jest przerwanie reakcji pomiędzy antygenem AHSV i anty-surowicą świnki morskiej przez próbkę badanej surowicy. Przeciwciała AHSV w próbce surowicy będą konkurować z przeciwciałami pochodzącymi z anty-surowicy świnki morskiej w wyniku czego nastąpi osłabienie oczekiwanego koloru (następującego po dodaniu enzymu oznaczonego jako przeciwciała przeciw-świnie morskiej i substratu). Surowica może być testowana jako pojedyncze rozcieńczenie 1:5 (test metodą nakrapiania) lub miareczkowania (metoda miareczkowania surowicy). Wartości hamujące powyżej 50% mogą być uważane za wynik dodatni.

Protokół testowy opisany poniżej jest wykorzystywany w Regionalnym Laboratorium Referencyjnym zajmującym się afrykańskim pomorem koni w Pibright w Wielkiej Brytanii.

1.1.Procedura testowa

1.1.1.Przygotowanie płytek

1.1.1.1.Opłaszczyc płytke ELISA antygenem AHSV wyizolowanym z zakażonych komórek i rozpuszczonym w buforze węglanowoduwęglanowym o pH równym 9,6. Inkubowac płytke przez całą noc w temperaturze 4 °C.

1.1.1.2.Przepłukać płytke zanurzając je trzykrotnie w roztworze PBS o pH od 7,2 do 7,4, a następnie wysuszyć na bibule.

1.1.2.Studzienki kontrolne

1.1.2.1.Miareczkowac próbki surowicy kontrolne dodatnie w podwójnych seriach, rozpoczynając od rozcieńczenia 1:5 a kończąc na 1:640, wzdłuż kolumny 1, buforem blokującym (PBS zawierający 0,05% Tween-20, 5,0% chudego mleka w proszku (Cadbury's Marvel™) oraz 1% surowicy bydlęcej) co w rezultacie ma stanowić 50 µl na studzienkę.

1.1.2.2.Dodać 50µl surowicy kontrolnej ujemnej o rozcieńczeniu 1:5 (10µl surowicy + 40µl buforu blokującego) do studzienek A i B drugiej kolumny.

1.1.2.3.Dodać 100µl na studzienkę buforu blokującego do studzienek C i D w kolumnie 2-ślepa.

1.1.2.4.Dodać 50µl buforu blokującego do studzienek E, F, G oraz H w kolumnie 2 (próbka kontrolna świnki morskiej).

1.1.3.Test metodą nakrapiania

1.1.3.1.Dodać roztwór 1:5 do każdej z badanych surowic w buforze blokującym w celu podwojenia studzienek z kolumn od 3 do 12 (10 µl surowicy + 40 µl buforu blokującego).

Lub

1.1.4.Metoda miareczkowania surowicy.

1.1.4.1.Przygotowac podwójne serie rozcieńczeń każdej z próbek badanych (od 1:5 do 1:640) w buforze blokującym w 8 studzienkach każdej z kolumn od 3 do 12.

Następnie

1.1.5.Dodać 50µl antysurowicy świnki morskiej, rozpuszczonej wcześniej w buforze blokującym do każdej studzienki oprócz studzienek ślepych na płycie ELISA (w każdej studzience powinno się znajdować 100µl).

1.1.5.1.Inkubowac przez godzinę w temperaturze 37 stopni Celsjusza w wytrząsarce.

1.1.5.2.Przepłukać płytke trzykrotnie i osuszyć jak poprzednio.

1.1.5.3.Dodać do każdej studzienki 50µl koniugatu króliczego przeciw śwince morskiej peroksydazy chrzanowej (HRP), wcześniej rozpuszczonej w buforze blokującym.

1.1.5.4.Inkubowac przez godzinę w wytrząsarce.

1.1.5.5.Przepłukać płytke trzykrotnie i osuszyć jak poprzednio.

1.1.6.Chromogen

Przygotowac roztwór chromogenu OPD(OPD= ortofenylodiamina) zgodnie z instrukcjami producenta (0,4 miligrama na mililitr w sterylnej destylowanej wodzie) bezpośrednio przed użyciem. Dodać substraty (wodę utlenioną = H₂O₂) tak, aby otrzymać stężenie 0,05% (1:2000 30% roztworu H₂O₂). Dodać 50 µl roztworu OPD do każdej studzienki i pozostawić płytke na 10 minut w temperaturze pokojowej. Zahamowac reakcję poprzez dodanie do każdej studzienki 50 µl 1M kwasu siarkowego(H₂SO₄).

1.1.7.Odczyt

Odczytywac spektrofotometrycznie na 492nm.

1.2.Forma prezentacji wyników

1.2.1. Używając pakietu oprogramowania wydrukować wartości gęstości optycznej (OD), oraz procent zahamowania (PI) dla badanej i kontrolnej surowicy w odniesieniu do wartości średniej policzonej na podstawie zanotowanych wyników czterech próbek kontrolnych świnki morskiej. Zanotowane wartości OD i PI pozwolą ustalić czy wyniki testu mieszczą się w akceptowalnym obszarze. Wartość górnego limitu kontrolnego (UCL) i dolnego limitu kontrolnego (LCL) gęstości optycznej dla świnki morskiej to odpowiednio 1,4 i 0,4. Graniczne stężenie roztworu miareczkowanego dla próbek kontrolnych dodatnich, gdzie podstawą jest PI = 50% powinno wynosić 1:240 (w zakresie od 1:120 do 1:480). Każda płytki, która nie spełnia powyższych kryteriów musi zostać odrzucona. W przypadku gdy stężenie surowicy kontrolnej dodatniej jest wyższe od 1:480 a próbki badane dają w dalszym ciągu wyniki ujemne wtedy mogą zostać zaakceptowane jako ujemne.

Podwojone studzienki z ujemną surowicą kontrolną oraz podwojone studzienki ślepe powinny dawać odpowiednio wyniki PI pomiędzy +25% i -25% oraz +95% i 105%. Nie spełnienie powyższych kryteriów nie unieważnia wyniku pochodzącego z danej płytki, ale sugeruje, że kolor tła cały czas się zmienia.

1.2.2. Próg diagnostyczny (wartość odcięcia) dla testu surowicy to 50% (PI 50%). Próbki dające wynik PI powyżej 50% należy uznać za dodatnie. Próbki, w przypadku których PI jest mniejsze od 50% są ujemne.

Próbki w przypadku, których wartości PI są różne w podwojonych studzienkach (raz powyżej wartości granicznej, a raz poniżej) uznajemy za niewiarygodne. Takie próbki można badać ponownie metodą nakrapiania bądź miareczkowania. Próbki dodatnie mogą zostać poddane miareczkowaniu w celu określenia stopnia, w jakim ich wynik jest dodatni.

Plan testu metodą nakrapiania

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ve cont.					Test surowicy						
A	1:5	-ve cont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	-ve cont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Blank										
D	1:40	Blank										
E	1:80	GP cont.										
F	1:160	GP cont.										
G	1:320	GP cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	GP cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

-ve cont = próbka kontrolna ujemna

+ve cont = próbka kontrolna dodatnia

GP cont = próbka kontrolna świnki morskiej

Blank = próbka ślepa

					Test surowicy							
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ve cont.				Test surowicy							
A	1:5	-ve cont.	1:5									1:5
B	1:10	-ve cont.	1:10									
	1:10											
C	1:20	Blank	1:20									1:20
D	1:40	Blank	1:40									1:40
E	1:80	GP cont.	1:80									
	1:80											
F	1:160	GP cont.	1:160									
	1:160											
G	1:320	GP cont.	1:320									
	1:320											
H	1:640	GP cont.	1:640									
	1:640											

-ve cont = próbka kontrolna negatywna

+ve cont = próbka kontrolna pozytywna

GP cont = próbka kontrolna świnki morskiej

Blank=próbka ślepa

2. POŚREDNIE BADANIE ELISA WYKRYWAJĄCE PRZECIWCIAŁA WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (AHSV) (TEST ZALECANY)

Test opisany poniżej pozostaje w zgodzie z opisem w Rozdziale 2.1.11 „Podręcznika Standardowych testów diagnostycznych i szczepionek” (OIE) czwarta edycja, 2000.

Rekombinant białka VP7 został wykorzystany jako antygen dla przeciwciał wirusa AHSV ze względu na wysoką wrażliwość i specyficzność. Inne jego zalety to stabilność i brak zaraźliwości.

2.1 Procedura testowa

2.1.1 Faza stała

2.1.1.1 Płytki ELISA opłaszczane są rekombinantami AHSV-4 VP7 rozpuszczonymi w buforze węglanowodno-węglanowym, pH 9.6. Inkubować płytki przez całą noc w temperaturze 4 stopni Celsjusza.

2.1.1.2 Przepłukać płytki pięć razy wodą destylowaną zawierającą 0,01 % Tweed-20. Delikatnie opukać płytki o bibułę w celu osuszenia.

2.1.1.3 Zablokować płytki poprzez dodanie do każdej studzienki 200 µl roztworu PBS+ 5% chudego mleka (Nestle Dry Skim Milk™), inkubować przez 1 godzinę w temperaturze 37 stopni C.

2.1.1.4 Usunąć roztwór blokujący delikatnie opukując o bibułę.

2.1.2 Próbkki badane.

2.1.2.1 Próbkki surowicy przeznaczone do badania oraz próbkki surowicy dodatniej i ujemnej są rozpuszczane w stosunku 1:25 w PBS +5% chudego mleka + 0,05% Tweed-20, 100µl na studzienkę. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 stopni C. Do miareczkowania przygotować podwójne serie roztworów począwszy od rozcieńczenia 1:25 (100 µl na studzienkę), jedna płytka z surowicą na kolumnę, te same czynności należy wykonać w przypadku próbek kontrolnych ujemnych i dodatnich. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 stopni C.

2.1.2.2 Umyć płytki zgodnie z opisem z punktu 2.1.1.2.

2.1.3 Koniugacja

2.1.3.1 Sporządzić 100 µl na studzienkę koniugatu peroksydazy chrzanowej (HRP) i końskiej gamma-globuliny rozpuszczonej w PBS +5% mleka + 0,05% Tweed-20, pH 7,2. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 stopni C.

2.1.3.2 Przepłukać płytki zgodnie z opisem punktu 2.1.1.2.

2.1.4 Chromogen-substrat

2.1.4.1 Dodać po 200 µl na studzienkę roztworu chromogen-substrat (10ml 80,6 mM DMAB(dimetyloaminobenzaldehydu)+ 10 ml 1,56 mM MBTH(3-metylo-2-benzo-tiazolowy hydrazono chlorowodoru) + 5µl H₂O₂)

Rozwój nasycenia barwy zostanie zahamowany poprzez dodanie 50 µl 3N H₂SO₄ po około 5 do 10 minutach (przed momentem, w którym ujemna próbka kontrolna zaczyna się zabarwiać).

Inne chromogeny takie jak ABTS (2,2'-Azino-dwu-[3-etylobenzotiazolino-6-sulfonowy kwas]), TMB (czterometylek benzydyny), lub OPD (orto-fenyldiamina) także mogą być wykorzystane.

2.1.4.2 Odczyt płytek przeprowadzać na 600 nm (lub 620 nm).

2.2 Interpretacja wyników

2.2.1 Ustalić wartość odcięcia dodając 0,6 do wartości ujemnej próbki kontrolnej (0,6 to odchylenie standardowe policzone na 30 elementowej grupie próbek ujemnej surowicy).

2.2.2 Próbkę, których wartości absorpcji są niższe od wartości odcięcia uznawane są za ujemne.

2.2.3 Próbkę, których wartości absorpcji są niższe od wartości odcięcia powiększonej o 0,15 uznawane są za dodatnie.

2.2.4 Próbkę, których wartość absorpcji jest pośrednia są niewiarygodne i należy wtedy zastosować drugą technikę w celu potwierdzenia wyników.

3. BLOKUJĄCY TEST ELISA WYKRYWAJĄCE PRZECIWCIAŁA WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (AHSV) (TEST ZALECANY).

Blokujący test ELISA został zaprojektowany w celu wykrywania konkretnych przeciwciał AHSV w surowicy dowolnego wrażliwego gatunku. VP7 jest główną, antygenową, wirusową proteiną AHSV, występującą w 9 serotypach. Ponieważ przeciwciało monoklonalne (Mab) jest także skierowane przeciwko VP7, badanie to charakteryzuje się wysokim poziomem wrażliwości i specyficzności. Co więcej antygen VP7 jest całkowicie nieszkodliwy co gwarantuje wysoki stopień bezpieczeństwa.

Idea testu opiera się na przerwaniu reakcji pomiędzy VP7 będącym antygenem związanym z płytką ELISA, a skoniugowanym przeciwciałem monoklonalnym (Mab) właściwym dla VP7. Przeciwciało w badanej surowicy zablokuje reakcję pomiędzy antygenem a przeciwciałem monoklonalnym (Mab), co w rezultacie zredukuje intensywność koloru.

Test opisany poniżej jest przeprowadzany w Laboratorium Referencyjnym Wspólnoty Europejskiej zajmującym się afrykańskim pomorem koni w Algete w Hiszpanii.

3.1 Procedura testowa

3.1.1. Płytki ELISA

3.1.1.1. Oplaszczyc płytki substratem AHSV-4 VP7 rozpuszczonym w buforze węglanowoduwęglanowym, pH 9,6. Inkubować przez całą noc w temperaturze 4 stopni Celsjusza.

3.1.1.2 Przepłukać płytki pięciokrotnie roztworem PBS zawierającym 0,05% Tween-20 (PBST).

3.1.1.3 Ustabilizować płytkę wykorzystując roztwór stabilizujący (w celu umożliwienia długotrwałego przechowywania w temperaturze 4 stopni Celsjusza bez utraty aktywności) i wysuszyć na bibule.

3.1.2 Próbkki badane i kontrolne

3.1.2.1 Do monitorowania rozcieńczyć surowicę badaną i kontrolną 1:10 bezpośrednio na płytce z PBST tak, aby otrzymać 100µl na studzienkę. Inkubować przez 1 godzinę w temperaturze 37 stopni Celsjusza.

3.1.2.2 W celu miareczkowania przygotować podwójne serie rozcieńczeń surowicy oraz próbek kontrolnych dodatnich (100µl na studzienkę) począwszy od stosunku 1:10 do 1:280 w ośmiu studzienkach. Próbkki kontrolne ujemne są badane w roztworze 1 w 10.

3.1.3. Konjugacja

Dodać 50 µl nierozcieńczonej peroksydazy chrzanowej (HRP) skoniugowanej z Mab (monoklonalne przeciwciała specyficzne dla VP7) do każdej studzienki i wymieszać delikatnie do uzyskania jednorodności. Inkubować przez 30 min w temperaturze 37 stopni Celsjusza.

3.1.4. Przepłukać płytki pięciokrotnie w PBST i osuszyć jak wyżej.

3.1.5. Chromogen-substrat

Dodać 100 µl na studzienkę roztworu chromogen-substrat (1ml ABTS (2,2'-Azino-dwu-[3-etylbentotiazolino-6-kwasu sulfonowego]) 5 mg/ml + 9ml buforu substratu (0,1 M buforu fosforowego-cytrynianowego o pH = 4 zawierającego 0,03% H₂O₂) i inkubować przez 10 min w temperaturze pokojowej. Rozwój koloru jest zatrzymany przez dodanie 100 µl na studzienkę 2% SDS (dwusiarczan sodu).

3.1.6. Odczyt

Odczytywać na 405 nm czytnika ELISA.

3.2 Interpretacja wyników

3.2.1. Sprawdzanie ważności badania

Test jest ważny jeżeli optyczna gęstość (OD) próbek kontrolnych ujemnych (NC) jest większa niż 1,0 a w przypadku próbek kontrolnych dodatnich (PC) OD jest mniejsze niż 0,2.

3.2.2 Wskaźniki

Dodatni wskaźnik = $NC - ((NC - PC) * 0,3)$

Ujemny wskaźnik = $NC - ((NC - PC) * 0,2)$

Gdzie NC to wartość optycznej gęstości dla próbki kontrolnej ujemnej (OD) a PC wartość (OD) dla próbki kontrolnej dodatniej.

3.2.3 Interpretacja wyników

W przypadku próbki z OD niższą od wartości dodatniego wskaźnika wynik należy uznać za dodatni i przyjąć, że przeciwciała AHSV są obecne.

Próbki z OD wyższą od wartości ujemnego wskaźnika uznać należy za pozbawione przeciwciał AHSV (wynik ujemny).

W przypadku próbek, których wyniki OD mieszczą się pomiędzy wartościami dodatniego i ujemnego wskaźnika, należy uznać za niewiarygodne, a następnie ponownie pobrać próbki od zwierząt po dwóch do trzech tygodniach.”

DYREKTYWA 90/429 RADY EWG

z dnia 26 czerwca 1990 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej

(90/429/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Postanowienia odnoszące się do problemów sanitarnych bydła i trzody chlewnej będących przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, są zamieszczone w dyrektywie 64/432/EWG⁴ zmieniona ostatnio dyrektywą 89/360/EWG⁵, także dyrektywa 72/462/EWG⁶ zmieniona ostatnio dyrektywą 89/227/EWG⁷ zawiera postanowienia odnoszące się do problemów kontroli weterynaryjnej napotykanym przy imporcie bydła i trzody chlewnej z państw trzecich;

Wyżej wymienione postanowienia zapewniają w handlu w obrębie Wspólnoty Europejskiej i w przywozie do Wspólnoty Europejskiej bydła i trzody chlewnej, że kraj pochodzenia gwarantuje spełnienie kryteriów sanitarnych zwierząt, tak aby skutecznie wyeliminować ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, niemniej jednak pewne ryzyko rozprzestrzenienia się takiej choroby istnieje w przypadku handlu nasieniem;

W związku z polityką Wspólnoty ujednoczenia krajowych przepisów sanitarnych, regulujących handel zwierzętami i produktami zwierzęcymi w obrębie Wspólnoty Europejskiej jest obecnie koniecznym stworzenie jednolitego systemu obrotu nasieniem w ramach Wspólnoty i przywozu do Wspólnoty;

W związku z obrotem nasieniem w obrębie Wspólnoty Państwo Członkowskie, w którym nasienie jest pozyskiwane, ma obowiązek zagwarantowania, aby takie nasienie zostało pozyskane i poddane obróbce w stacjach unasienniania zatwierdzonych i nadzorowanych,

¹ Dz.U. WE nr C 267 z 6.10.1983, str. 5.

² Dz.U. WE nr C 342 z 19.12.1983, str. 11.

³ Dz.U. WE nr C 140 z 28.05.1984, str. 6.

⁴ Dz.U. WE nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. WE nr L 153 z 6.06.1989, str. 29.

⁶ Dz.U. WE nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁷ Dz.U. WE nr L 93 z 6.04.1989, str. 25.

zostało pozyskane od zwierząt, których stan zdrowia eliminuje ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, zostało pozyskane, poddane obróbce, magazynowane i transportowane zgodnie z zasadami, które zabezpieczają jego stan sanitarny, a w czasie transportu do kraju przeznaczenia towarzyszy mu świadectwo sanitarne potwierdzające spełnienie tego obowiązku;

Różnorodna polityka dotycząca szczepień przeciwko pewnym chorobom, stosowana we Wspólnocie, usprawiedliwia utrzymanie ograniczonych w czasie ustępstw, upoważniających Państwa Członkowskie, w zakresie pewnych chorób, do wymagania dodatkowego zabezpieczenia przeciwko tym chorobom;

W związku z importem nasienia do Wspólnoty z państw trzecich należy utworzyć listę państw trzecich, biorąc pod uwagę kryteria sanitarne odnośnie zwierząt, niezależnie od takiej listy państwo członkowskie powinno zezwalać na import nasienia jedynie ze stacji produkcji nasienia, które odpowiadają określonym normom i które są oficjalnie nadzorowane, ponadto w stosunku do państw z takiej listy należy ustalić specyficzne warunki sanitarne zwierząt uwzględniając okoliczności, w celu sprawdzenia zgodności z tymi normami, należy stworzyć możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu;

Należy rozszerzyć zasady i procedury kontroli ustalone w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnej w handlu w obrębie Wspólnoty mające na celu utworzenia rynku wewnętrznego⁸, w takim stopniu, aby obejmowały niniejszą dyrektywę;

Aby zapobiec przenoszeniu pewnych chorób zakaźnych, kontrola przywozowa powinna być dokonywana w momencie przybycia przesyłki z nasieniem na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem przesyłek tranzytowych;

Państwo Członkowskie powinno mieć prawo podjęcia środków awaryjnych w przypadku pojawienia się choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, niebezpieczeństwa związane z takimi chorobami i środki obronne, których wymagają winny być oceniane w ten sam sposób w całej Wspólnocie, należy w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego stworzyć procedurę awaryjną Wspólnoty według, której podejmowane byłyby niezbędne przedsięwzięcia;

Należy powierzyć Komisji podjęcie kroków zmierzających do wprowadzenia w czyn niniejszej dyrektywy, należy ustanowić procedurę do ścisłej i efektywnej współpracy między Komisją i Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

niniejsza dyrektywa nie dotyczy handlu nasieniem uzyskanym przed datą zobowiązującą Państwa Członkowskie do jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

---

⁸ Dz.U. WE nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

Niniejsza dyrektywa ustala warunki sanitarne zwierząt mające zastosowanie w obrocie towarowym w obrębie Wspólnoty i w przywozie z państw trzecich nasienia trzody chlewnej.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy, w razie konieczności mają zastosowanie definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, 72/462/EWG, 80/407/EWG⁹ i 90/425/EWG¹⁰.

Ponadto, „nasienie” oznacza niezmieniony lub spreparowany lub rozcieńczony ejakulat knura.

ROZDZIAŁ II

Handel wewnątrz Wspólnoty

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby do obrotu przeznaczać jedynie nasienie spełniające następujące warunki ogólne:

- a) nasienie przeznaczone do sztucznego zapłodnienia musi zostać pozyskane i poddane obróbce w stacji produkcji nasienia autoryzowanej pod względem zdrowotności zwierząt przeznaczonych do obrotu towarowego w obrębie Wspólnoty zgodnie z art. 5 ust. 1;
- b) nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt trzody chlewnej, których stan sanitarny jest zgodny z załącznikiem B;
- c) nasienie musi zostać pozyskane, poddane obróbce, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikami A i C.

Artykuł 4

1. Do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie, w których wszystkie stacje produkcji nasienia gromadzą tylko zwierzęta nie szczepione przeciwko chorobie Aujeszkiego, posiadające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkiego, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy:

- mogą odmówić wprowadzenia na ich terytorium nasienia pochodzącego ze stacji produkcji nasienia nie posiadającej tego samego statutu,
- nie mogą zakazać przyjęcia nasienia pochodzącego od knurów szczepionych w stacjach produkcji nasienia szczepionką delecyjną GI, pod warunkiem, że:
  - szczepienie to nie było przeprowadzone na knurach seronegatywnych z punktu widzenia wirusa choroby Aujeszkiego,
  - badania serologiczne przeprowadzone najwcześniej w trzy tygodnie po szczepieniu nie wykazuje obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby.

⁹ Dz.U. WE nr L 194 z 22.07.1988, str. 10.

¹⁰ Dz.U. WE nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

W tym przypadku próbka nasienia z każdego dziennego pozyskiwania przeznaczonego do wymiany może zostać poddana badaniu na obecność wirusa w autoryzowanym laboratorium Państwa Członkowskiego, dla którego przeznaczona jest przesyłka.

Postanowienia niniejszego ustępu wchodzi w życie nie wcześniej, niż gdy, Komisja, działająca według procedury przewidzianej w art. 18, nie później niż dnia 1 lipca 1991 r., ustali protokoły dotyczące testów używanych w tych badaniach, uwzględniając opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności w zakresie częstości przeprowadzania w stacjach, testów na obecność wirusa, jak i skuteczności i pewności szczepionki delecyjnej GI.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, można zdecydować o rozciągnięciu postanowień ust. 1 do części terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli wszystkie stacje produkcji nasienia w tej części terytorium gromadzą wyłącznie zwierzęta dające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkyego.

3. Przed dniem 31. grudnia 1992 r. Rada zrewiduje niniejszy artykuł w oparciu o raport Komisji, uzupełniony o ewentualne propozycje.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego znajduje się stacja produkcji nasienia zapewnia, aby autoryzacja wymieniona w art. 3 lit. a) była udzielona tylko w przypadku spełnienia warunków załącznika A i respektowała inne postanowienia niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie zapewnia również, aby urzędowa kontrola weterynaryjna nadzorowała przestrzeganie tych postanowień. Jeżeli jedno lub więcej postanowień nie jest przestrzegane urzędowy lekarz weterynarii wnioskuje odebranie autoryzacji.

2. Wszystkie autoryzowane stacje produkcji nasienia są rejestrowane i każda z nich otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej. Każde Państwo Członkowskie przesyła innym Państwom Członkowskim oraz Komisji listę stacji produkcji nasienia i ich numerów rejestracji weterynaryjnej, a także zawiadamia o utracie autoryzacji.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka z nasieniem posiadała świadectwo weterynaryjne wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, w którym nasienie pozyskano zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku D.

Świadectwo musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym nasienie pozyskano i jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone;
- b) w oryginale towarzyszyć przesyłce do jej miejsca przeznaczenia;

- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone może, poza środkami przewidzianymi w art. 8 dyrektywy 90/425/EWG, podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przywóz nasienia pochodzącego tylko z tych państw trzecich, które znajdują się na liście opracowanej według procedury przewidzianej w art. 19. Lista ta może być uzupełniana lub zmieniana zgodnie z procedura przewidzianą w art. 18.

2. Podejmując decyzję, czy jakieś państwo trzecie może być wpisane na listę przedstawioną w ust. 1, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- a) stan zdrowotny trzody, innych zwierząt domowych i pogłównia zwierząt dzikich w tym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem chorób egzotycznych, oraz stan sanitarny środowiska tego kraju, mogące narazić zdrowie całości pogłównia w Państwach Członkowskich;
- b) regularność i szybkość przekazywania przez ten kraj informacji dotyczących występowania na jego terenie chorób zakaźnych zwierząt przenoszonych przez nasienie, szczególnie chorób wymienionych w listach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- c) istniejące w tym kraju przepisy dotyczące zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych tego kraju i środki jakimi one dysponują;
- e) organizację i stosowanie środków zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
- f) gwarancje, jakie może dać ten kraj w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.

3. Lista wymieniona w ust. 1 i wszystkie zmiany do niej są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 8

1. Stosownie do procedury ustalonej w art. 19, powstaje lista stacji produkcji nasienia, z których Państwa Członkowskie mogą zezwalać na import nasienia pochodzącego z państw trzecich. Lista ta może być zmieniana lub uzupełniana według tej samej procedury.

2. Podejmując decyzję, czy dana stacja produkcji nasienia znajdująca się w państwie trzecim może znaleźć się na liście wymienionej w ust. 1, należy szczególnie wziąć pod uwagę sprawowaną kontrolę weterynaryjną i nadzór, jakiemu podlegają stacje produkcji nasienia w państwie trzecim.

3. Stacja produkcji nasienia może zostać wpisana na listę wymienioną w ust. 1 tylko wtedy, gdy:

- a) znajduje się w jednym z państw znajdujących się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1;
- b) spełnia wymogi rozdziałów I i II załącznika A;
- c) uzyskała urzędowe pozwolenie służb weterynaryjnych danego państwa trzeciego na eksport do Wspólnoty;
- d) znajduje się pod nadzorem lekarza weterynarii danego państwa trzeciego;
- e) jest poddawana kontrolom urzędowego lekarza weterynarii danego państwa trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 9

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed pozyskaniem nasienia, przebywały na terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1.

2. Państwa Członkowskie nie mogą, bez naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 oraz ust. 1 niniejszego artykułu, zezwolić na przywóz nasienia z państwa trzeciego znajdującego się na liście, dopóki nasienie nie spełnia warunków inspekcji sanitarnej określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, dotyczącą przywozu nasienia z tego państwa.

Przyjmując wymagania wymienione w akapicie pierwszym, bierze się pod uwagę:

- a) sytuację zdrowotną w strefie otaczającej stację produkcji nasienia, ze szczególnym uwzględnieniem chorób wymienionych na liście A Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- b) stan zdrowotny trzody zgromadzonej w stacji produkcji nasienia oraz wymagania dotyczące badań;
- c) stan zdrowotny dawcy i wymagania dotyczące do badań;
- d) wymagania dotyczące badań nasienia.

3. Podstawą do ustalenia stanu sanitarnego zwierząt są normy określone w rozdziale II i właściwych załącznikach. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, rozpatrując poszczególne przypadki można odstąpić od powyższych warunków, jeżeli zainteresowane

państwo trzecie przedłoży podobne gwarancje sanitarne odnośnie zwierząt, uznane za, co najmniej równoważne;

4. Stosuje się art. 4.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia tylko za okazaniem świadectwa weterynaryjnego wystawionego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, w którym nasienie zostało pozyskane:

Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, w którym jest przeprowadzana kontrola przywózowa wymieniona w art. 11;
- b) w oryginale towarzyszyć nasieniu do jego miejsca przeznaczenia;
- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. świadectwo weterynaryjne musi być zgodne z wzorem wystawionym według procedury przewidzianej art. 19.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka nasienia przybywająca na terytorium celne Wspólnoty była poddana kontroli przed wprowadzeniem do wolnego obrotu lub procedurze celnej i muszą uniemożliwić wprowadzenie nasienia na teren Wspólnoty, jeśli kontrola przywozu przy wjeździe wykaże, że:

- nasienie nie pochodzi z terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wystawionej zgodnie z art. 7 ust.1,
- nasienie nie pochodzi ze stacji produkcji nasienia znajdującego się na liście wymienionej w art. 8 ust. 1,
- nasienie pochodzi z terytorium państwa trzeciego, z którego przywóz nasienia jest zabroniony zgodnie z art. 15 ust. 2,
- świadectwo weterynaryjne towarzyszące nasieniu nie odpowiada warunkom przewidzianym i zaleconym dostosowania w art. 10.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do przesyłek z nasieniem wchodzących na terytorium celne Wspólnoty i podległych tranzytowym przepisom celnym dla przesyłek, których miejsce przeznaczenie położone jest poza wymienionym terytorium.

Jednakże stosuje się go w przypadku, gdy tranzyt podczas transportu przez terytorium Wspólnoty zostaje przerwany.

2. Państwo Członkowskie, dla którego przesyłka nasienia jest przeznaczona może podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

3. Jeśli wprowadzenie nasienia zostało zabronione z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 i 2 i jeśli wywożące państwo trzecie nie zezwoli na powrotny przywóz w ciągu 30 dni w przypadku nasienie mrożonego, lub natychmiast w przypadku nasienia świeżego, właściwe władze weterynaryjne Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone mogą nakazać jego zniszczenie.

Artykuł 12

Każda przesyłka nasienia, której wprowadzenie na teren Wspólnoty zostało dozwolone przez Państwo Członkowskie na podstawie kontroli wymienionej w art. 11 ust.1 musi posiadać, w przypadku skierowania jej na terytorium innego Państwa Członkowskiego, oryginalne świadectwo lub jego odpis poświadczony w obu przypadkach przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę przeprowadzoną zgodnie z art. 11.

Artykuł 13

W przypadku podjęcia decyzji o zniszczeniu przesyłki stosownie do art. 11 ust. 3, wszelkie koszty z tym związane ponosi nadawca, odbiorca lub ich pełnomocnik, bez żadnego odszkodowania ze strony państwa.

ROZDZIAŁ IV

Środki ostrożności i kontroli

Artykuł 14

Zasady przewidziane przez dyrektywę 90/425/EWG mają zastosowanie szczególnie w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia, organizację i nadzór kontroli sprawowaną przez Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone.

Artykuł 15

1. Środki ostrożności przewidziane w art. 10 dyrektywy 90/425/EWG mają zastosowanie do obrotu w obrębie Wspólnoty.

2. Jeżeli w państwie trzecim pojawia się lub rozwija choroba zakaźna zwierząt mogąca przenosić się za pośrednictwem nasienia i stwarza niebezpieczeństwo dla żywego inwentarza w Państwie Członkowskim albo istnieje inny usprawiedliwiony powód związany ze zdrowiem zwierząt, Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone, bez naruszenia przepisów art. 8, 9 i 10 zabrania przywozu nasienia bezpośredniego lub za pośrednictwem innego Państwa Członkowskiego, z całego terytorium państwa trzeciego lub jego części.

Państwa Członkowskie muszą natychmiast powiadomić inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach zastosowanych i odwołanych na podstawie przepisów akapitu pierwszego, podając powody takiego działania.

Według procedury przewidzianej w art. 18, można podjąć decyzję, że zastosowane środki muszą zostać zmienione, szczególnie w celu ich koordynacji ze środkami zastosowanymi przez inne Państwa Członkowskie lub, że zastosowane środki muszą zostać odwołane.

Jeżeli występuje sytuacja wymieniona w akapicie pierwszym i jeżeli okaże się koniecznym, aby inne Państwa Członkowskie również zastosowały środki tam wymienione, zmienione, jeżeli to konieczne, zgodnie z akapitem trzecim, podejmuje się właściwe kroki według procedury ustalonej w art. 18.

Zezwolenie na powrotny przywóz z danego państwa trzeciego jest udzielane według procedury ustalonej w art. 18.

Artykuł 16

1. Eksperti weterynaryjni Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich i państw trzecich, przeprowadzać na miejscu kontrole tak długo, jak jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, na terenie, którego dokonywana jest kontrola, służy ekspertom wszelką pomocą w wykonywaniu przez nich ich obowiązków. Komisja informuje dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane o wynikach kontroli.

Dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane podejmuje wszelkie działania, które mogą okazać się niezbędne ze względu na wynik kontroli. Jeżeli państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, nie podejmuje takich działań, Komisja może po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny odwołać się do przepisów akapitu trzeciego art. 6 ust.2 i art. 5.

2. Ogólne przepisy wykonawcze do tego artykułu, szczególnie dotyczące częstości i metod przeprowadzania kontroli wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1 ustanawia procedura przewidziana w art. 19.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Załączniki do niniejszej dyrektywy są zmieniane zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 celem dostosowania ich do postępu technicznego.

Artykuł 18

1. W przypadku powołania się na procedurę ustaloną w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez przewodniczącego Stałego Komitetu Weterynaryjnego zwanego dalej „Komitetem” powołanego decyzją 68/361/EWG¹¹.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

---

¹¹ Dz.U. WE nr L 225 z 18.10.1968, str. 23.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być zastosowane. Komitet przekazuje swoją opinię dotyczącą projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić w zależności od pilności sprawy. Opinie są przegłosowane większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje i przystępuje do ich natychmiastowego stosowania. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku jakiejkolwiek opinii, Komisja przedkłada bezzwłocznie Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy zastosować. Rada przyjmuje te środki większością kwalifikowaną głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba, że Rada, zwykłą większością głosów, podejmuje decyzję przeciwko stosowaniu wymienionych środków.

Artykuł 19

1. W przypadku powołania się na procedurę ustaloną w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez przewodniczącego Komitetu.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być zastosowane. Komitet przekazuje swoją opinię dotyczącą tych środków w ciągu dwóch dni. Opinia jest przegłosowana większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje i przystępuje do ich natychmiastowego stosowania. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku jakiejkolwiek opinii, Komisja przedkłada bezzwłocznie Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy zastosować. Rada przyjmuje te środki większością kwalifikowaną głosów.

Jeżeli po upływie 15 dni, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba, że Rada, zwykłą większością głosów, podejmuje decyzję przeciwko stosowaniu wymienionych środków.

Artykuł 20

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nasienia pozyskanego i poddanego obróbce w jednym z Państw Członkowskich przed dniem 31 grudnia 1991 r.

2. Do daty wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 8, 9 i 10 Państwa Członkowskie nie stosują do importu nasienia pochodzącego z krajów trzecich warunków bardziej korzystnych niż te, które wynikają ze stosowania przepisów rozdziału II.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M.O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki autoryzowania stacji produkcji nasienia

Stacje produkcji nasienia muszą:

- a) być pod ciągłym nadzorem lekarza weterynarii stacji;
- b) posiadać co najmniej
  - i) pomieszczenia dla zwierząt z możliwością ich izolacji;
  - ii) możliwość pozyskiwania nasienia włącznie z osobnym pomieszczeniem przeznaczonym do mycia, dezynfekcji lub sterylizacji narzędzi;
  - iii) pomieszczenie do obróbki nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
  - iv) pomieszczenie do przechowywania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
- c) być zbudowane lub odizolowane w taki sposób, aby kontakt ze zwierzętami z zewnątrz był niemożliwy;
- d) być zbudowane w taki sposób, aby pomieszczenia dla zwierząt, do pozyskiwania nasienia, jego obróbki i przechowywania mogły być łatwo sprzątane i dezynfekowane;
- e) posiadać dla odizolowanych zwierząt, osobne instalacje nie połączone bezpośrednio z normalnymi instalacjami;
- f) być tak zaprojektowane, aby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest pozyskiwane, a te były oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest przechowywane.

ROZDZIAŁ II

Warunki dotyczące nadzoru punktu pobierania nasienia

Stacje produkcji nasienia muszą:

- a) być nadzorowane w taki sposób, aby gromadziły wyłącznie męskie osobniki gatunku, którego nasiennie jest pozyskiwane;
- b) być nadzorowane w taki sposób, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie zwierzęta trzody chlewnej w stacji, podając szczegóły odnośnie rasy, daty urodzenia oraz oznakowanie każdego zwierzęcia, a również, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie kontrole związane z chorobami

- i wszystkimi wykonanymi szczepieniami, podając informację z karty zdrowia każdego zwierzęcia;
- c) być regularnie poddawane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie której bada się spełnienie warunków autoryzacji i nadzoru;
  - d) być nadzorowane w taki sposób, aby wykluczały wstęp osób nieupoważnionych. Ponadto od osób upoważnionych odwiedzających stację musi być wymagane stosowanie zaleceń wydanych przez lekarza weterynarii stacji;
  - e) zatrudniać kompetentny technicznie personel, odpowiednio przeszkolony w zakresie technik dezynfekcji i higieny ograniczających rozprzestrzeniania się chorób;
  - f) być nadzorowane w sposób gwarantujący, że:
    - i) w stacjach autoryzowanych poddawane jest obróbce i przechowywane jedynie nasienie pozyskane w stacji autoryzowanej, które nie weszło w kontakt z żadną inną partią nasienia,
    - ii) pozyskiwanie, obróbka i przechowywanie nasienia odbywa się wyłącznie w oddzielnych, do tego przeznaczonych, pomieszczeniach z zachowaniem bezwzględnej higieny,
    - iii) wszystkie narzędzia mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pozyskiwania i obróbki są dokładnie dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem,
    - iv) produkty pochodzenia zwierzęcego używane podczas obróbki nasienia, w tym preparaty lub środki rozcieńczające, pochodzą ze źródeł, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub są poddane takim zabiegom przed użyciem, że takie zagrożenie jest wykluczone,
    - v) pojemniki do przechowywania i pojemniki do transportu są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane prze każdorazowym rozpoczęciem napełniania,
    - vi) użyty preparat do zamrażania nie był przedtem używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
    - vii) każda partia pozyskanego nasienia, podzielona lub nie na indywidualne porcje jest wyraźnie oznakowana w sposób umożliwiający łatwe ustalenie daty pozyskania nasienia, rasy, numeru identyfikacyjnego zwierzęcia dawcy, także nazwa i numer identyfikacyjny stacji, poprzedzony nazwą kraju pochodzenia, ewentualnie w postaci kodu; opis i forma tego oznakowania ustala procedura przewidziana w art. 19.

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki dotyczące przyjmowania zwierząt do autoryzowanych stacji produkcji nasienia

1. Wszystkie knury przyjęte do stacji produkcji nasienia muszą:
  - a) być poddane kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni w pomieszczeniach specjalnie do tego celu zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego, i w których przebywają się tylko knury w co najmniej jednakowym stanie zdrowotnym,
  - b) być wybrane, przed wprowadzeniem do pomieszczeń kwarantanny opisanych w lit. a) ze stad lub gospodarstw:
    - i) urzędowo wolnych od klasycznego pomoru trzody chlewnej,
    - ii) wolnych od brucelozy,
    - iii) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie było zwierzęcia szczepionego przeciw pryszczycy,
    - iv) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie zaobserwowano objawów klinicznych, serologicznych ani wirusologicznych choroby Aujeszkyego,
    - v) których nie obejmuje jakikolwiek zakaz w związku z wymaganiami dyrektywy 64/432/EWG odnośnie afrykańskiego pomoru trzody chlewnej, zapalenia pęcherzykowego trzody chlewnej, choroby cieszyńskiej i pryszczycy.

Zwierzęta nie mogą uprzednio przebywać w stadach o niższym stanie sanitarnym.

- c) przed okresem kwarantanny wymienionej w lit. a) i w okresie wcześniejszych 30 dni być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
  - i) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C dyrektywy 64/432/EWG dotyczącego brucelozy,
  - ii) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej,
- testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku trzody chlewnej szczepionej szczepionką delecyjną GI,
  - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;

- iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Właściwe organy mogą zezwolić na przeprowadzenie testów wymienionych w lit. c) w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że wyniki będą znane przed rozpoczęciem 30- dniowego okresu kwarantanny wymienionej w lit. d).

- d) w okresie co najmniej 30-dniowej kwarantanny wymienionej w lit. a) zostały poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
  - i) seroaglutynacji zgodnie z procedurą wymienioną w załączniku C dyrektywy 64/432/EWG i wykazującym miano na brucelozę niższe niż 30 IU aglutynatu na mililitr i próbie wiązania dopełniacza wykazującej miano na brucelozę niższe niż 20 jednostek EWG na mililitr (20 jednostek ICFT) w przypadku zwierząt pochodzących ze stad wolnych od brucelozy,
  - ii) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionych świń,
    - testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
  - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
  - iv) mikroskopowemu testowi aglutynacji na obecność serowarów leptospiroz (wirusy pomona, grippotyphosa, tarassovi, hardjo, bratislava i ballum serum) lub były leczone przeciwko leptospirozie w postaci dwóch iniekcji streptomycyny w odstępie 14- dniowym w dawce 25 mg na kg żywej wagi.

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie w przypadku wykrycia pryszczycy i pomoru trzody chlewnej, jeżeli jakkolwiek z powyższych testów daje wynik dodatni, zwierzę musi być bezzwłocznie usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne środki, aby pozostałe zwierzęta mogły być przyjęte do stacji produkcji nasienia zgodnie z niniejszym załącznikiem.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzone w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.
3. Zwierzęta mogą być przyjęte do stacji produkcji nasienia tylko za specjalnym zezwoleniem lekarza weterynarii stacji. Wszystkie ruchy zwierząt, zarówno przyjęcia jak i usunięcia muszą być rejestrowane.
4. Żadne ze zwierząt przyjętych do stacji produkcji nasienia nie może wykazywać klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; wszystkie zwierzęta muszą, nie naruszając ust. 5, przybyć z pomieszczenia kwarantanny wymienionego w ust. 1 lit. a), które w dniu wysyłki, urzędowo spełnia następujące warunki:
  - a) jest położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów, w którym w okresie co najmniej 30 dni nie zanotowano żadnego przypadku pryszczycy lub pomoru trzody chlewnej;

- b) nie zanotowano od co najmniej trzech miesięcy pryszczycy lub brucelozy,
  - c) nie zanotowano od co najmniej 30 dni choroby Aujeszkyego i tych chorób trzody chlewnej, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z załącznikiem E do dyrektywy 64/432/EWG.
5. Jeżeli warunki ustalone w ust. 4 są spełnione i rutynowe testy wymienione w rozdziale II zostały przeprowadzone podczas poprzedzających 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednej autoryzowanej stacji produkcji nasienia do drugiej, o tym samym statusie sanitarnym bez okresu kwarantanny i bez przeprowadzania testów, pod warunkiem, że przeniesienie jest bezpośrednie. Dane zwierzę nie może wejść w kontakt pośredni lub bezpośredni ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie sanitarnym, a użyty środek transportu powinien być uprzednio zdezynfekowany. Jeśli przeniesienie z jednej stacji produkcji nasienia do drugiej odbywa się między Państwami Członkowskimi, stosuje się dyrektywę 64/432/EWG.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe testy obowiązkowe dla knurów przebywających w autoryzowanych stacjach produkcji nasienia

1. Wszystkie knury trzymane w autoryzowanej stacji produkcji nasienia opuszczając stację muszą być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
  - i) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej.,
    - testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
  - ii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
  - iii) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 64/432/EWG
  - iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Dodatkowo, knury trzymane w stacji produkcji nasienia dłużej niż 12 miesięcy muszą być poddane testom wymienionym w pkt i) i pkt iii) nie później niż 18 miesięcy po ich przyjęciu.
2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.
3. Nie naruszając przepisów mających zastosowanie przypadku wykrycia pryszczycy lub pomoru , jeżeli którykolwiek z powyższych testów da wynik dodatni, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie od niego pozyskane, od czasu ostatniego ujemnego wyniku nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty.

Nasienie pozyskane w stacji od wszystkich innych zwierząt w stacji od dnia wykonania testu z wynikiem pozytywnym jest przechowywane w osobnym magazynie i nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty do czasu, gdy zostanie przywrócony stan sanitarny stacji.

ZAŁĄCZNIK C

Warunki jakie musi spełniać nasienie pozyskane w stacji produkcji nasienia przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które:
  - a) nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby w dniu pozyskiwania nasienia,
  - b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy,
  - c) spełniają wymagania rozdziału I załącznik B,
  - d) nie zezwala się na krycie naturalne,
  - e) są trzymane w stacjach produkcji nasienia, w których nie wystąpiły przypadki pryszczycy od co najmniej 3 miesięcy przed wysyłką nasienia i są położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów w którym od co najmniej 30 dni nie zanotowano przypadku pryszczycy; co więcej stacje nie mogą być położone w zakazanej strefie określonej przepisami dyrektywy dotyczącej chorób zakaźnych trzody chlewnej;
  - f) były trzymane w stacjach produkcji nasienia, w których nie wystąpiły, w okresie 30 dni bezpośrednio przed pozyskaniem, przypadki chorób świń podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu zgodnie z załącznikiem E dyrektywy 64/432/EWG ani choroby Aujeszkyego.
2. Do nasienia, po ostatecznym rozcieńczeniu, musi być dodana mieszanina antybiotyków skutecznych w szczególności przeciwko leptospirozii i mykoplazmie. Mieszanina musi mieć efekt co najmniej równoważny następującym roztworom:

nie mniej niż: 500 IU/ml streptomycyny
500 IU/ml penicyliny
150 IU/ml linkomycyny
300 IU/ml spektynomycyny

Niezwłocznie po dodaniu antybiotyków rozcieńczone nasienie musi być konserwowane w temperaturze przynajmniej +15°C przez okres nie krótszy niż 45 minut.
3. Nasienie przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty musi:
  - i) być przechowywane przed wysyłką jak ustalono w rozdziale I i II załącznika A,
  - ii) być transportowane do Państwa Członkowskiego, dla którego jest przeznaczone w pojemnikach, które zostały umyte i dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem i które zostały zapieczętowane przed wysyłką z autoryzowanych pomieszczeń magazynowych.

DECYZJA KOMISJI

z 10 września 1999 r.

zmieniająca załączniki do Dyrektywy Rady 90/429/EWG określającej wymagania zdrowia zwierząt stosujące się do handlu wewnątrz Wspólnoty i w imporcie nasienia zwierząt domowych z gatunku świń

(Notyfikowana jako dokument nr C(1999) 2836)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(1999/608/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 90/429/EWG z 26 czerwca 1990 r. określającą wymagania zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrz Wspólnoty i imporcie nasienia świń (1), ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny Austrii, Finlandii i Szwecji, a szczególnie artykuł 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) dyrektywa 90/429/EWG wymaga testu w kierunku pryszczycy, w oczekiwaniu na wprowadzenie strategii zwalczania we Wspólnocie pryszczycy; ta strategia została wprowadzona i szczepienia przeciw pryszczycy zostały zaprzestane w 1991 r., dlatego wyżej wymienione testy nie są już konieczne;
- (2) dyrektywa 90/429/EWG wymaga przeprowadzania testów na zwierzętach, gdy opuszczają one centrum gromadzenia; testy mogą również być skutecznie przeprowadzane na przebywających zwierzętach, zgodnie z programem, który zapewnia regularne badanie próbek reprezentatywnych oraz przebadanie wszystkich co najmniej raz w roku;
- (3) w świetle rozwoju technicznego i doświadczeń z wdrażaniem dyrektywy, właściwe jest dokonanie zmiany załączników w celu umożliwienia tego postępu, szczególnie dotyczącego brucelozy;
- (4) konieczne jest ustalenie warunków dla handlu knurami przeznaczonymi do produkcji nasienia, które ustalą dodatkowe gwarancje do warunków przewidzianych w dyrektywie 64/432/EWG(2) dla handlu żywymi zwierzętami z gatunku świń;
- (5) konieczne jest ustalenie przepisów dla handlu nasieniem świń z Państwami Członkowskimi lub regionami uznawanymi za wolne od choroby Aujeszky'ego zgodnie z postanowieniami artykułu 10 dyrektywy 64/432/EWG;
- (6) przepisy przewidziane w tej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZA DECYZJE:

Artykuł 1

Załączniki A, B i C dyrektywy 90/429/EWG zostają zastąpione załącznikiem do niniejszej

decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja stosuje się od 1 października 1999 r. Nie stosuje się to do nasienia zebranego, przetworzonego i zmagazynowanego przed 1 października 1999 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 10 września 1999 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

(1) Dz. U. nr L 224, z 18.08.1990 r., str. 62.

(2) Dz. U. nr 121, z 29.07.1964 r., str. 1977.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki dla zatwierdzenia centrów pozyskiwania nasienia

Centra pozyskiwania nasienia muszą:

1. być umieszczone pod stałym nadzorem lekarza weterynarii centrum;
2. posiadać co najmniej:
  - (a) pomieszczenia dla zwierząt umożliwiające izolację zwierząt, których testy opisane w załączniku B, rozdział II, dały wynik dodatni lub które wykazują kliniczne objawy choroby,
  - (b) pomieszczenia do pozyskiwania nasienia zawierające oddzielne pomieszczenie do czyszczenia i dezynfekcji oraz sterylizacji aparatury,
  - (c) pomieszczenie do poddawania nasienia obróbce, które nie musi koniecznie być w tym samym miejscu,
  - (d) pomieszczenie do przechowywania nasienia, które nie musi koniecznie być w tym samym miejscu;
3. być tak zbudowane lub odizolowane, aby nie dopuszczać do kontaktu ze zwierzętami z zewnątrz;
4. być tak zbudowane, ażeby pomieszczenia dla zwierząt oraz do pobierania, obróbki i przechowywania nasienia były łatwe do czyszczenia i dezynfekcji;
5. być tak zaprojektowane, ażeby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia do przetwarzania nasienia i aby oba były oddzielone od pomieszczenia do przechowywania nasienia.

ROZDZIAŁ II

Warunki odnoszące się do nadzoru centrów pozyskiwania nasienia

Centra pozyskiwania muszą:

1. być nadzorowane co do tego, czy przebywały tam tylko zwierzęta z gatunku, którego nasienie ma zostać pobrane;
2. być nadzorowane, dla zapewnienia, czy prowadzony był rejestr, skoroszyt lub rejestr komputerowy wszystkich zwierząt przebywających w centrum, zawierający szczegóły co do rasy, daty urodzenia i identyfikacji każdego ze zwierząt, jak również wszystkich przeprowadzonych kontroli oraz szczepień, a także możliwość podania pliku zawierającego informację o zdrowiu i przebytych chorobach każdego zwierzęcia;
3. być regularnie poddawane kontrolom przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie których kontroluje się warunki zatwierdzenia i nadzoru;
4. być tak nadzorowane, ażeby uniemożliwić wstęp osób nieupoważnionych; ponadto osoby upoważnione do odwiedzenia centrum muszą być zatwierdzone zgodnie z warunkami ustalonymi przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za centrum;
5. zatrudniać technicznie kompetentny personel, odpowiednio wykwalifikowany w procedurach dezynfekcji i technikach higieny odnoszących się do zapobiegania rozpowszechnianiu się

choroby;

6. być tak nadzorowany ażeby:

(a) tylko nasienie pozyskane w zatwierdzonym centrum mogło być poddawane obróbce i przechowywane w zatwierdzonych centrach, bez wchodzenia w kontakt z żadną inną partią nasienia;

(b) pozyskanie, obróbka i przechowywanie nasienia miały miejsce tylko w pomieszczeniach do tego celu przeznaczonych i zgodnie z najściślejszymi warunkami higieny;

(c) wszystkie przyrządy, które wchodziły w kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pozyskania i obróbki były właściwie zdezynfekowane lub wysterylizowane przed każdym użyciem;

(d) produkty pochodzenia zwierzęcego stosowane w obróbce nasienia - zawierające dodatki albo rozcieńczalnik - były otrzymane ze źródeł, które nie stanowią żadnego niebezpieczeństwa dla zdrowia zwierząt albo są poddawane odpowiedniemu działaniu, przed użyciem, ażeby zapobiec takiemu niebezpieczeństwu;

(e) pojemniki do przechowywania i transportu były właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przed każdym napełnieniem;

(f) czynnik używany do zamrażania nie był używany wcześniej do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;

(g) każda dawka nasienia, wspólna lub stanowiąca jedną dawkę, była wyraźnie oznaczona w taki sposób, ażeby łatwo dało się ustalić datę pobrania nasienia oraz rasę i identyfikację zwierzęcia dawcy, jak również nazwę i weterynaryjny numer identyfikacyjny centrum, poprzedzony nazwą państwa pochodzenia, tam gdzie to właściwe, w formie kodu; cechy i forma tego oznaczania będą ustalone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 19.

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki odnoszące się do dopuszczenia zwierząt do zatwierdzonych centrów pozyskiwania nasienia

1. Wszystkie zwierzęta dopuszczone do centrum pozyskiwania nasienia muszą:

(a) zostać poddane kwarantannie przez co najmniej 30 dni w pomieszczeniu zatwierdzonym specjalnie do tego celu przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym przebywają tylko zwierzęta mające co najmniej ten sam status zdrowotny;

(b) przed okresem kwarantanny określonym w punkcie (a) zostały wybrane ze stad lub gospodarstw:

- które są wolne od brucelozy zgodnie z artykułem 3.5.2.1 Międzynarodowego Kodeksu Zdrowia Zwierząt,

- w których w ciągu poprzednich 12 miesięcy nie przebywało żadne zwierzę szczepione przeciwko pryszczycy,

- w których żadne kliniczne, serologiczne albo wirusologiczne objawy choroby Aujeszky'ego nie zostały wykryte w ciągu ostatnich 12 miesięcy,

- który nie są usytuowane w strefie ograniczeń, zdefiniowanej zgodnie z przepisami prawodawstwa Wspólnoty, w następstwie pojawienia się choroby świń domowych.

Zwierzęta nie mogą przebywać wcześniej w stadach o niższym statusie.

(c) przed okresem kwarantanny wymienionym w punkcie (a) i w ciągu poprzedzających 30 dni, zostały poddane następującym testom, przeprowadzonym, zgodnie ze standardami, o których mowa w odnoszących się do tego dyrektywach, z wynikiem ujemnym:

- testowi wiązania dopełniacza albo testowi z buforowanym antygenem bruceli, jeśli chodzi o brucelozę (od 1 stycznia 2001, test z buforowanym antygenem bruceli będzie jedyną zatwierdzoną próbą),

- w przypadku świń nie szczepionych, testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, z użyciem wszystkich antygenów wirusa choroby Aujeszky'ego,

- albo testowi ELISA w kierunku antygenów G1 wirusa choroby Aujeszky'ego w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1,

- testowi ELISA albo testowi seroneutralizacji na obecność klasycznego pomoru świń.

W odniesieniu do brucelozy, jeśli zwierzęta zareagowały dodatnio, zwierzęta z tego samego gospodarstwa, które reagują z wynikiem ujemnym, są umieszczane w pomieszczeniach kwarantanny po potwierdzeniu ich sklasyfikowania jako wolnych od brucelozy, jeśli chodzi o stada lub gospodarstwa pochodzenia zwierząt, które wykazały wynik dodatni.

Właściwy organ może zezwolić na przeprowadzenie testów, o których mowa w niniejszym ustępie, w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że skutki będą znane przed rozpoczęciem 30 dniowej kwarantanny, o którym mowa w punkcie (a);

(d) w ostatnich 15 dniach, co najmniej 30 dniowego okresu kwarantanny, o którym mowa w punkcie (a), zostać poddane, z wynikiem ujemnym, następującym testom;

- jeśli chodzi o brucelozę, testowi wiązania dopełniacza albo testowi z buforowanym antygenem bruceli (od 1 stycznia 2001 test z buforowanym antygenem bruceli będzie jedynym zatwierdzonym testem),

- testowi seroneutralizacji z użyciem wszystkich antygenów wirusa choroby Aujeszky'ego w

przypadku świń nie szczepionych albo testowi ELISA w kierunku antygenów G1 wirusa choroby Aujeszky'ego w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1.

Z zachowaniem stosujących się przepisów, w razie wykrycia przypadku pryszczycy albo innej choroby, która figuruje na liście A, jeśli któryś z wyżej wymienionych testów da wynik ujemny, zwierzę musi zostać natychmiast usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny zbiorowej, właściwa władza podejmuje wszystkie konieczne środki, w celu zapewnienia, aby pozostałe zwierzęta miały zadowalający status zdrowotny przed dopuszczeniem do centrum gromadzenia, zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Jednakże, jeśli chodzi o brucelozę, jeżeli zwierzęta zareagowały dodatnio, stosuje się następujący protokół:

- (i) serododatnie poddaje się testowi seroaglutynacji, jak również testowi wspomnianemu w pierwszym myślniku, który nie został przeprowadzony,
- (ii) zostaje przeprowadzone badanie epidemiologiczne w gospodarstwach pochodzenia zwierząt, które zareagowały dodatnio,
- (iii) na zwierzętach, które zareagowały pozytywnie, przeprowadza się drugą serią testów (test z buforowanym antygenem bruceli, seroaglutynację, OWD) na próbkach zebranych ponad siedem dni po pierwszym pobraniu.

Podejrzanie obecności brucelozy będzie potwierdzone lub wykluczone w oparciu o wyniki badania przeprowadzonego w gospodarstwach pochodzenia i porównania wyników dwóch serii badań.

Kiedy podejrzenie brucelozy zostaje wyeliminowane, zwierzęta, które wykazały reakcję ujemną na pierwszy test w kierunku brucelozy mogą zostać wprowadzone do centrum. Zwierzęta, które wykazały reakcję dodatnią na test mogą zostać przyjęte, jeśli wykazują reakcję ujemną na dwie serie testów (test ze zbuforowanym antygenem bruceli, seroaglutynacja, OWD) przeprowadzone w odstępie co najmniej siedmiu dni.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3. Zwierzęta mogą zostać przyjęte do centrum pozyskiwnia nasienia dopiero za wyraźnym pozwoleniem lekarza weterynarii centrum. Wszelkie wyjścia i wejścia zwierząt muszą być odnotowywane.

4. Wszystkie zwierzęta w centrum pozyskiwnia nasienia muszą być wolne od jakichkolwiek klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; wszystkie zwierzęta muszą, z zachowaniem ustępu 5, pochodzić bezpośrednio z miejsca kwarantanny, o którym mowa w ustępie 1(a), oficjalnie spełniającego, w dniu wysyłki, następujące warunki:

- (a) nie jest umieszczone w strefie zakazu określonego w przepisach Wspólnoty w związku z pojawieniem się choroby świń domowych;
- (b) żaden kliniczny, patologiczny albo serologiczny objaw choroby Aujeszky'ego nie został zaobserwowany w ciągu ostatnich 12 miesięcy;

5. Pod warunkiem, są spełniane wymagania, o których mowa w ustępie 4 i że w ciągu poprzednich 12 miesięcy zostały przeprowadzone rutynowe badania, zwierzęta mogą zostać przeniesione z jednego zatwierdzonego centrum pozyskiwania nasienia do innego o równoważnym statusie zdrowotnym bez obowiązku kwarantanny ani przeprowadzania testów, pod warunkiem że transfer jest bezpośredni. Zwierzę, którego sprawa dotyczy nie może wchodzić w bezpośredni albo pośredni kontakt ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie zdrowotnym, a środek transportu musi zostać zdezynfekowany przed użyciem.

6. W przypadku handlu między Państwami Członkowskimi, zwierzętom towarzyszy urzędowe świadectwo zdrowia zwierząt zgodne ze wzorem 2, załącznika F, dyrektywy 64/432/EWG;

dezynfekcja środka transportu zostaje poświadczona w załączniku C, punkt 4, wraz z jedną z gwarancji dodatkowych, odpowiadającą ich stanowi:

- zwierzęta pochodzą bezpośrednio z centrum pozyskiwania nasienia zgodnego z dyrektywa 90/429/EWG;
- zwierzęta pochodzą bezpośrednio z miejsca kwarantanny i spełniają warunki dopuszczenia do centrum pozyskiwania nasienia, przewidziane w rozdziale 1 załącznika B dyrektywy 90/429/EWG;
- zwierzęta pochodzą bezpośrednio z gospodarstwa, w którym został zastosowany wobec nich protokół dopuszczenia przed kwarantanną i spełniły warunki dopuszczenia do kwarantanny przewidziane w załączniku B rozdział I punkty (1)(b)(c) i (2) dyrektywy 90/429/EWG.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe badania stosujące się do wszystkich zwierząt w zatwierdzonym centrum pozyskiwania nasienia

1. Wszelkie zwierzęta obecne w zatwierdzonym centrum pozyskiwania nasienia muszą zostać poddane, z wynikiem ujemnym, następującym testom:

(a) w przypadku świń nie szczepionych, testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, z użyciem wszystkich antygenów wirusa choroby Aujeszky, albo testowi ELISA w kierunku antygenów G1 choroby Aujeszky'ego w wypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1;

(b) jeśli chodzi o brucelozę, testowi wiązania dopełniacza albo testowi ze zbuforowanym antygenem bruceli (od 1 stycznia 2001 test z buforowanym antygenem bruceli będzie jedynym zatwierdzonym testem);

(c) testowi ELISA albo testowi seroneutralizacji na obecność klasycznego pomoru świń.

Wyżej wymienione testy muszą być przeprowadzane:

na wszystkich zwierzętach które opuszczają centrum, ale najpóźniej w ciągu 12 miesięcy po ich przyjęciu, jeżeli do tego czasu nie opuściły centrum. Pobieranie próbek może być przeprowadzane w rzeźni;

albo

wobec 25 % zwierząt obecnych w centrum, co trzy miesiące.

W tym przypadku, lekarz weterynarii centrum zapewnia, aby pobrane próbki były reprezentatywne dla całej populacji centrum, szczególnie w odniesieniu do grup wiekowych i pomieszczeń, w których przebywają knury. Lekarz weterynarii centrum zapewnia ponadto, aby wszystkie zwierzęta były przetestowane co najmniej raz podczas ich przebywania w centrum i co najmniej raz na 12 miesięcy, jeśli przebywają w centrum ponad rok.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3. Jeżeli wynik któregoś z testów, o których mowa wyżej, jest wynikiem dodatnim, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym nie może być przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty.

Nasienie pobrane od każdego zwierzęcia z centrum, od ostatniego testu z wynikiem ujemnym u zwierzęcia, którego sprawa dotyczy jest przechowywane oddzielne i nie może być przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty, dopóki nie zostanie przywrócony status zdrowotny centrum .

ZAŁĄCZNIK C

Warunki odnoszące się do nasienia pobranego w zatwierdzonych centrach pozyskiwania nasienia i przeznaczonego do handlu wewnątrz Wspólnoty

1. Nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt, które:

- (a) nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby w dniu pobrania nasienia;
- (b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
- (c) spełniają wymagania załącznika B, rozdział I;
- (d) nie są dopuszczane do naturalnego zapłodnienia;
- (e) znajdują się w centrach pozyskiwania nasienia, które nie są położone w strefie zakazu, określonej zgodnie z przepisami prawodawstwa Wspólnoty dotyczącego chorób zakaźnych trzody chlewnej;
- (f) przebywały w centrach pozyskiwania nasienia, przez okres 30 dni bezpośrednio przed pobraniem były wolne od choroby Aujeszky'ego.

2. Należy dodać do nasienia po ostatecznym rozpuszczeniu, albo do rozpuszczalnika kombinację antybiotyków, zwłaszcza tych, które działają przeciwko leptospirom i mykoplazmom. W przypadku nasienia zamrożonego, antybiotyki muszą zostać dodane przed zamrożeniem nasienia. Ta kombinacja musi odnosić skutek przynajmniej równoważny następującym roztworom:

- przynajmniej: 500 mikrogramów streptomycyny na miligram ostatecznego roztworu
- 500 UI penicyliny na miligram ostatecznego roztworu
- 150 mikrogramów linkomycyny na miligram ostatecznego roztworu
- 300 mikrogramów spektinomycyny na miligram ostatecznego roztworu

Natychmiast po dodaniu antybiotyków rozpuszczone nasienie musi być przechowywane w temperaturze co najmniej 15 °C przez nie mniej niż 45 minut.

3. Nasienie przeznaczone do handlu wewnątrz Wspólnoty musi:

- (a) przed wysyłką być przechowywane zgodnie z rozdziałami I oraz II załącznika A;
- (b) być transportowane do Państwa Członkowskiego przeznaczenia w pojemnikach, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem i zaplombowane przed opuszczeniem zatwierdzonego pomieszczenia do przechowywania.

4. Państwa Członkowskie mogą odmówić przyjęcia na swoje terytorium lub na terytorium swego regionu nasienia pochodzącego z centrów pozyskiwania, do których dopuszczone są knury szczepione przeciwko chorobie Aujeszky'ego, jeżeli ich terytorium zostało uznane za wolne od choroby Aujeszky'ego zgodnie z artykułem 10 dyrektywy 64/432/EWG."

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 grudnia 1999 r.

zmieniająca załącznik B Dyrektywy Rady 90/429/EWG ustanawiającej wymogi zdrowia zwierząt obowiązuje w wewnątrzspółnotowym handlu i imporcie nasienia zwierząt domowych z gatunku świń

(Notyfikowana w dokumencie C(2000) 4507)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/39/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 90/429/EWG z 26 czerwca 1990 r. określającą wymogi zdrowia zwierząt stosowane przy handlu wewnątrzspółnotowym oraz w imporcie nasienia zwierząt domowych z gatunku świń¹, zmienioną ostatnio przez decyzję 1999/608/WE², a w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) w przypadku choroby Aujeszky'ego, za bezpieczny uważa się 30-dniowy okres po zakończeniu oczyszczenia i dezynfekcji gospodarstwa w celu wyeliminowania podejrzanej partii;
- (2) należy z tego względu zmienić załącznik B część I ust. 4 lit. b) Dyrektywy Rady 90/429/EWG;
- (3) środki działania przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku B(I)(4) dyrektywy 90/429/EWG, punkt b) otrzymuje następujące brzmienie:

„nie zarejestrowano klinicznego, patologicznego ani serologicznego dowodu choroby Aujeszky'ego w czasie ostatnich 30 dni.”

---

¹ Dz. U. nr L 224, z 18.8.1990, str. 62.

² Dz. U. nr L 242, z 14.9.1999, str. 20.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2000 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 października 1990 r.

w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

(90/539/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

drób, rozumiany jako żywe zwierzęta oraz jaja wylęgowe będące produktem zwierzęcym, zostały wpisane do wykazu produktów w załączniku II Traktatu;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji drobiu, a w konsekwencji wzrostu wydajności w tym sektorze, niektóre przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy drobiu i jaj wylęgowych muszą być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

hodowla i chów drobiu jest częścią sektora rolnego; stanowi ona źródło dochodów dla części rolników;

różnice wśród Państw Członkowskich w zakresie przepisów dotyczących warunków zdrowotnych zwierząt powinny być wyeliminowane w celu stymulowania handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi, przyczyniając się tym się do wprowadzenia rynku wewnętrznego;

w celu stymulowania harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego, powinien być ustanowiony system wspólnotowy regulujący sprawy przywozu z państw trzecich;

przepisy niniejszej dyrektywy w zasadzie nie powinny dotyczyć specjalnych imprez handlowych takich jak wystawy, pokazy i konkursy;

niniejsza dyrektywa powinna uwzględniać handel przepiórkami, gołębiami, kaczkami, bażantami i kuropatwami chowanymi dla hodowli lub konsumpcji;

---

¹ Dz.U. nr C 89 z 10.04.1989, str. 1.

² Dz.U. nr C 260 z 15.10.1990.

³ Dz.U. nr C 194 z 31.07.1989, str. 11.

uwzględniając istotę nowoczesnej hodowli drobiu, najlepszym sposobem na harmonijny rozwój handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi jest monitorowanie zakładów użytkowych;

należy pozostawić właściwym władzom Państw Członkowskich zatwierdzenie zakładu, który spełnia warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie oraz zapewnienie że te warunki są spełniane;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3987/87⁵, przewiduje przyznanie osobnego numeru rejestracyjnego każdemu zakładowi użytkowemu i oznakowania jaj wylęgowych; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1351/87⁷, ustanawia szczegółowe zasady zastosowania wspomnianego rozporządzenia; ze względów praktycznych, do celów niniejszej dyrektywy, takie same kryteria powinny być przyjęte dla identyfikacji zakładów użytkowych jak i dla oznaczenia jaj wylęgowych;

drób i jaja wylęgowe, aby zostać przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego, muszą spełniać niektóre warunki zdrowotne zwierząt dla uniknięcia szerzenia się chorób zakaźnych;

jednakże, właściwe jest odroczenie ustanowienia zasad kontroli mających zastosowanie w zwalczaniu z influencją drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

z tego samego powodu należy ustalić warunki transportu;

konieczne jest umożliwienie Komisji zatwierdzenia niektórych dodatkowych wymagań w świetle postępu jaki zrobiły Państwa Członkowskie w wytypowaniu niektórych chorób drobiu, pod warunkiem, że te wymagania nie wykraczałyby w żadnym razie poza te już stosowane w danym Państwie Członkowskim; w tym kontekście mogłoby się okazać pożądane ustalenie statusu Państw Członkowskich lub ich regionów w odniesieniu do niektórych chorób jakie mogłyby zaatakować drób;

choć nieliczne wewnątrzspółnotowe transakcje handlowe, ze względów praktycznych nie mogą podlegać warunkom Wspólnoty, to niektóre podstawowe zasady powinny być z nimi zgodne;

aby zapewnić, że postawione wymogi zostały spełnione, warunkiem powinno być wydanie przez urzędowego lekarza weterynarii świadectwa zdrowia, towarzyszącego drobiu lub jajom wylęgowym, aż do ich miejsca przeznaczenia;

w odniesieniu do organizacji i cyklu kontroli, które przeprowadzi Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia i środków ochronnych, które wprowadzi w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w celu wprowadzenia

---

⁴ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 100.

⁵ Dz.U. nr L 376 z 31.12.1987, str. 20.

⁶ Dz.U. nr L 209 z 17.08.1997, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 127 z 16.05.1987, str. 18.

rynku wewnętrznego⁸;

konieczne jest przeprowadzenie kontroli przez Komisję przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich;

określenie przepisów wspólnotowych stosujących się do przywozu z państw trzecich wymaga sporządzenia wykazu tych państw trzecich lub części tych państw trzecich, skąd drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone;

przy wyborze tych krajów należy przyjąć kryteria natury ogólnej takie jak: stan zdrowia drobiu i innego żywego inwentarza, organizację i kompetencje służb weterynaryjnych oraz obowiązujące przepisy o ochronie zdrowia;

ponadto nie powinien być dopuszczony przywóz drobiu i jaj wylęgowych z krajów zainfekowanych zakaźnymi chorobami drobiu stanowiącymi ryzyko dla żywego inwentarza Wspólnoty, czy też z krajów, gdzie minął zbyt krótki okres od zniknięcia tych chorób;

ogólne warunki dotyczące przywozu z państw trzecich powinny być uzupełnione specjalnymi warunkami sporządzanymi w oparciu o sytuację zdrowotną w każdym z tych państw; dzięki technicznemu charakterowi i różnorodności kryteriów, od których zależą te specjalne warunki, powinna istnieć możliwość odwołania się, w celu ich zdefiniowania, do Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

przedstawienie znormalizowanego formularza świadectwa przy dokonywaniu przywozu drobiu i jaj wylęgowych stanowi skuteczny środek sprawdzenia czy przepisy wspólnotowe są stosowane; przepisy takie mogą zawierać specjalne warunki, które będą się różnić w zależności od zainteresowanego państwa trzeciego; musi to być wzięte pod uwagę przy sporządzaniu znormalizowanego formularza świadectwa;

biegłi lekarze weterynarii Komisji muszą być odpowiedzialni za sprawdzenie czy te przepisy są respektowane w państwach trzecich;

kontrole przeprowadzane przy realizacji przywozu muszą obejmować pochodzenie i stan zdrowia drobiu i jaj wylęgowych;

Państwa Członkowskie, w przypadku wwozu drobiu i jaj wylęgowych na terytorium Wspólnoty i w czasie ich przewozu do miejsca przeznaczenia, muszą mieć pozwolenie na podjęcie wszelkich środków, z ubojem i usunięciem włącznie, koniecznych do celów bezpieczeństwa publicznego i zdrowia zwierząt;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrole dotyczące drobiu i jaj wylęgowych zostaną ustalone później jako część środków podejmowanych w celu stworzenia rynku wewnętrznego;

każde Państwo Członkowskie musi mieć prawo wprowadzenia natychmiastowego zakazu przywozu z państwa trzeciego w przypadku jeśli taki przywóz mógłby być niebezpieczny dla zdrowia ludzi lub zwierząt; w takim przypadku należy bezzwłocznie zagwarantować koordynację działań Państw Członkowskich wobec takiego państwa trzeciego, bez uszczerbku dla ewentualnych poprawek do wykazu krajów upoważnionych do wywozu do

---

⁸ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

Wspólnoty;

stały rozwój technik chowu drobiu oznacza, że należy wprowadzać okresowe zmiany w metodach kontroli chorób drobiu;

przepisy niniejszej dyrektywy powinny być skorygowane w związku z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy i przywozu drobiu oraz jaj wylęgowych z państw trzecich.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do drobiu przeznaczonego na wystawę, konkurs czy pokaz.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy „urządowy lekarz weterynarii” i „państwo trzecie” oznaczają urzędowego lekarza weterynarii oraz państwo trzecie określone w dyrektywie 72/462/EWG.

Ponadto:

1. „drób” - oznacza ptactwo domowe: indyki, perliczki, kaczki, gęsi, przepiórki, gołębie, bażanty i kuropatwy chowane lub trzymane w zamknięciu w celu hodowli, produkcji mięsa lub jaj do konsumpcji lub w celu odnowienia stada;
2. „jaja wylęgowe” - oznaczają jaja do inkubacji składane przez drób opisany w 1;
3. „pisklęta jednodniowe” - oznacza każdy drób poniżej 72 godzin życia, jeszcze nie karmiony; z wyłączeniem kaczek gatunku Barbary, które mogą być karmione;
4. „drób hodowlany” - oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia, przeznaczony do produkowania jaj wylęgowych;
5. „drób użytkowy” - oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia hodowany dla produkcji mięsa i/lub jaj do konsumpcji (lub dla odnowy stada);
6. „drób rzeźny” - oznacza drób kierowany bezpośrednio do rzeźni na ubój zaraz po dostawie, w każdym razie w ciągu 72 godzin;

7. „stado” - oznacza cały drób w tym samym stanie zdrowia i odporności, chowany w tych samych pomieszczeniach lub zagrodzie i stanowiący jednolitą jednostkę zootechniczną;
8. „gospodarstwo” - oznacza obiekt, który może obejmować zakład – wykorzystywany w chowie lub przetrzymywaniu drobiu hodowlanego lub użytkowego;
9. „zakład” – oznacza obiekt lub ich część obiektu, zajmujące jedno miejsce i przeznaczone do następujących zadań:
  - a) zakład hodowli zarodowej: zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu hodowlanego;
  - b) zakład hodowlany; zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu użytkowego;
  - c) zakład chowu: zakład zajmujący się chowem drobiu do okresu nieśności;
  - d) wylęgarnia: zakład mający na celu inkubację i wylęg jaj oraz dostarczenie piskląt jednodniowych;
10. „zatwierdzony lekarz weterynarii” – oznacza lekarza weterynarii delegowanego przez właściwe władze weterynaryjne, podległego im w zakresie kompetencji, do przeprowadzenia w poszczególnych gospodarstwach kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
11. „zatwierdzone laboratorium” - oznacza laboratorium na terytorium Państwa Członkowskiego, zatwierdzone przez właściwe władze weterynaryjne i podległe im w zakresie kompetencji, do celów przeprowadzania badań diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
12. „kontrola zdrowia” oznacza wizytę urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w celu przeprowadzenia kontroli stanu zdrowia drobiu w danym gospodarstwie;
13. „choroby podlegające obowiązkowi zgłoszenia” – choroby wymienione w załączniku V;
14. „miejsce ogniska choroby” (ognisko zakaźne) – oznacza miejsce określone w dyrektywie 82/894/EWG;
15. „zakażony obszar” – w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku V oznacza strefę obejmującą – zależnie od środowiska epizootologicznego miejsca ogniska choroby – wyraźnie określone terytorium lub strefa ochronna w promieniu, co najmniej 3 km od miejsca ogniska choroby, a która włączona jest w strefę nadzorowaną w promieniu co najmniej 10 km;
16. „stacja kwarantanny” oznacza obiekty, gdzie trzymany jest drób w całkowitej izolacji i z dala od bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innym drobiem, tak by umożliwić długotrwałą obserwację i badania w zakresie chorób wymienionych w załączniku V;
17. „ubój sanitarny” – oznacza zniszczenie w miejscu ogniska choroby, pod warunkiem

podjęcia niezbędnych zabezpieczeń zdrowotnych z dezynfekcją włącznie, całego drobiu i produktów drobiowych zakażonych lub podejrzanych o zakażenie.

ROZDZIAŁ II

Przepisy handlu wewnątrzspółnotowego

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji do dnia 1 lipca 1990 r. plan opisujący krajowe środki, jakie zamierzają wprowadzić w życie w celu zapewnienia zgodności z przepisami wymienionymi w załączniku II dla zatwierdzenia gospodarstw ukierunkowanych na handel drobiem i jajami wylęgowymi w ramach Wspólnoty.
2. Komisja zbada te plany. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, jeszcze przed oficjalnym zatwierdzeniem plany mogą zostać zatwierdzone lub przed zatwierdzeniem mogą zostać do nich wprowadzone poprawki i uzupełnienia.
3. Zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 poprawki lub uzupełnienia do planu, który został już zatwierdzony zgodnie ze wspomnianym ustępem, mogą być:
  - zatwierdzone na prośbę zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w celu uwzględnienia zmian zachodzących w danym Państwie Członkowskim, lub
  - wymagane, w celu uwzględnienia postępu w metodach zapobiegania i kontroli chorób.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie wyznaczy krajowe laboratorium referencyjne odpowiedzialne za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za ich wykorzystanie przez zatwierdzone laboratoria znajdujące się na jego terytorium. Takie bazowe laboratoria wymienione są w załączniku I.

Artykuł 5

Jako produkt obrotu we Wspólnocie:

- a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i drób użytkowy powinien spełniać warunki ustanowione w art. 6, 12, 15 i 17 oraz odpowiednio te wymagania ustanowione na podstawie w art. 13, 14 lub te ustanowione w art. 7, 8 i 9;
- b) drób rzeźny i na zasadzie odstępstwa od lit. a), drób przeznaczony do odnowy stada, do momentu spełnienia warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich świeżego mięsa drobiowego oraz ptactwa do celów chowu, musi spełniać warunki ustalone w art. 10, 12, 15 i 17 i warunki zawarte w art. 13 i 14.

Artykuł 6

Jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i użytkowy powinien pochodzić z:

1. zakładów spełniających następujące wymogi:
  - a) powinny być zatwierdzone i zaopatrzone przez właściwy organ w odróżniający je numer, zgodnie z przepisami podanymi w załączniku II rozdział I;
  - b) nie mogą być w czasie przesyłki przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
  - c) nie mogą znajdować się na obszarze zakażonym;
2. stada, które w czasie przesyłki nie może wykazywać objawów klinicznych czy budzić podejrzenia o chorobę.

Artykuł 7

W czasie przesyłki jaja wylęgowe powinny:

1. jeśli pochodzą z Państw Członkowskich, spełniać następujące wymogi:
  - a) pochodzić ze stad, które:
    - przez ponad 6 tygodni były trzymane w jednym lub więcej zakładów Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a),
    - jeśli istnieje wymóg szczepień, szczepione były zgodnie z warunkami o szczepieniach w załączniku III;
    - podlegały badaniu zdrowotnemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających wysyłkę, a w trakcie badania nie wzbudziły podejrzenia o chorobę;
  - b) powinny być oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1868/77;
  - c) zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii.
2. jeśli pochodzą z państw trzecich, zostały przywiezione zgodnie z warunkami podanymi w rozdziale III.

Artykuł 8

Jednodniowe pisklęta powinny:

- a) wylęgnąć się z jaj wylęgowych spełniających wymogi art. 6 i 7;
- b) spełniać warunki szczepień w załączniku II, jeśli istnieje wymóg szczepień;
- c) w czasie przesyłki nie powinny wzbudzać podejrzeń o chorobę zgodnie z załącznikiem II rozdział II B 2 lit. g) i h).

Artykuł 9

W czasie przesyłki, drób hodowlany i użytkowy powinien:

- a) być trzymany od wylęgu lub przez ponad 6 tygodni w jednym lub więcej zakładzie Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a);
- b) jeśli istnieje wymóg szczepienia, powinien spełniać warunki szczepienia z załącznika III;
- c) powinien być poddany badaniu zdrowotnemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających przesyłkę, oraz w momencie badania, nie wykazywać objawów klinicznych czy wzbudzać podejrzeń o chorobę.

Artykuł 10

W czasie przesyłki, drób rzeźny powinien pochodzić z gospodarstwa:

- a) w którym był trzymany od wylęgu lub przez ponad 21 dni;
- b) które nie jest przedmiotem ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
- c) w którym badanie zdrowia stada, z którego ma pochodzić drób rzeźny, przeprowadzone przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających przesyłkę, nie ujawni żadnych objawów klinicznych czy podejrzeń o chorobę w tymże stadzie;
- d) które nie leży na terenie zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19.

Artykuł 11

1. Wymogi art. 5-10 i art. 15 nie stosuje się do wewnątrzspółnotowego handlu drobiem i jajami wylęgowymi w odniesieniu do przesyłki zawierającej mniej niż 20 jednostek.

2. Jednakże drób i jaja wylęgowe określone w ust. 1 powinny, w czasie przesyłki, pochodzić ze stad, które:

- przebywały we Wspólnocie od wylęgu lub, przez co najmniej trzy miesiące,
- w czasie przesyłki nie wykazywały objawów klinicznych żadnej zakaźnej choroby drobiu,
- jeżeli był wymóg szczepień, spełniły warunki szczepień z załącznika III,
- nie są przedmiotem żadnych ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu,

- nie znajdują się na obszarze zainfekowanym zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19,
- test serologiczny na przeciwciała *Salmonella pullorum et gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II rozdział III, dał negatywne wyniki.

Artykuł 12

1. W przypadku przesyłki drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub ich regionów, które szczepią drób określony w art. 1 przeciw rzekomemu pomorowi drobiu do Państw Członkowskich lub ich regionów, których status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe powinny pochodzić ze stad, które są:
  - nieszczepione, lub
  - szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
  - szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 60 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;
- b) jednodniowe pisklęta powinny pochodzić:
  - z jaj wylęgowych spełniających warunki lit. a),
  - z wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja nie spełniające warunków lit. a);
- c) drób hodowlany i użytkowy:
  - nie powinien być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, i
  - powinien być izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym, żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających wysyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
  - powinien przejść, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury przewidzianej w art. 32;
- d) drób rzeźny powinien pochodzić ze stad, które:

- jeśli nie są szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi określone przez lit. c) tiret trzecie
- jeśli szczepione, to nie były szczepione żywą szczepionką w ciągu 30 dni poprzedzających przesyłkę i na podstawie reprezentatywnej próbki podlegały - w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę - testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu, stosownie do szczegółowych zasad przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

2. Status Państw Członkowskich lub ich regionów pod względem zagrożenia rzekomym pomorem drobiu zostanie ustalony przez Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, w którym Państwa Członkowskie powinny dostosować się do niniejszej dyrektywy. Elementami, które należy rozpatrzyć przy określaniu tego statusu są dane określone w art. 14 ust. 1 i w szczególności następujące kryteria:

- przynajmniej przez ostatnie 12 miesięcy nie wykryto przypadku rzekomego pomoru drobiu wśród drobiu określonego w art. 1,
  - szczepienie przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w odniesieniu do drobiu określonym w art. 1, nie było przeprowadzane przynajmniej przez poprzednie 12 miesięcy,
  - całe stado hodowlane było monitorowane, co najmniej raz w roku na obecność zarazków rzekomego pomoru drobiu,
  - w gospodarstwie nie ma drobiu szczepionego przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.
3. Warunki określone w ust. 1 zostaną rozpatrzone przed dniem 31 grudnia 1992 r.

Artykuł 13

1. Jeśli Państwo Członkowskie stworzy lub stworzyło dobrowolny lub przymusowy program kontroli choroby, na którą podatny jest drób, może przedstawić ten program Komisji, w szczególności przedstawiając:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,
- genezę programu z uwzględnieniem wagi choroby i ewentualnych korzyści z programu w stosunku do jego kosztów,
- obszar geograficzny, na którym program będzie wprowadzany w życie,
- kategorie statusowe, które mają być stosowane w stosunku do zakładów drobiowych, normy, które powinny zostać osiągnięte w każdej kategorii i zastosowane procedury badań,
- procedury monitorowania programu,
- działania, które zostaną podjęte, jeśli z jakichś powodów zakład traci swój status,

- środki, które zostaną podjęte, jeśli rezultaty badań przeprowadzonych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne.

2. Komisja zbada programy zaprezentowane przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzane zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1, w zgodzie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wszelkie dodatkowe gwarancje ogólne lub szczególne, których może wymagać handel wewnątrzspółnotowy mogą zostać określone zgodnie z tą samą procedurą. Tego typu gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium.

W przypadku programów przedstawionych Komisji przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje, co do ich zatwierdzenia i dodatkowe gwarancje handlowe zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmienione lub uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów lub gwarancji, które zostały określone zgodnie z ust. 2, mogą zostać zatwierdzone na mocy tej samej procedury.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że na jego terytorium lub części jego terytorium nie występuje jedna z chorób, na jaką podatny jest drób, przedstawi ona Komisji odpowiednie dokumenty potwierdzające, w szczególności podkreślając:

- charakter choroby i historię jej występowania w danym Państwie Członkowskim,
- wyniki testu nadzoru oparte na testach serologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych i fakt, że zgodnie z przepisami prawa o chorobie należy powiadomić właściwe władze,
- okres, podczas którego przeprowadzano nadzór,
- w miarę potrzeb, okres w którym szczepionka przeciw chorobie była zakazana i jaki był obszar geograficzny objęty tym zakazem,
- uzgodnienia dotyczące sprawdzenia, że dany obszar nie jest zagrożony chorobą.

2. Komisja bada dokumentację przedłożoną przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczególne, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym można określić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Takie gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium. Jeśli uzasadnienie przedłożone jest przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje dotyczące dodatkowych gwarancji zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o wszelkich zmianach w szczegółach określonych w ust. 1. Gwarancje określone jako ustanowione w ust. 2. mogą, po takim powiadomieniu, zostać zmienione lub wycofane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 15

1. Jednodniowe pisklęta i jaja wylęgowe powinny być transportowane w jednorazowych pudełkach przeznaczonych do tego celu albo w pudełkach, które mogą być ponownie użyte pod warunkiem, że wcześniej zostaną zdezynfekowane. Takie skrzynki powinny być myte i:

- a) zawierać tylko jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe tych samych gatunków, kategorii i rodzaju drobiu pochodzącego z tego samego zakładu;
- b) nosić następujące oznaczenia:
  - nazwa Państwa Członkowskiego przesyłki,
  - gatunek drobiu, do którego należą jaja lub pisklęta,
  - liczbę piskląt lub jaj,
  - kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone,
  - nazwa lub firma, adres i numer identyfikacyjny zakładu użytkowego,
  - numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
  - Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia;
- c) powinny być zamknięte zgodnie z instrukcją właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

2. Pudełka zawierające jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe mogą być pogrupowane do transportu w odpowiednich kontenerach. Na tych kontenerach powinien być widoczny numer tak pogrupowanych skrzyń i oznaczenia określone w ust. 1 lit. b).

3. Drób hodowlany i użytkowy powinien być transportowany w skrzynkach lub klatkach:

- które zawierają wyłącznie drób tego samego gatunku, kategorii i rodzaju, pochodzący z tego samego zakładu,
- są wyposażone w numer identyfikacyjny zakładu, z którego pochodzą, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
- są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

4. a) Drób hodowlany i użytkowy oraz jednodniowe pisklęta powinny być bezzwłocznie przekazywane do zakładu miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innymi ptakami, z wyjątkiem drobiu hodowlanego i użytkowego lub jednodniowych piskląt spełniających warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

- b) Drób rzeźny powinien być bezzwłocznie przekazany do rzeźni miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innym drobiem, poza drobiem rzeźnym spełniającym warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.
5. Skrzynki, klatki i pojazdy muszą być zaprojektowane tak, aby:
- zapobiec gubieniu ekskrementów i minimalizować straty w upierzeniu w trakcie przejazdu,
  - umożliwić kontrolę wzrokową drobiu,
  - umożliwić czyszczenie i dezynfekcję.
6. Pojazdy i kontenery, klatki oraz skrzynki, jeśli nie są jednorazowego użytku to przed załadunkiem i wyładunkiem powinny być myte i dezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 16

Drób określony w art. 15 ust. 4 nie może być transportowany przez tereny zakażonym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; chyba że transport odbywać się będzie jedynie koleją lub główną drogą.

Artykuł 17

W handlu między Państwami Członkowskimi, drób i jaja wylęgowe powinny być wyposażone na czas transportu do miejsca przeznaczenia, w świadectwo zdrowia, które:

- odpowiada właściwemu wzorowi w załączniku IV,
- jest podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii,
- jest sporządzone w dniu załadunku w języku lub językach Państwa Członkowskiego wysyłki i w języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia,
- ważne jest przez pięć dni,
- składa się z pojedynczego arkusza,
- zwykle jest sporządzany dla jednego odbiorcy,
- posiada pieczęć w innym kolorze niż kolor druku w świadectwie zdrowia.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie miejsca przeznaczenia zgodnie z przepisami ogólnymi Traktatu, mogą przyznać jednemu lub więcej Państwu Członkowskiemu wysyłki uprawnienia ogólne lub uprawnienia ograniczone do przypadków szczególnych pozwalające na wjazd na jego terytorium transportu drobiu i jaj wylęgowych bez świadectwa przewidzianego w art. 17.

Artykuł 19

Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie przed dniem 1 lipca 1991 r. zasady kontroli w celu zwalczania grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

ROZDZIAŁ III

Przepisy dotyczące przywozu z państw trzecich.

Artykuł 20

Drób i jaja wylęgowe przywożone do Wspólnoty powinny spełniać warunki ustanowione w art. 21-24.

Artykuł 21

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z państwa trzeciego lub regionu państwa trzeciego umieszczonego w wykazie sporządzonej przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 33.

2. Przy podejmowaniu decyzji czy państwo trzecie lub jego część mogą być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, szczególna uwaga powinna być zwrócona na:

- a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i zwierząt dzikich w państwie trzecim, a szczególna uwaga powinna być poświęcona chorobom egzotycznym zwierząt, sytuacji zdrowotnej na obszarach sąsiadujących skąd może przyjść zagrożenie zarówno dla zdrowia publicznego jak i zdrowia zwierząt w Państwach Członkowskich.;
- b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez państwo trzecie odnośnie istnienia zakaźnych chorób zwierząt na jego terytorium, w szczególności chorób z wykazu A i B Międzynarodowego Biura ds. Chorób Epizootycznych;
- c) przepisy danego państwa dotyczące zapobiegania i kontroli chorób zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa i ich kompetencje;
- e) organizację i wprowadzanie w życie środków zapobiegających i zwalczających choroby zakaźne zwierząt;
- f) gwarancje jakie może dać państwo odnośnie do zgodności z niniejszą dyrektywą;
- g) zgodność z zasadami wspólnotowymi w kwestii hormonów i odpadów.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszelkie wprowadzone do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z krajów wolnych od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.
2. Ogólne kryteria dla klasyfikacji państwa trzeciego według zagrożenia chorobami, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.
3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, może zdecydować, że przepisy ust. 1 niniejszego artykułu będą dotyczyć tylko części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 23

1. Drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone z terytorium państwa trzeciego lub części terytorium tego państwa umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 21 ust. 1 tylko w przypadku, gdy pochodzą ze stad, które:
  - a) przed przesyłką przebywały nieprzerwanie na terytorium lub części terytorium takiego kraju przez czas ustalony w procedurze przewidzianej w art. 32;
  - b) spełniają warunki zdrowotne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych z danego kraju. Warunki mogą różnić się zależnie od gatunków lub kategorii drobiu.
2. Warunki zdrowotne zwierząt zostaną ustalone na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II i odpowiadających mu załącznikach. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, odstępstwa mogą być uznane przypadek po przypadku, jeśli dane państwo trzecie oferuje podobne gwarancje zdrowotne zwierząt, a które są, co najmniej równorzędne.

Artykuł 24

1. Drób i jaja wylęgowe powinny być wyposażone w świadectwo zdrowia sporządzone i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego wywozu.

Świadectwo to musi:

- a) zostać wydane w dniu załadunku do przesyłki do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- b) zostać sporządzone w urzędowym języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- c) jego oryginał powinien być dołączony do przesyłki;
- d) świadectwo powinno poświadczать fakt, że drób i jaja wylęgowe spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy w doniesieniu do przywozu z państw trzecich;
- e) powinno być ważne przez pięć dni;
- f) składać się z pojedynczego arkusza;

- g) powinno być sporządzone dla jednego odbiorcy;
  - h) powinno być zaopatrzone w pieczęć różniącą się kolorem od koloru druku w świadectwie.
2. Świadectwo określone w ust. 1 powinno być zgodne ze wzorem sporządzonym według procedury przewidzianej w art. 32.

Artykuł 25

Kontrole przeprowadzane na miejscu przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich i Komisji mają zapewnić, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy zostały faktycznie zastosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole zostaną wyznaczeni przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole będą przeprowadzane w imieniu Wspólnoty i na jej koszt.

Częstotliwość kontroli i procedura kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 26

1. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, zdecydować że przywóz z państwa trzeciego lub z jego części powinien zostać ograniczony do poszczególnych gatunków, jaj wylęgowych, drobiu hodowlanego lub użytkowego, drobiu rzeźnego lub drobiu przeznaczonego do specjalnych celów.

2. Komisja może zdecydować w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33 o zastosowaniu ograniczeń zdrowotnych zwierząt po dokonaniu przywozu

Artykuł 27

1. Przepisy i zasady ogólne, które mają być stosowane podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli drobiu przywożonego z państw trzecich, zostaną określone zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

Do czasu wprowadzenia w życie powyższych zasad i przepisów, pozostają w mocy przepisy danego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że są zgodne z ogólnymi warunkami Traktatu.

2. Drób i jaja wylęgowe nie powinny być przywożone do Wspólnoty, jeśli:

- przesyłka nie pochodzi z terytorium lub części terytorium państwa trzeciego zamieszczonego w wykazie sporządzonym na podstawie art. 21 ust. 1,
- przesyłka jest lub istnieje takie podejrzenie że jest zakażona lub jest zarażona chorobą zakaźną,

- warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione przez państwo trzecie wywozu,
- świadectwo towarzyszące przesyłce nie zgadza się z warunkami ustanowionymi w art. 24,
- analiza ujawnia, że przepisy Wspólnoty na temat hormonów i odpadów nie zostały uzgodnione.

3. Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, jeśli ze względów zdrowotnych lub z powodu braku pozwolenia na transport powrotny drobiu, któremu odmówiono wjazdu stosownie do zapisu w ust. 1, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może wyznaczyć rzeźnię, która musi przyjąć taki drób.

Artykuł 28

Po przybyciu do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, drób rzeźny powinien zostać zabrany bezpośrednio i bezzwłocznie do rzeźni w celu uboju.

Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może, na podstawie stanu zdrowia zwierząt, wyznaczyć rzeźnię, do której drób powinien być przekazany.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy

Artykuł 29

1. Do celów handlu wewnątrzspółnotowego środki ochronne przewidziane w dyrektywie 89/662/EWG stosuje się do drobiu i jaj wylęgowych.
2. Do celów przywozu z państw trzecich stosuje się następujące środki ochronne:
  - a) Bez uszczerbku dla art. 22, jeśli choroba zakaźna zagrażająca zdrowiu drobiu któregoś z Państw Członkowskich pojawi się w państwie trzecim lub rozprzestrzeni się w państwie trzecim lub jeśli uzasadniają to inne względy zdrowotne zwierząt, zainteresowane Państwo Członkowskie wprowadzi zakaz przywozu zwierząt z gatunku objętego niniejszą dyrektywą, pochodzącego bezpośrednio lub pośrednio z państwa trzeciego lub z części jego terytorium lub z innego Państwa Członkowskiego.
  - b) Środki podjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie niniejszego artykułu, jak również ich unieważnienie, zostaną bezzwłocznie przekazane innym Państwom Członkowskim i Komisji, wraz ze wskazaniem przyczyn ich zastosowania.

W następstwie takiej wiadomości Stały Komitet Weterynaryjny zbierze się możliwie szybko i zadecyduje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, czy takie środki

wymagają zmiany, szczególnie w celu skoordynowania ich ze środkami podjętymi przez inne Państwa Członkowskie lub czy powinny zostać zaniechane.

Jeśli wystąpi sytuacja przewidziana w niniejszym artykule i inne Państwa Członkowskie również zastosują środki podjęte jak wyżej, ewentualnie zmienione zgodnie z poprzednim akapitem, zostaną przyjęte odpowiednie przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

- c) Odnowienie przywozu z danego państwa trzeciego zostanie uprawomocnione na podstawie tej samej procedury.

Artykuł 30

1. Zasady kontroli weterynaryjnej przewidziane w dyrektywie 90/425/EWG dotyczą handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi.

2. W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) W załączniku A pozycja I dodaje się odniesienie w brzmieniu:

„Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych.

_____

Dz.U. nr L 303, z 31.10.1990, str. 6.”

- b) W załączniku B skreśla się akapity w brzmieniu:

„- drób żywy”,

„- jaja wylęgowe”.

Artykuł 31

Do dnia wejścia w życie decyzji podjętych zgodnie z art. 20, 21 i 22 Państwa Członkowskie zastosują w odniesieniu do przywozu drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich warunki, co najmniej równoważne z tymi, które wynikają z zastosowania zapisu rozdziału II.

Artykuł 32

1. W przypadku, gdy znajduje zastosowanie procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię na temat projektu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia jest wydawana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek dotyczący środków, jakie powinny zostać podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 33

1. Jeśli procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być realizowana, przewodniczący z własnej inicjatywy, albo na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego niezwłocznie przekazuje sprawę do Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet w terminie dwóch dni wyda opinię na temat projektu. Opinia jest wydawana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub, lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek na temat tych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu 15 dni od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 34

O zmianach w załącznikach, w szczególności w celu dostosowania ich do zmian w metodach diagnozowania i zmian w ekonomicznym znaczeniu poszczególnych chorób, Komisja zdecyduje zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

Artykuł 35

Przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 29, zostaną przejrzane przed dniem 31 grudnia 1992 r. w świetle wniosków dotyczących wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 37

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 października 1990 r.

W imieniu Rady

V.SACCOMANDI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu:

Belgia	Institut National de recherches veterinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dania	Institut for Fjerkraesygdomme, Den Kgl.Veterinaer - og Landbohjskole,DK - København
Francja	Laboratoire de Pathologie Aviaire, CNEVA, F-22440 Ploufragan
Niemcy	Bunderforschunganstalt fuer landwirtschaft Institut fuer Kleintierzucht, Döernbergstraße 25/27, D-3100 Celle
Grecja	Institute of Infectious Parasitic Disease of Thessaloniki, GR - Thessaloniki
Irlandia	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL - County Dublin
Włochy	Instituto Zooprofillático Sperimentale delle Venezie Via G.ORUS 2, I-35100 Padova
Luksemburg	Laboratoire Vétérinaire de l'Etat, 54 avenue Gaston Diderich, L-1420 Luxemburg;
Niderlandy	Centraal Diergeneeskundig Institut, NL - Lelystad
Portugalia	Laboratorio Nacional de Investigacao Veterinaria, PT - Lisboa
Hiszpania	Laboratorio de Sanidad y Produccion Animal, ES - Barcelona
Wielka Brytania	Central Veterinary Laboratory, Weybridge, UK - Surrey

2. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu, wymienione w pkt. 1, w każdym Państwie Członkowskim odpowiedzialne są za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie: W tym celu:

- a) mogą zaopatrywać zatwierdzone laboratoria w odczynniki niezbędne do testów diagnostycznych;
- b) monitorują jakość wszystkich odczynników stosowanych przez zatwierdzone laboratoria;
- c) organizują okresowe testy porównawcze.

ZAŁĄCZNIK II

ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

1. W celu zatwierdzenia przez właściwy organ w celu handlu wewnątrzwspólnotowego zakład, powinien:
  - a) spełniać warunki odnoszące się do obiektów i działań wymienionych w rozdziale II;
  - b) stosować i przestrzegać programu nadzoru choroby zatwierdzonego przez właściwy centralny organ weterynaryjny, uwzględniając wymogi rozdziału III;
  - c) zapewnić wszelkie obiekty do celów realizacji zadań wymienionych w lit. d);
  - d) przyjąć nadzór właściwego organu weterynaryjnego w kontekście zorganizowanej formy monitorowania zdrowia zwierząt. Takie monitorowanie obejmuje w szczególności:
    - przynajmniej jedną w roku kontrolę urzędowego lekarza weterynarii uzupełnioną sprawdzeniami weryfikującymi stosowanie środków higieny oraz działalność zakładu zgodnie z warunkami rozdziału II,
    - rolnik - hodowca powinien prowadzić zapis informacji niezbędnej do stałego monitorowania stanu zdrowia w zakładzie przez właściwy organ weterynaryjny;
  - e) zawierać wyłącznie drób określony w art. 2 ust. 1.
2. Każdemu zakładowi, który spełnia warunki ustanowione w pkt. 1 właściwy organ nada oddzielny numer identyfikacyjny, który może być tym samym numerem, nadanym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2782/75.

ROZDZIAŁ II

Obiekty i działalność

A. Zakłady hodowli rodowodowej, zakład hodowlany i zakład chowu

1. Obiekty

- a) Ustawienie i rozplanowanie obiektów powinno być zgodne z rodzajem produkcji, zapewnić możliwość zapobieżenia wprowadzeniu choroby lub jeśli się pojawi się ognisko chorobowe, pozostaje pod pełną kontrolą. Jeśli zakład mieści kilka gatunków drobiu, muszą one być od siebie ściśle oddzielone.

- b) Obiekty powinny zapewniać dobre warunki higieniczne i umożliwić prowadzenie monitorowania zdrowia.
- c) Sprzęt powinien być dostosowane do rodzaju produkcji, oraz pozwolić na czyszczenie i dezynfekcję obiektów i środków transportu drobiu i jaj w najdogodniejszym miejscu.

2. Chów

- a) Techniki chowu powinny być oparte w jak największym stopniu na zasadzie „chowu chronionego” i na zasadzie „all in/all out” (wszystkie zwierzęta wchodzi do produkcji i wychodzą z produkcji jednocześnie w jednym czasie). Między jedną, a drugą partią jest prowadzone czyszczenie, dezynfekcja oraz opróżnienie obiektu ze zwierząt.
- b) Zakłady hodowli rodowodowej, zakłady hodowlane i zakłady chowu powinny trzymać wyłącznie drób:
  - tylko ze swojego zakładu, i/lub
  - z innych zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych i zakładów chowu we Wspólnocie zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a), i/lub
  - przywożony z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd zakładu; personel powinien nosić właściwą odzież roboczą, a goście odzież ochronną.
- d) Budynki, zagrody i wyposażenie powinno być utrzymane w dobrym stanie.
- e) Jaja powinny być zbierane kilka razy dziennie, powinny być czyste i szybko dezynfekowane
- f) Rolnik powinien poinformować zatwierzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wynikach produkcyjnych lub każdym innym sygnale wskazującym na obecność choroby zakaźnej wśród drobiu. Gdy tylko zaistnieje podejrzenie choroby, upoważniony lekarz weterynarii powinien wysłać do zatwierzonego laboratorium próbki niezbędne do potwierdzenia diagnozy.
- g) Historia stada, rejestr lub nośnik danych powinien być zachowany dla każdego stada przez co najmniej dwa lata od likwidacji stada i powinien wykazywać:
  - przybycia i opuszczenia,
  - wydajność produkcji,

- zachorowalność i śmiertelność wraz z przyczynami,
  - badania laboratoryjne i ich wyniki,
  - miejsce pochodzenia drobiu,
  - przeznaczenie jaj.
- h) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki laboratoryjne powinny być niezwłocznie przekazane zatwierdzonemu lekarzowi weterynarii.

B. Wylęgarnie

1. Obiekty

- a) Wylęgarnia powinna być fizycznie i użytkowo oddzielona od obiektów chowu. Jej rozplanowanie powinno pozwalać na to by niżej podane poszczególne jednostki funkcjonalne były od siebie oddzielone:
- składowanie jaj i sortowanie,
  - dezynfekcja,
  - preinkubacja,
  - wylęganie,
  - przygotowywanie i pakowanie towaru do wysyłki.
- b) Budynki powinny być zabezpieczone przeciw ptakom przylatującym z zewnątrz i przeciw gryzoniom; ściany i podłogi powinny być z materiałów trwałych, zmywalnych i nieprzepuszczalnych; powinny posiadać naturalne lub sztuczne oświetlenie, system wentylacyjny i właściwa temperaturę; powinno być zapewnione higieniczne usuwanie odpadków (jaj i piskląt).
- c) Sprzęt musi mieć gładkie, wodoodporne powierzchnie.

2. Funkcjonowanie

- a) Funkcjonowanie musi być oparte na jednokierunkowym obiegu jaj, sprzęcie przenośnym i personelu.
- b) Jaja wylęgowe powinny pochodzić:
- z zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych, i zakładów chowu, zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a),
  - przywożone z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd gospodarstwa; personel

powinien nosić odpowiednią odzież roboczą, a goście odzież ochronną.

- d) Budynki i wyposażenie powinny być utrzymywane w dobrym stanie.
- e) Dezynfekcji podlegają:
  - jaja - między momentem ich przybycia, a procesem inkubacji,
  - inkubatory, regularnie,
  - wylęgarnie i ich sprzęt, wylęgu każdej partii.
- f) Dla oceny stanu zdrowia wylęgu, powinien być zastosowany program kontroli jakości mikrobiologicznej.
- g) Rolnik powinien poinformować zatwierdzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wydajności produkcji lub jakimkolwiek innym sygnale sugerującym obecność choroby zakaźnej drobiu. Gdy tylko zajdzie podejrzenie o chorobę zakaźną, zatwierdzony lekarz weterynarii powinien przesłać próbki niezbędne dla sporządzenia lub potwierdzenia diagnozy, do zatwierdzonego laboratorium, oraz poinformować właściwy organ weterynaryjny, który zadecyduje o podjęciu właściwych środków.
- h) Historia stada, rejestr lub nośnik danych dla wylęgarni powinien być utrzymywany przez co najmniej dwa lata i wykazywać, jeśli to możliwe, dla każdego stada:
  - pochodzenie jaj i data ich przybycia,
  - wyniki wylęgu,
  - wszelkie nieprawidłowości,
  - wszelkie badania laboratoryjne i ich wyniki,
  - szczegóły programów szczepień,
  - liczba i przeznaczenie jaj inkubacyjnych, z których nic się nie wylęgło,
  - miejsce przeznaczenie piskląt jednodniowych.
- i) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki badań laboratoryjnych powinny być niezwłocznie podane do wiadomości zatwierdzonego lekarza weterynarii.

ROZDZIAŁ III

Program nadzoru choroby

Bez uszczerbku dla środki ochrony zdrowia i art. 13 oraz 14, program nadzoru choroby powinien, jako niezbędną minimum, obj c nadzór nad zakaŹeniami i gatunkami podanymi niŹej,

A. ZakaŹenia: *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* i *Salmonella arizonae*

1. Gatunki dotkniete chorob :

- a) *Salmonella pullorum* i *gallinarum*: ptactwo domowe, indyki, perliczki, przepiórki, baŹanty, kuropatwy i kaczki.
- b) *Salmonella arizonae*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Testy bakteriologiczne i/lub serologiczne powinny byc zastosowane dla określenia czy zakaŹenie wystąpiło.
- b) Próbki do testów powinny byc pobrane z krwi, kurcząt drugiej kategorii, puchu lub pyłu pobranego z wylęgarni, wymazy pobrane ze ścian wylęgarni, ściółka lub woda z poidła.
- c) Kiedy próbki krwi pobierane są ze stada do testów serologicznych na *S. pullorum* lub *S. arizonae*, informacja na temat rozpowszechniania się choroby w danym państwie i jej dotychczasowa cz stotliwo c występowania w zakładowie powinna byc udostępniona dla określenia liczby próbek do pobrania.

Stado powinno byc kontrolowane w kaŹdym okresie nieśności, najlepszym czasie do wykrycia choroby.

B. ZakaŹenia: *Mycoplasma gallisepticum* i *Mycoplasma meleagridis*

1. Gatunki dotkniete zakaŹeniem:

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: ptaki domowe i indyki.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Obecno c zakaŹenia sprawdza się testami serologicznymi i/lub bakteriologicznymi i/lub próbami na obecno c zmian w worku powietrznym u jednodniowych piskląt i młodych indyków.
- b) Próbki do testowania powinny byc pobrane w naleŹyty sposób, z krwi jednodniowych kurcząt i młodych indyków, nasienia lub wymazu pobranego z tchawicy, steku lub worka powietrznego.
- c) Testy na wykrycie *Mycoplasma gallisepticum* albo *Mycoplasma meleagridis*

powinny być przeprowadzone na reprezentatywnej próbce by umożliwić stały nadzór nad zakażeniem w czasie chowu i w okresie nieśności tj. tuż przed rozpoczęciem okresu nieśności i później co trzy miesiące.

C. *Wyniki i podejmowane środki*

Przy braku reaktorów test uważany jest za negatywny. W przeciwnym wypadku istnieje podejrzenie choroby w stadzie i należy zastosować środki określone w rozdziale IV.

D. W przypadku gospodarstw składających się z dwóch lub więcej oddzielnych jednostek użytkowych, właściwy organ weterynaryjny może odstąpić od tych środków w odniesieniu do zdrowej jednostki użytkowej w gospodarstwie, które jest zakażone, pod warunkiem, że zatwierdzony lekarz weterynarii potwierdzi, że struktura i wielkość tych jednostek użytkowych i podjęte w nich działania zapewniają zupełnie oddzielne urządzenia do zakwaterowania i karmienia tak, że choroba, o której mowa, nie może się przenosić z jednej jednostki użytkowej do drugiej.

ROZDZIAŁ IV

Kryteria zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia dla gospodarstwa

1. Zezwolenie przyznane dla zakładu, powinno być zawieszane w przypadku:
  - a) gdy warunki ustanowione w rozdziale II nie są już spełniane;
  - b) gdy nie zostało zakończone dochodzenie właściwe danej chorobie:
    - jeśli istnieje podejrzenie, że w zakładzie wystąpiła influenza drobiu rzekomy pomór drobiu,
    - jeśli zakład otrzymał drób lub jaja wylęgowe z gospodarstwa podejrzanego o zakażenie lub już zakażonego influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu,
    - jeśli kontakt odpowiedzialny za przenoszenie zakażenia ujawnił się między zakładem a ogniskiem influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu;
  - c) do czasu wykonania nowych testów, jeśli wyniki nadzoru przeprowadzonego zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozdziale II i III na zakażenie *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis* dały powód do podejrzenia zakażenia;
  - d) do czasu zakończenia wprowadzania właściwych środków wymaganych przez urzędowego lekarza weterynarii, jeśli stwierdzi się, że zakład nie spełnia wymogów rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).
- 2) Zezwolenie powinno być cofnięte:
  - a) jeśli w zakładzie wystąpiła influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;

- b) jeśli drugi właściwego rodzaju test potwierdza obecność zakażenia *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis*;
- c) jeśli po drugim ostrzeżeniu urzędowego lekarza weterynarii nie zostały podjęte działania by doprowadzić zakład do stanu zgodnego z wymogami rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).

3. Warunki przywrócenia zezwolenia:

- a) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte z powodu wystąpienia grypy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu, może być ono przywrócone 21 dni po wyczyszczeniu i zdezynfekowaniu, w przypadku jeśli został przeprowadzony ubój sanitarny;
- b) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte w wyniku zakażenia spowodowanego przez:
  - (i) *Salmonella pullorum et gallinarum*, lub *Salmonella arizonae*, może zostać ono przywrócone po otrzymaniu negatywnych wyników zanotowanych podczas dwóch testów wykonanych w gospodarstwie w odstępie, co najmniej 21 dni i po dezynfekcji przeprowadzonej po sanitarnym uboju zakażonego stada;
  - (ii) *Mycoplasma gallisepticum* lub *Mycoplasma meleagridis* – zezwolenie może zostać przywrócone po zanotowaniu negatywnych wyników dwóch testów wykonanych na całym stadzie w odstępie, co najmniej 60 dni.

ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

Szczepionki stosowane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe powinny:

- spełniać wymogi *Europejskiej Farmakopei*,
- być wyprodukowane, zbadane i rozprowadzone pod urzędowym nadzorem.

Kryteria wykorzystania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w warunkach programu rutynowego szczepienia mogą być określone przez Komisję.

ZAŁĄCZNIK IV

ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

(Wzory 1-6)

WZÓR 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JAJA WYLĘGOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU		
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres): - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:		
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jaj wylęgowych. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	4. WŁAŚCIWY ORGAN: 5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):		
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu, gdzie jaja zostały zebrane:		
8. Środek transportu:	10. Numer identyfikacyjny zakładu:		
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia Ostateczne przeznaczenie:	11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczony do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki			
a) Liczba jaj:	b) Zebrane dnia:	c) Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	d) Marka:

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane jaja są zgodne z przepisami art. 6, 7, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono ....., w .....

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 2

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JEDNODNIOWE PISKŁĘTA

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:			
UWAGI:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie nastąpił wylęg:	
8. Środki transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
Ostateczne przeznaczenie:			
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
a) Liczba piskląt:	b) Wylęg z dnia:	c) Szczegóły identyfikacyjne zakładu pochodzenia:	d) Rodzaj / kategoria

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane jednodniowe kurczęta są zgodne z przepisami art.6, 8, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono....., w .....

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 3

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB HODOWLANY I UŻYTKOWY

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres) - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:	10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki		
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Kategoria / rodzaj:
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG; b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG)		

Sporządzono....., w .....

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 4

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB I JAJA WYLĘGOWE W PARTIACH
PONIŻEJ 20

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres) - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	Nr ORYGINAŁU
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu lub jaj wylęgowych. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
a) Liczba sztuk drobiu lub jaj wylęgowych:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Kategoria / rodzaj:

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane ptaki lub jaja lęgowe są zgodne z przepisami art. 11 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono ....., w .....

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 5

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB RZEŹNY

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres): - początkowy - końcowy	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Ubojnia i Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 10 dyrektywy Rady 90/539/EWG; b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).		
Sporządzono ....., w		

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 6

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB DO ODNOWY STAD

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Numer	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
UWAGI:			
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku		6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:			
a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;			
b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			

Sporządzono ....., w .....

Podpis

Nazwisko drukowanymi literami

Zajmowane stanowisko

ZAŁĄCZNIK V

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA

- influenza drobiu
- rzekomy pomór drobiu

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 czerwca 1991 r.

**w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy
oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich**

(91/494/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięso drobiowe jest wymienione na liście produktów stanowiących załącznik II do Traktatu; hodowla i chów drobiu wchodzi w zakres sektora rolnego i stanowią źródło dochodów części ludności rolniczej;

różnice między Państwami Członkowskimi powinny zostać usunięte poprzez ustanowienie zasad dotyczących aspektów sanitarnych zwierząt w wewnątrzspółnotowym handlu świeżym mięsem drobiowym, aby zapewnić racjonalny rozwój tego sektora i poprawić produkcje poprzez wspieranie handlu wewnątrzspółnotowego w celu zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego;

w szczególności, aby ulepszyć informację o stanie zdrowia drobiu, od którego pochodzi świeże mięso wysyłane do innego Państwa Członkowskiego, należy wymagać, żeby drób był albo hodowany na terytorium Wspólnoty, albo przywożony z państw trzecich zgodnie z rozdziałem III dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴;

aby nie dopuścić do szerzenia się chorób epizootycznych, z handlu wewnątrzspółnotowego należy wyłączyć świeże mięso pochodzące z gospodarstwa lub obszaru, który, zgodnie z zasadami wspólnotowymi, podlega ograniczeniom sanitarnym lub z obszaru na których występuje skażenie influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu;

¹ Dz.U nr C 327 z 30.12.1989, str. 72.

² Dz.U nr C 183 z 15.07.1991.

³ Dz.U nr C 124 z 21.05.1990, str. 12.

⁴ Dz.U nr L 303 z 31.10.1990, str. 6.

należy zadbać, aby świeże mięso drobiowe, które nie spełnia wymogów zgodnych z zasadami wspólnotowymi, nie miało oznakowania zdrowotności przewidzianego w dyrektywie Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 90/484/EWG⁶; takie mięso może, jednakże, być wykorzystane do innych celów, pod warunkiem że zostanie ono poddane obróbce mającej na celu zniszczenie zarazków chorób i w rezultacie będzie ono specjalnie oznakowane;

w przypadku organizacji kontroli weterynaryjnych oraz następstw tych kontroli, przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, jak również środków ochronnych, które mają być wprowadzone, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷;

należy przewidzieć możliwość przeprowadzenia inspekcji przez Komisję;

w interesie harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego należy określić przepisy wspólnotowe dotyczące przywozu z państw trzecich;

określenie wymienionych wyżej przepisów wymaga w szczególności sporządzenia wykazu państw trzecich lub części państw trzecich, z których świeże mięso drobiowe może być przywożone oraz wprowadzenia obowiązku okazywania świadectwa;

biegłym lekarzom weterynarii Komisji zostanie zlecone przeprowadzanie kontroli w państwach trzecich w celu sprawdzenia, czy przestrzegane są zasady wspólnotowe;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrolę świeżego mięsa drobiowego zostaną ustalone później, jako część środków, które mają zostać zastosowane w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego;

dyrektywa 90/539/EWG powinna zostać zmieniona w celu uwzględnienia treści niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu zapewnienia zgodności w odniesieniu do daty, z którą to Państwa Członkowskie będą musiały rozpocząć stosowanie nowych przepisów zdrowotnych;

przepisy niniejszej dyrektywy będą musiały być poddane przeglądowi w związku z zakończeniem tworzenia rynku wewnętrznego;

należy przewidzieć procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwami Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

zaleca się przewidzenie czasu w celu wprowadzenia ujednoczonych przepisów dotyczących rzekomego pomoru drobiu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

⁵ Dz.U nr L 55 z 8.03.1971, str. 23.

⁶ Dz.U nr L 267 z 29.09.1990, str. 45.

⁷ Dz.U nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi sanitarne regulujące handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem drobiowym oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie definicje, w szczególności te dotyczące drobiu, wyszczególnione w art. 2 dyrektywy 90/539/EWG.

Ponadto:

- a) „mięso” oznacza część drobiu, która jest zdatna do spożycia przez ludzi;
- b) „świeże mięso” oznacza mięso, włącznie z mięsem zapakowanym próżniowo lub w kontrolowanej atmosferze, które nie zostało poddane żadnym zabiegom za wyjątkiem chłodzenia w celu konserwacji.

ROZDZIAŁ II

Przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy

Artykuł 3

A. Świeże mięso będące przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego powinno być uzyskane z drobiu, który:

1. przebywał na terytorium Wspólnoty od momentu wylęgu lub został przywieziony z państw trzecich zgodnie z wymogami rozdziału III dyrektywy 90/539/EWG.

Do dnia 31 grudnia 1992 r. mięso drobiowe przeznaczone dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, którego stan został określony zgodnie z art. 12 ust. 2 niniejszej dyrektywy, musi pochodzić od drobiu, który przez okres 30 dni poprzedzających ubój nie był zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu szczepionką zawierającą atenuowane drobnoustroje.

Przed dniem 1 stycznia 1992 r., Rada, stanowiąc kwalifikowaną większość na wniosek Komisji, na podstawie sprawozdania dotyczącego ryzyka przeniesienia rzekomego pomoru drobiu, przyjmuje przepisy mające zastosowanie z dniem 1 stycznia 1993 r.

2. pochodzi z gospodarstwa:
  - które nie zostało objęte ograniczeniami zdrowotnymi zwierząt w związku z chorobą drobiu,

- nie znajduje się na obszarze uznanym za obszar, na którym występuje influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;
3. podczas transportu do rzeźni nie miał kontaktu z drobiem dotkniętym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; taki transport przez obszary uznane za skażone influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu jest zakazany, za wyjątkiem przypadków, kiedy używa się dróg głównych lub połączeń kolejowych;
  4. pochodzi z rzeźni, w których podczas uboju nie stwierdzono przypadków influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu.

Świeże mięso, w stosunku, do którego istnieje podejrzenie, że zostało skażone w rzeźni, zakładzie rozbioru lub magazynie, bądź podczas transportu, musi zostać wykluczone z handlu;

5. jest oznakowany zgodnie z art. 4 i 5;
6. jest zaopatrzony w świadectwo zdrowia przewidziane w załączniku IV do dyrektywy 71/118/EWG, zmienionej zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

B. Niniejszy rozdział nie dotyczy krajowych przepisów dotyczących mięsa:

- wchodzącego w skład bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonego do własnego spożycia,
- w małych przesyłkach do osób prywatnych, pod warunkiem, że nie są to przesyłki o charakterze handlowym,
- przeznaczonego do spożycia na pokładzie przez załogę i pasażerów międzynarodowych środków transportu.

Artykuł 4

Świeże mięso drobiowe objęte niniejszą dyrektywą otrzymuje znak zdrowotności, określony w art. 3 ust. 1 A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem że spełni ono wymogi przepisów ustanowionych w art. 3 część A niniejszej dyrektywy, oraz że pochodzi z drobiu, którego ubój został dokonany z zachowaniem wymagań higieny ustanowionymi w dyrektywie 71/118/EWG.

Artykuł 5

1. Bez względu na art. 4, oraz o ile świeże mięso drobiowe nie jest przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem, mięso, które nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 3 (A) ust. 2 i 3 oraz art. 3 ust. 4 akapit pierwszy, może posiadać znak, zgodnie z art. 3 ust. 1 A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem, że znak ten jest niezwłocznie:

- a) ostemplowany w taki sposób, że znak zdrowotności określony w załączniku I

rozdział X pkt 44.1 lit. a) i b) w dyrektywie 71/118/EWG jest przekreślony ukośnym krzyżem składającym się z dwóch linii prostych przecinających się pod kątem prostym, z punktem skrzyżowania się w środku stempla tak, aby informacja na nim umieszczona pozostała czytelna;

- b) lub zastąpiony pojedynczym, specjalnym znakiem, składającym się ze znaku zdrowotności określonego w załączniku I rozdział X pkt 44 lit. a) i b) do dyrektywy 71/118/EWG powtórnie ostemplowanym zgodnie z niniejszym ustępem lit. a).

Przepisy załącznika I rozdział X pkt 43 do dyrektywy 71/118/EWG mają zastosowanie *mutadis mutandis* do posiadania i użytkowania przyrządów do znakowania mięsa.

2. Mięso określone w ust. 1 musi być uzyskane, poddane rozbiorowi, przewożone i przechowywane osobno albo w innym czasie, niż mięso przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem, oraz musi być zużytkowane w taki sposób, aby uniknąć włączenia go do produktów mięsnych przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego, chyba że zostały one poddane obróbce wyszczególnionej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 80/215/EWG⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/662/EWG.

Artykuł 6

Przepisy ustanowione w dyrektywie 89/662/EWG mają zastosowanie do organizacji oraz następstw kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie przeznaczenia, jak również środków ochronnych, które należy zastosować.

Artykuł 7

Biegli lekarze weterynarii Komisji mogą, w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, w Porozumieniu z właściwymi władzami krajowymi przeprowadzać kontrole na miejscu. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach tych kontroli.

Państwa Członkowskie, na których terytorium przeprowadza się kontrolę, udzielają biegłym wszelkiej pomocy niezbędnej do wykonania ich zadań.

Przepisy ogólne dotyczące stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18. Przepisy, których należy przestrzegać podczas kontroli przewidzianych w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu z państw trzecich

Artykuł 8

1. Świeże mięso drobiowe przywożone do Wspólnoty musi spełniać wymogi ustanowione w art. 9-12.

2. Jednakże niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

---

⁸ Dz.U nr L 47 z 21.02.1980, str. 4.

- a) mięsa drobiowego stanowiącego część bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonego do własnego spożycia, pod warunkiem że ilość przewożonego mięsa nie przekracza jednego kilograma na osobę i że pochodzi ono z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego, wyszczególnionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 9, z którego przywóz nie jest zabroniony na mocy art. 14;
- b) mięsa drobiowego wysłanego jako mała przesyłka do osób prywatnych, pod warunkiem że mięso to nie jest przywożone w celach handlowych oraz że jego ilość nie przekracza jednego kilograma, oraz że pochodzi z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego wyszczególnionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 9, z którego przywóz nie jest zabroniony na mocy z art. 14;
- c) mięsa przeznaczonego do spożycia na pokładzie przez załogę i pasażerów w międzynarodowych środkach transportu

Takie mięso lub jego odpady kuchenne muszą zostać zniszczone po wyładunku. Jednakże, nie jest konieczne zniszczenie mięsa, które jest przeładowywane na inny środek transportu bezpośrednio lub po tymczasowym zatrzymaniu pod dozorem celnym.

Artykuł 9

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego wyszczególnionych w wykazie sporządzonym przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18. Wykaz może zostać rozszerzony lub zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.
2. Przy podejmowaniu decyzji, czy państwo trzecie lub jego część może być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, należy w szczególności uwzględnić:
  - a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i dzikich w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierząt oraz sytuacji zdrowotnej środowiska tego państwa, mogących zagrozić zdrowiu publicznemu i zwierząt w Państwach Członkowskich;
  - b) regularność i szybkość udzielenia informacji przez państwo trzecie dotyczących występowania na jego terytorium chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności chorób umieszczonych w wykazie A i B Międzynarodowego Urzędu ds. chorób odzwierzęcych (OIE)
  - c) przepisy tego państwa dotyczące zapobiegania chorobom zwierzęcym i zwalczania tych chorób;
  - d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa oraz ich kompetencje;
  - e) organizację i wdrażanie środków mających na celu zapobieganie chorobom zwierzęcym i zwalczanie tych chorób;
  - f) ustawodawstwo tego państwa dotyczące wykorzystywania niedozwolonych substancji, w szczególności ustawodawstwo dotyczące zakazów lub zezwoleń na substancje, ich

dystrybucję, wprowadzanie do obrotu i przepisy dotyczące zarządzania tymi substancjami oraz ich kontrolowania;

g) gwarancje, które państwo trzecie może udzielić w odniesieniu do przepisów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszystkie wniesione do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 10

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z państw trzecich wolnych od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

2. Kryteria ogólne dotyczące klasyfikacji państw trzecich w zależności od chorób określonych w ust. 1 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Kryteria te w żadnym wypadku nie mogą być bardziej korzystne niż te, które przyjęto w stosunku do Państw Członkowskich zgodnie z dyrektywą 90/539/EWG.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, Komisja może zdecydować, że ust. 1 będzie miał zastosowanie tylko do części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 11

1. Świeże mięso drobiowe musi:

- a) spełniać wymogi sanitarne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Wymogi te mogą różnić się w zależności od gatunków drobiu;
- b) pochodzić ze stad, które przed wysyłką znajdowały się bez przerwy na terenie państwa trzeciego lub jego części przez okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

2. Warunki zdrowotne zwierząt ustala się na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II oraz odpowiednich załączników do dyrektywy 90/530/EWG. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, na zasadzie jednostkowych przypadków można udzielić zezwolenia na odstępstwa, jeżeli zainteresowane państwo trzecie zaoferuje podobne gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt o przynajmniej równoważnym standardzie.

Artykuł 12

1. Świeżemu mięsu drobiowemu musi towarzyszyć świadectwo wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii z państwa trzeciego wywozu

Świadectwo musi:

- a) być wystawione w dniu załadunku przesyłki do państwa przeznaczenia;
- b) być sporządzone w urzędowym języku lub językach państwa wysyłającego, państwa przeznaczenia oraz w jednym z urzędowych języków państwa w którym

przeprowadzane będą kontrole związane z przywozem towaru;

- c) towarzyszyć przesyłce jako oryginał;
  - d) zaświadczać, że świeże mięso spełnia wymogi niniejszej dyrektywy oraz wymogi przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do przywozu z państw trzecich;
  - e) składać się z pojedynczej kartki papieru;
  - f) być wystawione dla jednego odbiorcy.
2. Świadcstwo musi być zgodne ze wzorem ustalonym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 13

Kontrole na miejscu są przeprowadzane przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich oraz Komisji w celu zapewnienia, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy są skutecznie stosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są wyznaczani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.

Częstotliwość oraz procedury kontroli ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 14

1. Komisja może zdecydować, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, że przywóz z państwa trzeciego lub jego części ma zostać ograniczony do świeżego mięsa drobiowego, pochodzącego od określonych gatunków drobiu.

2. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, może podjąć decyzję o wprowadzeniu ograniczeń sanitarnych, które mogą być konieczne, po przywozie towarów.

Artykuł 15

Przepisami i zasadami ogólnymi mającymi zastosowanie podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli przywożonego mięsa drobiowego z państw trzecich, jak również środki ochronne są wszystkie te przepisy, zasady i środki, które zostały określone w dyrektywie 90/675/EWG⁹.

Artykuł 16

1. Do czasu wdrożenia przepisów zdrowotnych Wspólnoty, dotyczących przywozu mięsa drobiowego z państw trzecich, w odniesieniu do tego typu przywozu, Państwa Członkowskie stosują takie przepisy, które nie są bardziej korzystne od przepisów regulujących handel wewnątrzspółnotowy zgodnie z dyrektywą 71/118/EWG, jak również doprowadzą do tego, że handel mięsem drobiowym będzie podlegał wymogom określonym w art. 6 ust. 1 lit. b)

---

⁹ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

2. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszych przepisów, biegli lekarze weterynarii z Państw Członkowskich i Komisji mogą przeprowadzać w państwach trzecich kontrole na miejscu.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są wyznaczani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.

Jednakże, na mocy przepisów krajowych, Państwa Członkowskie będą upoważnione do kontynuowania kontroli wszelkich zakładów w państwach trzecich, które nie zostały skontrolowane na mocy postępowania Wspólnoty.

Wykaz zakładów spełniających warunki określone w załączniku I do dyrektywy 71/118/EWG zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

3. Świadczenie zdrowia, które towarzyszy przywożonym produktom, jak również kształt i rodzaj znaku zdrowotności, który umieszczany jest na produktach, odpowiadają wzorowi ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy wspólne

Artykuł 17

W przypadku, gdy ma być zastosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny (zwany dalej „Komitetem”), ustanowiony decyzją 68/361/EWG¹⁰, rozpatruje sprawę zgodnie z przepisami określonymi w art. 12 dyrektywy 71/118/EWG.

Artykuł 18

W przypadku, gdy ma być zastosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, Komitet rozpatrzy tę sprawę zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 12a dyrektywy 71/118/EWG.

Artykuł 19

1. W załączniku A do dyrektywy 89/662/EWG dodaje się tekst w brzmieniu:

„- dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 35)”

2. W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

---

¹⁰ Dz.U nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

- a) w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy, skreśla się wyrazy „najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, od którego Państwa Członkowskie muszą przestrzegać niniejszej dyrektywy”.
- b) W art. 36 datę „1 stycznia 1992 r.” zastępuje się datą „1 maja 1992 r.”.

Artykuł 20

W związku z wnioskami w sprawie zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, dokonuje przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy przed dniem 31 grudnia 1992 r.,

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 maja 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1991 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Zmiany, które należy wprowadzić w odniesieniu do świadectwa zdrowia przedstawionego w załączniku IV do dyrektywy 71/118/EWG

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO SANITARNE I ZDROWIA”

2. Pkt IV otrzymuje brzmienie:

„IV. Zaświadczenie

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

- a) opisane wyżej mięso drobiowe¹ spełnia wymogi dyrektywy Rady 91/494/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich, oraz wymogi art. 3 część A ust. 1 akapit drugi niniejszej dyrektywy, jeżeli mięso to jest przeznaczone dla Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, które są uznawane za wolne od rzekomego pomoru drobiu.
- b) - opisane wyżej mięso drobiowe⁴,
- opakowanie wyżej wymienionego mięsa⁴,
posiada znak świadczący o tym, że:
  - mięso pochodzi od zwierząt ubitych w zatwierdzonych rzeźniach⁴;
  - rozbiór mięsa odbył się w zatwierdzonym zakładzie rozbioru⁴;
- c) mięso zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku kontroli weterynaryjnej przeprowadzonej zgodnie z dyrektywą Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. dotyczącej problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym;
- d) pojazdy transportowe lub pojemniki oraz warunki załadunku niniejszej przesyłki są zgodne z wymogami w zakresie higieny ustanowionymi w dyrektywie 71/118/EWG.”

3. Przypis 1 otrzymuje brzmienie:

„¹ świeże mięso drobiowe: świeże mięso pochodzące z następujących gatunków: kur, indyków, perliczek, kaczek, gęsi, przepiórek, gołębi, bażantów i kuropatw, które nie zostało poddane zabiegom konserwującym.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 czerwca 1992 r.,

zmieniająca załącznik III Dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowia zwierząt obowiązujących w handlu wewnątrz Wspólnoty oraz imporcie z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych, odnosząca się do warunków szczepień drobiu

(92/369/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Dyrektywę Rady nr 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt obowiązujących w handlu wewnątrz Wspólnoty oraz imporcie z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi przez Dyrektywę Rady 91/496/EWG², a w szczególności art. 34 tej dyrektywy, a także mając na uwadze, co następuje:

załącznik III do Dyrektywy Rady 90/539/EWG wymaga obecnie w szczególności, by drób przeznaczony do handlu wewnątrz Wspólnoty był szczepiony szczepionkami odpowiadającymi wymaganiom Farmakopei Europejskiej;

w przypadku wielu stosowanych obecnie w Państwach Członkowskich szczepionek przeznaczonych dla drobiu monografie Farmakopei Europejskiej nie są dostępne;

pożądane jest wprowadzenie zmian we wspomnianym załączniku, zezwalających na stosowanie szczepionek, które mogą nie być przedmiotem monografii Farmakopei Europejskiej;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

---

¹ Dz. U. nr L 303, z 31.10.1990 r., str.6.

² Dz. U. nr L 268, z 24.09.1991 r., str.56.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik III Dyrektywy Rady 90/539/EWG zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja odnosi się do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dn. 24 czerwca 1992r.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

1. Szczepionki używane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe muszą posiadać zezwolenie dopuszczające je na rynek, wydane przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego szczepionka jest używana.
2. Kryteria stosowania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w kontekście programów szczepień rutynowych mogą być określone przez Komisję.”

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 grudnia 1993 r.

zmieniająca Dyrektywę Rady 90/539/EWG w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt, regulującą handel w obrębie Wspólnoty oraz import drobiu i jaj wylęgowych

(93/120/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności zaś jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w świetle zmian zachodzących w przemyśle drobiarskim, w odniesieniu do większych i bardziej intensywnych jednostek, pojawia się potrzeba dostosowania niektórych aspektów Dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowia zwierząt, regulującej handel w obrębie Wspólnoty oraz import z państw trzecich drobiu oraz jaj do wylęgu⁴, w celu ujednolicenia wymogów oraz uproszczenia ich stosowania przez Państwa Członkowskie;

Rada przyjęła dyrektywę 92/66/EWG wdrażającą wspólnotowe rozwiązania dotyczące kontroli rzekomego pomoru drobiu⁵ oraz dyrektywę 92/40/EWG wdrażającą wspólnotowe

---

¹ Dz. U. nr C 89, z 31.03.1993, str. 8.

² Dz. U. nr C 176, z 28.06.1993, str. 26.

³ Dz. U. nr C 201, z 26.07.1993, str. 50.

⁴ Dz. U. nr L 303, z 31.09.1990, str. 6.

⁵ Dz. U. nr L 260, z 5.09.1992, str. 1.

regulacje dotyczące kontroli grypy ptaków⁶, tym sposobem, umożliwiając uproszczenie dyrektywy 90/539/EWG;

biorąc pod uwagę raport Komisji dla Rady w sprawie ryzyka przenoszenia rzekomego pomoru drobiu oraz wymogów jakie powinny spełniać szczepionki przeciwko niemu, należy wprowadzić rozwiązania umożliwiające uznanie w uzasadnionych przypadkach niektórych Państw Członkowskich za państwa, w których nie ma obowiązku szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu; jednakże, należy także uwzględnić możliwości wycofania, w miarę potrzeb, statusu nieobowiązkowego szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu;

konieczna jest zmiana zasad dotyczących handlu, stosowanych w odniesieniu do państw trzecich w celu zagwarantowania, iż będą one pokrywać się z zasadami stosowanymi wobec Państw Członkowskich, szczególnie w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu oraz grypy ptaków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 2 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. „pisklęta jednodniowe” oznaczać będą wszelki drób mający poniżej 72 godziny, jeszcze nie karmiony; jednocześnie dopuszcza się karmienie kaczek pizmowych (*Cairina moschata*) lub ich krzyżówek;”.

2. art. 2 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. „stado” oznacza cały drób cechujący się tym samym stanem zdrowia, przetrzymywany w tym samym pomieszczeniu, lub w tej samej zagrodzie

---

⁶ Dz. U. nr L 167, z 22.06.1992, str. 1.

i stanowiący pojedynczą jednostkę epizoocjologiczną. W odniesieniu do drobiu przetrzymywanego w pomieszczeniach zamkniętych, terminem tym objęte będą wszystkie ptaki oddychające tym samym powietrzem;”.

3. Art. 2 ust. 9 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) zakład hodowlany:

- (i) jakikolwiek zakład hodowli drobiu zarodowego będący zakładem hodowli drobiu zarodowego przed osiągnięciem przez niego zdolności rozrodczych;
- lub
- (ii) zakład hodowli drobiu produkcyjnego będący zakładem hodowli drobiu znoszącego jaja przed osiągnięciem przez niego etapu, w którym składa jaja”.

4. Skreśla się art. 2 ust. 15.

5. art. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

W celu dopuszczenia do obrotu na terenie Wspólnoty:

(a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób zarodowy oraz drób produkcyjny muszą spełniać warunki ustalone w art. 6, 12, 15 i 17. Spełnione również muszą zostać wymogi art. 13 i 14.

Ponadto:

- jaja wylęgowe muszą spełniać wymogi ustalone w art. 7,
- jednodniowe pisklęta muszą spełniać warunki ustalone w art. 8,
- drób zarodowy oraz drób produkcyjny muszą spełniać warunki ustalone w art.9;

(b) drób przeznaczony do uboju musi spełniać warunki ustalone w art. 10,12, 15 i 17 oraz warunki ustalone w art. 13 i 14;

(c) drób (w tym pisklęta jednodniowe) przeznaczony do odbudowy stada musi spełnić warunki ustalone w art. 10 lit. a), 12, 15 i 17 oraz warunki ustalone w art. 13 i 14”.

6. Art. 6 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) nie muszą być umieszczone na obszarze, który ze względu na zdrowie zwierząt podlega ograniczeniom zgodnym z ustawodawstwem wspólnotowym w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy;”.

7. art. 6 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stado, które w chwili wysyłki nie wykazuje objawów klinicznych choroby, ani nie budzi podejrzania co do zakażenia chorobą zakaźną, na którą jest wrażliwy;”.

8. art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

W chwili wysyłki, jaja wylęgowe muszą:

1. pochodzić od stada, które:

- przez ponad sześć tygodni przebywało w jednym lub więcej zakładów opisanych w art. 6 ust. 1 lit a),
- w przypadku poddania szczepieniu, zaszczepione zostało zgodnie z warunkami szczepień ustalonymi w załączniku III;
- poddane zostało kontroli zdrowia przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii zatwierdzonego w okresie 72 godzin poprzedzających wysyłkę, a w czasie badania nie wykazywało objawów klinicznych ani nie budziło podejrzania co do zakażenia chorobą zakaźną,

- lub zostało poddane comiesięcznej kontroli zdrowia przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, przy czym ostatnie badanie powinno odbyć się w ciągu 31 dni do wysyłki. W przypadku wyboru tej opcji, konieczne jest także zbadanie, przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, oraz sporządzenie zapisu stanu zdrowia stada, a także ocena jego obecnego stanu zdrowia, dokonana na podstawie aktualnej informacji dostarczonej przez osobę odpowiadającą za stado w ciągu 72 godzin poprzedzających wysyłkę. Jeśli istnieją uzasadnione podejrzenia co do stanu zdrowia stada, to wówczas konieczne jest przeprowadzenie ponownego badania stanu zdrowia zwierząt w stadzie przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii mającego wykluczyć możliwość istnienia choroby zakaźnej w stadzie.

2. zostało oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji 77/1868/EWG;

3. zostało poddane dezynfekcji zgodnie z zaleceniami urzędowego lekarza weterynarii.

Ponadto, jeśli do powstania choroby zakaźnej drobiu, która może być przekazywana przez jaja doszło w stadzie, które dostarczyło jaja wylęgowe w okresie ich inkubacji, to wówczas zakażona wylęgarnia oraz organ lub organy odpowiedzialne za wylęgarnię oraz za stado, z którego one pochodzą, muszą zostać o tym fakcie poinformowane.”.

9. Art. 8 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„(b) spełnić wymogi w zakresie szczepienia zawarte w załączniku III, jeśli zostały zaszczepione;”.

10. Art. 9 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„(b) spełnić wymogi w zakresie szczepienia wynikające z załącznika II, jeśli zostały zaszczepione;”.

1. Art. 9 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) zostały poddane kontroli zdrowia przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających wysyłkę i w czasie badania nie wykazywały objawów klinicznych ani nie budziły podejrzeń co do zakażenia chorobą zakaźną;’.

12. Art. 10 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) tam, gdzie kontrola zdrowia przeprowadzone w stadzie, z którego ma zostać wybrana partia przeznaczona do uboju, przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, w ciągu 5 dni poprzedzających wysyłkę nie wykazała żadnych objawów klinicznych, ani nie wzbudziła podejrzeń co do zakażenia chorobą zakaźną;”.

1. Art. 10 lit. d) otrzymuje następujące brzmienie:

„(d) nie jest umieszczone na obszarze, który z powodu stanu zdrowia zwierząt podlega ograniczeniom zgodnym z ustawodawstwem wspólnotowym, w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy;”.

1. Wprowadza się następujący artykuł:

„Artykuł 10 a

1. W chwili wysyłki, drób mający ponad 72 godziny i przeznaczony jest do odbudowy stada musi pochodzić z hodowli:

1. w której przebywał od wylęgu lub przez co najmniej 21 dni i, w której w ciągu dwóch tygodni poprzedzających wysyłkę nie znalazł się w kontakcie ze świeżo przybyłym drobiem;

(b) która nie podlega jakimkolwiek ograniczeniom w zakresie stanu zdrowia zwierząt odnoszącym się do drobiu;

(c) w której kontrola zdrowia stada, z którego wybrana ma zostać partia do wysyłki, przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierzonego lekarza weterynarii w okresie 48 godzin poprzedzających wysyłkę nie wykazywała objawów klinicznych ani nie budziła podejrzania co do występowania choroby zakaźnej;

(d) która nie jest umieszczona na obszarze, który z powodu stanu zdrowia zwierząt podlega zakazowi zgodnemu z ustawodawstwem wspólnotowym, w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy.

2. art. 6 i art. 9a nie dotyczą drobiu wspomnianego w ust. 1.”.

1. W art. 11 ust. 2 trzeci myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

– w przypadku zaszczepienia spełniają warunki szczepienia zawarte w załączniku III;”.

1. W art. 11 ust. 2, piąty myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

„– nie są umieszczone na obszarze, który z powodu stanu zdrowia zwierząt podlega ograniczeniom zgodnym z ustawodawstwem wspólnotowym, w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy;”.

1. W art. 11 ust. 2, ostatni myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie ptaki z danej partii powinny wykazać się w miesiącu poprzedzającym wysyłkę wynikiem ujemnym w teście serologicznym na przeciwciała przeciw *Salmonella pullorum* oraz *Salmonella gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II, rozdziałem III. W przypadku jaj wylęgowych lub piskląt jednodniowych, stado z którego powyższe pochodzą musi zostać przebadane w ciągu trzech miesięcy poprzedzających wysyłkę testem serologicznym na *Salmonella pullorum* oraz *Salmonella gallinarum* na poziomie gwarantującym 95% wiarygodność wykrycia infekcji z 5% prewalencją.”.

1. art. 12 ust. 2 i ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Państwo Członkowskie lub region lub też regiony Państwa Członkowskiego zainteresowane uznaniem ich za państwo lub rejon zwolniony ze szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, przedstawią program zgodny z zapisami art. 13 ust. 1.

Komisja zbada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy te mogą zostać zaakceptowane po spełnieniu kryteriów opisanych w art. 13 ust. 1, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 32. Wszelkie dodatkowe gwarancje o charakterze ogólnym lub specyficznym wymagane w zakresie handlu wewnątrz Wspólnoty mogą zostać ustalone w oparciu o tę samą procedurę.

Jeśli Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego uzna, iż osiągnął status państwa lub rejonu zwolnionego ze szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, to wówczas może wystąpić do Komisji o przyznanie statusu państwa lub rejonu zwolnionego ze szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 32.

Przy ustalaniu statusu Państwa Członkowskiego lub regionu jako państwa lub regionu bez szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu brane będą pod uwagę dane opisane w art. 14 ust. 1, a w szczególności następujące kryteria:

- to, czy w ciągu poprzednich 12 miesięcy nie wydano zezwolenia na szczepienie drobiu, opisanego w art. 1 przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, za wyjątkiem obowiązkowego szczepienia gołębi pocztowych opisanych w art. 17 ust. 3 dyrektywy 92/66/EWG,
- to, czy stada zarodowe poddawane były co najmniej raz w ciągu roku monitoringowi serologicznemu na obecność rzekomego pomoru drobiu zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w oparciu o procedurę ustaloną na mocy art. 32,

– to czy na fermach nie znajduje się drób zaszczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu w ciągu ostatnich 12 miesięcy, za wyjątkiem gołębi pocztowych zaszczepionych na podstawie art. 17 ust. 3 dyrektywy 92/66/EWG.

3. Komisja może zawiesić status państwa lub rejonu zwolnionego ze szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z procedurą ustaloną na podstawie art. 32 w przypadku:

- (i) poważnej epizoocji rzekomego pomoru drobiu, której nie udaje się opanować;
- (ii) zniesienia restrykcji ustawowych zakazujących systematycznego uciekania się do rutynowych szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.

4. Warunki wspomniane w ust. 1 zostaną przez Radę działającą kwalifikowaną większością głosów poddane przeglądowi w oparciu o propozycję Komisji przed wejściem w życie ustawodawstwa harmonizującego użycie szczepionek przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, jednak nie później niż 31 grudnia 1994 r.”.

1. art. 15 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. „pisklęta jednodniowe” oraz jaja wylęgowe muszą być transportowane:

- w nieużywanych, specjalnie w tym celu zaprojektowanych, jednorazowych kontenerach jednorazowego użycia, po którym zostaną one zniszczone,
- lub w kontenerach, które mogą zostać wykorzystane ponownie pod warunkiem uprzedniego ich oczyszczenia i dezynfekcji.

Każdorazowo kontenery takie muszą:

1. zawierać jedynie jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe pochodzące z jednego gatunku, kategorii oraz typu drobiu, pochodzące z tego samego zakładu;

b) być oznaczone tak, by wskazywać:

- nazwę Państwa Członkowskiego oraz rejonu, z którego pochodzą,
- numer rejestracyjny zakładu pochodzenia, zgodnie z załącznikiem II, rozdział I ust. 2,
- liczbę piskląt oraz jaj w każdym pojemniku,
- gatunek drobiu, od którego pochodzą jaja lub pisklęta,’.

1. W art. 15 ust. 3 skreśla się ostatni myślnik.

1. Do art. 15 ust. 4 dodaje się następujący punkt:

„(c) drób przeznaczony do odbudowy stada musi zostać dostarczony bez opóźnień do punktu docelowego tak, aby nie doszło do jego kontaktu z innym drobiem, za wyjątkiem drobiu przeznaczonego do odbudowy stada spełniającego warunki niniejszej dyrektywy.”.

1. Ostatni myślnik w art. 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„– ma pieczętkę oraz podpis w innym kolorze niż na świadectwie.”.

1. Skreśla się art. 19.

1. art. 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe muszą pochodzić z Państw Trzecich:

(a) w których influenza ptaków i rzekomy pomór drobiu zdefiniowane w oparciu odpowiednio o dyrektywę Rady 92/40/EWG oraz 92/66/EWG mają charakter chorób podlegających z mocy prawa obowiązkowi zgłaszania;

(b) wolnych od grypy ptaków oraz rzekomego pomoru drobiu,

lub

takich, które pomimo iż nie są wolne od tych chorób, stosują do ich kontroli rozwiązania, które są co najmniej równorzędne wobec rozwiązań ustalonych odpowiednio w dyrektywie 92/40/EWG oraz 92/66/EWG.

2. Dodatkowe kryteria dotyczące klasyfikacji państw trzecich w odniesieniu do ust. 1 akapit b, szczególnie pod kątem rodzaju stosowanych szczepionek zostaną przyjęte przed 1 stycznia 1995 r. w zgodzie z procedurą zapisaną w art. 32.

3. Komisja działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 może zdecydować o warunkach, w jakich zapisy ust. 1 stosować będą się jedynie do części terytorium państw trzecich.”.

25 Art. 24 lit. h) otrzymuje następujące brzmienie:

„(h) ma pieczętkę oraz podpis w innym kolorze niż na świadectwie.”.

26 Skreśla się art. 35.

27 W załączniku I, następująco zmienia się krajowe laboratorium referencyjne dla Danii:

„Krajowe Laboratorium Weterynarii, Wydział Chorób Drobiu, Hangøvej 2, DK-8200 Aarhus N”.

28 W załączniku IV, wzór 5, pkt. 14 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„(a) ptaki opisane powyżej spełniają wymogi art. 10 i 15 dyrektywy 90/539/EWG;”.

29 W załączniku IV, wzór 6, pkt. 14 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„(a) ptaki opisane powyżej spełniają wymogi art. 10a i 15 dyrektywy 90/539/EWG;”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie prawa, regulacje i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy w terminie do 1 stycznia 1995 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierać będą odniesienie do niniejszej dyrektywy lub też odniesienie to towarzyszyć powinno ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o postanowieniach zawartych w tekście prawa krajowego, przyjętego na obszarze uregulowanym na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 22 grudnia 1993 r.

W imieniu Rady
J.-M. DEHOUSSE
Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 1999/90/WE

z dnia 15 listopada 1999 r.

zmieniająca dyrektywę 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 listopada 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴ określa zasady stosowane w przypadku drobiu i jaj wylęgowych przeznaczonych dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został ustalony zgodnie z art. 12 ust. 2 wymienionej dyrektywy;
- 2) decyzja Komisji 93/152/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiająca kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych⁵ stosuje się od dnia 1 stycznia 1995 r.;
- 3) w wyniku tego właściwym jest zmodyfikowanie dyrektywy Rady 90/539/EWG, w szczególności jej art. 12;
- 4) art. 11 dyrektywy określa, ze względów praktycznych, specjalną procedurę dla wewnątrzspółnotowego handlu drobiem w bardzo małych przesyłkach drobiu; jednakże handel ptactwem bezgrzebieniowym powinien zostać objęty ogólnymi przepisami tej dyrektywy;
- 5) właściwe jest, aby zmienić zasady handlowe stosowane wobec państw trzecich przez wprowadzenie możliwości sporządzania dodatkowych zasad przy przywozie drobiu i jaj wylęgowych, które oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej tym, które ustanowione są w rozdziale II dyrektywy 90/539/EWG, a ponadto zawierają

---

¹ Dz.U. C 15 z 20.01.1996, str. 13.

² Dz.U. C 261 z 9.09.1996, str. 187.

³ Dz.U. C 153 z 28.05.1996, str. 46.

⁴ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁵ Dz.U. L 59 z 12.03.1993, str. 35.

przepisy ustanawiające środki kwarantanny;

- 6) ponadto właściwym jest, w świetle decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁶, wprowadzenie zmian w dyrektywie 90/539/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przesyłek zawierających ptactwo bezgrzebieniowe lub jaja wylęgowe ptactwa bezgrzebieniowego.”;

2. Art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przesyłek drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, które szczepią drób określony w art. 1, przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, do Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, którego status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe muszą pochodzić ze stad, które są:

- nieszczepione, lub
- szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
- szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 30 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;

- b) jednodniowe pisklęta (włączając pisklęta przeznaczone do odnowy stada) nie mogą być zaszczipione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, oraz muszą pochodzić z:

- jaj wylęgowych, które spełniają warunki lit. a), oraz
- wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja niespełniające warunków lit. a);

- c) drób hodowlany i użytkowy:

- nie może być szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, i

---

⁶ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- był izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających przesyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
  - przeszedł z wynikiem negatywnym, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury ustanowionej w art. 32;
- d) drób rzeźny musi pochodzić ze stad, które:
- jeżeli nie były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi lit. c) tiret trzecie,
  - jeżeli szczepienie miało miejsce, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę oraz na podstawie próby reprezentatywnej, przeszły test na wyizolowanie wirusa rzekomego pomoru drobiu zgodnie ze szczegółowymi zasadami zastosowanymi według procedury ustanowionej w art. 32.”;

3. Skreśla się art. 12ust. 4;

4. Art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, ustalić, że przywożony drób, jaja wylęgowe lub drób wykluty z przywożonych jaj podlega kwarantannie lub izolacji na okres, który nie może przekroczyć dwóch miesięcy.”;

5. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Nie naruszając art. 20, 22, 23 oraz 24, Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, zezwolić, na podstawie każdego przypadku, na przywóz drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich, z których taki przywóz nie odpowiada przepisom art. 20, 22, 23, oraz 24. Szczegółowe zasady takiego przywozu opracuje się równoległe z samą procedurą. Zasady te oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej gwarancjom zdrowotnym zwierząt oferowanym przez rozdział II niniejszej dyrektywy, włączając obowiązkową kwarantannę i badanie na influencję drobiu, rzekomy pomór drobiu i inne odnośne choroby.”;

6. art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG*, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy powziąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne ze opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, rozpatruje wniosek w ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia.

Jeżeli w ciągu tego okresu Rada stanowiąc większością kwalifikowaną, sprzeciwi się wnioskowi, Komisja bada ją ponownie. Może ona zaprezentować Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych lub nie zgłosi swojego sprzeciwu wobec wnioskowanych środków wykonawczych przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.

---

* Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.”;

7. art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, stanowi w sprawie wniosku w ciągu 15 dni od daty przedstawienia.

Jeżeli w ciągu tego okresu Rada stanowiąc większością kwalifikowaną, sprzeciwi się wnioskowi, Komisja bada ją ponownie. Może ona przedłożyć Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych lub nie zgłosi swojego sprzeciwu wobec wnioskowanych środków wykonawczych przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody takiego odniesienia ustanawiane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lipca 2000 r.

zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych oraz zmieniająca decyzję 96/482/WE, ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych przy ich przywozie

(notyfikowana jako dokument nr C(2000) 2261)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/505/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 1999/90/WE², w szczególności jej art. 23 ust.1, art. 24, 26 ust. 2, art. 27a i art. 34,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r., ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG³, ostatnio zmienioną dyrektywą 96/43/WE⁴, w szczególności jej art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Decyzja Komisji 96/482/WE⁵, ostatnio zmieniona decyzją 1999/549/WE⁶, ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych przy ich przywozie.
- 2) W świetle doświadczeń zdobytych w okresie stosowania wprowadzonych środków, konieczne jest zmodyfikowanie warunków, na jakich odbywa się handel w ramach

---

¹ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

² Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 19.

³ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 56.

⁴ Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1.

⁵ Dz.U. L 196 z 7.08.1996, str. 13.

⁶ Dz.U. L 209 z 7.08.1999, str. 36.

Wspólnoty pisklętami jednodniowymi pochodzącymi z jaj wylęgowych przywożonych z państw trzecich. Modyfikacja ta powinna umożliwić Państwom Członkowskim wysyłkę piskląt jednodniowych do gospodarstw znajdujących się w innym Państwie Członkowskim, gwarantując jednocześnie, że w takich wypadkach będzie stosowana izolacja po przywozowa.

- 3) Dlatego konieczna jest zmiana wzoru świadectwa, ustanowionego w załączniku IV do dyrektywy 90/539/EWG oraz w decyzji 96/482/WE odpowiednio.
- 4) Konieczne jest, aby właściwy organ Państwa Członkowskiego wysyłki, informował właściwy organ państwa ostatecznego miejsca przeznaczenia piskląt jednodniowych, za pośrednictwem systemu Animo o wymogach zdrowotnych zwierząt, dotyczących niezbędnego okresu izolacji, jaki należy zastosować w danym wypadku.
- 5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik IV wzór 2 dyrektywy 90/539/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W art. 3 ust. 1 decyzji 96/486/WE dodaje się tekst w brzmieniu:

„Jeżeli pisklęta jednodniowe nie są chowane w tym samym Państwie Członkowskim, które przywoziło jaja wylęgowe, zostają one bezpośrednio przewiezione do gospodarstwa przeznaczenia określonego w ppkt. 9.2 świadectwa zdrowia w załączniku IV wzór 2 do dyrektywy Rady 90/539/EWG, i pozostają tam w przez okres co najmniej trzech tygodni, licząc od dnia wylęgu.”

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się do przesyłek piskląt jednodniowych, zatwierdzonych od dnia 1 października 2000 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WZÓR 2

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dotyczące handlu wewnątrzspółnotowego jednodniowymi piskletami

1. Wysyłający (pełna nazwa i adres):	<p style="text-align: center;">ŚWIADECTWO ZDROWIA</p> <p style="text-align: center;">nr Oryginał</p>
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres): - początkowy: - końcowy:	3. Państwo Członkowskie wysyłki 4. Jeżeli pochodzą z przywozowych jaj wylęgowych: ^{1 4} 4.1. Państwo pochodzenia: 4.2. Numer towarzyszącego świadectwa zdrowia:
5. Miejsce załadunku:	6.1. WŁAŚCIWY ORGAN (Ministerstwo): 6.2. WŁAŚCIWY ORGAN (na szczeblu lokalnym):
7. Środek transportu: ²	8.1. Adres zakładu, w którym nastąpił wylęg: 8.2. Numer zatwierdzenia tego zakładu:
9.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: 9.2. Ostateczne przeznaczenie (pełna nazwa i adres gospodarstwa miejsca przeznaczenia):	10.1. Gatunek drobiu: 10.2. Kategoria: w prostej linii / dziadkowie / rodzice / kury nioski / inne: ¹ 10.3 Data wylęgu:
11. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (włącznie z wszelkimi numerami pieczęci na pojemniku):	12. Ilość (liczbą i słownie): 12.1. Liczba zwierząt: 12.2. Liczba skrzyń lub klatek:

<p><i>Uwagi:</i></p> <p>a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt.</p>	<p>b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia etapach aż do miejsca przeznaczenia.</p>
<p>13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam niniejszym, że opisane powyżej jednodniowe pisklęta są zgodne:</p> <p>a) z przepisami art. 6, 8 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;¹ lub</p> <p>b) jeżeli pochodzą z jaj wylęgowych przywiezionych zgodnie z wymogami wzoru B decyzji Komisji 96/482/WE, z przepisami art. 6 ust. 1 i art. 8 lit. b) i c) dyrektywy Rady 90/539/EWG;^{1 4}</p> <p>c) (dodatkowe świadectwa odnoszące się do art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).</p> <p>Sporządzone w ....., data .....</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: center;"> <div data-bbox="245 936 446 1133" style="text-align: center;"> <p>pieczęć³</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>.....</p> <p>(podpis urzędowego lekarza weterynarii)³</p> <p>.....</p> <p>(imię i nazwisko drukowanymi literami, stanowisko i stopień)</p> </div> </div>	
<p>¹ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>² Podać środek transportu i numer rejestracyjny lub, w odpowiednich wypadkach, nazwę rejestracyjną.</p> <p>³ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.</p> <p>⁴ W wypadkach, gdy jednodniowe pisklęta pochodzą z jaj przywożonych z państwa trzeciego, okres izolacji w gospodarstwie przeznaczenia musi być przestrzegany jak przewidziano w art. 3 decyzji Komisji 96/482/WE. Właściwy organ państwa końcowego przeznaczenia jednodniowych piskląt musi zostać zawiadomiony o tym wymogu za pośrednictwem systemu ANIMO.</p>	

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 grudnia 2001 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 90/539/EWG w zakresie świadectw zdrowia dla handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi

(notyfikowana jako dokument nr C(2001) 3821)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2001/867/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulującą handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, ostatnio zmienioną decyzją Komisji 2000/505/WE², w szczególności jej art. 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Świadectwa dla handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi, ustanowione w załączniku IV do dyrektywy 90/539/EWG, nie zawierają żadnej informacji o statusie drobiu i jaj wylęgowych w odniesieniu do szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.
- (2) Z doświadczenia uzyskanego w czasie pojawienia się rzekomego pomoru drobiu we Wspólnocie wynika, że informacje dotyczące szczepienia zastosowanego albo w odniesieniu do samego drobiu albo do stada rodzicielskiego, z jakiego wywodzą się jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe, ma specjalną wartość dla badań epizootologicznych.
- (3) Należy wobec tego zapewnić, że informacje dotyczące szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu są podawane w świadectwach zdrowia przewidzianych dla handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi.
- (4) W związku z powyższym dyrektywa 90/539/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

---

¹ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

² Dz.U. L 201 z 9.8.2000, str. 8.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik IV do dyrektywy 90/539/EWG zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do żywego drobiu i jaj wylęgowych posiadających świadectwo zdrowia począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

(Wzór 1-6)

WZÓR 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JAJA WYLĘGOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	
- początkowy:		
- końcowy:	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)	
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jaj wylęgowych	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu, gdzie jaja zostały zebrane:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu:	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11. Data zebrania jaj:	
10.1. Liczba jaj:	12.1. Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:		
12.2. Marka:		
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że jaja wylęgowe opisane powyżej:		
a) są zgodne z przepisami art. 6, 7 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) są zgodne z przepisami art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) są zgodne z przepisami decyzji(-ach) Komisji .../... /WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do ..... (należy podać chorobę(-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) - pochodzą od drobiu, który nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ;		
- pochodzą z drobiu, który był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² za pomocą:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w ..... (data)		
		
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴		
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)		
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ W celu poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

WZÓR 2

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

PISKŁĘTA JEDNODNIOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	3. Państwo Członkowskie wysyłki: 4. Jeśli pochodzą z przywożonych jaja wylęgowych: ^{1,2:} 4.1. Kraj pochodzenia: 4.2. Numer świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzętom:
5. Miejsce załadunku	6.1. Właściwy organ (ministerstwo): 6.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)
9.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: 9.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	10.1. Gatunek drobiu: 10.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ^{1:} 10.3. Data wylęgu:
11. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):	12. Ilość (słownie i cyframi): 12.1. Liczba zwierząt: 12.2. Liczba skrzynek / klatek:
Uwagi: a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki piskląt jednodniowych.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że jednodniowe piskłeta opisane powyżej: a) odpowiadają albo (i) przepisom art. 6, 8 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG ¹ , lub (ii) jeśli pochodzą z jaj wylęgowych przywożonych zgodnie z wymogami wzoru B w decyzji Rady 96/482/WE, przepisom art. 6 ust. 1 i art. 8 lit. b) oraz c) dyrektywy Rady 90/539/EWG ^{1,2} ; b) przepisom art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 90/539/EWG ⁴ ; c) przepisom zawartym w decyzji(-ach) .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do ..... (należy podać chorobę(-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ¹ ; d) - nie były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ³ ; - pochodzą od drobiu, który nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ¹ , - były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ¹ przy pomocy: - pochodzą z drobiu, który był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ¹ przy pomocy:	
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:
Sporządzono w Data	
	..... (Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁵ ..... (Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)
¹ Niepotrzebne odniesienie skreślić. ² W tych przypadkach, gdy jednodniowe piskłeta pochodzą z jaj przywożonych z państwa trzeciego, musi być przestrzegany okres izolacji w gospodarstwie docelowym, przewidziany w art. 3 decyzji Komisji 96/482/WE. Właściwy organ ostatecznego miejsca przeznaczenia tych jednodniowych piskląt musi być powiadomiony za pośrednictwem systemu ANIMO o tym wymogu. ³ Należy podać środek transportu oraz jego znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę. ⁴ W celu poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu:	

Dania, Finlandia i Szwecja w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.

⁵ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.

WZÓR 3

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB DO HODOWLI I CHOWU

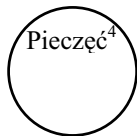
1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	
- początkowy:		
- końcowy:	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)	
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu pochodzenia:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu:	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzice / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby pojemnika):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11.1. Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	
10.1. Liczba sztuk drobiu:	11.2. Marka:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:		
12. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że drób opisany powyżej		
a) jest zgodny z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) jest zgodny z przepisami art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) jest zgodny z przepisami w decyzji(-ach) Komisji .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do ..... (należy podać chorobę(-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) - nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ,		
- był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w ....., Data		
		
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴		
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)		
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ W celu poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

WZÓR 4

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

**DRÓB, JEDNODNIOWE PISKŁĘTA ORAZ JAJA
WYLĘGOWE W ILOŚCI PONIŻEJ 20**

(za wyjątkiem ptaków bezrzebieniowych oraz jaj
wylęgowych od nich pochodzących)

1.	Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	Oryginał
3.	Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	2.	Państwo Członkowskie pochodzenia:
		4.1.	Właściwy organ (ministerstwo)
		4.2.	Właściwy organ (szczebel lokalny)
Uwagi:		b)	Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.
5.1.	Miejsce załadunku	6.1.	Adres zakładu pochodzenia:
5.2.	Środki transportu ¹ :	6.2.	Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):
7.1.	Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1.	Gatunek drobiu:
7.2.	Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2.	Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ² :
9.	Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10.	Ilość (słownie i cyframi):	11.1.	Data zebrania (w przypadku jaj):
10.1.	Liczba jaj lub sztuk drobiu:	11.2.	Przybliżony wiek (w przypadku drobiu):
10.2.	Liczba kontenerów/kartonów:	12.	Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:
13.	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że:		
	a)	drób, jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe opisane powyżej odpowiadają przepisom art. 11 dyrektywy Rady 90/539/EWG;	
	b)	drób, jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe opisane powyżej odpowiadają przepisom art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;	
	c)	drób, jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe opisane powyżej odpowiadają przepisom zawartym w decyzji (decyzjach) Komisji: .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do ..... (należy podać chorobę(-y) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;	
	d)	drób/jednodniowe pisklęta ² nie były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ; drób/jednodniowe pisklęta ² były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy: drób, od którego pochodzą jednodniowe pisklęta / jaja wylęgowe ² nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ; drób, od którego pochodzą jednodniowe pisklęta / jaja wylęgowe ² był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:	
Data(-y) szczepienia:		Nazwa, typ szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono		w	
.....,		Data	
		(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴	
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)			
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.			
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.			
³ Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.			

⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.

WZÓR 5

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB RZEŹNY

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy	2. Państwo Członkowskie pochodzenia	
	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu pochodzenia:	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):
5.2. Środki transportu ¹	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	8.2. Kategoria: czysta linia / parrodzicielskie / rodzice / kury nioski / tuczenie / inne ² :
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / parrodzicielskie / rodzice / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11. Przybliżony wiek drobiu:	
10.1. Liczba lub sztuk drobiu:	12.1. Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:	12.2. Marka:	
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że drób opisany powyżej:		
a) jest zgodny z przepisami art. 10 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) jest zgodny z przepisami art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) jest zgodny z przepisami decyzji(-ami) Komisji: .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do ..... (należy podać chorobę(-y) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) - nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ;		
- był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w ....., Data		
		(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴
		(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

WZÓR 6

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB DO ODNOWIENIA STADA

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
	4.1. Właściwy organ (ministerstwo):	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11. Przybliżony wiek drobiu:	
10.1. Liczba sztuk drobiu:	12. Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:		
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że drób opisany powyżej:		
a) jest zgodny z przepisami art. 10a i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) jest zgodny z przepisami art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) jest zgodny z przepisami w decyzji (-ach) Komisji: .../.../WE dotyczącej dodatkowych gwarancji w stosunku do ..... (należy podać chorobę (-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EW ² ;		
d) - nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ,		
- był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono ..... w Data		
		
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴		
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)		
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę .		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 stycznia 1991 r.

dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

(91/67/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zwierzęta i produkty upraw wodnych znajdują się w wykazie w załączniku II do Traktatu;

hodowla i chów zwierząt w uprawach wodnych oraz wprowadzanie do obrotu zwierząt i produktów akwakultury stanowią źródło dochodów osób pracujących w sektorze rybołówstwa;

w celu zapewnienia warunków dla racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia jego produktywności, należy określić na szczeblu Wspólnoty warunki zdrowotne dla tego sektora;

w tym kontekście konieczne jest wspomaganie kształtowania się rynku wewnętrznego poprzez zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych;

sytuacja w zakresie zdrowotności zwierząt akwakultury nie jest jednakowa na całym terytorium Wspólnoty; w działaniach na obszarze poszczególnych części tego terytorium należy zatem uwzględnić koncepcję określenia odpowiednich stref;

należy określić też kryteria dla przyznawania, utrzymywania, zawieszania, przywracania i wycofywania zatwierdzeń dla takich obszarów;

należy też uwzględnić koncepcję gospodarstw korzystających ze szczególnego statusu, gdy chodzi o poziom zdrowotności zwierząt;

---

¹ Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 42.

² Dz.U. nr C 19 z 28.01.1991.

³ Dz.U. nr C 33 z 31.12.1990.

należy określić kryteria i procedury dla przyznawania, utrzymywania, zawieszania, przywracania i wycofywania zatwierdzeń dla takich gospodarstw;

konieczne jest określenie wymagań Wspólnoty dotyczących przywozu zwierząt i produktów akwakultury z państw trzecich; wymagania te muszą zapewniać stosowanie odpowiednich środków ochronnych;

należy ustanowić system inspekcyjny Wspólnoty w celu weryfikowania zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy;

należy podjąć badania naukowe tak, by móc w przyszłości uzupełnić przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie;

należy ustanowić przepisy odnośnie procedury wprowadzającej ścisłą i efektywną współpracę między Komisją i Państwami Członkowskimi w Stałym Komitecie Weterynaryjnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa warunki zdrowotne dla zwierząt obowiązujące przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury.

Stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy nie narusza przepisów Wspólnoty i przepisów krajowych dotyczących ochrony poszczególnych gatunków zwierząt.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „zwierzęta akwakultury” oznaczają żywe ryby, skorupiaki lub małże pochodzące z gospodarstw, w tym również te, które zostały pozyskane dla potrzeb gospodarstwa z ich naturalnego środowiska;
- 2) „produkt akwakultury” oznacza produkt wytworzony ze zwierząt akwakultury, przeznaczony zarówno do celów gospodarstwa, takich jak jaja i gamety, jak i do spożywania przez ludzi;
- 3) „ryby, skorupiaki lub małże” oznaczają każdą rybę, skorupiaka lub małża w każdym stadium jego rozwoju;
- 4) „gospodarstwo” oznacza każdy zakład lub, ogólnie, urządzenie o określonych geograficznie parametrach, w którym prowadzony jest chów zwierząt akwakultury lub, w którym są one trzymane z zamiarem wprowadzenia ich na rynek;
- 5) „zatwierdzone gospodarstwo” oznacza gospodarstwo spełniające, w konkretnych

warunkach, wymagania określone w załączniku C I, II lub III i zatwierdzone zgodnie z art. 6;

- 6) „zatwierdzona strefa” oznacza strefę spełniającą, w konkretnych warunkach, wymagania określone w załączniku II lub III załączniku B i zatwierdzoną zgodnie z art. 5;
- 7) „zatwierdzone laboratorium” oznacza laboratorium zlokalizowane na terytorium Państwa Członkowskiego, wyznaczone przez właściwe władze, na ich odpowiedzialność, do przeprowadzania testów diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- 8) „służby urzędowe” oznaczają służby weterynaryjne lub każde inne służby lub instancję odpowiedniego szczebla, wyznaczone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego i odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- 9) „inspekcja zdrowotna” oznacza wizytę ze strony służby lub służb urzędowych w celu przeprowadzenia kontroli zdrowotnej w gospodarstwie lub strefie;
- 10) „wprowadzanie do obrotu” oznacza przechowywanie lub wystawianie w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedawanie, dostarczanie, przekazywanie lub każda inną formę wprowadzania do obrotu na obszarze Wspólnoty, za wyjątkiem sprzedaży detalicznej.

ROZDZIAŁ 2

Wprowadzanie do obrotu Wspólnoty zwierząt i produktów akwakultury

Artykuł 3

1. Wprowadzanie do obrotu zwierząt akwakultury podlega następującym wymaganiom ogólnym:
  - a) w dniu ich załadowania nie mogą one wykazywać żadnych klinicznych oznak choroby;
  - b) nie mogą być one przeznaczone do zniszczenia lub uboju w ramach programu eliminowania chorób wymienionych w załączniku A;
  - c) nie mogą one pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem z powodu choroby zwierzęcej i nie mogą pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z takich gospodarstw.
2. Produkty akwakultury wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem na cele hodowlane (jaja i gamety) muszą pochodzić od zwierząt spełniających wymagania określone w ust. 1.
3. Produkty akwakultury wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do spożywania przez ludzi muszą pochodzić od zwierząt spełniających wymagania określone w ust. 1 lit. a).

Artykuł 4

Zwierzęta akwakultury muszą być wysyłane do miejsca przeznaczenia w najkrótszym możliwym terminie, przy zastosowaniu środków transportu, które zostały uprzednio oczyszczone i, jeżeli jest to konieczne, uprzednio zdezynfekowane środkiem dezynfekującym urzędowo dozwolonym Państwie Członkowskim, z którego następuje wysyłka.

Jeżeli do transportu na lądzie używana jest woda, pojazdy są skonstruowane w taki sposób, by z pojazdów tych podczas transportu woda nie mogła się wydobywać. Transport jest dokonywany w taki sposób, by w sposób skuteczny chronić zdrowie zwierząt, zwłaszcza poprzez wymianę wody. Wymiana wody musi przebiegać w miejscach spełniających wymagania załącznika D. Wykazy takich miejsc i zmiany w tym wykazie muszą być przez każde z Państw Członkowskich notyfikowane Komisji, która przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 5

1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A kolumna I, objętych wykazem I i II, statusu strefy zatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

- wszelkie stosowne potwierdzenia dotyczące warunków określonych, dla odpowiednich przypadków, w załącznik B w II B lub III B,
- krajowe przepisy zapewniające zgodność z warunkami określonymi, dla odpowiednich przypadków, w załączniku B w I C, II C lub III C.

2. Komisja analizuje informacje, określone w ust. 1. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, na podstawie tych informacji zatwierdzać lub wznawiać zatwierdzenie stref.

Jeżeli, zgodnie z przepisami załącznika B zawartymi w I D 5, II D lub III D 5, zatwierdzenie strefy zostało wycofane przez służbę urzędową, Komisja unieważni swoją decyzję dotyczącą zatwierdzenia.

3. Komisja sporządzi wykaz stref zatwierdzonych. Będzie ona dokonywała zmian w tym wykazie, tak, by uwzględniać nowe zatwierdzenia lub ich wycofanie. Komisja przekazuje Państwom Członkowskim ten wykaz oraz informacje o wszelkich zmianach w nim dokonywanych.

Artykuł 6

1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób, określone w załączniku A kolumna I, objętych wykazem I i II, statusu gospodarstwa zatwierdzonego zlokalizowanego w strefie niezatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

- wszelkie stosowne potwierdzenia dotyczące warunków określonych, dla odpowiednich przypadków, w załącznik C w I A, II A lub III A,
- krajowe przepisy zapewniające zgodność z warunkami określonymi, dla odpowiednich przypadków, w załącznik C w I B, II B lub III B.

2. Po otrzymaniu dokumentacji dotyczącej wniosku o zatwierdzenie gospodarstwa w strefie niezatwierdzonej, Komisji przysługuje miesiąc czasu na jej zbadanie. Badanie to jest prowadzone przy uwzględnieniu informacji wymienionych w ust. 1 i, tam, gdzie jest to właściwe, uzyskanych w wyniku inspekcji przeprowadzonych na miejscu zgodnie z przepisami określonymi w art. 17.

Jeżeli badanie to doprowadzi do wniosków pozytywnych, Komisja prześle stosowną informację Państwu Członkowskim. Państwu Członkowskim przysługuje dwutygodniowy termin na zgłoszenie swoich uwag.

Po upływie tego okresu, jeżeli Państwa Członkowskie nie zgłosiły żadnych uwag lub, jeżeli uwagi Państw Członkowskich nie sprzeciwiają się wnioskowi Komisji, Komisja udzieli zatwierdzenia gospodarstwu i lub wznowi jego zatwierdzenie.

Jeżeli istnieją istotne różnice między wnioskami Komisji i uwagami Państw Członkowskich lub, jeżeli Komisja, po zbadaniu dokumentacji, uważa, że zatwierdzenie lub wznowienie zatwierdzenia nie może mieć miejsca, to Komisji przysługują dwa miesiące czasu na przekazanie sprawy Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu i uzyskanie jego opinii. W takim przypadku zatwierdzenie, lub wznowienie zatwierdzenia, nastąpi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Jeżeli, zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku C w I C, II C lub III C, zatwierdzenie przyznane gospodarstwu ulega wycofaniu przez służby urzędowe, Komisja wycofa przyznane przez siebie zatwierdzenie.

3. Komisja sporządzi wykaz zatwierdzonych gospodarstw. Będzie ona dokonywała zmian w tym wykazie, tak, by uwzględniać nowe zatwierdzenia lub ich wycofanie. Komisja przekazuje Państwu Członkowskim ten wykaz oraz informacje o wszelkich zmianach w nim dokonywanych.

Artykuł 7

1. Wprowadzanie do obrotu żywych ryb należących do gatunków podatnych, określone w kolumnie 2 wykazów I i II zawartych w załączniku A, lub ich jaj lub gamet, ma miejsce przy zapewnieniu następujących dodatkowych gwarancji:

- a) jeżeli mają one być wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określonemu w załączniku E rozdział 1 lub 2, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy lub zatwierdzonego gospodarstwa. Do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, dodatkowe gwarancje, jakie należy zapewnić dla wprowadzenia do strefy zatwierdzonej ryb pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego poza strefą zatwierdzonej, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Do czasu tej decyzji, będą miały zastosowanie przepisy krajowe, pod warunkiem ich zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu.
- b) jeżeli mają one być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo, że nie zlokalizowane w zatwierdzonej strefie, spełnia warunki określone w załącznik C I, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający

wzorowi określone w załączniku E rozdział 1 lub 2, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej lub z gospodarstwa o takim statusie zdrowotności, jaki posiada gospodarstwo ich przeznaczenia.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, przyjąć lub wykreślić dodatkowe gwarancje, określone w ust. 1, w zależności od rozwoju sytuacji zdrowotnej panującej we Wspólnocie, w szczególności w celu uwzględnienia wyników stosowania środków dla zwalczania chorób, określone w kolumnie 1 wykazu I załącznik A.

Artykuł 8

1. Wprowadzanie do obrotu żywych małży, określone w kolumnie 2 wykazów I i II zawartych w załącznik A, ma miejsce przy spełnieniu następujących dodatkowych gwarancji:

- a) jeżeli mają być one przekazane do zatwierdzonej strefy przybrzeżnej, to musi im towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określone w załączniku E rozdział 3 lub 4, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy przybrzeżnej lub z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie przybrzeżnej, w zależności od konkretnego przypadku;
- b) jeżeli mają one być przekazane do gospodarstwa, które, mimo, że położone poza zatwierdzoną strefą przybrzeżną, spełnia warunki określone w C II załącznika C, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określone w załączniku E rozdział 3 lub 4, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy przybrzeżnej lub z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności, jaki posiada gospodarstwo ich przeznaczenia.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, przyjąć lub wykreślić dodatkowe gwarancje, określone w ust. 1, w zależności od rozwoju sytuacji zdrowotnej panującej we Wspólnocie.

Artykuł 9

Wprowadzanie do obrotu w zatwierdzonej strefie zwierząt i produktów akwakultury przeznaczonych do spożywania przez ludzi, pochodzących ze strefy niezatwierdzonej, może mieć miejsce pod warunkiem spełnienia następujących wymagań:

1. Ryby podatne na choroby, określone w kolumnie 1 wykazów I i II zawartych w załącznik A, muszą być przed wysyłką poddane ubojowi i wypatroszone.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, spełnienie obowiązku patroszenia nie będzie wymagane, jeżeli ryby pochodzą z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie. Wyjątki od tej zasady mogą być stosowane przy zachowaniu procedury przewidzianej w art. 26.

Do czasu podjęcia tej decyzji, będą nadal stosowane przepisy krajowe, pod warunkiem ich zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu.

2. Żywe małże podatne na choroby, określone w kolumnie 1 wykazów I i II zawartych w załącznik A, muszą być dostarczane albo bezpośrednio do spożycia przez ludzi, albo

przemysłu produkcji konserw i nie są zwalniane do obrotu, jeżeli nie:

- pochodzą z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie przybrzeżnej, lub
  - są czasowo zanurzone w stawie składowym lub w centrum oczyszczania specjalnie wyposażonym i zatwierdzonym dla tych celów przez właściwe władze oraz dysponującym specjalnym systemem oczyszczania i dezynfekcji pozostającej wody. Warunki dla takiego zatwierdzenia zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.
3. Komisja podejmie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16, i jeżeli jest to konieczne, stosowne środki dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 10

1. Jeżeli Państwo Członkowskie przygotowuje, lub przygotowało, program mający w swoim wyniku umożliwić mu zapoczątkowanie procedury przewidzianej w art. 5 ust. 1 i w art. 6 ust. 1, przedłoży ono ten program Komisji podając szczegóły dotyczące zwłaszcza:

- strefy geograficznej i zainteresowanego gospodarstwa lub gospodarstw,
- działań, jakie zamierzają podjąć służby publiczne dla zapewnienia właściwego sposobu realizacji programu,
- procedury działania zatwierdzonych laboratoriów, ich liczby i lokalizacji,
- stopnia rozpowszechnienia choroby lub chorób wymienionych w kolumnie 1 wykazów I i II załącznik A,
- środków podejmowanych w celu zwalczania tych chorób, w przypadku ich wykrycia.

2. Komisja przeanalizuje programy przedkładane przez Państwa Członkowskie. Programy są zatwierdzane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Po przyjęciu tych programów, wprowadzanie zwierząt i produktów akwakultury do stref lub gospodarstw objętych programami będzie podlegało przepisom zawartym w art. 7 i 8.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może zatwierdzić zmianę lub uzupełnienia w programie już zatwierdzonym lub w odniesieniu do gwarancji przewidzianych w przepisach, określone w ust. 2.

Artykuł 11

1. Dokumenty transportowe, określone w art. 7 i 8, muszą być wystawiane przez służby urzędowe w miejscu pochodzenia, w ciągu 48 godzin poprzedzających załadunek, w języku lub językach urzędowych miejsca przeznaczenia. Muszą być one sporządzone na pojedynczym arkuszu papieru i być wystawione na pojedynczego odbiorcę. Są one ważne przez 10 dni.

2. Każda partia towaru obejmująca zwierzęta lub Produkty akwakultury musi być jasno zidentyfikowana w celu umożliwienia ustalenia gospodarstwa, z którego ona pochodzi, i dla zweryfikowania, tam gdzie jest to wskazane, związku między zwierzętami lub produktami z informacjami zawartymi w dokumencie transportowym. Informacja taka może figurować bezpośrednio na pojemniku, lub na etykiecie do niego potwierdzonej, albo w dokumencie transportowym

Artykuł 12

1. Jeżeli Państwo Członkowskie przygotowuje, lub przygotowało, dobrowolny lub obowiązkowy program kontroli dla jednej z chorób, określone w załączniku A wykaz III kolumna 1, przedłoży ono ten program Komisji, przedstawiając w nim zwłaszcza:

- stopień rozpowszechnienia choroby w Państwach Członkowskich,
- uzasadnienie dla programu, przy uwzględnieniu stopnia ważności choroby i korzyści wynikających z programu w stosunku do kosztów jego realizacji,
- obszar geograficzny, na którym program będzie realizowany,
- status, jaki ma być nadany gospodarstwom, i standardy, jakie muszą osiągnąć gospodarstwa w każdej kategorii, włącznie z procedurami testowania,
- przepisy regulujące wprowadzanie do gospodarstwa zwierząt o niższym statusie zdrowotnym,
- działania, jakie będą podejmowane, jeżeli gospodarstwo z jakiegokolwiek powodu utraci swój status,
- procedury monitorowania realizacji programu.

2. Komisja analizuje programy przedkładane przez Państwa Członkowskie. Programy te mogą być zatwierdzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Dodatkowe gwarancje, o charakterze ogólnym lub szczegółowym, które mogą być wymagane dla wprowadzania zwierząt i produktów akwakultury do oficjalnie kontrolowanych stref lub gospodarstw, są określone zgodnie z tą samą procedurą.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może zatwierdzać zmiany lub uzupełnienia w programach już zatwierdzonych lub w stosunku do gwarancji, które określono zgodnie z przepisami ust. 2.

Artykuł 13

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium jest wolna od chorób wymienionych w załączniku A wykaz III kolumna, przedkłada ono Komisji odpowiednie uzasadnienie w tym względzie, wskazując zwłaszcza na:

- nazwę choroby i historię jej wcześniejszego występowania w tym Państwie Członkowskim,
- wyniki testów sprawdzających, mające za podstawę ustalenia z przeprowadzonych, tam gdzie jest to właściwe, badań serologicznych, wirusologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych oraz fakt, że przypadki występowania tej choroby są obowiązkowo zgłaszane właściwym władzom,
- okres czasu, przez który prowadzone były czynności sprawdzające,
- rozwiązania w zakresie kontroli przyjęte dla weryfikacji, czy dany obszar nadal pozostaje wolny od choroby.

2. Komisja bada takie uzasadnienia. Dodatkowe gwarancje, o charakterze ogólnym lub szczegółowym, które mogą być wymagane dla wprowadzania zwierząt i produktów akwakultury na określone obszary lub do określonych gospodarstw, są ustalane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wszelkich zmianach związanych ze szczegółami wymienionymi w ust. 1 i dotyczącymi choroby. Ustalone wymagania co do gwarancji, określone w ust. 2, mogą, w związku z treścią takiej informacji, mogą być zmieniane lub wycofane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27.

Artykuł 14

1. Bez wpływu na wymagania dotyczące chorób, określone załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żywych ryb hodowlanych (małży lub skorupiaków) nie należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, jak również ich jaj i gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzane na obszar strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy o takim samym statusie zdrowotności, z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb, małży, ani skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w kolumnie 2 wykazów I i II załącznik A, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo ujściami rzek.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, Państwa Członkowskie mogą, przy zachowaniu procedury określonej w art. 26, zwrócić się o dopuszczenie wyjątków od przepisów poprzedniego akapitu, w szczególności w odniesieniu do zakazu wprowadzania na obszar strefy zatwierdzonej ryb, małży i skorupiaków, określone w niniejszym ustępie, pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb, małży i skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi

lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek. W celu zapewnienia jednolitego stosowania się do tych przepisów, zgodnie z tą samą procedurą zostaną określone stosowne warunki i środki. Do czasu podjęcia tej decyzji nadal będą miały zastosowanie przepisy krajowe, pod warunkiem, że są one zgodne z ogólnymi przepisami Traktatu.

- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo że zlokalizowane w strefie niezatwierdzonej, spełnia warunki załącznika C, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej, z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że gospodarstwo takie nie obejmuje ryb, małży i skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi, lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek.

2. Bez wpływu na warunki odnośnie chorób, określone w kolumnie 1 wykazu III załącznik A, ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żyjących na swobodzie ryb, małży i skorupiaków, ich jaj lub gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy o tym samym statusie zdrowotności;
- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo że położone w strefie niezatwierdzonej, spełnia warunki załącznik C, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy, odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej.

Artykuł 15

Plany pobierania próbek i metody diagnostyczne stosowane do wykrywania i potwierdzania obecności chorób, określone załączniku A kolumna 1, są opracowywane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Takie plany pobierania próbek muszą uwzględniać obecność ryb, małży i skorupiaków żyjących na swobodzie.

Artykuł 16

1. Przepisy zawarte w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r., dotyczące kontroli weterynaryjnej w handlu wewnątrz wspólnotowym w perspektywie realizacji rynku wewnętrznego⁴ w odniesieniu do produktów akwakultury przeznaczonych do spożywania przez ludzi i w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r., dotyczące kontroli weterynaryjnej i zootechnicznej prowadzonej w wewnątrz wspólnotowym handlu niektórymi

---

⁴ Dz.U. nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie realizacji rynku wewnętrznego⁵ w stosunku do zwierząt i produktów akwakultury wprowadzanych na rynek, będą miały zastosowanie zwłaszcza w odniesieniu do organizacji działań i samych działań podejmowanych w następstwie inspekcji przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie będące krajem przeznaczenia towaru oraz do wprowadzanych środków zapobiegawczych.

2. W dyrektywie 89/662/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku A dodaje się tiret w brzmieniu:

„- dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1)”;

b) w załącznik B dodaje się tiret w brzmieniu:

„- produkty akwakultury przeznaczone do spożywania przez ludzi.”

3. W załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1)”.

Artykuł 17

1. Eksperti weterynaryjni z ramienia Komisji mogą, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejsze dyrektywy, dokonywać inspekcji na miejscu wspólnie z właściwymi władzami. Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest inspekcja, zapewnia ekspertom wszelką pomoc niezbędną dla wykonania przez nich swoich obowiązków. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

2. Ogólne przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Zasady, jakich należy przestrzegać podczas inspekcji przewidzianych w niniejszym artykule zostaną określone zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy regulujące przywóz z państw trzecich

Artykuł 18

Zwierzęta i produktu uprawy wodnej przywożone na obszar Wspólnoty muszą spełniać warunki określone w art. 19, 20 i 21.

---

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/539/EWG (Dz.U. nr L 303 z 31.10.1980, str. 6).

Artykuł 19

1. Zwierzęta i produkty akwakultury muszą pochodzić z państw trzecich lub ich części znajdujących się w wykazie opracowanym przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z tą samą procedurą.

2. Przy podejmowaniu decyzji, czy dany państwo trzecie lub jego część może być umieszczony w wykazie, o którym mowa w ust. 1, szczególną uwagę zwraca się na:

- a) stan zdrowotności zwierząt akwakultury, ze zwróceniem szczególnej uwagi na choroby egzotyczne i sytuację zdrowotną środowiska w państwach trzecich, które mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia dla zwierząt hodowlanych w Państwach Członkowskich;
- b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez dane państwo, dotyczących obecności chorób zakaźnych u zwierząt akwakultury na jego terytorium, w szczególności chorób wymienionych w wykazie B Międzynarodowego Biura Epizootii;
- c) zasady obowiązujące w państwie trzecim w zakresie zapobiegania i kontroli chorób zwierząt akwakultury;
- d) strukturą służb urzędowych w państwach trzecich i zakres ich uprawnień;
- e) organizację i stosowanie działań dla zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt akwakultury oraz ich kontrolowania;
- f) gwarancje, jakie państwo trzecie może zapewnić, gdy chodzi o stosowanie przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.

3. Wykaz, określony w ust. 1 i wszelkie wprowadzane do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 20

1. W przypadku każdego z państw trzecich, zwierzęta i Produkty akwakultury spełniają warunki zdrowotne ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

2. W zależności od sytuacji w zakresie zdrowotności zwierząt w danym kraju trzecim, warunki, określone w ust. 1, mogą obejmować w szczególności:

- ograniczenia przywozowe w stosunku do części państwa trzeciego,
- ograniczenia w stosunku do niektórych gatunków zwierząt, na każdym etapie ich rozwoju.
- żądanie zastosowania określonych zabiegów w stosunku do produktu, takich jak dezynfekcja jaj,
- określenie sposobu wykorzystania tych zwierząt lub produktów,

- środki, jakie należy stosować po dokonaniu przywozu, takie jak kwarantanna lub dezynfekcja jaj.

Artykuł 21

1. Zwierzętom i produktom uprawy wodnej towarzyszy świadectwo wystawione przez służby rządowe państwa trzeciego dokonującego wywozu. Świadectwo to musi:
  - a) być wystawione w dniu załadunku partii towaru do wysyłki do Państwa Członkowskiego będącego krajem jego przeznaczenia;
  - b) jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce;
  - c) potwierdzać, że zwierzęta akwakultury i niektóre produkty rybołówstwa spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz te, które zostały określone zgodnie z jej przepisami w stosunku do przywozu z danego państwa trzeciego;
  - d) być ważny przez 10 dni;
  - e) zawierać się na jednym arkuszu papieru;
  - f) być wystawiony na pojedynczego odbiorcę.
2. Świadectwo, określone w ust. 1, musi odpowiadać wzorowi wprowadzonemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Dla sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 19 i 20, są stosowane w praktyce, eksperci Państw Członkowskich i Komisji przeprowadzają inspekcje na miejscu.

Eksperti z Państw Członkowskich, którym powierza się zadanie przeprowadzania takich inspekcji, są wyznaczani przez Komisję działającą w tym zakresie na wniosek ze strony Państw Członkowskich.

Inspekcje te są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi powstałe w związku z nimi koszty.

Częstotliwość i procedura przeprowadzania takich inspekcji zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 23

1. W kwestii ogólnych przepisów i zasad mających zastosowanie podczas przeprowadzania inspekcji produktów akwakultury przywożonych z państw trzecich mają zastosowanie przepisy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r., określające zasady organizacyjne dotyczące organizacji kontroli weterynaryjnej produktów przybywających na obszar Wspólnoty z państw trzecich⁶.

---

⁶ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

2. W kwestii ogólnych przepisów i zasad stosowanych podczas inspekcji żywych zwierząt akwakultury przywożonych z państw trzecich mają zastosowanie przepisy art. 7 dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 24

Jeżeli jest to uzasadnione pojawieniem lub szerzeniem się w kraju trzecim wśród zwierząt akwakultury choroby zakaźnej mogącej zagrozić zdrowiu zwierząt hodowanych w Państwie Członkowskim lub jakimkolwiek innymi względami zdrowotnymi, mają zastosowanie przepisy, procedury i środki określone w art. 17 dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

Artykuł 25

Zmiany w załącznikach C i E mogą być wprowadzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Zmiany w załącznikach A, B i C mogą być wprowadzane tylko na wniosek Komisji przez Radę uchwalającą kwalifikowaną większością głosów, w szczególności ze względu na potrzebę przystosowania ich przepisów do osiągnięć postępu technologicznego

Artykuł 26

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przekazuje sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu utworzonemu na mocy decyzji 68/361/EWG⁷, zwanego dalej „Komitetem”, z inicjatywy własnej lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań proponowanych do podjęcia. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może określić stosownie do stopnia pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmuje przewidziane działania, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli nie została dostarczona żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący działań, jakie należy podjąć. Rada uchwała kwalifikowaną większością głosów.

---

⁷ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Jeżeli, po upływie okresu trzech miesięcy od daty przekazania sprawy Radzie, nie podjęła ona żadnej rezolucji, Komisja przyjmuje proponowane działania, chyba, że Rada zdecydowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 27

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przekazuje sprawę Komitetowi, z inicjatywy własnej, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań proponowanych do podjęcia. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w ciągu dwóch dni. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmie przewidywane działania, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli nie została dostarczona żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący działań, jakie należy podjąć. Rada uchwała kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli, po upływie okresu 15 dni od daty przekazania sprawy Radzie, nie podjęła ona żadnej uchwały, Komisja przyjmuje proponowane działania, chyba, że Rada zdecydowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 28

Do dnia 1 lipca 1992 r. w stosunku do wykazu chorób, zawartym w załączniku A, i do dnia 1 stycznia 1997 r., w stosunku do kwestii statusu zdrowotnego gospodarstw położonych w strefach nie zatwierdzonych, Rada, na podstawie raportu Komisji na temat zdobytych doświadczeń, przygotowanego w ślad za opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego, i wszelkich towarzyszących temu raportowi wniosków co, do których będzie ona decydowała kwalifikowaną większością głosów, dokona przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności tych spośród nich, które dotyczą handlu żywymi rybami pochodzącymi z zatwierdzonych gospodarstw położonych w nie zatwierdzonych strefach.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1993 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 1991 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ CHORÓB I GATUNKÓW PODATNYCH NA TE CHOROBY

1	2
Choroba	Gatunek wrażliwy
<p>WYKAZ I</p> <p>Ryby</p> <p>IHN (zakaźna martwica systemu wytwarzania krwi)</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Orcorhynchus nerka</i> <i>Orcorhynchus tshawytscha</i> <i>Oncorhynchus rhodurus</i> <i>Salmo salar</i></p>
<p>WYKAZ II</p> <p>Ryby</p> <p>VHS (wirusowa posocznica krwotoczna)</p> <p>Malże</p> <p><i>Bonomia ostreae</i> <i>Marteilia</i> sp.</p> <p><i>Haplosporidium</i> sp.</p> <p><i>Perkinsus</i> sp.</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salmo salar</i> <i>Thymallus thymallus</i> <i>Coregonus</i> spp. <i>Esox lucius</i> (fry)</p> <p><i>Ostrea edulis</i> <i>Ostrea edulis</i></p> <p><i>Ostrea edulis</i></p> <p><i>Ruditapes decussatu</i></p>
<p>WYKAZ III</p> <p>Ryby</p> <p>IPN (zakaźna martwica trzustki)</p> <p>SVC (wiosenne wirusowe zapalenie krwi karpia)</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salvelinus fontinalis</i> <i>Oncorhynchus</i> (dwa gatunki)</p> <p><i>Cyprinus carpio</i> <i>Ctenopharyngodon idella</i> <i>Hypophthalmichthys</i> sp.</p>

1	2
Choroba	Gatunek wrażliwy
BKD (zakaźne zapalenie nerek)	Wszystkie łososiowate, a zwłaszcza <i>Oncorhynchus</i>
Wrzodujące zapalenie skóry łososia atlantyckiego	<i>Salmo salar</i> i wszystkie inne łososiowate
ERM (schorzenie jelit z zaczerwienieniem pyska)	Łososiowate, <i>Anguilla anguilla</i> , <i>Psetta maxima</i> (turbot) <i>Notropis atherinoides</i> (strzebla na przynętę)
Girodaktyloza	<i>Salmo salar</i>
Myksobolia	<i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salmo salar</i> <i>Salvelinus fintinalis</i>
Skorupiaki	
Aftanomykoza <i>Astacus</i> sp. (plaga raków)	<i>Astacus</i> sp. <i>Austropotamobius pallipes</i> <i>Procambarus clarkii</i>

ZAŁĄCZNIK B

STREFY ZATWIERDZONE

I. Kontynentalne strefy dla ryb (załącznik A wykaz I i II kolumna 2)

A. Definicja stref kontynentalnych

Strefa kontynentalna składa się z:

- części terytorium obejmującego całą powierzchnię spływu od źródła cieków wodnych do ujścia, lub więcej niż jedną powierzchnię spływu, na której ryby są hodowane, przetrzymywane lub poławiane, lub
- części powierzchni spływu od źródeł cieków wodnych do naturalnej lub sztucznie utworzonej przegrody, zapobiegającej migracji ryb od ujścia do tej przegrody.

Wielkość i geograficzna lokalizacja strefy kontynentalnej musi być taka, aby można było zminimalizować możliwości rekontaminacji np. poprzez migrację ryb. Może to oznaczać potrzebę ustanowienia strefy buforowej, w której działa program monitoringu bez nadania tej strefie statusu strefy zatwierdzonej.

B. Udzielanie zatwierdzenia

W celu uzyskania statusu strefy zatwierdzonej, strefa kontynentalna musi spełniać następujące wymagania:

1. Wszystkie ryby są wolne przez okres co najmniej czterech lat od jakichkolwiek klinicznych lub innych objawów jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumnie 1;
2. Wszystkie gospodarstwa położone w strefie kontynentalnej są poddawane nadzorowi ze strony służb urzędowych. Co najmniej dwa razy do roku muszą być przeprowadzane inspekcje.

Inspekcja zdrowotna musi być dokonywana w porze roku, gdy temperatura sprzyja rozwojowi tych chorób.

Inspekcja zdrowotna musi obejmować, co najmniej:

- inspekcję ryb wykazujących odchylenia od stanu normalnego,
- pobieranie próbek, które są jak najszybciej przesyłane do zatwierdzonego laboratorium w celu przeprowadzenia testów na obecność przedmiotowych patogenów.

Jednakże, strefy dysponujące wieloletnim rejestrem potwierdzających nieobecność chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1 mogą uzyskać status strefy zatwierdzonej, jeżeli:

- a) ich usytuowanie geograficzne nie pozwalana na łatwe wprowadzenie tam chorób;
  - b) przez dłuższy czas, wynoszący co najmniej 10 lat, funkcjonował w nich urzędowy system kontroli chorób i w okresie tym:
    - miało miejsce systematyczne monitorowanie gospodarstw,
    - stosowany był system powiadamiania o chorobach,
    - nie zgłaszano przypadków zachorowań,
    - nie trafiła do nich żadna ryba ze stref dotkniętych chorobami;
3. Jeżeli na obszarze strefy kontynentalnej nie znajdują się żadne gospodarstwa, służba urzędowa musi objąć dokonywaną dwukrotnie w ciągu roku inspekcją zdrowotną ryby z dolnej części powierzchni spływu, zgodnie z ust. 2;
  4. Wyniki badania laboratoryjnego ryb pobranych podczas inspekcji zdrowotnej muszą być w odniesieniu do przedmiotowych patogenów negatywne.

C. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnienie następujących wymagań:

1. Wprowadzane do strefy ryby muszą pochodzić z innej zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa;
2. Każde gospodarstwo musi być poddawane dwa razy do roku inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B2; jednakże próbki są pobierane przy zastosowaniu 50% rotacji gospodarstw rybnych położonych w strefie kontynentalnej;
3. Wyniki badań laboratoryjnych na próbkach ryb pobranych podczas inspekcji zdrowotnych muszą być negatywne w odniesieniu do czynników chorobotwórczych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1;
4. Gospodarz albo osoba odpowiedzialna za wprowadzanie ryb, musi prowadzić rejestr, zawierający wszelkie informacje konieczne dla umożliwienia stałego monitorowania stanu zdrowotnego ryb.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

1. Każdy przypadek nienormalnej śmierci lub inny symptom, mogący stwarzać powody dla podejrzewania wystąpienia wśród ryb choroby, określonej w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, musi być jak najszybciej zgłaszany

służbom urzędowym. Te ostatnie dokonają niezwłocznie zawieszenia zatwierdzenia dla strefy.

2. Próbkę składającą się, z co najmniej 10 chorych ryb należy przesłać do zatwierdzonego laboratorium w celu przeprowadzenia testów na obecność przedmiotowych patogenów. O wynikach tych testów należy niezwłocznie powiadomić służby urzędowe.
3. Jeżeli wyniki są negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów, zaś pozytywne w odniesieniu do innego przypadku, służba urzędowa przywraca zatwierdzenie.
4. Jednakże, jeżeli nie można postawić diagnozy, w ciągu 15 dni musi zostać przeprowadzona następna inspekcja zdrowotna, podczas której należy pobrać dostatecznie dużą próbkę chorych ryb i przekazać ją do zatwierdzonego laboratorium w celu jej przebadania w odniesieniu do przedmiotowych patogenów.

Jeżeli wyniki są ponownie negatywne, służba urzędowa przywraca zatwierdzenie.

5. Jeżeli wyniki testów są pozytywne, służba urzędowa musi wycofać zatwierdzenie.
6. Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy jest spełnienie następujących wymagań:
  - a) jeżeli, dochodzi do wystąpienia choroby:
    - wszystkie ryby w zakażonym gospodarstwie muszą zostać poddane ubojowi, a zarażone lub skażone ryby muszą zostać zniszczone.
    - urządzenia i sprzęt muszą zostać zdezynfekowane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez służby urzędowe.
  - b) po zlikwidowaniu wybuchu choroby, muszą zostać ponownie spełnione wymagania określone w pkt. B.
7. Właściwe władze centralne informują Komisję i Państwa Członkowskie o faktach zawieszenia, przywrócenia i wycofania zatwierdzenia w stosunku do poszczególnych stref.

II. Strefy przybrzeżne dla ryb (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

- A. Strefa przybrzeżna składa się z części wybrzeża lub wód morskich lub ujścia rzeki o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny
- B. *Przyznawania zatwierdzenia.*

W celu uzyskania statusu strefy zatwierdzonej, przybrzeżna musi spełniać wymagania określone dla stref kontynentalnych, określonych w pkt. I B.

C. *Utrzymanie statusu*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia dla strefy przybrzeżnej jest spełnianie wymagań określonych w pkt. I C.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia.*

Zasady w tym zakresie są identyczne jak określone pkt. I D.

III. **Strefa przybrzeżna dla małży** (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. Strefa przybrzeżna musi spełniać warunki definicji określonej w pkt. II A.

B. *Przyznanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia strefa przybrzeżna musi spełniać następujące wymagania:

1. Żadne z małży nie mogą przez okres co najmniej ostatnich dwóch lat wykazywać objawów klinicznych lub innego rodzaju jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna I;
2. Wszystkie gospodarstwa położone w obrębie strefy przybrzeżnej muszą podlegać nadzorowi służb urzędowych. W okresach dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów przeprowadzane są inspekcje zdrowotne.

Podczas tych inspekcji pobierane są próbki i są one niezwłocznie przesyłane do zatwierdzonego laboratorium dla przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów.

3. Jeżeli na obszarze strefy przybrzeżnej nie ma gospodarstw, służby urzędowe muszą poddawać małże inspekcji zdrowotnej zgodnie z pkt. 2, w okresach czasu dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów. Jednakże, jeżeli szczegółowe dochodzenia przeprowadzone w odniesieniu do fauny wykazują, że w strefie nie ma małży należących do gatunków podatnych, albo będących nosicielami lub nośnikami chorób, urzędowe służby mogą zatwierdzić strefę zanim zostaną do niej wprowadzone małże.
4. Badanie laboratoryjne próbek małży pobranych podczas inspekcji zdrowotnych przeprowadzanych przez służby urzędowe muszą dawać wyniki negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów.

Dla stref dysponujących historycznymi zapisami co do braku występowania chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, informacja ta może zostać uwzględniona przy przyznawaniu zatwierdzenia.

C. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnianie następujących wymagań:

1. Małże wprowadzane do strefy przybrzeżnej muszą pochodzić z innych zatwierdzonych stref przybrzeżnych lub z zatwierdzonych gospodarstw położonych w strefach nie zatwierdzonych;
2. Każda z farm musi być poddawana inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B 2 w okresach czasowych dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów.
3. Wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzanych na próbkach małży pobranych podczas inspekcji zdrowotnych muszą być negatywne w odniesieniu do nośników chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1;
4. Gospodarze lub osoby odpowiedzialne za wprowadzanie małży muszą prowadzić rejestr zawierający wszelkie informacje niezbędne dla umożliwienia stałego monitorowania stanu zdrowotnego małży.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

1. Każdy przypadek nienormalnej śmierci lub wystąpienia objawów, które mogłyby stanowić podstawę dla podejrzenia wybuchu wśród małży choroby, określonej w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, musi być jak najszybciej zgłaszany służbie urzędowej. Ta ostatnia niezwłocznie zawiesza zatwierdzenia dla strefy.
2. Próbkami chorych małży muszą zostać przesłane do zatwierdzonego laboratorium w celu przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów.

O wynikach testów należy niezwłocznie poinformować urzędowe służby.

3. Jeżeli wyniki testów są negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów, ale pozytywne w odniesieniu do innych przyczyn, zatwierdzenie zostanie przywrócone.
4. Jednakże, jeżeli diagnozy nie można postawić, musi zostać przeprowadzona następna inspekcja zdrowotna w okresie 15 dni od pierwszego pobrania próbek i musi zostać pobrana wystarczająca liczba małży, a następnie wysłana do zatwierdzonego laboratorium w celu przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów. Jeżeli wyniki są ponownie negatywne lub, jeżeli nadal nie ma wśród nich chorych małży, urzędowa służba przywróci zatwierdzenie.
5. Jeżeli wyniki są pozytywne, służby urzędowe muszą wycofać zatwierdzenie.

6. Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy jest spełnianie następujących wymagań:
  - a) w przypadku nastąpienia wybuchu choroby:
    - zainfekowane lub skażone małe muszą zostać zniszczone,
    - urządzenia i sprzęt musza zostać zdezynfekowane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez służbę urzędową;
  - b) po zlikwidowaniu wybuchu choroby, muszą być nadal spełniane wymagania określone w pkt. B.
7. Właściwe władze centralne informują Komisję i inne Państwa Członkowskie o faktach zawieszenia, przywrócenia i wycofania strefom zatwierdzenia.

ZAŁĄCZNIK C

ZATWIERDZONE GOSPODARSTWA POŁOŻONE NA OBSZARZE NIE ZATWIERDZONYCH STREF

I. Kontynentalne gospodarstwa rybne (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Woda musi być dostarczana ze źródła lub ze studni wierconej,
2. Musi istnieć naturalna lub sztucznie wykonana przegroda dla wędrownych ryb przebywających w dolnej części cieku wodnego.
3. Musi ono spełniać odpowiednie wymagania określone w załączniku B I B.

B. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnianie wymogów określonych w załącznik B pkt. I C. Pobieranie próbek musi jednak mieć miejsce raz do roku.

C. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

Mają zastosowanie wymagania określone w załączniku B ID.

II. Przybrzeżne gospodarstwa rybne (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być ono zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, pozwalającego na niszczenie nośników chorobowych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1.
2. Musi ono spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B II B.

B. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest, *mutatis mutandis*, zagwarantowanie spełniania wymagań określonych w załącznik B pkt. II C.

C. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

Mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załącznik B IID.

III. Przybrzeżne gospodarstwa małej (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. Przyznawanie zatwierdzenia

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być ono zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, pozwalającego na niszczenie nośników chorobowych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1.
2. Musi ono spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B II B pkt 1, 2 i 4.

B. Utrzymanie zatwierdzenia

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest, *mutatis mutandis*, zagwarantowanie spełniania wymagań określonych w załącznik B III C pkt 1-4.

C. Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia

Mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B III D.

ZAŁĄCZNIK D

WYMIANA WODY

Wymiana wody podczas transportu zwierząt akwakultury jest przeprowadzana w urządzeniach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie i musi spełniać następujące wymagania:

1. Właściwości higieniczne wody używanej do wymiany muszą być takie, by nie zmieniały sytuacji zdrowotnej transportowanych gatunków, gdy chodzi o nośniki chorób, określone w załącznik A wykazy I i II kolumna 1.
2. Urządzenia te zawierają wyposażenie pozwalające zapobiec jakimkolwiek skażeniu środowiska docelowego:
  - albo poprzez ułatwienia dla przeprowadzania dezynfekcji wody, albo
  - zapewniając, że wypuszczenie tej wody w żadnych okolicznościach nie pociąga za sobą bezpośredniego wpływu do otwartego morza lub wolno płynących cieków wodnych.

ZAŁĄCZNIK E

Wzory dokumentów transportowych

ROZDZIAŁ 1

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA RYB ŻYWYCH, JAJ I GAMET ZE STREFY ZATWIERDZONEJ

I. Kraj pochodzenia:.....

Strefa zatwierdzona:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta lub produkty:.....

	Ryby żywe	Jaja	Gamety
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)			
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna			

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

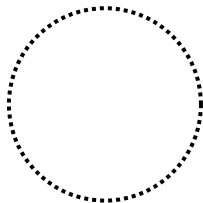
VI. Świadcstwo zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 2

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA RYB ŻYWYCH, JAJ I GAMET Z GOSPODARSTWA ZATWIERDZONEGO

I. Kraj pochodzenia:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta lub produkty:.....

	Ryby żywe	Jaja	Gamety
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)			
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna			

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

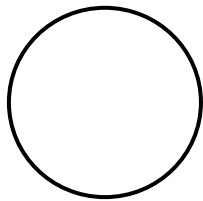
VI. Świadczenie zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z gospodarstwa zatwierdzonego, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 3

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA MAŁŻY Z ZATWIERDZONEJ STREFY PRZYBRZEŻNEJ

I. Kraj pochodzenia:.....

Strefa zatwierdzona:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta:.....

	Małże
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)	
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna	

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

VI. Świadcstwo zdrowia

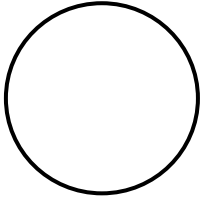
Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

.....
Nazwa (wielkimi literami)

Pieczęć urzędowa

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 4

**DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA MAŁŻY Z GOSPODARSTWA
ZATWIERDZONEGO**

I. Kraj pochodzenia:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta:.....

	Małże
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)	
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna	

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

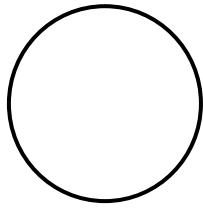
VI. Świadectwo zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 91/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis